

ΕΥΛΟΓΗ
ΙΔΙΟΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΠΩΝ ΜΕΛΩΝ
ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΜΠΛΥΤΟΥ
ΤΟΥΤΕ
ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Μελισθέντων παρὰ
ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ
ὡς ψάλλονται
ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ

Μεταφράσει καὶ ἐπιστάσι τοῦ Διδασκάλου
ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ

1831

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Φεβρουάριος 2023

Εὐχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐπιμέλεια | Λουκάς Λουκά
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

louka.loukas@gmail.com
gerry.monk@gmail.com

Λογισμικὸ Συγγραφῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Μουσικὰ Κείμενα
τοῦ Δημητρίου Παπαδοπούλου

Περιεχόμενα

Μηνολόγιον	1
1 Σεπτεμβρίου.....	1
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	1
Εἰς τὸν Στίχον.....	4
Ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου.....	10
Ἀπολυτίκιον Συμεῶν τοῦ ὀσίου.....	11
Θεοτοκίον.....	11
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	12
8 Σεπτεμβρίου.....	18
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	18
Εἰς τὸν Στίχον.....	23
Ἀπολυτίκιον.....	28
Κοντάκιον.....	29
14 Σεπτεμβρίου.....	30
Μετὰ τὸν Ν΄.....	30
26 Σεπτεμβρίου.....	32
Ἀπολυτίκιον.....	32
Μετὰ τὸν Ν΄.....	33
26 Ὀκτωβρίου.....	34
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	34
Καὶ νῦν.....	34
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	36
Εἰς τὸν Στίχον.....	37
Ἀπολυτίκιον.....	41
Ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ.....	42
Μετὰ τὸν Ν΄.....	43
8 Νοεμβρίου.....	44
Ἀπολυτίκιον.....	45
Μετὰ τὸν Ν΄.....	45
13 Νοεμβρίου.....	47
Ἀπολυτίκιον.....	47
Μετὰ τὸν Ν΄.....	48
21 Νοεμβρίου.....	49
Ἀπολυτίκιον.....	49
Μετὰ τὸν Ν΄.....	50
25 Νοεμβρίου.....	52
Εἰς τὸν Στίχον.....	52
30 Νοεμβρίου.....	54
Εἰς τὸν Στίχον.....	54
Καὶ νῦν.....	54
Ἀπολυτίκιον.....	55
Μετὰ τὸν Ν΄ καὶ εἰς τὴν Λιτὴν.....	56
4 Δεκεμβρίου.....	57
Ἀπολυτίκιον ἀγίας Βαρβάρας.....	57
Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.....	58
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	59
5 Δεκεμβρίου.....	64
Ἀπολυτίκιον.....	64
6 Δεκεμβρίου.....	65
Ἀπολυτίκιον.....	65
Μετὰ τὸν Ν΄.....	66
12 Δεκεμβρίου.....	67
Εἰς τὸν Στίχον.....	67

Απολυτίκιον	71
Μετά τὸν Ν΄	72
11-17 Δεκεμβρίου.....	73
Απολυτίκιον	73
18-24 Δεκεμβρίου.....	74
Απολυτίκιον	74
25 Δεκεμβρίου	75
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	75
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	81
Δόξα.....	81
Εἰς τὸν Στίχον.....	83
Απολυτίκιον	87
Μετά τὸν Ν΄	88
Εἰς τοὺς Αἴνους	88
26 Δεκεμβρίου	92
Εἰς τὸν Στίχον.....	92
Κυριακὴ μετὰ τὰ Χριστούγεννα.....	95
Απολυτίκιον	95
27 Δεκεμβρίου.....	96
Απολυτίκιον Στεφάνου πρωτομάρτυρος.....	96
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	97
1 Ἰανουαρίου	104
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	104
Εἰς τὸν Στίχον.....	105
Απολυτίκιον	109
Απολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.....	109
6 Ἰανουαρίου	110
Εἰς τὴν Ἑσπερινόν.....	110
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	116
Δόξα.....	116
Καὶ νῦν.....	118
Εἰς τὸν Στίχον.....	120
Απολυτίκιον	124
Εἰς τὸν ἀγιασμόν	125
Μετά τὸν Ν΄	126
Εἰς τοὺς Αἴνους	127
Μετά τὸν ἀγιασμόν	132
Εἰσοδικόν	133
7 Ἰανουαρίου	134
Απολυτίκιον	134
17 Ἰανουαρίου	135
Απολυτίκιον	135
18 Ἰανουαρίου	136
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	136
Εἰς τὸν Στίχον.....	139
Απολυτίκιον	141
Εἰς τοὺς Αἴνους	142
Δόξα.....	142
Καὶ νῦν.....	143
20 Ἰανουαρίου	144
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	144
Απολυτίκιον	145
25 Ἰανουαρίου	146
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	146
Απολυτίκιον	147
30 Ἰανουαρίου	148

Απολυτίκιον	148
Απολυτίκιον	149
2 Φεβρουαρίου	150
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	150
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	154
Δόξα.....	154
Καὶ νῦν.....	156
Εἰς τὸν Στίχον.....	157
Απολυτίκιον	161
Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν. Μεγαλυνάρια	161
Εἰσοδικὸν	166
Κοντάκιον	166
10 Φεβρουαρίου	167
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	167
Δόξα.....	167
Απολυτίκιον	169
Μετὰ τὸν ν'.....	170
23 Φεβρουαρίου	172
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	172
Δόξα.....	172
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	174
Εἰς τὸν Στίχον.....	175
Δόξα.....	175
Εἰς τὸν Ν'.....	177
Εἰς τοὺς Αἴνους	178
Δόξα.....	178
9 Μαρτίου.....	180
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	180
Δόξα.....	185
Απολυτίκιον	186
25 Μαρτίου.....	187
Εἰς τὸν Στίχον.....	187
Απολυτίκιον	190
23 Ἀπριλίου	191
Απολυτίκιον	191
Μετὰ τὸν Ν'.....	192
2 Μαΐου	193
Απολυτίκιον	193
21 Μαΐου	194
Απολυτίκιον	194
Εἰς τὴν Λιτὴν καὶ τὸν Ν'	195
24 Ἰουνίου	196
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	196
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	207
Εἰς τὸν Στίχον.....	208
Απολυτίκιον	212
29 Ἰουνίου	213
Εἰς τὴν Λιτὴν καὶ τὸν Ν'	213
Εἰς τὸν Στίχον.....	214
Απολυτίκιον	219
30 Ἰουνίου	219
Εἰς τοὺς Αἴνους	220
1 Ἰουλίου	221
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	221
Εἰς τὸν Στίχον.....	222
Απολυτίκιον	225

Εἰς τοὺς Αἴνους	225
2 Ἰουλίου	227
Ἀπολυτίκιον	227
11 Ἰουλίου	228
Ἀπολυτίκιον	228
20 Ἰουλίου	229
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	229
Ἀπολυτίκιον	230
26 Ἰουλίου	231
Ἀπολυτίκιον	231
27 Ἰουλίου	231
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	231
Ἀπολυτίκιον	232
1 Αὐγούστου.....	233
Εἰς τὸν Στίχον.....	233
Εἰς τοὺς Αἴνους	237
6 Αὐγούστου.....	240
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	240
Εἰς τὸν Στίχον.....	248
Ἀπολυτίκιον	252
Ἀντὶ Ἄξιόν ἐστιν	253
7 Αὐγούστου.....	254
Εἰς τὸν Στίχον.....	254
12 Αὐγούστου.....	255
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	256
15 Αὐγούστου.....	257
Εἰς τὸν Στίχον.....	257
Ἀπολυτίκιον	261
Μετὰ τὸν Ν΄	262
16 Αὐγούστου.....	263
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	264
29 Αὐγούστου.....	266
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	266
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	269
Εἰς τὸν Στίχον.....	270
Ἀπολυτίκιον	274
Κοντάκιον	275

Τριώδιον

276

Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.....	276
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	276
Εἰς τοὺς Αἴνους	278
Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου	281
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	281
Εἰς τοὺς Αἴνους	284
Ψυχοσάββατον.....	288
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν	288
Δόξα.....	288
Καὶ νῦν.....	289
Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω	291
Εἰς τοὺς Αἴνους	291
Κοντάκιον	297
Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς.....	298
Εἰς τοὺς Αἴνους	298
Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	305
Προσόμοια Τριωδίου	305

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.....	309
Τετάρτη τῆς α΄ ἑβδομάδος.....	310
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	310
Παρασκευὴ τῆς α΄ ἑβδομάδος (ἁγίου Θεοδώρου)	313
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	313
Δόξα.....	321
Σάββατο α΄ ἑβδομάδος (ἁγίου Θεοδώρου)	323
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	323
Δόξα.....	323
Κυριακὴ Α' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς	324
Ἰδιόμελον	324
Τετάρτη τῆς β΄ ἑβδομάδος.....	325
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	325
Κυριακὴ Β' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	326
Προσόμοια Τριωδίου	326
Τετάρτη τῆς γ΄ ἑβδομάδος.....	329
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	329
Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου	331
Δόξα.....	332
Καὶ νῦν.....	333
Κυριακὴ Γ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	334
Προσόμοια Τριωδίου	334
Τετάρτη τῆς δ΄ ἑβδομάδος.....	335
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	335
Κυριακὴ Δ' Νηστειῶν.....	336
Ἀπολυτίκιον	336
Κάθισμα	337
Κυριακὴ Δ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	337
Προσόμοια Τριωδίου	338
Εἰς τὸν Στίχον.....	340
Τετάρτη τῆς ε΄ ἑβδομάδος.....	341
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	341
Πέμπτη τῆς ε΄ ἑβδομάδος.....	342
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	342
Κυριακὴ Ε' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	344
Προσόμοια Τριωδίου	344
Τετάρτη στ΄ ἑβδομάδος	345
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	345
Σάββατο ε΄ ἑβδομάδος (τοῦ Λαζάρου).....	347
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	347
Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.....	353
Ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς.....	353
Ἀπολυτίκιον	354
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	355
Κυριακὴ τῶν Βαΐων.....	364
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	364
Ἀπολυτίκιον	369
ἕτερον.....	370
Μετὰ τὸν Ν΄	371
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	372
Πεντηκοστάριον	379
Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου.....	379
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	379
Δόξα.....	379
Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.....	381

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	381
Εἰς τὸν Στίχον.....	389
Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.....	392
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	392
Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου.....	397
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	397
Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	400
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	400
Εἰς τὸν Στίχον.....	404
Ἀπολυτίκιον	408
Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος.....	408
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	409
Εἰς τὸν Στίχον.....	413
Δόξα.....	413
Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ.....	414
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	415
Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.....	418
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	418
Εἰς τὸν Στίχον.....	425
Ἀπολυτίκιον	428
Μετὰ τὸν Ν'	428
Κυριακὴ τῶν Πατέρων.....	430
Εἰς τὸν Στίχον τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ.....	430
Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.....	430
Ἀπολυτίκιον	432
Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.....	432
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	432
Εἰς τὸν Στίχον.....	440
Ἀπολυτίκιον	443
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	443
Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.....	447
Εἰς τὸν Στίχον.....	447

Μηνολόγιον

1 Σεπτεμβρίου

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.
Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.)
Ἄμμοῦν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθενομαρτύρων.
Καλλίστης, Εὐδόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν ἀυταδέλφων μαρτύρων.
Συμεὼν τοῦ στυλίτου (†459)
Μελετίου ὁσίου.

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου

Ἦχος Δι

 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν
 α α αυ του

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεὼν, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου θεράπον μακάριε· εἰ γὰρ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν οὐρανοῖς, μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Το μνη μο συ υ νο ο ον σου εἰς τον αι ω να με νει
ο σι ε πα τε ρ Συ με ε ω ν και το πρα ον της καρ δι

α ας σου θε ρα α α α πον μα κα α α α ρι ι

ι ι ε ει και με τε στης εξ η μων ο ποι μη η ην ο

κα α λος αλλ ουκ α πε στης αφ η μων τω πνε ε ε ευ

μα α α α τι εν α γα πη Θε ω ω ω ω πα ρι

στα α α α με ε ε ε ε νος και συν αγ γε λους

χο ρε ευων ε εν ου ρα α νοις μεθ ων ι κε τευ ε σω

θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη Πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα, καὶ ἡ ἅγια σου ψυχὴ, Ἄγγελοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται. Ἐχων οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσπερ παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ των λει ψα νων σου θη κη παν ε ευ φη η η με πα α

τερ πη γα α α α ζει ι α α α α μα α

α α τα και η α γι α σου ψυ χη α γε λους

συ υν ου ου σα α ξι ως α γα α αλ λε

ται ε χων ουν προς Κυ ρι ι ον ο ο σι ε ε ε πα α αρρη

σι ι αν και με τα των α σω μα των χο ρε ε

ε ευων ε ε εν ου ου ου ου ρα α α νοις αυ τον ι

κε τευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ χα α ας η η

η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Ἦγάπησας θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ δρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὦν αἰὶ ἡνωμένος φωτὶ, φῶς

προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφὲ Συμεῶν.

Η γα πη σας θε ο φο ρετην α νω τα α τω ω φι ι
ι λο ο ο σο φι ι αν και ε ξω κο σμου ε ε γε
ε νου ζων υ πε ε ερ τα ο ρω ω ω με ε ε ε
να και ε σο πτρον α κη λι δω ω τον Θε ε ου θει
ο ο ον α α α νε ε δει ει ει χθης και ων α ει η
νω με νος φω ω τι φως προσ ε λα α α αμ βα α α α
νες και τρα νο τε ρον του μα κα ρι ου ε τυ χε ες τε
ε ε λους πρε σβευ ε υ περ των ψυ χων η η μω ων σο ο
φε ε ε Συ υ με ε ε ων

Θις τὸν Ὑτίχον

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἰνδίκτου

Ἦχος ᾠ Πα

Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὐόδον καὶ Ἐρμογένην, τοὺς αὐταδέλφους ἀθλητάς, Συμεῶν τὸν ἰσάγγελον Ἰησοῦν τὸν τοῦ

Ναυῆ, τοὺς ἐν Ἐφέσῳ Ἑπταρίθμους Παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον τῶν Ἁγίων Γυναικῶν χορείαν ὧν ταῖς μνείαις κοινωνοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἔκτενῶς· Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Ε πε στη η εισ ο δος του ε ε νι α αυ του π 9 συγ

κα λου σα γε ραι ρειν ταυ την του ους λαμ πρυ υ

υ υ νο ο ο ον τας π 9 Καλ λι στην Ευ ο δον και Ερ μο γε

ε ε νην τους αυ τα δελ φου ους α θλη η τας π 9 Συ με ων τον

ι σαγ γε ε λον Ι η σουν τον του ου ου ου Να α α αυ

η π 9 τους εν Ε φε σω ε πτα ρι θμου ους παι αι αι

δας π 9 και την τε τρα δε κα πυρ σευ τον των α γι ων

γυ υ υ ναι κω ων χο ρει ει ει ει α αν ων ταις μνει αις

κοι νω νουν τες φι λε ο ορτοι βο η η σω μεεν εκ τε ε νω ως

Κυ ρι ε ευ λο γησον τα ερ γα των χει ει ρω ων σου π 9

και κα τα ξι ω σον η μας λυ σι τε λως πε ραι ω ω ω

σαι την του χρο νου ου πε ρι ι ι ι ο ο ο ο δον

οι πρε πει υ μνος ο Θε ος εν Σι ων και σοι

α πο δο θη σε ται ευ χη εν Ι ε ρου σα λημ

Χριστέ ό Θεός ήμῶν, ό ἐν σοφία τὰ πάντα δημιουργήσας, και ἐκ μή ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, και τήν πόλιν ήμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον τούς δὲ πιστούς Βασιλείς ήμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατά των πολεμίων, διά της Θεοτόκου δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χ ρι στε ο Θε ος η η μων ο εν σο φι α τα παν τα δη

μι ου ουρ γη η η σας και εκ μη ον των εις το ει

ναι αι πα ρα α α α γα α α α γων ευ λο γη σον τον

στε φα νον του ε ε νι α αυ του και την πο λιν η μων

φυ λα ατ τε α πο λι ο ο ο ορ κη η η η τον

τους δε πι στους βα σι λεις η η μων εν τη δυ να α μει

σου ε ε ευ φρα α α α νον ^{π ρ} νι κας χο ρη γων α αυ

τοις κα τα α α των πο ο λε μι ι ι ι ων ^{π ρ} δι α της

Θε ο το κου δω ρου με νος τω ω κο ο σμω το με γα

ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^{π ρ}

Ἦχος Δι

^χ Πλη σθη σο με θα εν τοις α γα θοις του οι κου

σου α γι ος ο να ος σου ^χ θαυ μα στος εν δι και

ο συ υ νη ^Δ

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναΐδιος συνεργία· διὸ παντοδυνάμῳ ἔξουσία κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζητῶν ὃ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, μὴ τραπείς τῇ θεότητι, διαθέμενος ὄρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε, διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, Ἀγαθὲ Κύριε, δόξα σοι.

Θαυ μα στος ει ο Θε ος και θαυ μα στα τα ε ε

ε ερ γα α α α σου ^Δ και αι ο δοι σου α α ανε ε

Ξι χνι ι ι ι ι ι α α α α στοι πε λεις γαρ σο

φι α α του Θε ε ου και υ πο στα σις τε λει α

α και δυ υ υ υ να α α α μις συν αν αρ χος τε και

συν α ι δι ος συν ε ερ γι ι ι α δι ο παν

το δυ να μω ω ω ε ε εξ ου σι ι α κο ο σμω

ε πε δη η η μη η η σας ζη των ο ε κα αλ λυ

υ υ νας πλα α σμα αν εκ φρα στως εξ α πει ραν δρου μη

η τρος μη τρα πει ει ει εις τη θε ο ο ο τη η

η η τι ι δι α θε μενος ο ο ρου ου ους και χρο ο

νους εις σω τη ρι αν η μω ω ω ω ν α ναλ λοι οι

οι ω ω ω ω τε δι α του το σοι οι οι βο ω

ω μεν α γα θε ε Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Ευ λο γη σον τον στε φα νον του ε νι αυ του

της χρη στο τητος σου Κυ υ υ ρι ε

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν, παντοδυνάμω σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἵρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ο εν σο φι α τα παν τα δη μι ου ου ρ γη η η

σας προ αι ω νι ε Λο γε ε του Πα α τρος και την

συμ πα σα αν κτι ι ι σιν παν το δυ να μω σου λο

ο γω συ στη σα α α α με ε ε ε νος ευ

λο γη σον τον στε φα νον του ε νι αυ του ου της χρη η η

στο ο ο τη το ος σου και τας αι ρε ε σει ει εις κα τα

α βα α α α λε δι α της Θε ο το ο κου

ως α γα θος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω

πος

Ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου

Ἦχος Δι

Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πα α σης Δη μι ουρ γος της κτι ι σε ως ο και

ρους και χρο νους εν τη ι δι α εξ ου σι α θε μενος ευ

λο γη σον τον στε φα νον του ε νι αυ του της χρη στο τη

τος σου Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν ει ρη νητους βα

σι λεις και την πο λιν σου πρε σβει αις της Θε ο το κου

και σω σον η μας

*
 τὸ τέλος και σωσον η μα α ας

Ἀπολυτίκιον Κυμῶν τοῦ ὁσίου

Ἦχος Πα

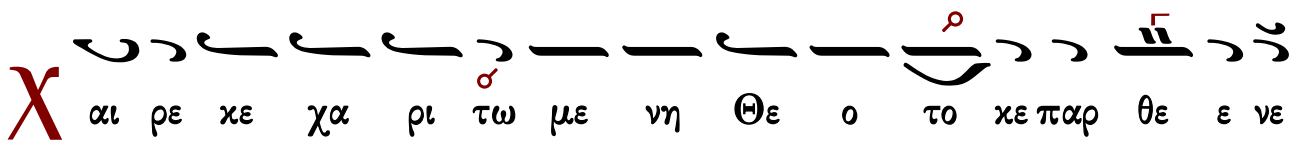
Ἐπομονῆς στυλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Υπομονῆς στυλος γέγονας ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι Συμῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Θεοτοκίον

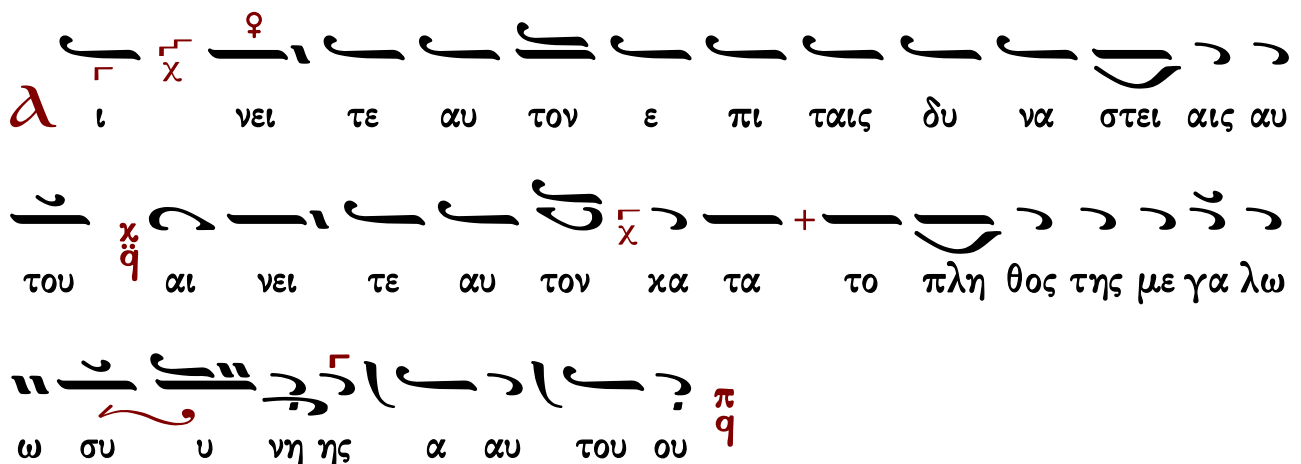
Ἦχος Γα

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἐκ σοῦ γὰρ ἔσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρῆσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Χ α ι ρ ε κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε ν η Θ ε ο τ ο κ ε πα ρ θε ε νε
 λι μ η ν και π ρ ο στα σ ι ι α του γ ε ν ο υ σ τ ω ν αν θ ρ ω ω π ω ν
 εκ σου γ α ρ ε σα ρ κ ω θ η ο λ υ τ ρ ω τ η σ του κο ο σ μ ο υ μο
 ν η γ α ρ υ πα αρχεις μ η τ η ρ και πα ρ θε ν ο σ α ει ευ λο γ η
 με ε ν η και δε δο ξ α σ με ε ν η π ρ ε σ β ε υ ε Χ ρ ι σ τ ω τ ω Θ ε
 ω ει ρ η ν η ν δ ω ρ η σα σ θ αι πα ση τ η ι ο κ ο υ με ε ε ν η η η
 η

Εἰς τοὺς Αἰῶνας

Ἦχος ἤ Γα

Α ι ν ει τε αυ τον ε πι τ αι σ δυ να σ τ ει αι σ αυ
 του αι ν ει τε αυ τον κα τα το πλη θ ο σ τ η σ με γ α λ ω
 ω συ υ ν η η σ α αυ του ου

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· καὶ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῆ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Προ αι ω νι ε Λο ο ο γε του Πα α τρο ος

ο εν μορ φη Θε ου υ υ πα α αρ χων και συ στη

σα α με νος την κτι ι ι ι ι σιν εκ του ου μη

ο ο ον το ος ει εις το ει ει ει ει

ναι αι ο και ρους και αι χρο ο ο νους εν τη ι δι ι α

ε εξ ου ου σι ι α θε με νο ος ευ λο γη η σο ον τον

στε ε φα νον του ε νι αυ του της χρη στο ο ο

ο τη η το ο ος σου δω ρου μενος ει ρη η η η

η η νην ται αι αις Εκ κλη η σι ι ι αι αι αι

αι αις σου ου νι ι κας τω πι στο τα τω ω βα α

σι ι λει ^{χ₉} ευ φο ρι αν τε τη η γη ^{χ₉} και η μι

ιν το με γα α ε ε λε ε ος ^η

Ἦχος δὲ Πα

^χ α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π₉} αι νει

τε αυ τον ^{χ₉ π₉} εν ψαλ τη ρι ω και αι κι ι θα α α

^{π₉} α α ρα

Ἡ βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι, Κύριε δόξα σοι.

⁶ Η βα σι λει α σου Χρι στε ο Θε ε ος η η

μων ^{λ₆} βα σι λει α α α πα αν των των αι ω ω

^{π₉} ω ω νων και η δε σπο τει α σου εν πα ση γε νε α

και αι γε ε νε ε ε α ^{π₉} παν τα γαρ εν σο φι α

ε ε ποι η η σας και ρους η μιν και χρο νους προ ο θε

ε ε με ε ε ε νος δι ο ευ χα ρι στουν τες κα τα

πα αν τα και δι α α πα α αν τα α βο ω

ω ω ω μεν ευ λο γη σον τον στε φα α νον του ε νι αυ

του της χρη στο τη η το ο ο ο ος σου και κα τα ξι

ω ω σον η η μας α κα τα κρι τως βο ο α α αν σοι Κυ

υ υ ρι ε ε δο ξα α α σοι οι

Ἦχος Πα

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χορ δαις και αι ο ορ γα α α α α

νω

Αἰ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἰ πορεῖαί σου μεγάλοι και θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας σου, τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον σου, καὶ τὴν

πρώτην ἀνείλες ἀράν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ὡς ἠυδόκησας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροῦς καὶ χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν σου ἀγαθότητα, Κύριε δόξα σοι.

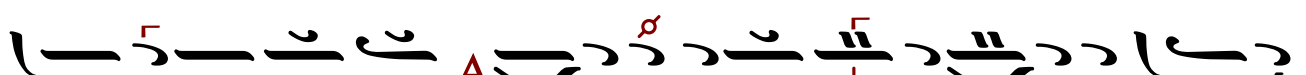

Α ἰ πο ρει αι σου ο Θε ε ος Δι αι πο ρει αι σου με
γα λαι και θα α αυ μα α α α σται δι ο της οι κο
νο μι ας σου την δυ να στει αν με γα λυ υ νου ου ου ου
ου μεν ο τι φως εκ φω ω τος ε πε δη μη η σας εις
τα λαι πω ρον κο ο ο σμο ο ο ον σου και την πρω
την αν ει λες α α ρα αν του πα λαι ου Α α δαμ ως
η η ηυ δο ο ο κη η σα α ας Λο ο ο ο ο
γε και η μιν εν σο φι ι α και ρους και χρο νους υ υ
πε ε ε ε ε θου του δο ξα ζειν την παν τουρ γι κην σου
α γα θο τη η τα Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α σοι οι

Ἦχος Δι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους αι

 νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου πα σα πνο

 η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

Ὅτε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν οἰκουμένην ἐστερέωσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν, Γυναῖκες ἠνδρίσαντο, κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου· καὶ τὴν ἤτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ γυναικός, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ο τε τω πα θει σου Κυ ρι ε την οι κου με νην ε στε

 ρε ε ε ω σας το τε και οι α σθε ε νου ου ουν τε ες

 πε ρι ε ζω ω ω ω σαν το ο δυ υ υ να α α α

 μιν γυ ναι κες ην δρι ι ι ι σα α α αν το κα τα

 του πι κρο τα του ου ου τυ ρα α α αν νου ου και την

 ητ τα αν της μη η τρος α να κα λε σα με ε ναι πα α α

 α α α λαι εν τη τρυ φη του πα ρα δει ει ει ει σου γε

 γο ο ο ο ναα α α σιν ει εις δο ο ο ο ο

 ξαν σου του γεν νη θεν τος ε εκ γυ ναι αι κος και σω σαν τος

 το γε νος τω ων α αν θρω ω ω ω πων

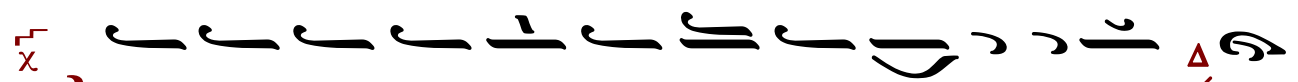
8 Σεπτεμβρίου

Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

θῆς τὸν Ἑσπερινὸν

Λείπουν Ἰδιόμελα (1^ο καὶ 2^ο)

Ἦχος λ π Πά

 α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

 πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

 ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντας σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

 ε και θει ει ω βου ου λη η μα α α α τι πε ρι

οι οι δε εν α α αυ τος πα σι τοις αν θρω ω ποις σω

τη ρι αν α απειργα α α σαα α α το

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν

α α α αυ του

Σήμερον στείρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια, τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σ η με ε ρον στει ρω τι ι και πυ λαι αι α νοι οι

οι οι γο ο ο ο ν ται και πυ λη παρ θε νι ι κη θει ει α

α α προ ε ε ρ χε ε ε ε ται ση με ρον καρ πο γο ο

νειν η χα α α α ρις α α πα αρ χε ε ε ε ται εμ

— φ α ν ι ζ ο υ σα τ ω κο ο ο σ μ ω ω Θε ου ου μη τε ε ε ε ε

ρα ^π δι ης τα ε πι ι ι ι γει ει ει ει α ^γ τοις

ου ρα νοις συν α α α α πτε ε ε ε ται ^Δ εις σω τη

ρι ι αν τ ω ν ψ υ χ ω ω ω ν η η η η μ ω ν ^π

^Γ ^Χ α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^Δ ^σ

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι ^π

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἔπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στέρωσις· ἡ γὰρ στείρα μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθενευούσης μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^Γ C η με ρ ο ν της παγ κο σμι ι ου χα α ρα α α α σ τα προ

ο ^δ οι οι μι ι ι ι α ^Δ ^σ ση με ρ ο ν ε πνευ σαν α αυ ρ αι σω

τη ρι ας προ α α α αγ γε ε ε ε λ οι ^Δ ^σ η της

φ υ σε ε ω ως η η μ ω ν ^Δ ^σ δι α λε λυ υ ται στει ει ρ ω σι

ις η γαρ στείρα μη η τηρ δει ει ει ει κνυ υ υ

υ ται της παρ θε νευ ου σης με τα το ο κο ο ον του

κτι ι σα α α αν τος εξ ης το αλ λο τρι ον οι κει

ου ται ο φυ σει Θε ε ος και τοις πλα νη θει σι δι

α σα αρ κος σω τη ρι αν α περ γα α α α ζε ε

ε ε ται Χρι στος ο φι λαν θρω ωπος και λυ τρω τη ης τω

ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε ε

ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

Σήμερα ἡ στείρα Ἄννα τίκτει θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιεῖ, καὶ κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον.

C η μερον η στει ει ει ρα α Α α αν να τι κτει Θε

ο ο ο ο παι αι αι αι δα την εκ πα σων των γε νε ων

προ ο ο ε ε εκ λε ε χθει ει ει σαν εις κα τοι κησιν

τω παμ βα σι λει και κτι στη Χρι στω τω Θε ε ω εις

εκ πλη ρω ω σιν της θει ει ει ει α ας οι κο νο μι ι ι

ας δι ης α νε πλα σθη η μεν οι γη γε ε ε νεις και

αν ε και νι ι σθη μεν εκ της φθο ο ρα α α ας

προς ζω η ηνητην α α α λη η η ηκτον

εις τόν Cτίχον

Ἦχος ᾠ Πα

Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

H παγ κο σμι ι ος χα α ρα εκ των δι και ων α

νε ε ε τει ει ει λε εν η η η μιν ^{π ρ} εξ Ι ω α

κειμ τε και Α αν νης η παν υ μνη τος Πα αρ θε ε ε

ε ε νος ^{π ρ} η τις δι υ περ βο λην α γα α α θο τη η

τος ^{β λ} να ος Θε ου εμ ψυ χο ος γι ι ι νε ε ε ε

ται ^{π ρ} και μο νηκα τα α λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο

κο ος γνω ρι ι ι ι ζε ε ε ε ται ^{π ρ} αυ της ταις ι

κε σι αις Χρι στε ο Θε ε ος ^{Δ ρ} τω κο σμω την ει ρη

νην κα α α τα πεεμφον και ταις ψυ χαις η μω ωντο με γα

α ε λε ε ο ος ^{β λ}

* ε λε ε ο ο ο ο ος ^{β λ}

Μετά τὸν ν' Σῶσον ὁ Θεὸς

Ἦχος ^Λ Πα

κου σου θυ γα τερ και ι δε και κλι νον το ους

σου και ε πι λα θου του λα ου σου και του οι κου

του πα τρος σου και ε πι θυ μη σει ο βα σι λε

ευς του ου κα αλ λου ου ους σου

Δι' ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἕξ, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε, κατάρτας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δι αγ γε λου προρ ρη σε ως γο νο ο ος παν σε ε πτος

εξ Ι ω α κειμ και της Αν νης των δι ι και αι αι ων

ση με ρον προ ο ο η η ηλ θε ες πα α αρ θε ε

ε ε ε νε ου ρα νος και θρο νος Θε ε ου και δο χει

ον κα θα α α ρο τη η τος την χα ραν προ μη νυ ου

ου ου σα α παν τι ι τω ω ω κο ο ο ο ο σμω

της ζω η η η ης η η μων προ ο ο ο ξε ε ε ε νε ^{π ρ}

κα τα ρας α ναι ρε ε σις ^{6 λ} ευ λο γι ι ας η αν τι

ι ι δο ο ο ο σις ^{π ρ} δι ο εν τη γεν νη σει σου κο ρη

θε ε ε ο κλη η τε ^{6 λ} την ει ρη νη ην αι τη σαι αι ^{Δ ρ}

και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε ε ο ος ^{6 λ}

^{Δ ρ} Ηχος ^{Δ ρ} Πα

^{π ρ} ^χ το προσ ω πον σου λι τα νευ σου σιν ^{π ρ} οι πλου ου ου

σι οι του ου λα α α ου ^{π ρ}

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτείτω φαιδρῶς· λαμπροφορείτω τὰ ἐπίγεια, βασιλεῖς σκιρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν, ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασίλισσα καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ πατρός, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη. Συγχαρήτέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος, τὸ ἔμφυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^{6 λ} ^{π ρ} C τει ρα α γο νος η η A α αν να ^{6 λ} ση με ρον χει ρας κρο

τει τω φαι αι δρωσ ^Δλαμ προ φο ρει τω τα ε πι ι

ι γειει ει ει α ^πβα σι λεις σκιρ τα τω ω σαν ^πι ε

ρεις εν ευ λο γι ι αιαις ε ευ φραι νε ε ε ε σθω ω ω ω

σαν ^πε ορ τα ζε ε ε τω ω ο συ υ υμ πας κο

ο ο ο σμος ^πι δου γαρ η βα σι λισ σα και α μω μος

νυ υμ φη του πα α τρος ^Δεκ της ρι ζης του Ι εσ

σαι α νε βλα α α στη η η η σεν ^πουκ ε τι γυ ναι

κες εν λυ παις τε ξο νται αι τε ε ε ε ε κνα ^πη χα ρα

γαρ εξ ην θη η σε ⁶και η ζω η των αν θρω ω πων εν κο

ο σμω πο λι τε ε ευ ε ε ε ε ται ^πουκ ε τι τα

δω ω ρα του Ι ω α κει ει ει ειμ α α πο στρε ε

ε ε φο ο ο ον ται ^{π ρ} ο θρη νος γαρ τη ης Α α αν
 νης εις χα ρα α αν με ε τε ε ε βλη η η η η
 θη ^{π ρ} συγ χα ρη τε μοι λε γου ου σης πα α α ας ε εκ λε
 κτο ο ος Ι ισ ρα α α ηλ ^{π ρ} ι δου γαρ δε δω κε
 μοι οι οι Κυ ρι ι ος ^{ε λ} το εμ ψυχον πα λα τι ον της
 θει ας δο ξης α αυ του ^{Δ ρ} εις κοι νην ευ φρο συ νην και χα
 ρα αν και σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η η μω ων ^{ε λ}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαὶν καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα σι τη
 οι κου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η λι ος

της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας την
κα τα ραν ε δω κετην ευ λο γι ι ι αν και κα ταρ
γη σας τον θα να τον ε δω ρη σατο η μιν ζω ην την αι ω
νι ον

* ζω ην την αι ω ω νι ο ο ον

Κοντάκιον

Ἦχος Δι

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμου α τε κνι ας και
Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας του θα να του η λευ θε
ρω θη σαν α χραν τε εν τη α γι α γεν νη η σει σου
αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος σου ε νο χης

των πταισμάτων λυτρωθεις εν τω κραζειν σοι η σπειρα
 τι κτειτην Θεοτοκον και τροφον της ζωης ημων
 ων

14 Σεπτεμβρίου

Μετά τον Ν΄

Ἦχος Δι΄

Δοδοξα Πααατρι ιι και Υι υιω και α
 γι ιω Πνεεευματι

Σύ μου σκέπη κραταία υπάρχεις, ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστευ καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Συ μου σκεεπη η κραταια α
 υπααρχεις οτρι
 μερη ης Σταυροοος του ου Χρι ιι στου α
 γιασον μετη δυνααα αμειειειει σου

ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω προσ κυ νω ω ω

και αι αι δο ξα α α ζω ω ω σε

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω νων α α μην τὸ ἴδιο

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων

σου ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μου

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, χριστιανῶν ἢ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμνή, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, νοσοῦντων ἰατρέ, νεκρῶν ἢ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κταυ ρε του Χρι ι στου χρι στι α νω ω ω νων η ε

ελ πεις πε πλα νη με νων ο δη η η γε χει μα ζο με

ε ε νω ω ν λι ι ι μην εν πο λε ε ε μοι οις

νι ι ι κοσ **Δ** οι κου με ε ε ε νης α α σφα α

λει ει ει ει α νο σου ουουν τω ω ων ι ι α α α

τρε **π** νε κρω ων η α α να α στα α α α σις ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α α α ας **Δ**

26 Σεπτεμβρίου

Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος **Δ**ι

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἔθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Α πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη με

ε ε νε **Δ** ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να πο

λο ο γη τον **β** δε χε ται σε προσ πι ι πτον τα **Δ** ο ε

πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα μενος **β** ον ι κε

τευ ε θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε θνων δι α
 σκε δα α α α α α σαι αι του με νος η μιν
 ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος ο ο
 ος

Μετὰ τὸν Ν΄

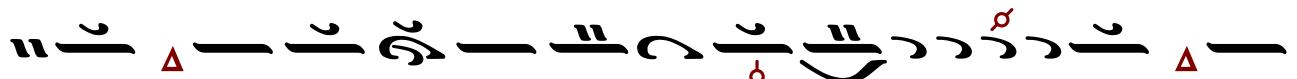

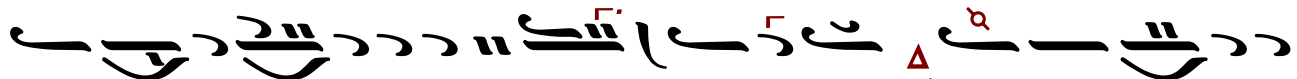

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

ε λε η σον με ο θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων
 σου ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μου

Θεολόγε παρθένε, μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, περίσῳζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἔσμεν ποιμνιον.

θε ο λο γε παρ θε νε μα θη τα η γα πη η με ε νε
 του ου ου σω τη η η η ρος ταις ι κε σι αι αις σου η

 η μας πε ρι σω ζε δε ε ο ο με ε ε ε θα α

 πο βλα α βη η ης πα αν ται οι οι ας ο τι σου ε ε

 σμε ε εν ποι μνι ο ο ο ο ον

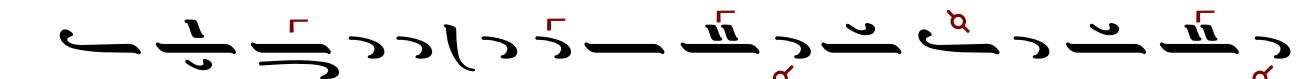

26 Ὀκτωβρίου

Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306)
 Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740)

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

 ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Παναγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου βοήθεια, καὶ ἐλπίς χριστιανῶν, σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἀγαθή, ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἴλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παρρησίᾳ. Πρόφθασον ἀχραντε, πρόφθασον μεσίτευσον, καὶ ῥῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Π αν α γι α α Δε σποι οι να του κο σμου βο η

η η η θει ει ει ει α και ελ πι ις χρι ι ι στι

ι α α α νων σε νυν εκ δυ υ υσ ω ω που ου ου

μεν και σε πα ρα κα λου μεν α α α γα α α θη υ

περ η μων η μαρ τη κο ο τω ων και αι α πε

γνω σμε ε ε ε νων τον Υι ο ο ον σου και αι Κυ υ

ρι ι ι ι ο ον ι ι λε ων ποι οι η η σαι Θε ε ε ο το ο

ο ο κε ε ε ε ε ε χεις γαρ το ο δυ να

α α σθαι τη μη τρι κη σου ου προς α αυ τον χρω ω με ε

νη παρ ρη σι ι ι ι α προ φθα σον α α

α α χρα α α αν τε προ φθα σο ο ον με σι ι τε ε

ε ευ σον και ρυ σαι το ο ον λα α ο ο ον σου της εν

ε στω ω σης α α πει ει ει λης δι α σπλαγ χνα

α α ε λε ε ε ους μη πα ρι ι δης του ους υ μνου ου

ου ουν τα α α α ασ σε ε ε ε ε

Θεις την Λιτην

Ἦχος ᾠ Πα

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις Θεσσαλονίκη, ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφοροῦσα, Δημήτριον τὸν πανένδοξον ἀθλητὴν, καὶ μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν, ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα, καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραζον· Κύριε δόξα σοι.

Ε υ φραι νου εν Κυ ρι ω πο λις Θεσ σα λο ο νι ι ι

κη α γαλ λου και χο ρευ ε πι ι ι στει ει ει λαμ

προ ο φο ρου ου ου σα Δη μη τρι ον τον παν ε εν δο ξο

ον α θλη η την και μαρ τυ ρα της α λη η θει ει ας

εν κολ ποις κα τε χου σα α ως θη η η η σα α α

αυ ρον α πο λα βε των θαυ μα α α των τας ι α σεις κα

θο ο ρω ω ω σα ^π και βλε πε κα τα ρασ σο ον τα των

βαρ βα α α ρω ων τα θρα α α α ση ^π και ευ χα

ρι στωσ τω σω τη ρι α να κρα α ξο ον Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι οι οι οι ^π

θίς τόν Ἐτίχον

Ἦχος ^ⲓ Δι

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσεύονται Κύριε, ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβεραῆς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τ ης γης συν τα ρασ σο με νης τω της ορ γη η ης σου φο

ο βω ^ⲓ βου νοι και τα ο ρη συσ σει ει ει ει ον ται Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ^ⲓ αλλ ευ σπλαγ χνι α α ας ομ μα α

τι εφ η μας ε ε ε πι βλε ε ψας ^ⲓ μη τω θυ μω ω

σου ορ γι σθη η η ης η η η η μιν ^ⲓ αλ λα

σπλαγχνισθεις επι το πλασμα των χειρων σου

της φοβρας ημας του σεισμου απειλης ελευθεε

ερωωωωσον ως αγαθος και φιλαα

ανθρωωωωπος

Ἦχος λ π Πά

συνεσεις την γην και συνεταξασ αυ

την ιασαι τα συντριμματα αυτης οτι ε

σα λεεε ευθη

Φοβερὸς εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὄργην, ἢ τίς σέ δυσωπήσει, ἢ τίς παρακαλέσει ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότου καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ [τὰ] Σεραφίμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθὲ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Φοβερὸς εἶ εἰ Κυριε και τις υποστηη

ηησεεεεται την δικαιαν σου ουοοορ

γην η τις σε ε ε δυ υ υ σω ω πη η η σει η

τις παρακα λε σει ει α α α γα α α θε υ περ λα

ου η μαρ τη κο ο το ος και αι α πε ε γνω ω ω

σμε ε ε ε ε νου τα ου ρα νι α α τα α

γμα α α τα Αγ γε λοι Αρ χαι αι και αι Ε ε εξ ου ου

σι ι ι αι Θρο νοι Κυ υ ρι ο ο ο ο τη η

η η τες τα Χε ρου βιμ και αι Σε ε ρα α φιμ υ περ η

μω ων σοι οι οι βο ο ω ω ω σιν α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε τα ερ γα

τω ω ων χει ει ρω ω ων σου μη πα ρι ι δης α

α γα α α θε δια σπλαγ χνα α α ε ε λε

ε ε ους ^Δ σω ζε πο ο λιν κι ινδυ νε ε ευ ουου ου ου

σαν ^π

^χ Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων

αυ την τρε μειν ^Δ ο α πτο με νος των ο ^χ ρε ε ων και

κα πνι ι ι ζο ο ο ον ται ^π

Νινευϊται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημεῖω τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωναῦ ἀνάστασιν, ἡ μετάνοια παρακαλεῖ, ἀλλ' ὡς ἐκείνους, βοῆ λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτεῖρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Ν ι νευ ι ται τοις πα ρα πτω μα σι ^Δ την δι α

της του σει σμου α πει λης κα τα α χω ω ω σιν η η κου ου

ου ου ον ^π εν δε τω με σι τευ ον τι ση μει ω ω

ω του ου κη η η τους ^Δ την δι α του Ι ω να α

να α α α στα α α α σιν ^Δ η με τα α νοι α α α πα

ρα α κα α α α λει ^π αλλ ως ε κει νου ους βο ο

ο η η η λα α ου ου ου σου ^Δ ^σ με τα νη πι ω ν και αι

κτη η νων οι κτει ρα α ας προ ο ος ε ε δε ε ε ξω η

η μα ας παι δευ ο με ε ε ε νους ^π δι α της τρι η

με ρου α α να στα α α α σε ε ε ε ως φει ει

σαι και αι ε λε ε ε η η η η σον ^π

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ἠ Γα

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως ἄγιε, μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις ^η σε υ πε ερ

μα χον η οι κου με νη ^η α θλο φο ρε τα ε ε θνη τρο που

με ε νον ^π ^σ ως ουν Λυ αι ου κα θει ει λες την ε παρ σιν ^χ ^η εν

τῷ σταδίω θάρρυ υναστον Νεστοορα^{πρ} ου τως αγιε

μεγαλομαρτυς Δημητριε^{χρ} Χριστον τον Θεον^σ ικε

τευε^{χρ} δωρησασθαι ημιν το μεγα^{*}εελεε^σ

ος^ρ

*^χελεοοοος^ρ

Ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρε

μειν^ρ ρυσαι ημας της φοβερης του σεισμου ου απει

λης^Δ Χριστε ο Θεε ος η ημων^ρ και καταπεμψον

ημιν πλουσια τα ελεησου^Δ πρεσβειαις της Θε

ο το κου μο νε φι ι λαν θρω πε

το κου μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε

Μετὰ τὸν Ν΄

Δοξαστικὸν τῆς λιτῆς

Ἦχος Δι

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων σου ε

ξα λειψον το α νο μη μα μου

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Δημήτριε μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀνώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γεγονός ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευράν, τὴν ἀκήρατόν σου πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον, τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

ε ις τα υ περ κο σμι α σκη νω μα α τα το πνευ μα σου Δη

μη τρι ε μαρ τυς σο ο φε Χρι στος ο Θε ος προ ος η

κα α α α το α μω ω ω μη η η η τον συ γαρ

της Τρι α δος γε γο νας υ πε ε ερ μα χος εν τω στα

δι ω αν δρει ως εν α α θλη η η σας ως α δα α

α μας στε ερ ρο ο ο ος λογ χευ θεις δε την πλευ ραν την

α κη ρα τον σου παν σε βα α α σμι ε μι μου με ε

νος τον ε πι ξυ λου ου ου τα α α νυ σθε εν τα εις

σω τη ρι αν παν τος του ου κο ο ο σμου των θαυ μα

των ει λη φα α ας την εν ε ε ε ερ γει ει ει ει

αν αν θρω ποις πα ρε χων τας ι α α α σεις

α φθο ο ο ο νως δι ο σου ση με ρον την κοι μη σιν

ε ορ τα ζο ον τες ε πα ξι ως δο ξα ζο μεν τον σε

δο ξα σαν τα α Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ο ον

8 Νοεμβρίου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ΄

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἀνω Δυνάμεων.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἀνω Δυνάμεων.

* Δυναμέων

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων σου ε
 ξα λει ψον το α νο μη μα μου

Τῷ ἀύλῳ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι θεῖοι ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἄδετε, ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατήρ ὁ ἀναρχος, ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνἀναρχος, ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Τ ω α υ λω ω θρο ο ο νω πε ρι κυ κλου ντες νο ε
 ραι αι αι ου σι ι αι αι θει ει ει ει οι α σω ω
 ω ω μα α α α τοι την τρισ α γιον ω δην τω πρυ τα
 α νι Θε ε ω φλο γε ροις τοις χει ει ει ει λε σιν α α
 α α δε ε ε ε τε α γιος ο Θε ε ος ο Πα
 τηρ ο α α α α να α α αρ χος α γιος Ι σχυ υ

 ρος ο Υι ο ο ο ος ο συν α α α να α α αρ

 χος α γιος Α θα α α α να α α α τος το ο μο

 ου ου σι ι ι ον Πνε ευ μα το συν Πα τρι και Υι ω

 συν δο ξα ζο ο ο μεε ε ε νο ο ο ον

13 Νοεμβρίου

Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Ἦ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος εκ λαμ ψα

 σα χα ρις την οι κου με νην ε ε φω τι ι σεν α φυ λαρ

 γυ ρι ας τω κο σμω θη σαυ ρους ε να πε θε το το

 υ φος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει ξεν

αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι ω αν νη Χρυ σο

στο με πρε σβευ ε τω λο γω Χρι στω τω Θε ω σω *

θη ναι τας ψυ υ χας η η μων * θη ναι τας ψυ χας η μω

ω ω ων

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

C η μερον σκιρ τω σιν ε ε εν πνευ μα α τι αρ χι ε ρε ε

ε ων δη η μοι συν η μιν τι ι ι μων τε ες σου την μνη

μνη ι ι ι ε ρα α αρ χα Χρυ σο στο με ο σι

ι ε φω ω στη ηρ της Εκ κλη σι ι ι ι ας

21 Νοεμβρίου

Ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δὲ Δι

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ οι μι ον και

της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν

να ω του Θε ου τρα νως η παρ θε νος δει κνυ ται και τον

Χρι στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη και η μεις

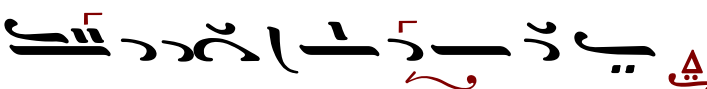
με γα λο φω νως βο η σω μεν χαι ρε της οι κο νο μι

ας του κτι στου η εκ πληρω σις τὸ τέλος του κτι στου η εκ

πλη ρω σι ι ις

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

 γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐν ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

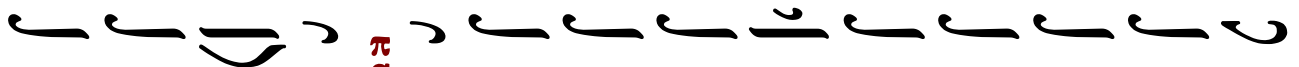
Σ η μερον ο να ος ο ο ο εμ ψυ υ χος του με γα α
 λου ου βα α α σι λε ε ως εν να ω ει ει εισ ερ χε
 ε ται αυ τω ε ε ε τοι οι οι μα α σθη η η ναι εις
 θει αν κα τοι κη η σιν λα α α οι οι α γα α α λ
 λι α α α α σθε

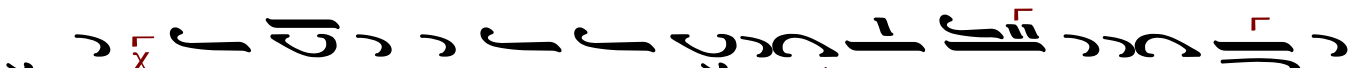
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω ω νων α α μην

τὸ αὐτό

Ἦχος δὲ Πα

 λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

 ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων

 σου ε ξα λει ψον το α νο μη η μα α α α α

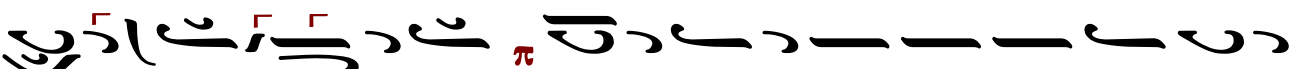

 μου ← στίχος: Γ.Μ.*

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

 η με ρον ο θε ο χω ρη η τος να α ος η Θε ο

 το κος εν να ω Κυ ρι ου προσ α α α γε ε ε ε

 ται και Ζα χα ρι ας τα αυ την υ υ πο δε ε

 ε ε χε ε ε ε ται ση με ρον τα των α γι ων α γι

 α α α γαλ λο ον ται και ο χο ρος των α αγ γε

ε ε λων μου στικω ως παν η η γυ υ υ ρι ι ι
 ι ι ζει ^π μεθων και η μει εις ε ορ τα α α α ζο ον
 τες ση η η η με ε ε ε ρον ^π συν τω Γα βρι ηλ
 ε εκ βο η η η σω ω ω μεν ^Δ χαι ρε Κε χα ρι
 τω με νη ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ^Δ ο ε ε ε χων το
 ο ο με γα ε ε λε ε ε ο ο ο ο ος ⁶ ^λ

25 Νοεμβρίου

Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων
 Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος (β13)
 Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος

Θις τὸν Ἐτίχον

τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης

Ἦχος λ π ρι Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω ⁶ ^λ και α α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα α α α τι ^ν ^{ρι} ^{κα}

Τῷ τοῦ νυμφίου σου ἔρωτι τετρωμένη Αἰκατερίνα σεμνή, παρθενομάρτυς καὶ πάνσοφε, πᾶσαν κοσμικὴν προσπάθειαν προθύμως κατέλιπες, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ σφραγισαμένη ἑαυτήν,

τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πανσόφως διήλεγξας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας τὰς ληρώδεις ἐνστάσεις, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα λαμπρῶς πᾶσι κηρύξασα· ὅθεν καὶ στέφει οὐρανίῳ ἀναδησαμένη τὴν κεφαλὴν, σὺν ἀγγέλοις χορεύεις ὡς ἀγνὴ περιστερὰ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δὲν ὑπάρχει στὰ Μιναία

Τω του νυμ φι ου σου ε ρω τι τε τρω με ε νη

Αι κα τε ρι ι ι να σε ε μνη παρ θε νο μαρ τυς

και αι αι παν σο ο φε πα σαν κο σμι κην προσ πα θει ει αν προ

θυ μως κα τε ε ε ε λι ι ι ι πες και τω ση μει

ει ω ω ω του ου ου στα αυ ρου σφρα γι σα με ε νη

ε α αυ την την των ει δω λων πλα α α α νην παν σο ο

φω ως δι η η η η λε ε ε ε γ ξας και ρη το

ρω ω ων ε πα αυ σας τας λη ρω δης ε ε εν στα α α

σεις του Χρι στου το ο νο μα λα αμ πρως πα α σι ι

κη η ρυ υ υ ξα α α α σα ο θεν και αι στε ε

φει ει ου ουρα νι ι ι ω ^Δ α να δυ σα με νη τη ην κε
 φα α α λην ^Δ συν αγ γε ε ε λοι οι οις χο ο ο
 ρε ε ε ε ευ εις ^Δ ως α γνη η η πε ρι ι
 ι ι στε ε ε ε ρα ^γ και πρε σβευ εις α α πα α αυ στως υ
 περ των πι στει και πο θω τε ε λου ου ουν των την παν α
 οι οι δι μον μνη η η η μη η η η ην σου ^γ

30 Νοεμβρίου

Ἄνδρου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου

εἰς τὸν Ὑτίχον

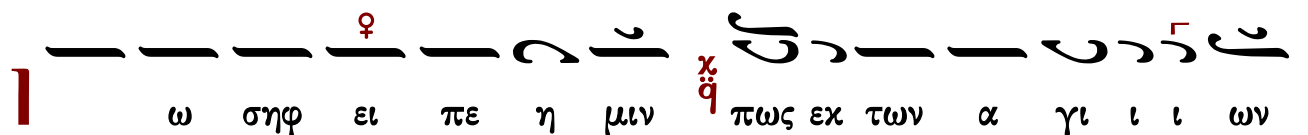
Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον
εἰρμολογικῶς

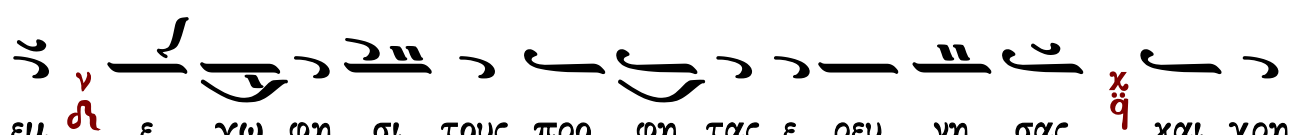
Ἦχος ἤ Γα

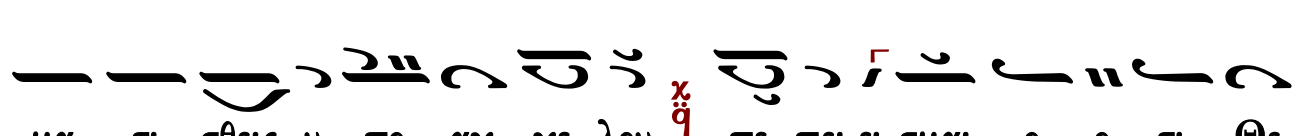
και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην ^π

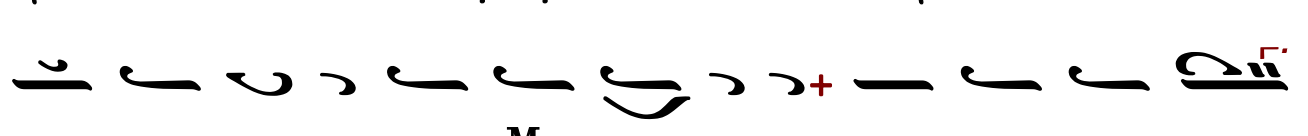
Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ, φησί, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίαις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

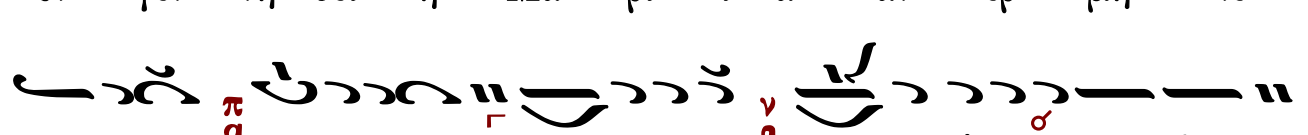

 ω σ η φ ε ι π ε η μ ι ν π ω ς ε κ τ ω ν α γ ι ι ι ω ν

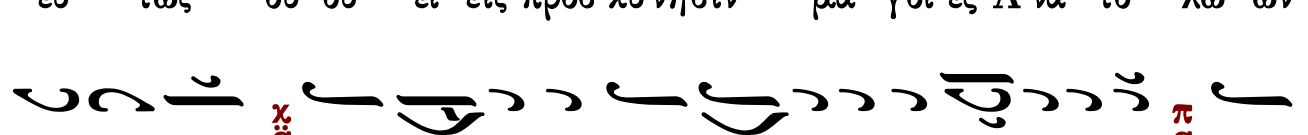

 η ν π α ρ ε ε λ α β ε ς κ ο ο ρ η ν ε γ κ υ ο ν φ ε ε ρ ε ι ε ι ς ε ν Β η θ λ ε

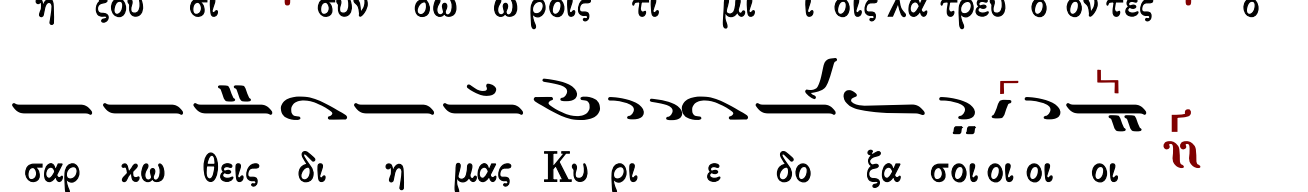

 ε μ ε γ ω φ η σ ι τ ο υ ς π ρ ο φ η τ α ς ε ρ ε υ ν η σ α ς κ α ι χ ρ η

 μ α τ ι σ θ ε ι ς υ π ο α γ γ ε λ ο υ π ε π ε ι ε ι σ μ α ι ο ο τ ι Θε

 ο ν γ ε ν ν η σ ε ι η Μ α ρ ι ι α α ν ε ρ μ η ν ε

 ε υ τ ω ς ο υ ο υ ε ι ε ι ς π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ν μ α γ ο ι ε ξ Α ν α τ ο λ ω ν

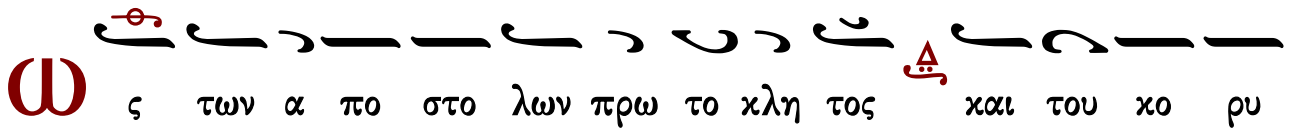
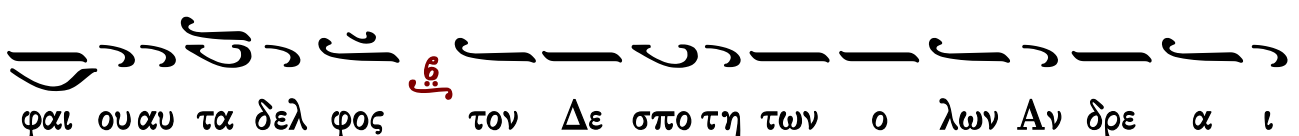
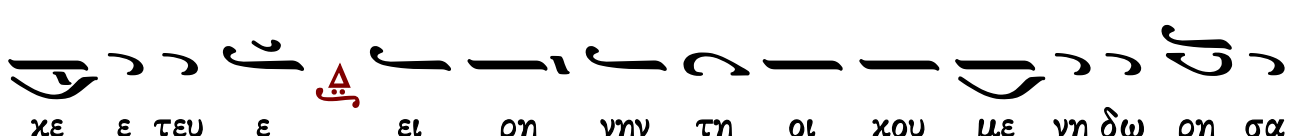
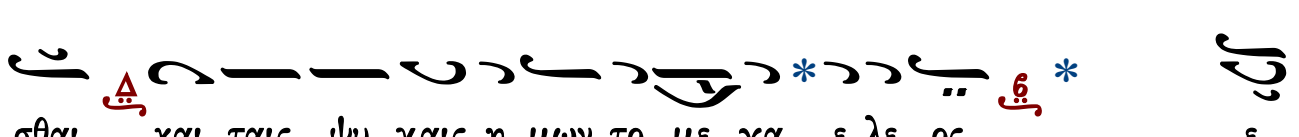
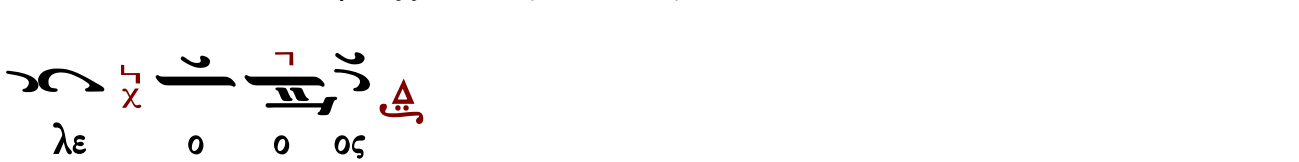

 η ξ ο υ σ ι σ υ ν δ ω ω ρ ο ι ς τ ι μ ι ι ο ι ς λ α τ ρ ε υ ο ο ν τ ε ς ο

 σ α ρ κ ω θ ε ι ς δ ι η μ α ς Κυ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

Ἀπολυτίκιον

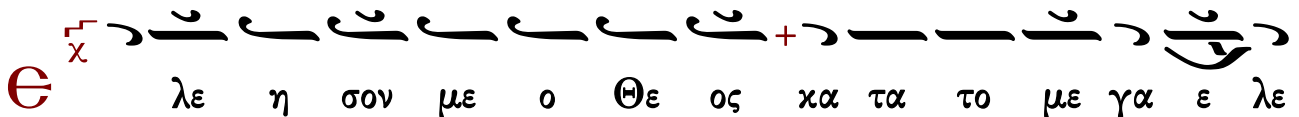
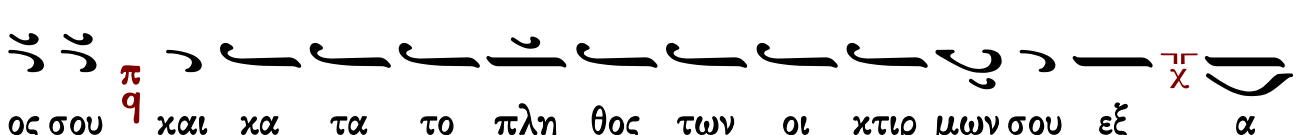
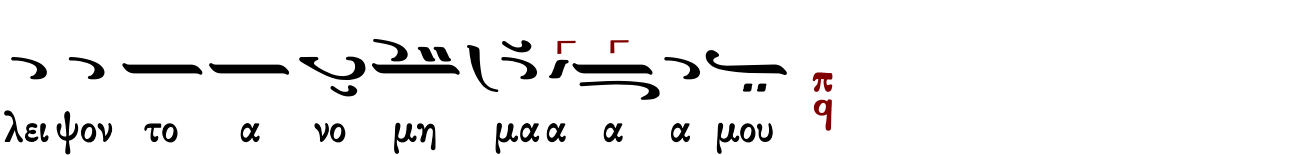
Ἦχος Δι

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου ἀυτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων Ἄνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένην δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

 Ω ς των α πο στο λων πρω το κλη τος και του κο ρυ

 φαι ουαυ τα δελ φος τον Δε σπο τη των ο λων Αν δρε α ι

 κε ε τευ ε ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα

 σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος ε

 λε ο ο ος

Μετά τὸν Ν' καὶ εἰς τὴν Λιτὴν

Ἦχος ᾠ Πα

 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα ε λε

 ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου εξ α

 λει ψον το α νο μη μα α α μου

Ὁ πρωτόκλητος μαθητής, καὶ μιμητής τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνεγκύσας, προσήγαγέ σοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο πρω το κλη τος μαθη της και μι μη της του ου πα
 α α θους ^{π ρ} συμ μορ φου με νος σοι Κυ ρι ι ε ^{ρ η} Αν δρε
 ας ο ο α πο ο ο ο στο ο ο ο λος ^{π ρ} τους εν βυ θω της
 α γνοι ας πλα νω με ε ε νους πο ο τε ^{π ρ} τω αγ κι στρω
 του Σταυ ρου σου αν ελ κυ υ υ υ σα α ας προσ η η γα γε
 ε ε ε σοι ^{π ρ} ταις πρε σβει αις αυ του υ περ α γα α θε ^{ρ η}
 την ζω ην ημων ει ρη η νε ευ σον ^{ρ η} και σω σον τα ας ψυ χα
 α α ας η η η η μω ω ω ω ν ^{π ρ}

4 Δεκεμβρίου

Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306)
 Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†706)

Ἀπολυτίκιον ἁγίας Βαρβάρας

Ἦχος λ̣ ρ̣ δι̣ —

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη
 ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἢ πάνσεμνος.

Βαρβαραν την αγααντιιμη σωωμεν εχθρου

γαρ τας παγιδας συυνετριιψε και ως στρουθι

ονερρυσθη εξαυτων βοηθεια και οπλω του Σταυ

ρου ηηπαν σεεμνος

σεεμνο ο οος

Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ

Ἦχος λ π δ

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σαφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ορθοδοξίας ὀδηγε εὐσεβείας διδάσκαλε

και σεεμνο τηητος της οικουμενης ο φω

στηρ των μοναζοντων θεοπνευστον εγκαλλωπιι

σμα Ιωαννησοφε ταις διδαχαις σου παντας ε

φω τι σας λυ ρα του ου πνευ μα α τος πρε σβευ ε Χρι στω τω

Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Θεις τούς Αϊνους

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ υ νη ης α α αυ του

Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ πατὴρ τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρᾳ παναοίδιμῃ· τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισηῆθες παρθένοις, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα, τοὺς πιστοὺς θεραπεύεις, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τ ης γε η ρας τρυ φης την α πο λα αυ σιν υ περ ι ι δου

ου ου σα και του πα τρος τον ολ βον ο μου τε και δο

ξαν μι ση σα σα α τον ου ρα νι ον νυμ φι ον ε

πε πο θη η σας Βαρ βα ρα πα α αν α οι οι

οι οι δι ι ι ι με π ρ τω ξι φει γαρ την κα α ραν τμη η

θει ει ει σα π ρ συν ταις φρο νι μοις συν εισ ηλ θε ες πα αρ

θε ε νοις ρ τω ω νυμ φι ι ι ω ω Χρι ι ι

στω π ρ ο θεν και την λοι μι ι κην νο ο σον ε ε ε εκ

δι ι ι ω ω ω κου ουουσα ρ φ τους πι στους θε ρα α πε ευ

εις ρ εν ερ γει α α του Πνε ε ε ευ μα α α α τος π ρ και

πρε σβευ εις α πα α αυ στως ρ υ υ περ τω ων ψυ χω ω

ω ων η η η η μων π ρ

Ἦχος Δι

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ρ αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι αι κι θα

α ρα

Ἡσχύνθη ὁ βάσκανος ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἠττώμενος, ὅτι τὴν προμήτορα ἔσχεν ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτός, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὐας καὶ τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν μάρτυρα, καὶ δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ σχυνθη ο βα σκα α νος ε ε χθρος υ πο γυ ναι κος ητ

τω ω ω ω με ε ε ε νος ο τι την προ μη το ο ρα

ε σχεν ο οργα α νο ον προς α α μαρ τι ι ι ι αν

ο γαρ εκ Παρ θε νου σαρ κω θεις λο γο ος του Πα α

τρος α τρε πτωσ και α φυρ τωσ ως οι δε μο ο ο νο

ος α α αυ τος την κα τα ραν ε λυ υ σε της Ε ευ ας

και αι του ου Α α δα αμ Χρι στος ο στε φα νω σας α α

ξι ι ι ως Βα αρ βα α α α ραν την μα α

α αρ τυ υ υ υ ρα και δι αυ της δω ρου με νος τω

κο σμω ω ι λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε

ε ε ε ος

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Ἡ θεόκλητος μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὧ̄ δικαστά, οὐ προκρίνω δὲ ὅλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τέμνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριστόν. Ἔς ταῖς ἰκεσίαις Σωτήρ, τὰ ἔλέη σου κατὰπεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἀθλησιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Η θε ο κλη τος μαρ τυς Βα αρ βα α α ρα εν τω

στα δι ω πα α α α σχου σα ε ε ε ε λε ε ε ε

γε δει να μεν τα πα ρον τα κο λα στη η ρι α ω δι

κα α στα ω προ κρι νω δε ε ο ο ο λως των ου

ρα νι ι ων τα ε πι ι ι γει ει ει α δι α

του το τε μνε τε ξε ε τε τας σα α αρ κας πυ ρι

ι πα α α ρα δο ο τε ε ε ε με χαι ρου σα α πι ω

προς τον νυμ φι ο ον μου ου Χρι ι στον ης ταις ι κε σι

αις Σω τηρ τα ε λε η σου κα τα πεεμφον η η μιν και

σω σον τους την α θλησιν αυ της ε εκ τε λου ου ουν τα

ας πι ι ι στως

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο

η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

Τὴν πανήγυριν σήμερον τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ πολυπλόκου βελίαιρ τὰ ἔνεδρα ἔτροπώσατο. Χριστὸν ἰκέτευε καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τ ην παν η γυ ριν ση με ρον της α θλη φο ο ρου ου ου

Βαρ βα α ρας δευ τε λα οι οι υ μυυ υ υ υ σω ω

ω ω μεν ταυ την γαρ ου τε ξι ι φο ος ου τε ε πυρ ου τε

αλ λη η βα σα α νος ου τε του πο λυ πλο κου βε λι αρ τα

εν ε ε δρα ε ε ε τρο πω ω σα α α α το Χρι στον

ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε καλ λι μα αρ τυς παν

ε ε εν δο ξε δω ρη θη ναι η μιν το με ε

γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

5 Δεκεμβρίου

Σάββα όσιου τοῦ ήγιασμένου (Ϝ32)

Άπολυτίκιον

Ήχος λ̣ π̣ ϊ̣ Γα

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν Σάββα πατῆρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ταῖς των δα κρυ ων σου ρο αις της ε ρη μου το α γο

νον ε γε ε ωρ γη η σας και τοις εκ βα θους στε να
 γμοις εις ε κα τον τους πο νους ε καρ πο ο φο ρη η
 σας και γεγο νας φω στηρη οι κου με νη λαμ πωντοις θα αυ
 μα σι Σαβ βα πα τηρ η μω ων ο σι ι ε πρε σβευ ε
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων
 η μω ω ω ω ν

6 Δεκεμβρίου

Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας (β30)

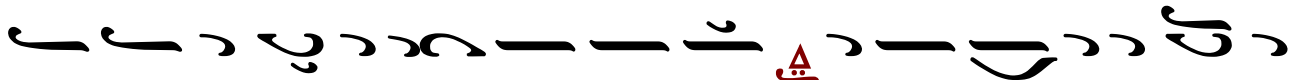
Ἀπολυτίκιον

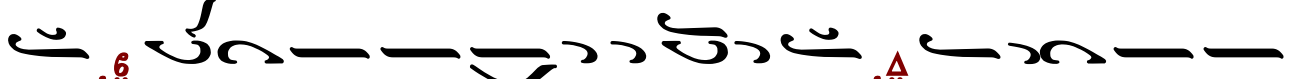
Ἦχος Δι

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος εγ
 κρα τει ας δι δα σκα λον αν ε δει ξε σε τη ποι οι μνη σου

 η των παραγματων αληθεια δια του το εκτησω

 τη ταπεινωσει ταυψηλα τηπτωχειαταπλουσι

 α πατερ ιεραρχα Νικολαε πρεσβευε Χρι

 στω τω Θεω σωθη ναι τας ψυχας ημων τας ψυ

 χας ημων ωων

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος λ π Πά

 Ε λεησον με ο Θεος κατατομε

 γα ελεος σου και κατατοπληθος των οικτιρ

 μων σου εξαλειψον το ανοομημα ααμου

Εὖ δοῦλε ἀγαθέ, καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοὶ οὐρανῶν ἠνέωκται. Εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιε Νικόλαε.

Εὐδουλεαγαθεκαίπιιστεευεργαατατουαμ
 πελωωωνοοςΧριιστουσυκαιτοβαρος
 τηςημεραςεβασταασαςσυκαιτοδοθενσοιταλαν
 τονεπηηυξηηηησαςκαιτοιςμετασεελθου
 ουσινουουουκεφθοονηηηησαςδιοπυλη
 σοιουρανωνηνεεεεωωωωκταιεισελθε
 ειςτηνχαραντουΚυριουουσουκαιπρεσβεευευπερ
 ηηημωναγιεεΝικολαεεεεε

12 Δεκεμβρίου

Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ

Ἔις τὸν Ὑτίχον

ἰδιόμελα

Νεφέλην σε φωτὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερά πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· Σπυρίδων και γάρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός, οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις

ἀθάνατοι, αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλόνητον, τὸ περὶ πάντα σοφόν, ἐν οἷς ἐν ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

Παν ἡ γυρις φαιδρα ιερααπανδαιαισι ιι
α^{πρ} δευτεπιστοι μεθεεεε ζωωωωωμεν^{πρ} σπυ
ριδωνκαιγαρ ημαςσυγκαλειειειται^{πρ} εστιατωρ
ωνπνευμαατικος^{πρ} ουητραπεεζααθειει
α^η ηδεαταθαυμαατα^η αιαιπραξειειςαθαα
αα ναααατοι^{πρ} αυτουμιμησωμεθατοοπρα
ααοντοακαακον^{πρ} τοαπλουντοφιλανθρω
ωποντοπεεεριπααανταασοοοφον^{πρ}
ενοιςεναρχιιεερεουσιν^η ωωςφωσξεεε
εελααααμψε^{πρ}*^χψεεεε^{πρ} Ἀρτοκλασία
^χΤιμιοςεναντιονΚυριου^{πρ}οθανατος

του ο σι ι ι ου α α αυ του ^π ₉ ΓΜ

Μεγίστων ποιητής, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μὲν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπᾶς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν [ῥωραϊότερος/ῥωραϊότατος], δεικνύμενος ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

Μ ε γι στων ποι η της α ρε τω ων και θα αυ μα α α

των ^π ₉ α νε δει χθη ης Σπυ ρι ι ι δω ων σο ο ο

φε ^π ₉ ταις μεν σου κα τα φαι δρυ νας τον βι ι ον ^π ₉ υ περ

φεγγος το η η λι α α κον ^π ₉ τοις δε κα τα λαμ πρυ νας κο

σμον τον πε ρι γει ει ον ^π ₉ υ περ α στρα πα α ας ου

ου ρα α α νου ^π ₉ αμ φοιν ω ραι ο τα α τος δει κνυ μενος

ο σι ι ε ^π ₉ τοις προσ φευ γου σι ιν ε εν πι ι στει

ταις προ ο στα σι ι ι ι αι αι αι αις σου ^π ₉

Ο ^π ₉ ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται δι

και ο συ νην και οι ο σι οι σου α γαλ λι α α

α σο ο ο ον ται

Ὁ θαύματος φρικτοῦ! ἡ νεκρά πυθομένω, φωνήν ζωσαν σοι δέδωκεν, ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ, ἡ τοῦ ἀνακτος νόσος, εὐχῆ σου φυγαδεύεται, ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο, νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, Σπυρίδων ἱεροουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

θαυ μα τος φρι κτου η νε κρα α πυθο ο με ε ε

νω φω νη ην ζω σα αν σοι δε ε ε ε δω ω ω ω κεν

ο ρους δε του πο τα μου αν ε στα α α λη δι α λο γου σου

προ σ τα κτι ι κου η του α να α κτο ος νο ο σος ευ χη

σου φυ υ γα δε ε ε ευ ε ε ε ε ται ο ο

ο ο φις εις ει δος χρυ σου αν τι με τηλ λατ τε ε το νε

κροι ε ε ξη γε ε ε ερ θη η η η σαν εν ηρ γει

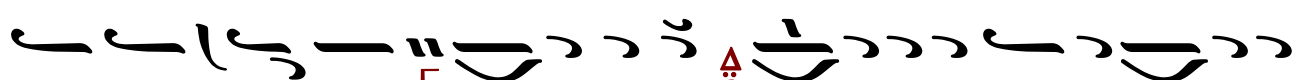
γαρ εν σοι ο Χρι στος Σπυ ρι ι δων ι ι ε ρου ουουρ

 γε ^{π ρ} ο της τρι α δο ος το ο δο ο γμα α να

 α κη ρυ υ υ ξα ας τρα α α νως ^{π ρ}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ♩ Πα

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχτης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων πατὴρ
 ἡμῶν διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς
 ἀγίας σου εὐχάς, ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα
 τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Tης Συν ο δου της πρω της α νε δει χθης υ περ μα

 χος ^{Δ ρ} και θαυ μα τουρ γος θε ο φο ρε Σπυ ρι ι δων πα

 τηρ η μων ^{π ρ} δι ο νε κρα συ εν τα φω προσ φω νεις ^{Δ ρ} και

 ο φιν εις χρυ σουν με τε βα λες ^{π ρ} και εν τω μελ πειν τας

 α γι ας σου ευ χας ^{Δ ρ} αγ γε λους ε σχες συλ λει τουρ γου ουν

 τας σοι ι ε ρω τα τε ^{π ρ} δο ξα τω σε δο ξα σαν τι ^{Δ ρ} δο

 ξα τω σε στε ε φα νω σαν τι ^{Δ ρ} δο ο ξα τω εν ερ γουν τι δι

α σου τοι αυ τα τε ε ρα τα τα α α α

ετερη κατάληξι σου πα σιν ι α α μα α τα

Μετὰ τὸν Ν΄

ιδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α μου

Πατέρων ἀγλαίσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου ἀίγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσσης καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Π α τε ρων α γλα ι σμα Σπυ ρι δων σο ο φε και

α α α κρο θι ι νι ι ι ι ον τη των θαυ μα

τω ωων σου ου αι αι αι γλη της οι κου με ε ε νης φω

τι ζω ωων τα πε ε ρα α α α τα και της λυσ σης

 Α ρει ου κα θαι ρε της φα α νεις τον Σω τη ρα

 α ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε σω θη η ναι τα ας ψυ

 χα α ας η η η η μω ω ω ω ω ν

11-17 Δεκεμβρίου

Κυριακή τῶν Προπατόρων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἔθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ν πι ι στει τους προ πα το ρας ε δι και αι ω

 σας την εξ ε θνων δι αυ των προ μνη στευ σα με νος εκ κλη

 σι ι ι ι ι ι αν καυ χων ται εν δο ξη οι α

 α γι οι ο τι εκ σπερ μα τος αυ των υ παρ χει καρ

 πος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κου σα σε ταις αυ των ι

κε σι αῖς Χρι στε ο Θε ος σω σοντας ψυ χα α ας

η μων

τὸ τέλος σω σοντας ψυ χας η μω ω ων

18-24 Δεκεμβρίου

Κυριακή πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Με γα α λα τα της πι στε ως κα τω ρθω ω μα

τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα τος α

να παυ σε ως οι α γι οι τρεις παι δες η γα αλ λον

το και ο προ φη της Δα νι ηλ λε ον των ποι μην ως προ

βα των ε δει ει κνυ το ταις αυ των ι κε σι αις Χρι

στε ο Θεος σωσοντας ψυχα ας ημων τὸ

τρίτον
μω ω ων

25 Δεκεμβρίου

Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Εὐα να νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι

λα σμο ο ος ε στιν

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὗ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δεϋ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ υ ρι ι ι

ω το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γου ου ου με

νοι το με σο τοιχον του φρα γμου ου ου ου δι α λε ε

ε λυ υ υ υ ται η φλο γι νηρομ φαι αι α τα νω ω

τα δι ι δω ω ω σι και τα χε ρου βιμ παραχω ρει του

ξυ λου ου τη ης ζω ω η ης κα γω του πα ρα δει σου της

τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω ου προ εξ ε βλη θην

δι α της πα α ρα κο ο ης η γαρ α πα ρα λ λα κτος ει

κω ω ω ω ν του ου Πα α α τρος ο χα ρα κτηρ

της α ι δι ο τητος αυ του μορ φην δου ου λου ου ου λαμ βα

α νει εξ α πει ρο γα μου μη τρος προ ε ελ θων

ου τρο πην υ πο ο μει ει ει νας ο γαρ ην δι ε μει

νε Θε ος ων α α λη θι ι νο ος και ο ουκ ην προσ

ε λα βεν αν θρω πος γε νο με ε νος δι α φι ι ι λα α

αν θρω πι ι αν αυ τω βο η η η σω ω ω ω ω

μεν ο τε χθεις εκ Παρ θε νου Θε ος ε λε ε η

σο ο ον η η η η μας

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι

ι ι ον

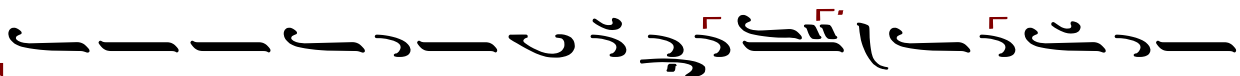

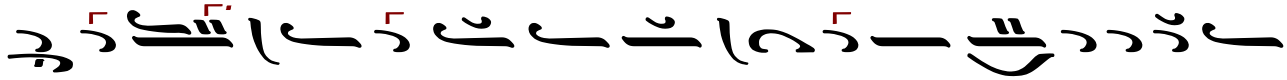

τό ίδιο

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα: ποιμένων γὰρ ἀγραυλοῦντων, καὶ μάγων προσκυνούντων, ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἑρώδης ἐταράττετο, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

T ου Κυ ρι ου Ι η σου γεν νη η θε ε εν τος εκ της

 α γι ι α α ας Παρ θε ε νου πε φω ω τι ι σται

 τα α συ υ υμ πα α α αν τα ποι με νων γαρ α

 γρα αυ λου ου ουν των και μα γω ω ων προ ο οσ κυ νου

 ουν των αγ γε λων α νυ μνου ν των Η ρω ω δη ης ε τα

 ρα α α ατ τε ε ε ε το ο τι Θε ος εν σα ρ κι

 ι ι ε φα α νη Σω ω τηρ τω ων ψυ χω ω

 ων η η η η μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

 πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισραηλ εκ πασων των ανομιωων

ααυτου

το ιδιο

Αινειτε τον Κυριον παντα τα εθνη ε

παινεσατε αυτον παντες οι λαοι

Ἡ βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαιδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς. Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Η βασιλεια σου Χριστε ο Θε ε ος βασιλει

α παντων των αι αι ω ω ω νων και η δε σπο τει α

α σου εν παση γε νε α και αι γε ε νε ε ε α ο

σαρ κω θεις εκ Πνευ μα το ο ος α γι ι ου και εκ

της α ει παρ θε νου Μα ρι ι ας ε ε εν α α ανθρω ω

πη η η σας φως η μιν ε λαμ ψας Χρι στε ο Θε ος

τη ση η πα α αρου σι ι α φως εκ φω τος του Πα

τρος το α παυ γα α σμα πα σαν κτι ι ι ι σιν ε φαι αι

αι φρου υ υ υ νας πα σα πνο η αι νει σε τον χα ρα

κτη ρα της δο ξη ης του Πα α τρος ο ων και προ ων και

εκ λαμ ψας εκ παρ θε ε ε νου ου Θε ε ε ος ε

λε ε η σο ο ον η η η η μας

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν ἀστέρα, οἱ μάγοι τὰ δῶρα, οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ μητέρα παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τι σοι προσ εν εγ κω μεν Χρι στε ο τι ω φθης ε πι γης

ως α αν θρω πο ος δι η η μας ε κα στον γαρ των υ

πο σου γε νο με νων κτι ι σμα α α των την ευ χα

ρι στι α α αν σοι οι οι προ ος α α α γει οι

αγ γε λοι οι οι τον υ υ μνον οι ου ρα νοι

τον α α α στε ε ε ρα οι μα γοι τα α δω ω ω

ρα οι ποι με ε νε ε ες το ο θα α αυ μα η γη η

το ο σπη η λαι αι αι ον η ε ρη μο ο ος την

φα α την η μει εις δε μη τε ρα α Παρ θε ε

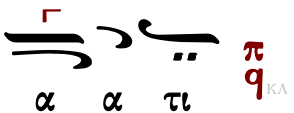
ε ε ε νο ον ο προ αι ω νων Θε ος ε λε ε η

σο ο ον η η η η μας

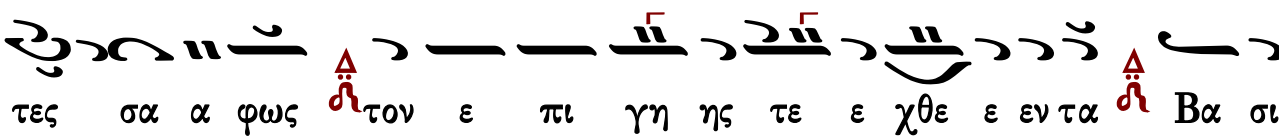
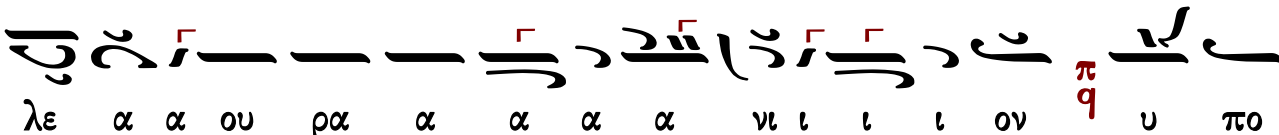
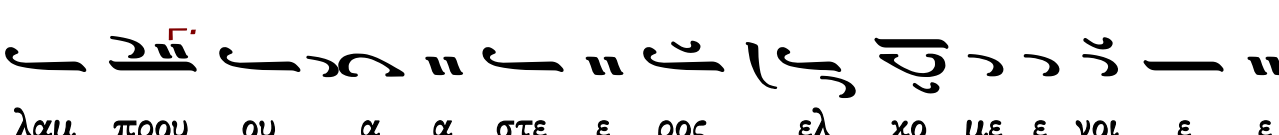
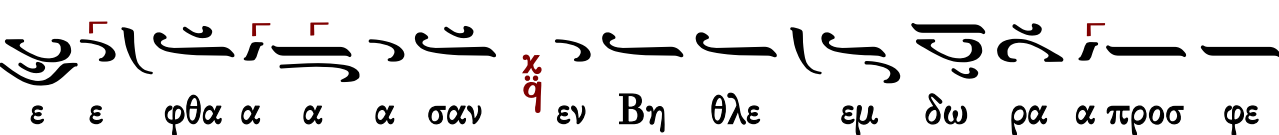

Θις την Λιτην

Δόξα...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω **Δ** και α γι ι ω Πνευ μα

 α α τι **π**_{κα}

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γάρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν Ἄχρονον.

Μ α γοι Περ σω ω ων βα α σι ι λεις **χ**_π ε πι γνο ο ον

 τες σα α φως **Δ** τον ε πι γη ης τε ε χθε ε εν τα **Δ** Βα σι

 λε α α ου ρα α α α νι ι ι ι ον **π**_{κα} υ πο

 λαμ προ ου α α στε ε ρος ελ κο με ε νοι ε ε

 ε ε φθα α α α σαν **χ**_π εν Βη θλε εμ δω ρα α προσ φε

 ε ε ε ε ρο ο ο ον τες **π**_{κα} ε εγ κρι ι τα χρυ σον και αι

 λι ι βα νο ο ον και σμυ υ υ υρ ναν **π**_{κα} και πε σον τες

 προ ος ε κυ υ υ υ υ νη η η η σαν ει δον γαρ

 εν τω ω σπη η λαι αι αι αι ω βρε φος κει ει με

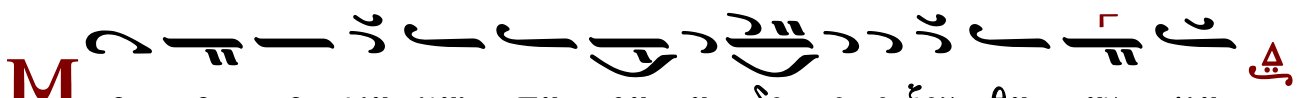

 νο ον τον α α χρο ο νον

Θις τόν Cτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Mε ε ε γα και πα ρα α δο ο ο ξον θα αυ μα

 τε ε τε ε ε ε λε σται αι ση η η μεε ε ε ρον Παρ

 θε νο ος τι ι ι κτει και μη η τρα ου φθει ει ει ρε

 ται ο Λο γος σα ρ κου ου ου ται και του Πα τρο

 ο ο ος ου κε χω ω ω ω ρι ι ι ι σται αγ γε λοι

 με τα ποι με ε νων δο ξα α α ζου σι και η

μεις συν αυτοι οι οισ εκ βο ω ω ω ω μεν δο ξα

εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε ε ω και ε πι γη

ης ει ρη η η η νη

Ἦχος ἠ Γα

Ε ι πεν ο Κυ ρι ος τω Κυ ρι ω μου κα

θου εκ δε ξι ων μου ε ως αν θω τους ε χθρους

σου υ πο πο ο ο δι ι ι ον τω ων πο δω ω

ω ων σου ου

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μηνύει Χριστόν, τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι· καὶ ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

C η με ρον τι κτει ει η παρ θε ε ε ε νος τον ποι η η

τη η ην του ου ου πα αν το ος Ε δε εμπρο σφε ε

ρει σπηλαι ο ον ^γ και α στη η η ηρ μη η νυ

υ υ ει ^χ Χριστον το ο ον η η η λι ι ι ο ον τοι

οις εν σχο ο ο ο τει ει ^π με τα δω ω ω ρων

μα γοι οι προσ ε κυ υ νη σαν πι ι στει φω τι ι ζο ο

ο με ε ε νοι οι ^π και ποι με ε νες ει δον το ο

θα α αυ μα αγ γε λων αν υ μνου ου ουν των και αι

αι αι λε ε γο ο ον των ^χ δο ο ξα εν υ

ψι ι ι ι στοι οις Θε ε ω ^η

^χ Ε χ γα στρος προ ε ωσ φο ρου ε γεν νη σα σε ^χ

ω μο σε Κυ ρι ος ^χ και ου ου με τα με ε λη η θη

η η σε ε ε ε ε ται αι ^π

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντες μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα

τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσόν, ὡς βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Του Κυριου Ιησουου γε εν νη θε ε εν
τος εν Βη θλε εμ της Ιουου δαι αι αι ας εξ α να
το λων ε ελ θο ο ον τες μα γοι προσ ε ε κυ υ νη η η
σα αν Θε ο ον ε εν α αν θρω πη σαν τα α και τους θη
σαυ ρου ου ους αυ τω ων προ θυ υ υ μως α νοι οι
ξα αν τε ες δω ω ω ρα τι ι μι α προ οσ ε ε ε φε
ε ε ε ρο ον δο ο κι ι μον χρυ υ σο ο ον ως
βα σι λει τω ω ων αι αι ω ω ω νων και λι
βα α νον ως Θε ω τω ων ο ο ο λων ως τρι η με ρω
δε νε ε κρω σμυ υ υ υ ρ ναν τω ω α α θα να α α

τῷ ὧ πᾶν τὰ τὰ ἄ ε ε ε θνη δευ τε ε προ οσ κυ νη

σω μεν ἄ τῷ τε χθε ε ε εν τι σω ω σαι τας ψυ χα

α α α ας η η μων ἦ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η μων α νε τει

λε τῷ κο σμῳ το φως τοτῆς γνω σε ως εν αυ τη γαρ οι

τοις α στροις λα τρευ ον τες υ πο α στε ρος ε δι δα σκον

το σε προσ κυ νειν τον η λι ον τῆς δι και ο συ

υ υ νῆς και σε γι νω σκειν ἐξ υ ψους ἀ να το λην*

Κυ ρι ε δο ξα σοι

*
 τὸ τέλος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι΄

 Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

 γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. [Χριστὸς ἐτέχθη/Χριστοῦ τεχθέντος] ἐκ τῆς Παρθένου.

 Τ α συ υ υμ πα αν τα α ση μερον χα α α ρα α ας

 πλη ρου ουν ται Χρι στος ε τε ε ε χθη η εκ τη ης

 Παρ θε ε ε ε νου

 Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω ω ω νων α α μην

τὸ αὐτὸ

Εἰς τοὺς Αἶνους

μέλος εἰρμολογικόν

Ἦχος Βϛ

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του
 αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ
 νης αυτου

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος, Παρθένος κατέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότη ἄδωρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ε υ φραι αι νε σθε δι και οι ου ρα νοι α γαλ λι
 α α σθε σκιρ τη σα τε τα ο ο ρη Χρι στου ου γεν
 νη θεν τος Παρ θε νος κα θε ζε ται τα Χε ρου βι μι
 μι μου με νη βα στα ζου σα εν κο ολποις Θε ον Λο γον σαρ
 κω θεν τα ποι με νες τον τε χθεν τα δο ξα ζου ου σι
 γοι τω Δε σπο τη δω ρα προσ φε ρουσιν αγγελοι α νυ
 μνου ντες λε γου ου σιν ακα τα ληπτε Κυ ρι ε δο ξασοι

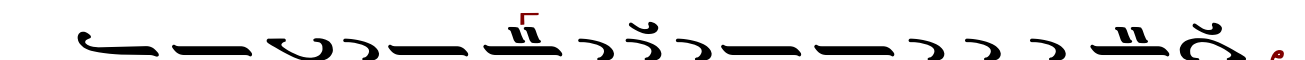

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ⁶ λ αι νει τε

 αυ τον ⁶ λ αι εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα ⁶ λ

Ὁ Πατήρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, ἀστὴρ μὴνύει· μάγοι προσκυνοῦσι· ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ο Πα τηρ ευ δο κη σεν ο Λο γος σαρξ ε γε νε

 το ⁶ λ και η Παρ θε νος ε τε κε Θε ον εν αν θρω πη

 σαντα ⁶ λ α στηρ μη νυ ει μα γοι προσ κυ νου σι ⁶ λ ποι με νες

 θαυ μα ζου ου σι ⁶ λ και η κτι σις α γαλ λε ται ⁶ λ

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ⁶ λ αι νει

 τε αυ τον ⁶ λ εν χορ δαις και ορ γα α νω ⁶ λ

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει το μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κρᾶζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· ἀνερμήνευτε Κύριε, Δόξα σοι.

Θ ε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κου σα τον Σω τη ρα ⁶ λ

α νε τρε ψας την πρω την κα τα ραν της Ευ ασ ^π₉ ο
 τι μη τηρ γε γο νας της ευ δο κι ας του Πα τρος ⁶_λ βα στα
 ζου σα εν κο ολποις ^Δ_λ Θε ον Λο γον σαρκω θεν τα ⁶_λ ου
 φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε ευ ναν ^π₉ πι στει μο νη του το
 παν τες δο ξα ζο μεν κρα ζο ον τες ^Δ_λ με τα σου και λε γον
 τες ^Δ_λ αν ερ μη νευ τε Κυ ρι ε δο ξασοι ⁶_λ
 Δ ^Γ_χ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ⁶_λ αι νει
 τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ⁶_λ πα σα πνο η ^Γ_χ^Δ_λ
 αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ⁶_λ

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθειῖσαν παρθένον
 χαίροις πόλις ἔμφυχε, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ
 τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἔκ
 σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δεϋ τε αν υ μνη σω μεν την μη τε ρα του Σω τη ρος ⁶_λ την

με τα το κον πα α λιν ο φθει σαν παρ θε νον ⁶ ^λ και ρις
 πο λις εμ ψυχετου βα σι λε ως και Θε ου ⁶ ^λ εν η Χρι στος
 οι κη σας σω τη ρι ι αν ειρ γα σα το ⁶ ^λ με τα του Γα
 βρι ηλ αν υ μνου με εν σε ^π ⁹ με τα των ποι με νων δο ξα
 ζο μεν κρα ζον τες ⁶ ^λ θε ο το κε πρε ε σβε ευ ε τω
 εκ σου σαρ κω θεν τι σω θη ναι η μας ⁶ ^λ

26 Δεκεμβρίου

Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

θις τὸν Ὑτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος λ π δ λ Νη

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ [φυρμὸν/τροπήν] ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Πα ρα δο ξον μυ στη ρι ι ον οι κο νο μει ται αι ση
 η η η με ε ε ε ρον ^γ ^δ και νο το μουν ται αι φυ υ υ

σεις και Θεος ανθρωπος γιιιι νεεεε

ται οπερην μεεε μενηηκε και ο ουουκ η ην

προσεεε λαααα βεν ουφυρ μοον υυπο

ομειεινααςου δεεε διαιαιαιαι ρεεεε

σιν

Ειπεν ο Κυριος τω Κυριω μου κα

θου εκ δεξιων μου εως ανθρωτους εχθρους

σου υποποοοδιι οντων ποδωωων σου

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρῶκησας, ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης, ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγγνος τὸ γένος ἡμῶν, δόξα σοι.

Κυυυυ ριιιιι εεν Βηθλεεμπαραα

αγεγοονας εν τω σπηλαιω πααρωωωω κηη

η η σας ο ου ρα νον τον θρο ο νο ον ε ε ε

χων εν φα α τνη α α α α νε κλι ι ι θης ον στρα

τι ι αι κυ κλου σιν α αγ γε ε ε λων ποι οι με ε σι συγ

κα α α τε ε ε ε ε βης ι να σω ση ης ως

ε ε ευ σπλα α α αγ χνος το γε ε νος η μων δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ε κ γα στρος προ ε ωσ φο ρου ε γεν νη σα σε

ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα με λη θη η η η

σε ε ε ε ται

Πως εξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁράται καὶ ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται· καὶ ὁ ἄναρχος ἄρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀνθρώπου Υἱὸς γίνεται, Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ως ε εξ ει ει πω το με γα μυ υ υ στη ρι ι ον

ο α σαρ κος σα αρ κου ουου ται ο Λο γος πα χυ υ

υ υ νε ε ε ε ται ο α ο ρα α το ος ο ο ρα

α α ται και ο α να α φη η ης ψη λα

α α φα α α α ται και ο αν α αρ χος α α

αρ χε ε ε ε ται ο Υι ος του Θε ε ου Υι ο ος

ανθρω που γι ι ι ι νε ε ε ε ται Ι η σους Χρι ι

στος χθες και αι ση με ε ρον ο αυ το ο ο ος και ει εις τους

αι αι αι ω ω ω ω νας

Κυριακή μετὰ τὰ Χριστούγεννα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυφορήσασαν, μετὰ μάγων προσεκύνησας, μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι' ἀγγέλου χρηματισθείς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ευαγγελιιζου Ιωσηφτω Δαβιδ τα θαυματα
 τω Θεοπαατορι Παρθενονειδεςκυοφορη
 ησαν μεταμαγων προσεκυυνησας μετα
 ποιμενων εδοξολογησας διαγγελου χρημα
 τισθεις ικετευε Χριστον τον Θεον σωθηναι
 τας ψυχας ημων
 * θηναι τας ψυχας ημων

27 Δεκεμβρίου

Στεφάνου πρωτομάρτυρος και αποστόλου (†34)

Ἀπολυτίκιον Στεφάνου πρωτομάρτυρος

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασίλειον διαδημα εστεφθη σηκορυφη
 εξ αθλωνων υπεμεινας υπερ Χριστου του Θεου μαρ

τυ ρων πρω το α θλε συ γαρ την Ι ου δαι ων α πε λεγ

ξας μα νι αν ει δεσ σου τον σω τη ρα του Πα τρος δε ξι ο

θεν αυ τον ουν εκ δυσ ω πει α ει υ περ των ψυ χων η

μων

περ των ψυ χων η μω ω ν

Θεις τούς Αϊνους

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι ι οι οις α

α αυ του

Ἀθλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδόν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Ἴδου τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Ἰῶν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός.

Α θλο φο ρι κο ον στε φα α νον τω πρω τα α θλω

οι πι ι στοι ^{π ρ} πλε ε ε ξωω μεν εκ λο ο ο γι κω

ων αν θε ε ε ε ων ^{π ρ} αυ τος γαρ την τω ων μα αρ τυ

υ ρων ^{π ρ} προ η τοι μα σε ε ε εν ο ο ο ο δον ^{π ρ} και

εν χα ρα α α α α α νε ε ε βο ο ο ο ο

α ^{π ρ} ι δου τους ου ρα νους α νε ω γμε νου ους θε ω ω

ρω ^{π ρ} και τον Υι ον του Θε ου εκ δε ξι ω ων ε

ε στω ω τα του α α ο ρα α α του ου Πα α α

τρος ^{π ρ}

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.64*

αι ^{π ρ} νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α

αυ του

Ἄγιωσύνην ἐνεδύσω, Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετόχε, δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Ἀ γι ω συ νην εν ε δυ σω Στε φα νε μα α κα ρι

ι ε πρω το μαρ τυς και πρω το δι α α α κο νε

των αγ γε ε ε ε λων συμ με ε ε ε το ο ο ο

χε δυσ ω πη θητι και πρε σβε ευ ε υ υ περ η η μων

προς τον Σω τη η ρα Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον τον

α α να μα α αρ τη η η η τον

Ἄ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται αις αυ του

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης

α αυ του

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθη, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοι ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοι ἐφάνη· Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Π ρ ω τ ο ς ε ν δ ι α α κ ο ο ο ν ο ι ς π ρ ω τ ο ς κ α ι ε ν μ α ρ
 τ υ υ υ σ ι ι ν ε δ ε ι ε ι χ θ η ς π α α ν α α α α γ ι ε
 Σ τ ε ε ε φ α α α ν ε ο δ ο ς γ α ρ ε γ ε ε ν ο υ τ ο ι
 ο ι ο ι ς α γ ι ι ο ι ς κ α ι π ο λ λ ο υ ς τ ω Κ υ ρ ι ω π ρ ο σ η η η
 η γ α γ ε ε ς μ α α α ρ τ υ υ υ υ ρ α ς δ ι ο ο υ ρ α ν ο ς
 σ ο ι η ν ο ι γ η κ α ι Θ ε ο ς σ ο ι ο ι ο ι ε φ α α ν η α υ τ ο ν ι
 κ ε τ ε ε υ ε σ ω θ η η ν α ι τ α ς ψ υ χ α α α ς η η η η
 μ ω ν

Ἦχος Δι

Δ ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν η χ ω σ α λ π ι γ γ ο ς α ι ν ε ι
 τ ε α υ τ ο ν ε ν ψ α λ τ η ρ ι ι ω ω ω κ α ι α ι α ι κ ι θ α

α ρα

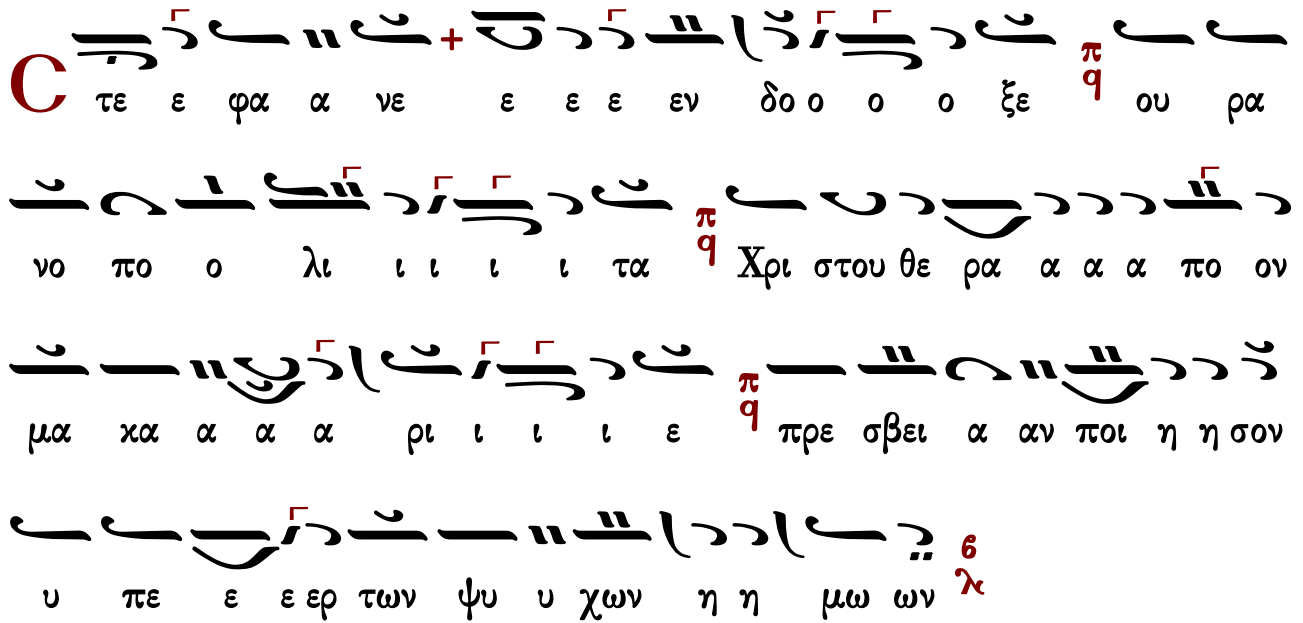
Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἔστως ἐν μέσῳ παρανόμων ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Τον πρω το μαρ τυ υ ρα και γεν ναι αι ο ον του Χρι ι στου θε
ρα α α α πο ο ο ον τα Στε φανον τον πρω το δι α
χο ο νον ε πα ξι ι ι ι ως τι ι μη η η σω ω
ω μεν ου το ος γαρ ε ε στως εν με σω πα ρα α νο
ο ο μων εν δε ξι α α α α Πα α α α τρος
Υι ον ε ε θε α α α σα α α α το

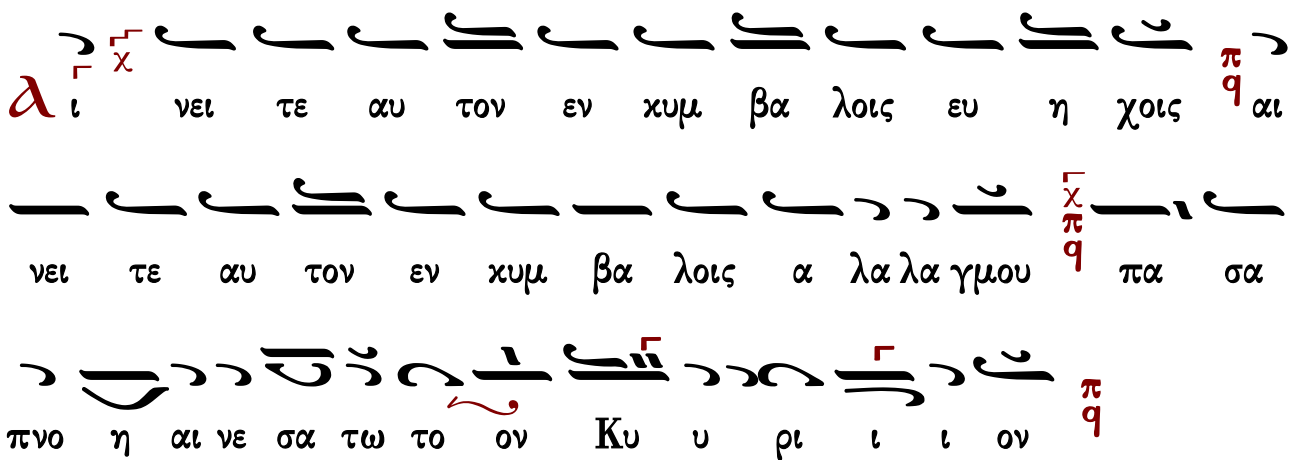
Ἦχος δὲ Πα

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει
τε αυ τον εν χορ δαις και αι ο ορ γα α α α α
νω

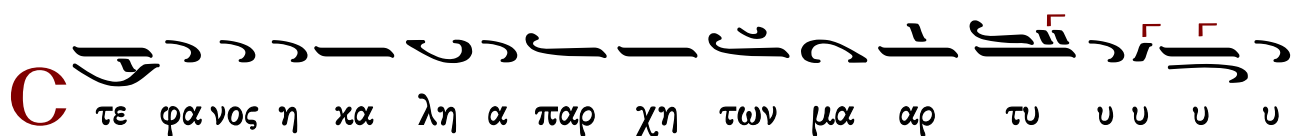
Στέφανε ἔνδοξε, οὐρανοπολίτα, Χριστοῦ θεράπον μακάριε, πρεσβείαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 τε ε φα α νε ε ε ε εν δο ο ο ο ξε ^{π 9} ου ρα
 νο πο ο λι ι ι ι ι τα ^{π 9} Χρι στου θε ρα α α α πο ον
 μα κα α α α ρι ι ι ι ε ^{π 9} πρε σβει α αν ποι η η σον
 υ πε ε εερ των ψυ υ χων η η μω ων ^{6 λ 9}

Ἦχος ⁴ Πα

 α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^{π 9} αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^{χ π 9} πα σα
 πνο η αι νε σα τω το ον Κυ υ ρι ι ι ον ^{π 9}

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα, μέγала ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζεται· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 τε φανος η κα λη α παρ χη των μα αρ τυ υ υ υ υ

ρων ^πο πληρης χαριτος και δυ υ υ να με εως ⁶ο

ποιων σημειειει ^ακαι τε ερα αατα

μεγαααλα εντω λααω ^αυποα νοομων

ε λιθααα ζεεεετο ^παλλεξεελαμ

ψενωως αγγεελος ^ακαι θεωρειτηηνδοοο

ξανσου τουσαρκωθεντος υπερηημων ^αεκδεξι

ωντηηης δυναααα μεεεεεως ^πκαι

τωπνευματιτης χαριιτος εις ουρανοους αανεε

λαμβαααα νεεεεετο ^πκαιδια τουτοταις

χοροστασιαις των αγγελων συναλιιιζομε

ενοσ ⁶πρεσβεευεισθη ναιαιτας ψυυχας ημω

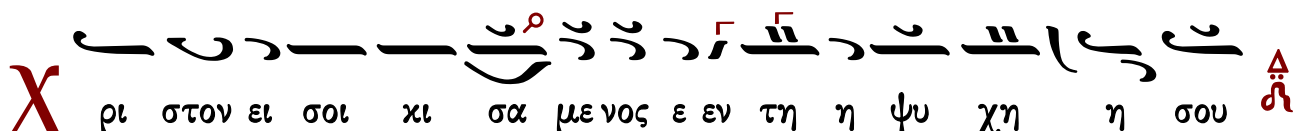
1 Ιανουαρίου

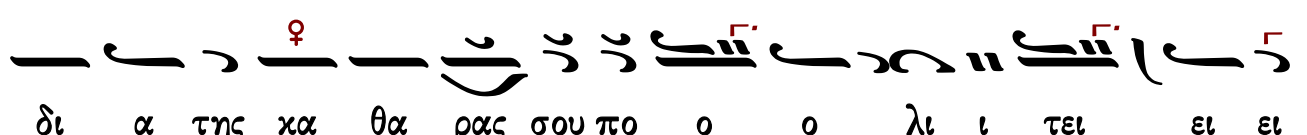
Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Θεὸς τὴν Λιτὴν

Ἦχος ἠΐ Γα

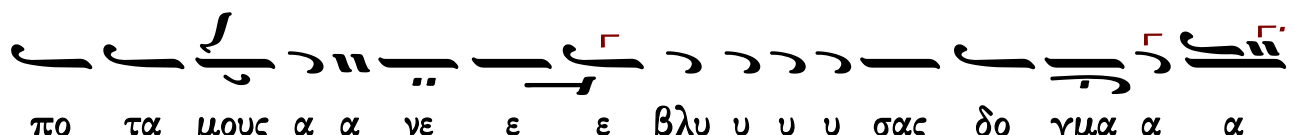
Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασίλειε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκουμένῃ, ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

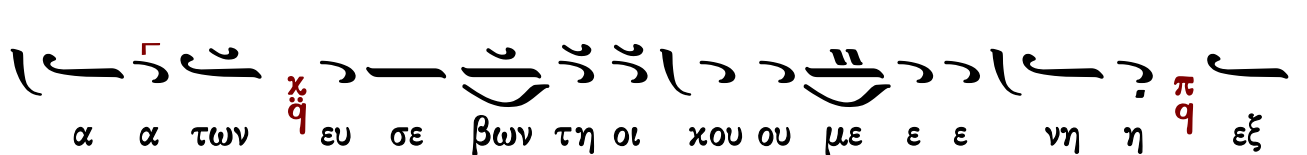

 Χ ρ ι σ τ ο ν ε ι σ ο ι κ ι σ α μ ε ν ο ς ε ε ν τ η η ψ υ χ η η σ ο υ

 δ ι α τ η ς κ α θ α ρ α ς σ ο υ π ο ο ο λ ι ι τ ε ι ε ι ε ι

 α ς τ η ν π η γ η η η ν τ η η ς ζ ω η η ς ι ε ρ ο

 φ α α α ν τ α Β α α σ ι ι ι λ ε ι ε ι ε ι ε ε

 π ο τ α μ ο υ ς α α ν ε ε ε β λ υ υ υ υ ς α ς δ ο γ μ α α α

 α α τ ω ν ε υ σ ε β ω ν τ η ο ι κ ο υ ο υ μ ε ε ε ν η η ε ξ

ω ω ω ω ν πο τι ζο ο με νος ο πι στος της Εκ κλη

σι ι α ας λα α ος καρ πον χει λε ε ε ε ε ων ο

μο ο λο γου ου ου ουν τω ων την χα α α

α α ριν προσ φε ε ε ρει ει τω δο ξα α σαν τι

την μνη μνη ην σου εις αι ω να α α αι αι ω ω νο ος

ω ω νο ο ο ος

Θις τόν Γτίχον

Ἦχος Ḳ̣ Πα

Ω θεία και ιερά τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τοῦ θεοῦ πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγιῶν αἰρέσεων τάς βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἔθησαύρισας· καὶ νῦν τοὺς θεοὺς λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ω θει α και ι ε ρα της Χρι στου Εκ κλη σι ας με λι

ισ σα Βα σι ι λει ε πα αμ μα κα α

α α ρι ι ι ι στε συ γαρ του θει ου πο θου τω κε εν τρω

σε αυ το ον κα θο πλι ι ι ι σας π⁹ των θε ο

στυ γων αι ρε σε ε ων τας βλα σφη μι α ας κα τε ε

ε ε τρω ω ω ω σας π⁹ και ταις ψυ χαι αις των πι ι στων π⁹

ευ σε βει ας τον γλυ κα σμον ε ε θη σα α α αυ ρι ι ι ι

σας π⁹ και νυν τους θει ους λει μω ω νας της α κη ρα του δι

ερ χο ο ο με νος νο ο μης π⁹ μνη μο νευ ε ε ε ε

και αι η η μων η πα ρε στως την Τρι α δα την ο ο μο

ου ου ου ου σι ι ι ι ον π⁹

Το στο μα μου λα λη σει σο φι αν π⁹ και η με λε

τη της καρ δι ας μου συ υ υν ε ε ε ε σιν π⁹

Πάντων τῶν ἀγίων ἀνεμάξω τάς ἀρετάς, πατήρ ἡμῶν Βασιλῆι, Μωϋσέως τὸ πρᾶον, Ἥλιου τὸν ζῆλον, Πέτρου τὴν ὁμολογίαν, Ἰωάννου τὴν θεολογίαν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἰκέτευε σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Π αν των των α γι ων α νε μα α ξω τα ας α ρε ε

τας ^{π ρ} πα τηρ η μω ων Βα σι ι ι ι λει ει ει ει

ε ^{π ρ} Μω υ σε ως το πρα α ον Η λι ου τον ζη η η λον ^{π ρ}

Πε τρου την ο μο ο λο ο γι ι αν ^{π ρ} Ι ω αν νου

τη η ην θε ο ο λο γι ι ι ι αν ^{π ρ} ως Παυ λος εκ

βο ω ω ων ου ουκ ε πα α α αυ σω ^{π ρ} τις α σθε νει

και ου ουουκ α σθε ε νω ^{π ρ} τις σκαν δα λι ζε ε ται και ουου

ουκ ε γω ω πυ ρου ου ου μαι ^{π ρ} ο θεν συν αυ τοις αυ λι

ζο με ε νος ^{π ρ} ι κε τευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α

α ας η η η η μων ^{π ρ}

Ἦχος Δι

Χ
C το μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν και

η γλωσ σα αυ του λα λη η η σει κρι ι σιν

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα δημιουργὸν τοῦ παντός, ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέριψας. Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα Βασίλειε.

T ων ον των εκ με λε τη σας την φυ σιν και παν των πε

ρι σκο πη η η η σας το ο α α α στα α α α

τον μονον ευρες α κι ι ι νη τον τον υ περ

ου σι ω ως ο ο ον τα δη μι ουρ γο ο ο ον του πα αν

τος ω και μα α α α λ λον προ θε ε ε ε με ε

ε ε νος των ουκ ον των τον πο ο θο ο ον α πε

ερ ρι ι ι ι ψας πρε σβευ ε ε ε και η η μας

του θει ου πο ο ο θου ου τυ υ υ χειν ι ε ρο

 φαν τα Βα σι ι ι λει ει ει ει ε

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ♩ Πα

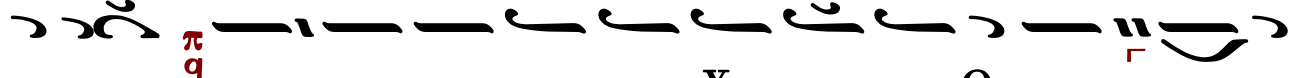
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας, Βασίλειον ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

 Εἰς πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος σου ως δε ξα

 με νη τον λο γον σου δι ου θε ο πρε πως ε δο γμα τι σας

 την φυ σιν των ο ον των ε τρα νω σας τα των αν θρω

 πων η θη κα α τε κο σμη σας βα σι ι λει ον ι ε ρα

 τευ μα πα τερ ο σι ε Χρι στον τον Θε ο ον ι κε

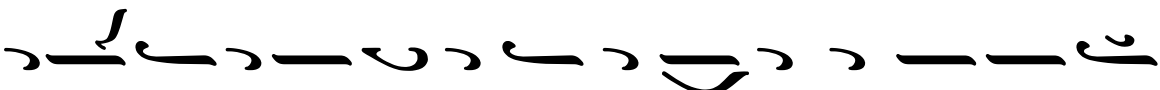

 τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ος

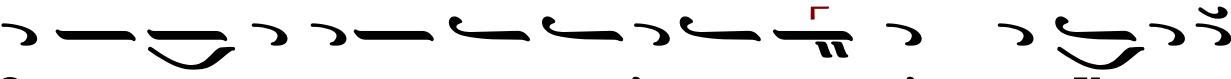

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ἦχος ♩ Πα

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ νόμον ἐκπληρῶν, περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύσης τὰ σκιώδη καὶ

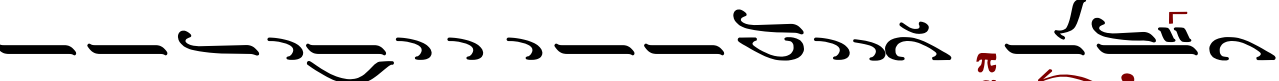

περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Μορ φην αν αλ λοι ω τως αν θρω πι νην προσ ε λα βες

 Θε ος ων κατ ου σι αν πο λυ ε ευ σπλαγ χνε Κυ ρι ε

 και νο μον εκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει κα τα δε χη

 σαρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι ω δη και πε

 ρι ε λης το κα α λυμμα των πα θων η μων δο ο ξα

 τη α γα θο τη τι τη ση δο ο ξα τη ε ευ σπλαγ χνι α

 σου δο ξα τη α νεκ φρα στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει

 σου

 βα σει σου ου ου

6 Ιανουαρίου

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

εἰς τὴν Ἑσπερινὸν

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι
 ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι
 λα σμο ο ος ε στιν

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι
 παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε
 ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δόξα σοι.

Τ ον φω τι σμον η η μων τον φω τι σαν τα πα αν τα
 α α α αν θρω ω ω ω πον ι δων ο Προδρο μος βα πτι
 σθη ναι πα α α α ρα γε νο ο ο με ε ε ε ε νον
 χαι ρει τη ψυ υ χη και αι αι αι τρε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι δει ει ει κνυ υ
 υ σι ιν α α αυ τον και λε ε γει ει τοι οισ λα

α οι οϊς ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον Ισ ρα α ηλ ο

ε λευ θε ρων η μας ε εκ της φθο ο ρα α α ας ω α

να μα α αρ τη η η η η η τε Χρι στε ο Θε ος η

μωων δο ο ο ξα α α α σοι

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι

ι ι ον τὸ αὐτὸ

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὀρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς. Οὗτος

ὄν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Του λυ τρω του η η μων ὑ πο δου ουλου βα α α πτι ι ι

ζο με ε νου και τη του Πνευ μα α τος πα ρου σι α

μα α αρ τυ υ υ ρου με ε νου ε φρι ξαν ο ο ρω ω ω

σαι α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αγ γε λω ων στρα α τι ι αι αι φω νη δε ου ρα α νο

ο ο θεν η νε χθη η εκ Πα α τρος ου τος ον ο Προ

δρο ο μος χει ει ρο θε ε τει Υι ος μου υ πα αρχει ο

α α γα πη η τος εν ω ηυ δο ο ο κη η η η η σα

Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα α α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν

α α αυ του τὸ αὐτὸ

αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατήρχετο, κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστοουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ. ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τα Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη γη ην ε δε ε

ε ε ξα α α α το και ο πα ρα κλη τος εν ει ει ει

δει πε ρι στε ρα α ας κα τη ηρ χε ε ε ε

το κλι νει κο ρυ υ φην ο ο ο ο κλι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ο κλι να ας ου ρα α νους κρα α ζει

και βο ο α πη λο ος τω πλα α στου ου ουρ γω τι μοι

ε πι τατ τεις τα υ υ περ ε ε με ε γω χρει αν ε χω

του σου ου ου βα α πτι ι ι σμου ω α να μα α

αρ τη η η η η η τε Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα α α α σοι

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφήν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἤξιωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· εὐεργέτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡσαι βουλομενος τον πλα νη θεν τα α α

α αν θρω ω ω ω πον ουκ α πη ξι ω σας δου λου μορ

φη ην εν δυ υ υ σα σθαι ε πρε πε γα αρ σοι τω ω

δε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο ο τω δε

σπο τη η και Θε ε ω α να δε ξα α σθαι τα η μων υ υ

πε ε ερ η η μων συ γαρ βα πτι σθεις σαρ κι λυ

τρω ω τα της α φε σε ε ως η ξι ι ι ω ω ω σα

ας η η η μας δι ο βο ω ω ω με ε ε εν

σοι ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

εις την λιτην

Δόξα...

Ἦχος λ π ς Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι ^ν ^{δλ} ^{κα}

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὄρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες, ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην, ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξείληψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π λ η ρ ω σ α ι β ο υ ο υ

ο υ λ ο μ ε ε ν ο ς ⁶ ^λ α ω ρ ι σ α ς α α α π α ι ω ω

ω ω ν ο ς ⁶ ^λ α π ο π α α α σ η ς τ η η ς κ τ ι ι

ι ι σ ε ε ε ε ω ς ^Δ ^{δλ} λ ε ι τ ο υ ρ γ ο υ ς τ ο υ μ υ σ τ η ρ ι ο υ σ ο υ ο υ

ε ε ε ε λ α α α α β ε ς ^ν ^{δλ} ε κ τ ω ν α γ γ ε λ ω ν τ ο ν Γ α

β ρ ι ι ι η λ ^Δ ^{δλ} ε κ τ ω ν α ν θ ρ ω π ω ν τ η η ν Π α ρ θ ε ε ε

ν ο ν ^ν ^{δλ} ε κ τ ω ν ο υ ρ α α α ν ω ν τ ο ο ν α α α σ τ ε ε ε

ε ε ρ α ^Δ ^{δλ} κ α ι ε κ τ ω ν υ δ α α α τ ω ν τ ο ν Ι ο

ο ο ρ δ α α α α α ν η ν ^ν ^{δλ} ε ν ω ω ω ω τ ο α α

νο μη η μα του κο ο σμου ου εξ η η η λει ει ει ει

ψας ^Δ Σω τη η ηρ η η μων δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^γ

Και νυν...

Ἦχος λ π ς Νη

Κ αι νυ υν και α α ει ⁶ και εις του ουους αι αι ω

ω ω νας ⁶ των αι ω ω ω ω νων α α α μην ^γ

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφήν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Σ η με ρον η κτι σις φω τι ζε ε ται ⁶ ση με ρον τα παν

τα ε ευ φραι αι αι αι νο ο ο ον ται ^γ τα ου ρα

νι ι α α α α α μα ^Δ και τα α ε πι γει α ^Δ αγ γε

λοι και α ανθρωποι συμ μι ι ι ι γνυ υ υ υν ται ο

που ου γαρ βα σι λε ω ως πα α ρου ου σι ι ι α και η

τα α ξις πα ρα γι ι ι ι νε ε ε ε ται δρα μω μεν

τοι οι οι νυν ε ε πι ι τον Ι ο ο ορ δα α α α

νην ι ι δω με εν πα α αντες τον Ι ω ω ω α

α αννην πω ω ως βα α α πτι ι ι ι ι ζει κο ρυ

υ υ φη ην α χει ρο ποι η τον και α να μα α

α αρ τη η η η τον δι ο α πο στο λι κην φω νην

προσ α α α α δο ο ο ον τες συμ φω νω ως βο η

η η σω ω ω μεν ε πε φα α νη η χα α

α ρις του Θε ε ε ου η σω τη ρι ι ο ος πα σιν

α α αν θρω ω ω ω ποις γ κα ταυ γα α

α α ζου ου ου ου σα και πα ρε χου ου σα πι στοις το με

γα ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

θις τόν Cτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανὲς Θεός, ἔλέησον ἡμᾶς.

Ε ν Ι ορ δα α νη η πο τα α μω ι δων σε ο Ι ω

αν νης προς αυ το ον ερ χο ο ο ο με ε ε ε νον

ε λε γε Χρι στε ο Θε ε ος τι προς τον δου ου λο ον πα

ρα γε ε ε ε γο ο ο ο νας ρυ πον μη ε

ε χων Κυ υ υ ρι ε εις ο νο μα δε τι νο ο

ος σε ε ε βα πτι ι σω Πα τρο ος αλ λα του τον φε ε ε

ρεις εν ε ε α αυ τω Υι ω αλλ αυ τος υ πα

α αρχεις ο ο σα α αρ κω ω ω θεις Πνευ μα το

ο ος α γι ι ου και του το ει δας δι ι δο ο ο ναι

τοις πι στοις δι α στο ο ο μα τος ο ε πι φα

νεις Θε ος ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

Η θα λασ σα ει δε και ε φυ γεν ο Ι ορ δα

νης ε στρα φη εις τα α α ο πι ι σω

Είδοσάν σε ύδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ύδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ει δο σαν σε υ δα τα α α ο Θε ε ος ει δο σαν

σε υ δα α τα α και αι αι αι ε φο βη η η θη η

η η σαν προς την σην γαρ δο ο ο ξαν αν το φθαλ μη

σαι τα Χε ρου βι ιμ ου δυ υ υ υ να α α αν

ται ου δε α τε νι ι ι ι σαι τα α Σε ε

ε ε ρα α α α φιμ αλ λα φο ο βω πα α α

ρι στα α με ε ε ε να τα μεν βα α στα ζου ου σι

τα δε δο ο ξα ζου ου σι την δυ υ να α α μι ι

ιν σου μεθ ων οι οι κτι ι ι ρμον α ναγ γελ λο μεν την

αι αι νε ε σιν σου λε ε ε γο ο ο ον τες ο

ε πι φα νεις Θε ος ε λε ε η σο ο ον η η

η η μας

Τ ι σοι ε στι θα λασ σα ο τι ε φυ γες και

συ Ι ορ δα νη ο τι ε στρα α φης εις τα α α ο

πι ι σω

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ μερον ο ου ρα νου και γης ποι η η της πα ρα

γι νε ται σαρ κι εν Ι ο ορ δα α α νη βα πτι σμα

αι των ο ο ο ο α να μα α αρ τη η η η τος

ι να κα θα α ρη η η τον κο ο σμον α πο της πλα α

νης του ου ε ε ε χθρου και βα πτι ζε ται υ πο ο

δου ου ου λου ο Δε σπο ο ο της των α α α

πα α αν των και κα θα ρι σμον δι υ δα τος τω γε νει των

αν θρω πω ω ω ν δω ω ρει ει ει ται αυ τω βο η η

η η σω ω ω ω μεν ο ε πι φα νεις Θε ος η μων

 δο ο ο ξα α α α σοι

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ♯ Πα

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

 Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ο υ σ ο υ Κ υ ρ ι ε

 η τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ς

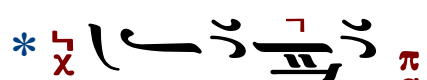

 γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ ρ ε ι σ ο ι

 α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ἱ ο ν ὀ ν ο μ α ζ ο υ σ α

 δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς ε β ε β α ι ο υ τ ο υ λ ο γ ο υ τ ο α σ φ α λ ε ς

 ο ε π ι φ α ν ε ι ς Χ ρ ι σ τ ε ε ο Θ ε ο ς

 σ α ς δ ο ο ξ α α σοι

 σοι ο ι ο ι ο ι

Θεις τὸν ἀγιασμόν

Ἦχος λ π Πά

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἡμᾶς καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α νυ μνη σω μεν οι πι ι ι στοι της πε ρι η
μας του Θε ου οι κο νο μι ι α α ας το με ε γε ε ε
ε θος εν γα αρ τω η μω ωων πα ρα α πτω ω μα α
α α τι γε νο με νος αν θρω ωπος την η μων κα θα ρ σιν
κα θα ρεται αι αι ε εν τω Ι ορ δα α α α νη ο
μο νος κα θα ρος και α κη ρα τος α γι α ζων ε
με και αι τα υ υ υ υ δα α α α τα και τας κε
φα λας των δρα κο οντων συν τρι ι ι βων ε πι ι ι του

υ υ δαα α α τος αν τλη σω με ε ενουουν υ δωρ

μετ ευ φρο συ υ νη η ης α α δε ε ελ φοι η

γαρ χα ρις του Πνευ μα τος τοις πι στω ω ως αν τλου ου ου

σιν α ο ρα τω ω ω ως ε πι ι δι ι δο ο ο ο

ται πα ρα Χρι στου ου ου του Θε ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου και Σω τη η ρος τω ω ν ψυ χω ω ω ν η

η η μω ω ω ω ν

Μετὰ τὸν Ν'

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· [Χριστὸς ἐφάνη/Χριστοῦ φανέντος] ἐν Ἰορδάνῃ

Τ α συ υ υμ πααν τα α ση μερον α α α γα α α λ λι

α α σθω Χρι στου φα νε ε εν το ος εν Ι ι ορ δα

α α α νη

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω νων α α μην τὸ αὐτὸ ↗

Θεις τούς Αἴνους

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον ^πδο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι ι οι οις α

α αυ του ^π

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Φ ως εκ φω τος ε λα α μ ψε τω ω κο ο ο σ μω Χρι στος ο

ο Θε ο ο ο ος η η η η μων π ο ε πι φα νει εις

Θε ε ο ος του τον λα οι προ οσ κυ νη η η η σω ω ω ω

μεν π

αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι νει

τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ω

ως α α αυ του τὸ αὐτὸ

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του

α νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ υ νη ης α α αυ του

Πῶς σε Χριστέ, δούλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Πως σε Χρι στε δου ουλοι τον Δε σπο ο ο ο την α

ξι ω ως τι μη η η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοις υ

υ δ α α σ ι η παν τας η μας α α νε και αι αι αι νι ι ι

ι σ α ς π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε

αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α α

ρα π ρ

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ϟ υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο Σω τη η

η ρ η η η η μων τα ρει θρα η γι α α σας τη πα

λα μη του δου λου χει ρο ο θε του ου ου ου με ε ε ε

νος και τα πα θη του κο ο ο ο σμου ου ι ω ω ω με

ε ε νος με γα το μυστη ρι ον της οι κο νο μι α ς

σου ^πφι ι λαν θρω ω πε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^πϩ

^πα ^πι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^παι ^πϩ

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ γα α α

α α νω ^πϩ

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνήσει τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

^πΤ ο α λη θι νον φως ε πε φα α α νη και πα σι τον φω

τι σμο ον δω ρει ει ει ει ται ^πϩ βα πτι ζε ται Χρι

στο ο ος μεθ η η μων ^πϩ ο πα σης ε πε κει να κα α θα ρο

ο ο ο τη η η η τος ^πϩ ε νι η σι τον α γι α σμο

ον τω ω υ υ υ δα α α α τι ^πϩ και ψυ χων του το κα

θα ρ σι ι ον γι ι ι ι νε ε ε ε ται ^πϩ ε πι γει ο ο

ο ον το ο φαι νο ο ο με ε ε νον ^q και υ περ τους ου ρα

νους το ο νο ου ου ου ου με ε ε ε νον ^{π q} δι α λου τρου σωτη

ρι α δι υ δατος το ο πνε ε ευ μα ^{π q} δι α κα

τα δυ σε ε ως η προς Θε ον η μων α νο ο δος γι ι

ι ι νε ε ε ε ται ^{π q} θαυ μα σι α τα ε εργα α σου

ου Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π q}

^χ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^{π q} αι νει

τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^{χ π q} πα σα πνο

η αι νε σα α τω τοον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π q}

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὃ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο πε ρι βα α α λ λ ω ν τ ο ν ο υ ρ α ν ο ν ε ν ν ε ε φ ε ε ε

λαις ^{π ρ} ρει θρα πε ρι βαλ λε ται ση με ε ρον τα Ι

ι ορ δα α α α νι ι ι ι α ^{π ρ} και την ε μην κα

θαι ρε ται κα θα ρσιν ^{π ρ} ο του κο σμου αι αι αι ρω ω

ων την α α μαρ τι ι ι ι αν ^{π ρ} και υ πο του συ γ γε

νους α νω ω θεν ^{π ρ} μαρ τυ ρει ται πνε ε ε ευ μα α α α

τος ^{π ρ} Υι ος μο νο γε νης υ παρ χων του Υ ψι ι ι

στου Πα α α τρος ^{π ρ} προς ον βο η η σωω μεν ^{π ρ} ο ε πι

φα νεις και σω ω ω σα ας η η μας ^{π ρ} Χρι στε ο Θε ος η

η μων δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν

Ἦχος Δι

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις, ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν. Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τὸ Πνεῦμα συμπαρήν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ ρι α α δ ο ο ς η η φα νε ρω ω σι ι ς εν Ι ο ρ δα
 νη η η γε ε γο νε ε εν αυ τη η γαρ υ περ θε ε ε
 ο ς φυ υ υ σι ς ο Πα τηρ ε ε φω νη σεν ου
 το ο ς ο βα πτι ι ζο με ε νος Υι ο ο ο ο ς ο ο α
 γα α πη το ο ο ο ς μου το ο Πνε ε ευ μα συμ πα α ρην
 τω ω ω ο μοι οι οι ω ον ευ λο γου ου ου σι λα α
 οι και υ περ υ ψου ου ου ου ου σι ιν ει ει ς πα
 αν τας του ου ς αι ω ω ω ω να α α α ς

Εισοδικόν

Ἦχος Δι

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ε υ λο γη με ε νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα
 νεν η μιν σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Ι
 ορ δα νη υ πο Ι ω αν νου ου βα πτι σθεις ψα λ λον τα ας
 σοι α λ λη λου ου ι α

7 Ιανουαρίου

Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε• ἀνεδείχθης
 γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν
 κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη, Θεὸν
 φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μνη η μη δι και ου μετ εγ κω μι ι ι ων
 σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι ου Προ ο δρο με
 α νε δει χθης γαρ ον τως και προ φη των σε βα σμι ω
 ω τε ρος ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι κα τη

ξί ω θης τον κη ρυτ το μενον ο θεν της α λη θει ας

υ περ α θλη σας χαι αι αι αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι

σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε ρωθεντα εν σαρ κι

τον αι ρον τα την α μαρ τι αν του κο ο ο σμου

και πα ρε χοντα η μιν το με γα ε λε ος

η μιν το με γα ε ε ε λε ο ο ος

17 Ιανουαρίου

Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ΄ Δι

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μου με νος τω

βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο μενος πα τερ Αν τω

νι ε της ε ρη μου γε γο νας οι κι στης και την
 οι κου με νην ε στη ρι ξας ευ χαις σου δι ο πρε σβευ ε
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων ^{το τέλος} χας
 η μω ω ων

18 Ιανουαρίου

Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444)
πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας

Οἱ ὕμνοι διαφέρουν ἀπὸ τὰ Μηναῖα

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και α
 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, πατριαρχῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὡς φιλέοργοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· χαίροις σοφὲ Ἀθανάσιε, τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμε, ὁ τὸν ληρώδη Ἄρειον, καθάπερ λύκον ἐκσφενδονήσας τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεοσόφων δογμάτων σου. Χαίροις ἀστήρ [παμφαέστατε / φαεινότατε], ὑπέρμαχε τῆς ἀειπαρθένου, ὁ στεντορείως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων καθαιρέτα, παμμακάριστε Κύριλλε· χαίρετε θεολογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀέναοι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως. Ἄλλ' ὡς πατέρες

[τρισόλβιοι/τρισμακάριστοι], μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων [αἰ/ὑμῶν], [τὴν πανίερρον καὶ θείαν πανήγυριν/τὴν ἱεράν καὶ σεβασμίαν πανήγυριν].

Ἐ ραρ χων τους αρ χη η η γου ους πα τρι αρ χω ωντου
ου ους α κραι αι μο ο ο ο νας και παμ φα εις φω στη
η ρας τη η ης οι οι οι κου ου με ε ε νης των εν νοι
ων του Χρι στου του ους εκ φα α α αν το ο ο ο ρας
συν ελ θον τε ε ε ες ω φι ι λε ε ο ο ο ορ τοι πνευ
μα τι κοι οι οι οις εγ κω μι ι ι ι ι οι οις αι
νε ε ε σω ω μεν λε ε ε γο ον τε ες χαι αι αι
αι αι ροις Α θα να σι ι ι ε ε πα τερ της α θα να
σι α ας ε πω ω ω ω νυ υ υ υ με ο τον
λη ρω ω δη Α α ρει ο ον κα θα περ λυ υ υ κον εκ

σφεν δο νη σας τη ης ποι μνη ης του Χρι ι στου τη ε λα

στι κη σφε εν δο ο ο νη των θε ο σο ο φω ω ων

δο γμα α τω ω ω ν σου χαι αι αι αι αι ρις

α α στη η η η ρ φα ει ει νο ο τα α α α τε της α

ει παρ θε νου υ υ περ μα α χε ο στεν το ρει ως αυ την Θε ε ο

ο το κον εν με σω του εν Ε φε σω ι ε ρου ου ου συ

υλ λο ο ο γου α να κη ρυ υ υ ξας λααμ πρω ω

ω ω ω ω ω ω ως και των Νε στο ρι ου λη ρη

μα των κα α α θαι αι ρε τα παμ μα κα ρι ι στε Κυ

υ υ υ υ υ υ Κυ υ υ ριλ λε ε ε ε ε ε ε

χαι ρε τε θε ο λο γι ας πη η γη θε ο σο φι ας πο

τα μοι οι οι α ε ε ε ε να α α α οι και βρυ

σεις θει ει ει ας γνω ω σε ε ε ε ως α αλλ ω ω

παν σο ο ο φοι πα τε ε ρε ες τρισ μα α κα α ρι

ι ι ι στοι μη παυ ση σθε πρε σβε ε ε ε ευ ει ν Χρι

στω ω ω ω τω Θε ε ω υ περ των πι στει και

πο ο θω τε λου ου ουν των η η μων την ι ε

ραν υ μων και σε βα σμι α αν παν η η η γυ υ υ υ

ριν

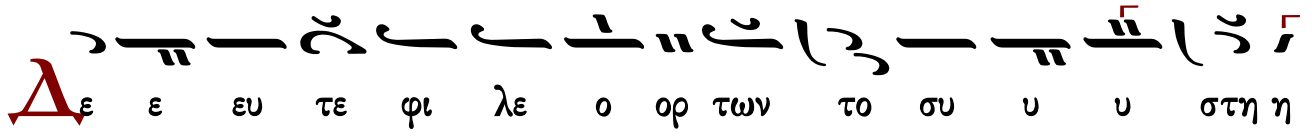
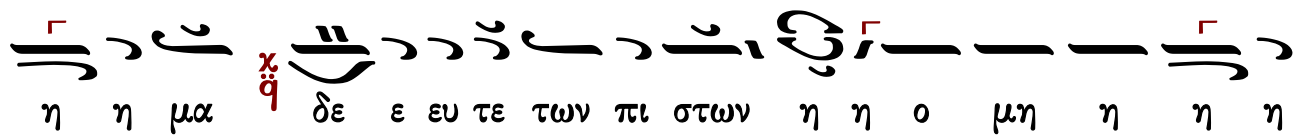
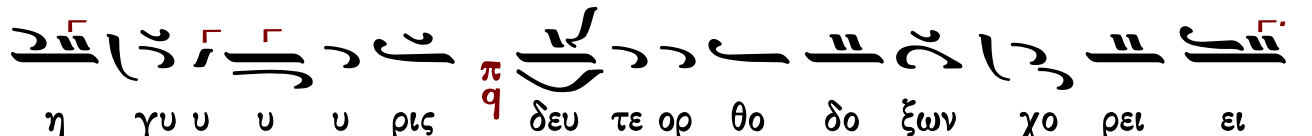
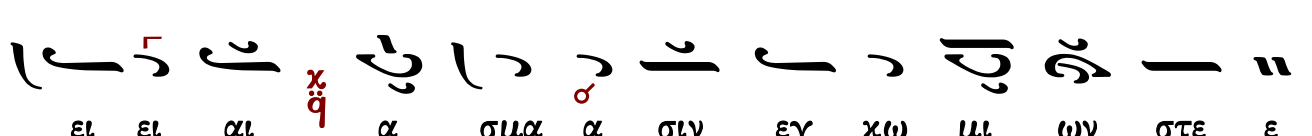
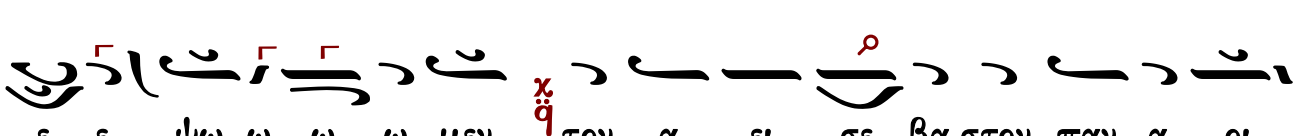

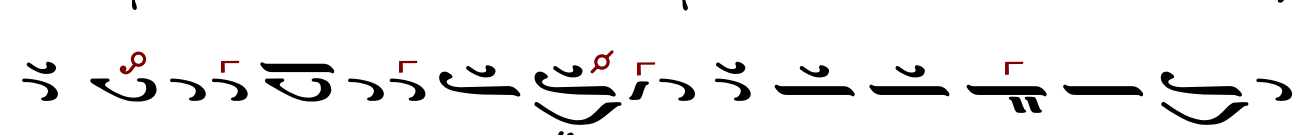

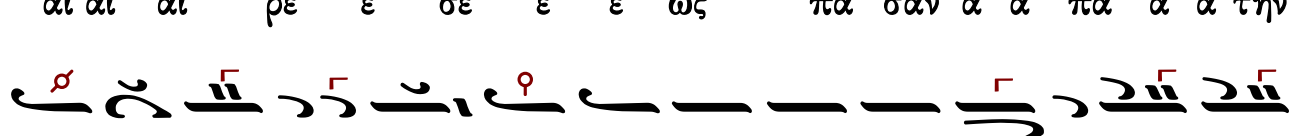
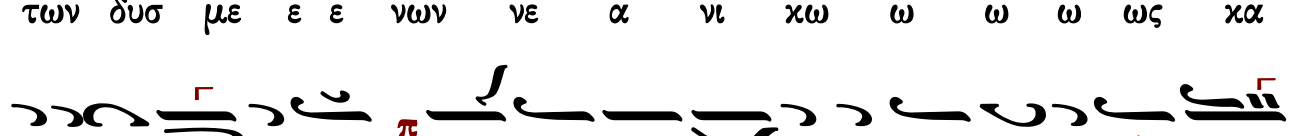
Θις τόν Γτίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι

ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν Πιστῶν ἡ ὁμήγουρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ἄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν ἀεισέβαστον δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Πνεύματος ἰσχύϊ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, θεογνωσίας ἐλλάμψεσι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

 Δ ε ε ευ τε φι λε ο ορ των το συ υ υ στη η

 η η μα χ δε ε ευ τε των πι στων η η ο μη η η η

 η γυ υ υ υ ρις π δευ τε ορ θο δο ξων χο ρει ει

 ει ει αι χ α σμα α σιν εγ κω μι ων στε ε

 ε ε ψω ω ω ω μεν χ τον α ει σε βα στον παν α οι

 δι ι μον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι λ λον π ου το ος

 γαρ πα α α α αν τα ζο ο ο φον κα κι ι ι στη ης

 αι αι αι ρε ε σε ε ε ως π α σαν α α πα α α την

 των δυσ με ε ε νων νε α νι κω ω ω ω ως κα

 α θε ε ε λων π τη α ειτ τη τω του παν τα να κτο ος

ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι ι ^χ ₉ [♂] δι α της

Θε ο μη η η η το ο ο ο ρος ^Δ ₉ [♂] τον κο σμον κα α τηυ

γα α σε θε ο γνω σι α ας ελ λα α α α αμ ψε ε

ε ε σι ^π ₉ και νυ υν πρε ε σβε ε ευ ει υ υ υ υ περ

η η μων ^γ ₉ των εν πι στει ει τε ε λου ουουν των την μνη

η η η μην αυ του ^Δ ₉

Ἀπολυτίκιον

Θείας πίστεως

Ἦχος ἠΐ Γα

Ἔργοις λάμπαντες Ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγονάτε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὗρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ρ γοις λαμ ψαν τες ορ θο δο ξι α ας πα σαν σβε σαν τες

κα κο δο ξι αν ^γ ₉ νι κη ται τρο παι ο φο ο ροι γε ε γο να

α τε ^π ₉ τη ευ σε βει α τα πα αν τα πλου τι σαν τες ^χ ₉

την Εκκλησίαν μεγαλυνσκοοσησαντες ^{πρ} αξιως ευ

ρατε Χριστον τον Θεον δωρουμενον παασι το με

γα ^{*} εελεος ^η

το τέλος ^{*} ελεοοοος ^η

εις τους αιωνους

Δόξα...

Ἦχος ἠ Γα

Δοξα Πατριιι και αι αι Υιιι ω ^{κρ} και

αι ααγιωω Πνεεευμααα τιι ^{πρ} κλ

Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολυαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαιδρῶς πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ Ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ημεεγαααλητης αληθειειειειας

σαλπιγιξοπολυαθλοοος Αθανασιι ος ^{κρ}

προς ευωχία ανση με ερον συγκαλει ει ει ει

ται αι αι την Ε εκκλησι ι ι ι α αν φαι

δρωσ πα α αντες πι στοι οι οι προς την παν η γυρι ι ι

ιν υ παν τη σω ω μεν του καλου ου ου ποι οι με

ε ε νος υ υ υ μνοις γε ραι αι ρον τε ες τους

ι ε ρου ου ου ους αυ του πο ο ο νου ους ο πως ταις

πρε σβει ει ει ει αις α αυ του λα βω μεν πα ρα Χρι

στου ου του ου Θε ε ου το με γα ε ε ε ε ε

λε ε ος

Και νυν...

Ἦχος ἠ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.93

Και νυ υ υ υ υν και αι αι α ει και εις τους

αι ω ω νας τω ων αι αι ω ω ω νω ω ων α μη

ην π^{κλ} q

Ε λ πεις μου και προσ τα τις Δε σποι να υ παρ χου σα

τας σας α χραν τους χει ρας προς τον Υι ον σου α α ρον και

ι κε τευ σον αυ τον εν παρ ρη σι α τον μο νον ε ευ ερ

γε την του ε λε η σαι αι με εν η με ρα α της δι κης

20 Ιανουαρίου

Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου

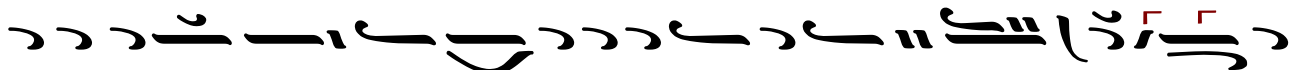

Θίς τήν Λιτήν

Ἦχος Δι

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγχων γεννήσεται ἡμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρὶ, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανेत्रάφης, πάτερ Εὐθύμιε.

Ε υ θυ μει τε ε ε ε λε ε γε τοις γεν νη τορ σιν α

α γ γε ε λο ο ος Κυ ρι ι ου ο τι παι δι ον γεν νη

 σε ται υ μιν ευ θυ μι ι ι ι ας φε ρω ω ω νυ υ υ υ

 μον ε νε φυ η ης δε γα α στρι φε ρων αυ τοι οις το

 ε πα α αγ γελ μα και εκ σπαρ γα νων τη ευ χη συν

 α α α νε ε τρα α α φης πα α α α τε ερ Ευ θυ υ

 υ μι ι ι ι ε ε ε ε

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ:

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ
 ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεῖα φυτεύσας, ἐγκρατεῖα ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα.
 Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ε υ φραι νου ε ρη μος η ου τι κτου σα ευ θυ μη σον

 η ουκ ω δι νου σα ο τι ε πλη θυ νε σοι τε κνα

 α νηρ ε πι θυ μι ων των του Πνευ μα τος ευ σε βει

 α φυ τευ σας εγ κρα τει α εκ θρε ψας εις α ρε των τελει

ο τη τα ταις αυ του ι κε σι αις Χρι στε ο Θε

ος ει ρη νευσον την ζω ην η μων

το τέλος ην η μω ω ων

25 Ιανουαρίου

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνού) (†390)

Θίς τήν Λιτήν

Ἦχος Πα

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπτωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον, ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἦν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ε ν θε οι οι οις πρα ξε ε σι το σω ω ω μα συν τη ψυ

υ χη νο μι μως προ κα θη η η ρα με ε νος τω της

θε ο λο γι ας ο ο ρει προ σ ε ε ε βης τα θει ει

α μυ στα γω γου ου ου με ε ε νος θε ο φα αν

το ορ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ι ε και τον α δυ

τον γνο ο φον υ πε ελ θων ^Δ την θε ο τυ πω τον ε
δε ξω νο μο θε ε σι ι ι αν ^Δ ο μο ου σι ον εγ
γε γρα α αμ με ε ε νη ην Τρι α α α α δα ^{π 9}
ην προσ κυ νουν τε ες δι α α α σου ^Δ α νυ μνου ουουν
τε ε ες λε ε γο ο ο μεν ^{π 9} η εν Τρι α δι
γι νω σχο με ε ε νη μο ο νας ^Δ ε λε ε η σον η η
μα α α α ας ^{6 λ}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Ὁ Πα

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι ας σου ^Δ τας
των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πι γγας ^{π 9} ως γαρ τα βα
θη του πνευ μα τος εκ ζη τη σαν τι ^Δ και τα καλ λη του

φθε ε γμα τος προσ ε τε θη σοι ^{π ρ} αλ λα πρε σβευ ε Χρι
 στω τω Θε ω ^{Δ ρ} πα α τε ερ Γρη γο ρι ε ^{Δ ρ} σω θη ναι τας ψυ
 χα ας η η μων ^{π ρ}
 * ^χ μω ω ω ω ν ^{π ρ}

30 Ιανουαρίου

Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν· Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ^Ϛ Πα

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρῦτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίαςνάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἔρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Τους τρεις με γι στους φω στη ρας της τρισ η λι ου Θε ο
 τη τος ^{Δ ρ} τους την οι κου με νην α κτι σι δο γμα των θει
 ων πυρ σευ σαν τας ^{π ρ} τους με λιρ ρυ τους πο τα μους της σο φι
 ας ^{Δ ρ} τους την κτι σιν πα σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ

δευσαντας ^{π ρ} Βασιλειον τον μεεγαν ^{Δ δ} και τον Θεο

λογον Γρηγοριον ^{Δ δ} συντωκλεινω Ιωαννητω

την γλωτταν χρυσορημονι ^{π ρ} παντες οι των λογων αυ

των ερασαι ^{Δ δ} συνελθοντες υμνοι οις τιμησωμεν ^{Δ δ}

αυτοι γαρ τη Τριαδι υπερημων αειπρεσβεευ *

ουουσιν ^{π ρ}

* ουου ^χ σι ^γ ι ^γ ι ^{π ρ} ιν

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ^Δ Δι

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ως των αποστολων ομοτροποι και της οικου

μενης διδασκαλοι ^ε τω Δεσποτη των ολων πρεσβε

ευσα τε ει ρη νην τη οι κου με νηδω ρη σα σθαι και

ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος

ελεοοος

2 Φεβρουαρίου

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι

ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς, νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὃ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς· οὗτός ἐστιν, ὃ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὃ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

λ ε ε γε ε ε Συ με ε ων τι να φε ε ρων ε

εν α αγ κα α λαις εν τω ω ω να ω ω α γα α α λ

λη ^{π ρ} τι νι κρα ζεις και αι βο ο ας ^{ρ η} νυν η λευ θε ερωω

μαι ^{ρ η} ει δον γαρ το ον Σω τη η η η ρα α α α μου ^{π ρ}

ου τος ε στιν ο εκ Παρ θε ε ε νου τε ε χθεις ^{π ρ} ου τος ε

στιν ο εκ Θε ουου ου ου Θε ος Λο ο ο ο γος ^{π ρ} ο

σαρ κω θει ει εις δι η η μας ^{ρ η} και σω σας τον α ανθρωω

πον ^{ρ η} α αυ τον προ οσ κυ νη η η η σω ω ω ω

μεν ^{π ρ}

^χ Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον

λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} τὸ αὐτὸ

^χ ^π
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^π α
 ^χ
 πο φυ λα κης πρω ι ας ^π ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε
 ^π
 πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π

Δέχου Συμεών, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾶ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν προφήταις ῥηθείς· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

 ^π
Δ ε ε ε ε ε χου ου ου Συ με ε ων ^π ον υ πο τον γνο
 ^π
 φον Μω σης νο μο ο θε ε του ουν τα ^π προ ε ω ρα ε
 ^π
 ε ε εν Σι ι ι ι να ^π βρε φος γε νο με ε νον νο μω υ
 ^π
 υ υ υ πο ο τατ το ο ο με ε ε νο ον ^π ου τος ε
 ^π
 στιν ο δι α νο ο ο ο μου ου λα λη η η η σας ^π ου
 ^π
 τος ε στιν ο εν προ φη η η ταις ρη η θεις ^π ο σαρ κω θει ει
 ^π
 εις δι η η μας ^π και σω σας τον α ανθρω ω πον ^π α αυ τον

πρ ο σ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν ^{π ρ}

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{π ρ} και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ π ρ} εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του ^{π ρ} τὸ αὐτὸ

Δ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{χ π ρ} ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι οι λα α α

οι ^{π ρ}

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτόν, οὗ τὸ σωτήριον, ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθειγόμενος· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δ ε ε ευ τε ε ε και η η μεις ^{π ρ} α σμα σιν εν θε οις

Χρι στω ω συν α αν τη η θω ω μεν ^{π ρ} και δε ξω με θα α

α α α α α αυ τον π ου το σω τη ρι ι ον ο Συ με

ων ε ω ω ω ραα α α κεν π ου τος ε στιν ον

ο Δα βι ι ι ι ιδ κα ταγ γε ε ε ελ λει π ου τος ε

στιν ο εν προ φη η ταις λα λη η η η σας π ο

σαρ κω θει ει ει εις δι η η μα ας και νο μω φθεγ γο ο με

ε νος α αυ τον προ οσκυ νη η η η σω ω ω ω μεν π

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μαις π και η α λη θει α του Κυ ρι ου με χ

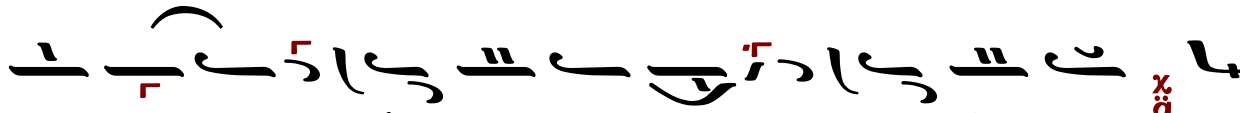
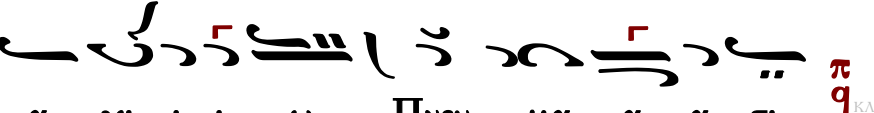
νει εις τον αι ω ω ω ω να π το αυτο

Θεις τήν Λιτήν

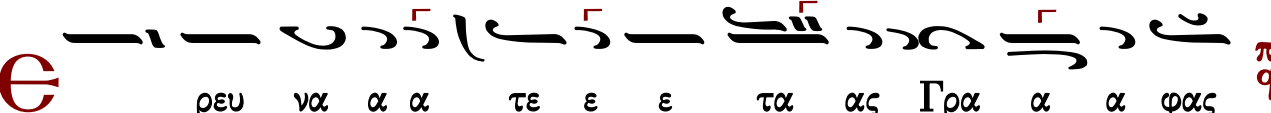
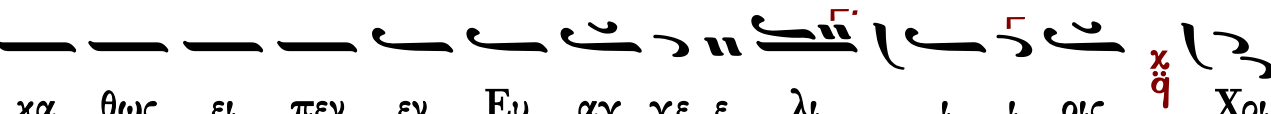

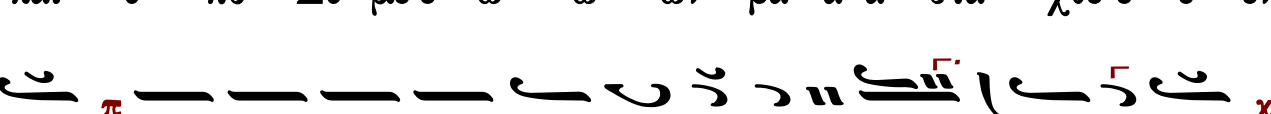
Δόξα...

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Πα

 Δ ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω ^χ₉ και

 α γι ι ι ω Πνευ μα α α τι ^π₉

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς [ὁ Θεὸς ἡμῶν/ἡ ἀλήθεια]: ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός, δόξα σοι.

 Ε ρευ να α α τε ε ε τα ας Γρα α α φας ^π₉

 κα θως ει πεν εν Ευ αγ γε ε λι ι ι οις ^χ₉ Χρι

 στος η η α λη η η η η θει ει ει α ^π₉ εν αυ

 ταις γαρ ευ ρι σχο ο μεν α αυ τον ^χ₉ τι κτο μενον και σπα αρ

 γα νου ου ου μεε ε ε νον ^χ₉ τι θη νου μενον και γα

 λα κτο τρο ο φου με ε νον ^α₉ πε ρι το μην δε χο με ε νον

 και υ πο Συ μεε ω ω ων βα α α στα χθε ε ε εν

 τα ^π₉ ου δο κη σει ου δε φαν τα α σι ι ι α ^χ₉

αλλ α λη θει ει ει α τωω κο ο ο σμω ω ω φα νε ε ε

εν τα ^{π q} προς ο ον βο η η η σω ω ω μεν ^{κ q} ο προ

αι ω ω νων Θε ε ος δο ο ξα α σοι ^{Δ δ}

Και νυν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κ αι νυ υ υ υ υν και α ει ^{κ q} και εις τους αι αι ω ω ω

νας ^{Δ δ} των αι ω ω ω ω νων α α α μην ^{π q κλ}

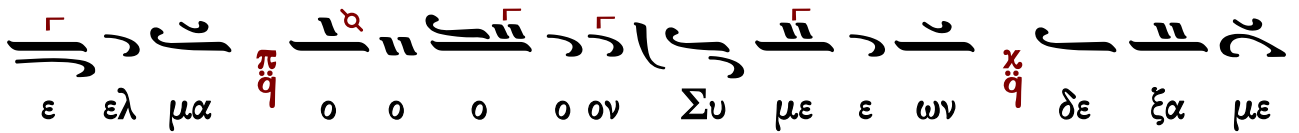
Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε. Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

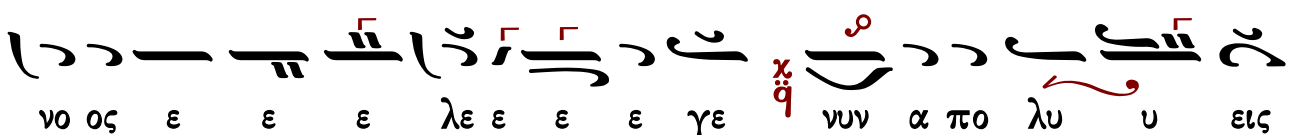
Ο παλαι ο ος η με ε ρω ων νη πι α α

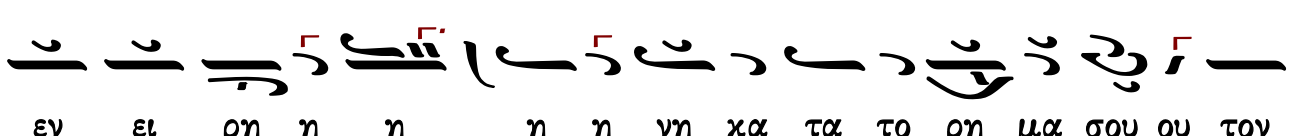
α α σας σα αρ κι ^{κ q} υ πο Μη τρος Πα αρ θε ε ε νου τω ι

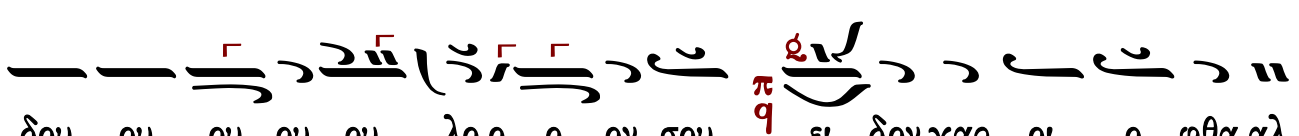
ε ρω προσ α γε ε ται ^{Δ δ} του οι χει ει ει ει ου ου

νο ο ο μου πλη ρων το ο ε πα α α α αγ γε ε

 ε ελ μα ^{π ρ} ο ο ο ο ον Συ με ε ων ^{χ ρ} δε ξα με

 νο ος ε ε ε λε ε ε ε γε ^{χ ρ} νυν α πο λυ υ εις

 εν ει ρη η η η η νη κα τα το ρη μα σου ου τον

 δου ου ου ου ου λο ο ο ον σου ^{π ρ} ει δον γαρ οι ο φθα αλ

 μοι οι οι μου ^{χ ρ} το σω τη η ρι ο ον σου Κυ υ ρι ε

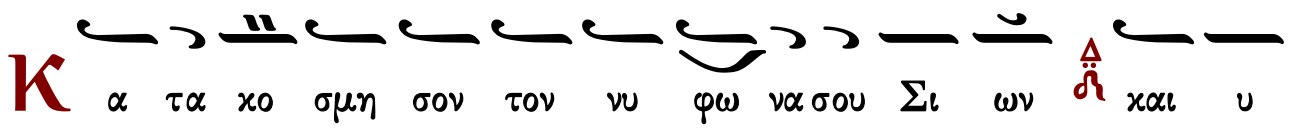

 ε ε ε ε ε ε ε ^{π ρ}

Θις τὸν Ὑτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος Γα

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν βασιλέα Χριστόν, ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη, αὕτη βαστάζει τὸν βασιλέα τῆς δόξης, νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Ὑῖόν πρὸ ἑωσφόρου, ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Κ α τα κο σμη σον τον νυ φω να σου Σι ων ^{Δ ρ} και υ

 πο δεξαι τον βα σι λε α Χρι στον ^η α σπα σαι την Μα ρι αμ

την ε που ρα α νι ον πυ υ λην αυ τη γαρ θρο νος χε ρου

βι κος α νε δει ει χθη αυ τη βα στα α ζει τον βα σι λε

ε α της δο ο ξης νε φε λη φω τος υ παρ χει η Παρ θε

νος φε ρου σα εν σαρ κι Υι ον προ ε ω σ φο ο ρου ον λα

βων Συ με ων εν αγ κα α λαις αυ του ε κη ρυ ξε λα

οις δε σπο την αυ τον ει ναι ζω ης και του θα να α του

και σω τη η ρα του κο ο σμου

Νυν α πο λυ εις τον δου λον σου δε σπο τα

κα τα το ρη μα σου εν ει ρη νη ο τι ει δον

οι ο φθαλ μοι μου το σω τη η ρι ι ι ο ο ο

ον σου

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ’ ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ

πειθαρχοῦντα, προσῆγεν ἱερεῖ, πρεσβύτη καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι, ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ λυτρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τον εκ λαμ ψαν τα προ αι ω νων εκ Πα τρος ^Δ επ ε
σχα των δε εκ μη τρας παρ θε νι κης ^Γ φε ρου σα εν τω να ω
η α πει ρο ο γα μος μη η τηρ ^Γ τον εν Σι ναι ω νο
μο θε τη η σαν τα ο ρει ^Δ τη δι α τα α ξει τη νο μι
κη η πει θαρ χου ουν τα ^Γ προσ η γεν ι ε ρει πρε σβυ τη
και δι και ω ^Δ Χρι στον τον Κυ ρι ον ι δειν χρη μα τι σθε εν
τι ^Γ ον δε ξα με νος Συ με ων εν ταις αγ κα α λαις
αυ του ^Δ η γαλ λι α σα το βο ων Θε ος υ παρ χει ου ου
τος ^Γ Πα τρι συν α ι δι ος και λυ τρω της των ψυ χω ων η η
μων ^Γ

Φως εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν καὶ δοξάν

λαοῦ σου οὐρανοῦ Ἰσραὴλ

Τὸν ὀχοῦμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ἄσματι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μηνῦσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἀτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Τὸν ὀχοῦμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ καὶ ὑμνούμενον

ἐν ἄσματι Σεραφίμ φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεο

τόκος Μαρία ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς

σαρκωθέντα τὸν νομοδότην νόμου πληροῦντα νόμου

τάξιν ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου ἱερέως

ζωὴν δὲ φέρων ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν λέγων· Δέ

σποτα νῦν ἀπόλυσόν με μηνῦσαι τῷ Ἀδάμ ὡς

εἶδον ἀτρεπτον βρέφος Θεὸν προαιώνιον καὶ

σω τη η ρα του κο ο σμου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε νε

εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι

στος ο Θε ος η μων φω τι ζων τους εν σκο τει $\pi\eta$ ευ φραι αι νου

και συ πρε σβυ τα δι και ε $\delta\eta$ δε ξα α μενος εν αγ κα λαις

τον ε λευ θε ρω την των ψυ χων η μων $\delta\eta$ χα ρι ζο με

νον η μιν και την $\pi\eta$ Α να α στα α σιν $\tau\acute{o}$ τῆλος Α να α στα α χ

σι ι ιν $\pi\eta$

Εἰς τὴν θ' ὑδὴν. Μεγαλυνάρια

Ἦχος ἤ Γα

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Α κα τα α α λη πτο ο ον ε ε στι ι ι
ι ι ἡ το ο τε λου ου ου με νο ον ε εν σοι ἡ και
αγ γε ε ε λους και αι αι βρο ο τοι οι οι οι οισ ἡ
Μη η τρο πα α αρ θε νε ε α α γνη ἡ

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτης Συμεών, τὸν τοῦ νόμου ποιητήν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Α γ κα λι ι ι ζε ται αι αι αι χε ερ σι ι
ι ι ιν ἡ ο ο πρε σβυ υ υ της Συ υ με ε ων ἡ
τον του νο ο ο μου ποι οι οι η η τη η η η
ην ἡ και αι Δε σπο ο ο την του ου πα αν τος ἡ

Βουλευθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Β ου λη θει ει εις ο πλα α α στου ουρ γο ο ο

 ο ος ι ι να σω ω ω ση το ον Α α δαμ μη

 τραν ω ω ω κη σε ε ε τη ην ση η η η η ην

 τη ης Παρ θε ε ε νου και αι α α γνης

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε ἄγνη, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

 ε νος α α α παν τω ωων βρο ο τω ω ω

 ω ων μα α κα ρι ι ι ζει σε ε α α γνη και

 δο ξα α α ζει σε ε ε πι ι στω ω ω ω ως

 ω ως μη τε ε ε ρα του ου Θε ε ου

Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιλεύει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

 Δευ τε ι ι ι δε τε ε ε Χρι ι στο ο ο

 ο ον το ον Δε σπο ο ο την του ου πα αν τος ον

 βα στα α α ζει Συ υ υ με ε ω ω ω ω ων

ση η με ρο ο ον εν τω ω να α ω

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Επι βλε ε ε πεις προ ο ο ος τη ην γη η

η η ην και αι ποι ει εις τρε μει ει ν αυ την και πως γε

ε ρων κε ε ε κμη η κω ω ω ως σε κα τε

ε χει ε εν χερ σι

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἔβρα πρὸς αὐτόν. Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ζη σας ε ε τη Συ υ υ με ε ω ω ω ων

ε ε ως ει ει ει δε το ον Χρι ι στον και ε βο

ο ο α προ ο ος α αυ το ο ο ον νυν α πο ο

λυ σι ιν ζη η τω

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ τῆ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Δ ο ξ α Πα ρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Η τη φυ υ υ σει ει με ε εν Μο ο να α α

ας τοι οισ προσ ω ω ποις δε ε Τρι ι ας φυ λατ

τε ε ε τους δου ουου λου ους σου ου ου του ους

ελ πι ι ι ζον τα ας ει εις σε

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Η λαβις η μυστικη, η τον ανθρακα Χριστον, συλλαβουσα εν γαστρι, συ υπαρχεις Μαριαμ.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Η λα βι ι ις η μυ υ υ υ υ στι ι

κη η η η η η τον α α αν θρα κα α Χρι ι

στον συλ λα βου ου ου σα ε ε ε ε ε εν γα α

στρι ι ι ι ρη συ υ υ πα α αρ χεις Μα
 α ρι ι αμ ρη

Εισοδικόν

Ἦχος Δι

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς Ὑιὲ Θεοῦ ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

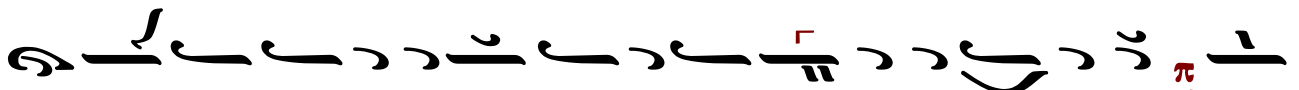

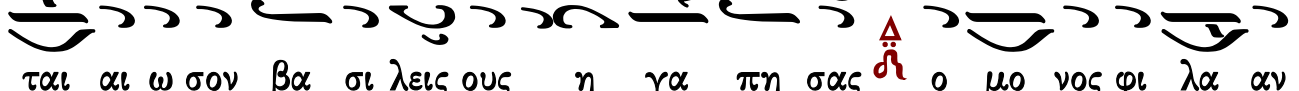

Ε γνω ω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι οναυ του εν
 αν τι ον παν των των ε θνων σω σον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν αγ κα λαις του δι και ου Συ με ων βα στα
 χθεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Κοντάκιον

Ἦχος Πα

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το κω σου

 και χει ρας του Συμε ων ευ λο γη η σαςως ε πρεπε ^π₉ προ

 φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος ^π₉ αλλ ει

 ρη η νευ σον εν πο λε μοις το ο πο λι τευ μα ^Δ₉ και κρα

 ται αι ω σον βα σι λεις ους η γα πη σας ^Δ₉ ο μο νος φι λα αν

 θρω ω πο ο ο ος ^π₉

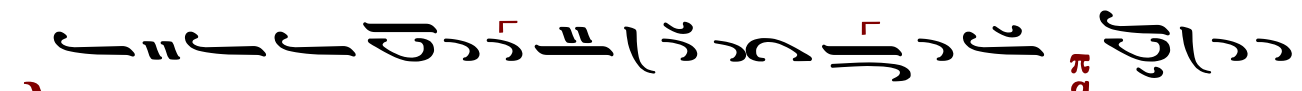
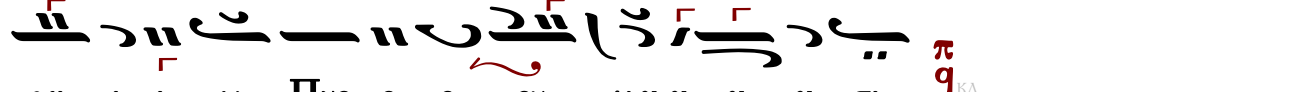
10 Φεβρουαρίου

Χαραλάμπους ιερομάρτυρος (†202)

Θις τόν Έσπερινόν

Δόξα...

Ήχος ⁴₉ Πα

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω ^π₉ και α α

 γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^π_{9κα}

Έθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως Ἱεροουργῶν τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητής, θεόφρον Χαραλάμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σέ θυσίαν ἑαυτόν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. Διὸ συναγάλλη αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ

ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα βρούσαν, καὶ λοιμῶδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Ε θυ σας τω Θε ε ω θυ σι αν αι αι αι νε σε ε ως 6 λ

ι ε ρουρ γων τω Δε σπο ο ο ο τη και αι κτι στη η

σου 6 λ ως ι ε ρευς εν νο μω ω ω τα α α α τος π 9

ο και του πα α α θους γε ε γο ναας μι μη η της 6 λ θε ε ο

φρο ον Χα α ρα α α λα α αμ πες π 9 σε αυ τον γαρ θυ

σι αν ευ προσ δε κτον προ ο οσ η γα α γες 6 λ τω δι α

σε θυ σι ι αν ε α αυ το ο ο ον τω ω ω Θε

ε ε ω και Πα α α τρι ι προσ α α γα α α

γο ο ο ο ον τι π 9 δι ο συν α γα α α λ λη α αυ

τω 6 λ εις ου ρα νι ου ους σκη η νω ω ω σεις 6 λ εν Εχ

κλη σι ι ι α α των πρω ω το ο ο το ο ο ο ο κων π 9

ω και πρεσβευεις αδιαλαιειειειπτως ^{π ρ} ινα

ρυσθωμεν οργης και θλιψηως ^α ^ρ οι τιμωντες σου

την πανεορτοονμηνηνημη ^ε ^λ και ποθωωζεοοντι

προσκυυουνοουντες τηηνσηηην **Κα** ααα

αραν ^{π ρ} την απειραθααααααυμαααταβρυυ

υυουουουουσαν ^{π ρ} και λοιμωδηηνοοοσονεκπο

δωωνποιουουουμεεεεενην ^{π ρ} σωτη

ριανκαιιαασιν ημιν βρααβευουουουσααν ^ε ^λ

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῶν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμας.

Ω ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^τ ^υ ^λ ^ο ^ς ^τ ^η ^ς ^Ε ^κ ^κ ^λ ^η ^σ ^ι ^α ^ς ^Χ ^ρ ^ι ^σ ^τ ^ο ^υ ^κ ^α ^ι

λυχνος α ει φω τος της οι κου με νης σο φε ε δει χθης Χα
 ρα λαμ πες ε λαμ ψας εν τω κο σμω δι α του μαρ τυ
 ρι ου ε λυ σας και ει δω λων την σκο το ο μαι ναν μα
 καρ δι ο εν παρ ρη σι α Χρι στω πρε σβευ ε σω
 θη ναι η μα ας

* το τέλος θη ναι η μα α ας

Μετὰ τὸν γ'

Ἦχος λ π Πά

ΠΑ
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
 ΝΗ ΠΑ
 γα ε ε ος σου και κα τα το πλη θος των οι
 ΔΙ ΠΑ
 χτηρ μω ων σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα α
 α α μου

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς Μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς, τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

 α λα α γ γ α θε ο στε ε ε φη φω το φα νου

 ου ους μα αρ τυ υ υ ρος υ περ Χρι στου τυ θει ει

 σα α αν προ ο θυ υ υ μως τον α γι ο λε κτον συ υν

 α σπι ι ι σμον του ι ε ρο μα α α αρ τυ υ ρος Χα

 α ρα λα α α α μ πους φι λο μαρ τυ ρες δε ευ τε

 τι ι μη η σω ω ω ω μεν και την παν ι ε ρον μνη μην

 α αυ του πνευ μα τι κω ω ως τε λε ε σα α α

 αν τες προς αυ τον βο η η η η σω ω ω ω μεν της

 λοι μι κης α πει ει ει λης τον ευ σε βο φρο να λα

 ον σου ε λε ευ θε ε ρω ω ω ω σον και λυ υ υ

τρω ω ω σαι αι η η η μας πα α σης πε ε ρι στα σε ω

ω ω ω ως

23 Φεβρουαρίου

Πολυχάρπου επισκόπου Σμύρνης (Τα κείμενα είναι από φυλλάδα)

εις τον Ἑσπερινόν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Τ ον βο ο ο τρυν τη ης χα ρι ι τος εν τη ψυ χη

σου ου ου γε ε ε ω ω ρ γη η η σας τον λο γο

ον της πι ι ι ι στε ε ε ε ως ως οι νον ε ξε βλυ

υ σας εις ευ φρο συ νην των πι ι ι στων και α πε

ε ρα α αν το ον ω ω ω φθης θαυ μα α των πε ε

ε ε λα α α α γος ι ε ρα αρχα α α Πο λυ υ κα

α α αρ πε προ γαρ της ι ι ι ε ε ε ρω ω συ νης

πα ρα δο ο ο ο ο ξω ως τους χι τω νας της θρε

ψα με νης σε ε ε γυ υ υ ναι αι αι κος δι ευ χης

σου ου ε πλη η η η ρω ω ω σας ους περι ι ιν ο

α αυ τος επι τοις δε ο με ε ε ε νοι οι οις ε

κε ε νω ω ω ω σας με τα δε την ι ι ι ε ε

ε ρω ω συ νην ορ μη ην πυ υ ρο ο ος ε ε πε ε ε

σχεσ και υ ε ε ε τον τη γη αυ χμω ω ση η η κα τη

η γα α α α α γες και αυ θις την α με ε ε τρι

ι ι α αν του ου ου του ως ο Θε σβι ι τη η ης α νε

ε στει ει ει ει λας λο γι κου ουους δε κα αρ πους τω

Κυ ρι ω προσ α γα α γων δι α ρε τω ωων ε εν θε

ε ε ων δι α πυ ρος τον α γω ω να α α δι η

η νυ υ υ υ σας δι ο οι φω τι ι σθε εν τε ε ες

σοι οισ λο ο ο γοις α ξι ο χρε ε ε ω ως α

νυ μνου ου ου ου ου ου ου μεν την α ξι ε

παι αι νον μνη η η μη η η ην σου

Θίς τήν Λιτήν

Ἦχος Δι

Η εν δο ξος μνη μη σου ι ε ρο μα α αρ τυς σο ο

φε φω το φο ρος α να τει ει ει λα α α α α

σα των ταυ την τε λουν των πι ι στως τας ψυ χας φω
 τι ι ι ι ζει θε ε σπε ε ε ε σι ι ι ι ε
 πα ρι στα με νος εν τω ω θρο ο ο νω του Δε
 σπο ο ο του Χρι ι στου δυσ ω ω πει αυ το ο ον ε
 εκ τε ε ε νως υ περ των ψυ υ χω ω ων η
 η η η μω ω ω ων

θις τόν Γτίχον

Δόξα...

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα α α α τι
 καρ πους το πριν ψυ υ χας τη γε ωρ γι α του πνευ

μα τος κα θε μα α α λι ι ι σας και σπο ο ρο ον τα α

αυταις κα τα θε με νο ο ος ευ στα α χυν πο λυ κα αρ

που ους Χρι στω προσ η η η η νε ε ε εγ κας φλο γο ο

ος τε ε ε και ο με ε ε ε ε νης κα τα

α φρο νη η η η η σα ας και τυ ρα α α αν νω ων

το ο α πη η νες εις ου δεν λο γι σα α α α με ε

ε ε νος θυ σι ι ι α α α δε ε κτη α νε

δει χθη ης τω ω Κτι στη σου ου ι ε ρο μαρ τυ υς

Πο λυ υ υ κα α α αρ πε πρε σβε ευ ε α αυ τω

ω ω ω ω ε εκ τε ε ε νως υ περ των πι στει

και πο θω ω τε ε λου ου ουν τω ων την παν ε ε εν

δο ο ο ξον μνη η η η η η μη η η η ην σου

Θεις τον Ν'

Ἦχος λ π Πά

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σου εξ

α λειψοντο α νο ο μη μα α α μου

Ω ς αμ πε λος πο ο λυ υ κα α α αρ πος εν τω

οι κω του Θε ε ου ευ θυ νου σα α παν ε ε

ε ευ φη η η η η με οι νον εξ ε βλυ υ σα ας η η μιν

α πο καρ που τω ω ων α γω ω νω ω ω ων σου

εξ ου πι νον τες οι πι ι ι στοι ευ φρο συ νη η ης ε

εν θε ου τας καρ δι ι ι ι ας πλη η ρου ου με ε ε ε θα

δι ο μα κα ρι ζο ον τες ε ε ευ φη μου ου με ε ε

ε εν σε αι του με νοι οι οι λα α βειν δι α σου ου

ου ει ει ρη η η νην και με ε γα ε λε ο ο ο

ο ο ος

εις τούς Αἰνους

Δόξα...

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

Τ ον με γι ι στο ον ι ι ε ε ρα α αρχην και της Σμου υρ

νης το ο ον προ ε ε δρον Πολυ καρπο ο ον τον σο ο

φον και της οι κου με ε ε ε νης φω στη η ρα τον

πα α α α α α α μ φ ω ω ω ω τον πα α μ φ ω ω

ω τον ^Αοι φι λε ορ τοι οι πα α αν τες πι στω ω ω

ω ως ε ε ε ε ορ τα α α α α σω ω ω ω λω ω ω

ω μεν ^γου το ος γαρ την της σο φι ι ι ας α ρυ σα α με

νος χρη η η στο τη η τα ^βθε ο γνω σι ας ε πλη η

η η ρω ω ω ω σας ^γεξ αυ της την ι δι ι ι

α αν ποι οι οι μνην ^γκαι της παν α γι ι ας α αρ

ρη η η του ου ^ΑΘε ο ο ο ο τη η η το ος ^βτο τρισ

η λι ον η η η η στρα α α α ψε ^Αμι αντρα νω ως

εχ δι ι δα ξας Θε ο ο ο τη η η η τα ^Αει δω λων

δε α θε ι ι ι ι ι α α αν εκ πο ο δων α πο ποι

η σα α α α με ε ε ε νος γ δλ καρ πους ω ω ρι μους των

πι στευ ον τω ων τα ψυ υ χας Δ δλ τω Θε ω προσ η η

η η γα α α α γες γ δλ ω και πρε ε σβευ ει ει α δι ι

α α λει ει ει πτως Δ δλ υ περ των πι στει ει τε ε λου

ου ουν των Δ δλ την α ει σε ε ε βα στον μνη η η μη

ην α α αυ του γ δλ

9 Μαρτίου

Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320)

Θίς τόν Ἑσπερινόν

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Δ δλ και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ Χ Δλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ων

α α αυ του

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἰμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φ ε ρ ο ν τ ε ς τ α π α ρ ο ν τ α γ ε ν α ι ω ς χ α ι ρ ο ν τ ε ς τ ο ι ς
ε λ π ι ζ ο μ ε ν ο ι ς π ρ ο ς α λ λ η λ ο υ ς ε λ ε γ ο ν ο ι α α α
α γ ι ο ι μ α α α α ρ τ υ υ υ ρ ε ς μ η γ α ρ ι μ α τ ι
ο ν α π ο δ υ ο μ ε ε θ α α λ λ α τ ο ν π α λ α ι ο ν α ν θ ρ ω ω π ο ν
α π ο ο ο τ ι θ ε ε μ ε ε ε ε θ α δ ρ ι μ υ ς ο ο
ο χ ε ι ε ι ε ι μ ω ν α λ λ α γ λ υ κ υ υ υ ς ο π α ρ α α
α δ ε ι ε ι ε ι ε ι ς ο ς α λ γ ε ι ν η η η η π η ξ ι ς
α λ λ η δ υ α η η α α π ο ο ο ο ο λ α α α α υ ς ι ς μ η
ο υ ν ε κ κ λ ι ν ω μ ε ν ω σ υ υ υ ς τ ρ α α α τ ι ω ω τ α ι μ ι

κρον υ υ υ πο μει ει νω ω ω μεν ι να τους στε

φα νους της νι κης α να δυ σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου

ου του Θε ε ου και Σω τη η ρος τω ων ψυ χω ω

ων η η η η μων

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχόμεθα, δι' ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν, καταφρονήσωμεν κρούς λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ρ ι πτον τες πε ρι βο λαι α α πα α αν τα βαι νον τες

α τρο μως ει εις λι ι ι μνην προς αλ λη λους ε λε γον οι

α α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ ρες δι α πα

ρα δει σον ο ον α πω λε ε ε σα μεν ι μα τι ι ο

ον φθα αρ τον ση με ρον μη α α αν τι σχω ω με ε ε ε

θα δι ο φιν πο τε φθο ρο ποι ον εν δυ σα με ε

νοι εκ δυ σω με θα νυν δι α την πα α α αν των α να

α α στα α α α σιν κα τα φρο νη σω μεν κρυ ους

λυ ο ο με ε ε νου και σα ρ κα α α μι ση η σω

ω ω ω μεν ι να τους στε φα νους της νι κης α να

δη η η σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου του Θε ε

ου και σω τη η ρος των ψυ χω ω ω ν η η η η

μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Βλέποντες ως τρυφάς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτῆξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν, καυθῆτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἢ δὲ χεὶρ ῥυείτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Β λε πον τες ως τρυ φας τας βα σα νους τρε χον τες προς

λι μνην κρυ ω δη ως προς θα α α λ ψιν ε λε γον οι α

α α α γι οι μα α α αρ τυ υ υ υ ρες μη υ πο

πτη ξω μεν ω ω ραν χει με ε ε ρι ον ι να την φο

βε ραν γε ε ε ε ε ε εν ναν του πυ ρο ος φυ

υ γω ω ω μεν και θη η η τω ω ο ο ο πους

ι να χο ρε ε ε ευ η αι ω ω ω νι ι ι ι α

η δε χειρ ρυ υ ει ει ει τω ι να υ ψου ται αι προς

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον και μη φει σω με θα φυ σε

ω ω ως θνη η σκου ου ου σης ε λω με θα α α θα

α να α α τον ι να τους στε φα νους της νι κης

α να δη σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου του Θε ε

ου και Σω τη η ρος τω ων ψυ χω ω ων η η η

η μων

Λόξα...

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και αι Υι ω και

α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν, ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ Πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Προ φη τι κως α νε βο ο ο α ο Δα βι ι ιδ εν ψα

αλ μοις δι ηλ θομεν δι α πυ ρος και αι αι υ δα ατος

Τας αλ γη δο νας των α γι ων ας υ περ σου ε παθον Δ

δυσ ω πη θη τι Κυ ρι ε π και πα σας η μων τας ο δυ νας Δ

ι ασαι φι λαν θρω πε δε ο ο με θα π

* χ θα α α α π

25 Μαρτίου

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

θις τὸν Ἑτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δ Πα

Τῷ ἔκτω μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν, καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τω εκ τω μη η νι α πε στα λη ο αρ χα γ γε ε λος

προ ος Πα αρ θε ε ε νον α α α γνην π και χαι ρειν αυ

τη προσ ει ει πων Δ ευ η γ γε λι σα το εξ αυ τη ης τον

Λυ υ τρω ω τη η ην προ ο ε ε ελ θειν π ο θεν δε

Ξα με νη το ον α σπα α σμον ^Δ συν ε λα α βε ε ε σε τον

προ ο αι ω ω ω νι ι ι ο ον Θε ε ε ον ^π τον

α φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν αν θρω πη η ησαι εις

σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η μω ων ⁶ ^λ

^χ Ευ αγ γε λι ζε σθε η με ραν εξ η με ρας ^χ ^π ⁹

το σω τη ρι ον του ου Θε ε ου ου η η η μων ^π ⁹

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Γλωσσαν ην ου ουκ ε ε γνω η κου ου ου σε εν

η Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο κος ^π ε λα λει γαρ προς

αυ την ο Αρχαγ γε ε λος του ευ αγ γε λι σμου τα α

ρη η μα α α τα ^π ο θεν πι στως δε ξα με νη το ον α

σπα α σμον ^Δ συν ε λα α βε ε ε σε τον προ ο αι ω ω ω

νι ο ον Θε ε ε ον ^π δι ο και η μεις α γαλ λο ο

με νοι οι βο ω ω ω ω με ε ε εν σοι ^π ο εξ αυ

της σαρ κω θεις α τρε ε ε πτωσ Θε ε ος ^Δ ει ρη νην τω

κο σμω ω ω δω ρη ησαι ^ε και ταισ ψυ χαισ η μω ων το με

γα α ε λε ε ο ος ^ε

^χ α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^χ α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α α α σα α η η η γη ^π

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται, Ἀρχαγγέλου τῆ φωνῆ ἢ πλάνη ἐκμειοῦται· ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαρὰν, τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός, ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω. Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

δου η α α α να κλη η σι ις νυν ε πε ε ε φα α

α νε εν η η η μιν ^π υ περ λο γον ο Θε ος τοις

αν θρω ποις ε ε νου ου ου ου ου ται αι αι αι α αρ

χαγ γε λου ου τη φω ω νη η πλα α νη ε εκ μει ει ει

ου ου ου ου ου ται η Παρ θε νος γαρ δε ε ε ε χε ε

ται τη η η ην χα α α α ραν τα ε πι γει α γε γο

νε εν ου ρα α νος ο κο ο ο σμος λε λυ υ ται τη ης

α αρ χαι αι αι α ας α α α ρας α γαλ λι α

α α σθω η η κτι σις και φω ω ω ναι αι αις α α

νυ υ υ μνει ει ει ει ει τω ο ποι η της και λυ τρω

της η η μων Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α σοι οι

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

C η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι ον και
 του απ αι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω σις ο Υι
 ος του Θε ου Υι ος της Παρ θε νου γι νε ται και Γα βρι
 ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε ται δι ο συν αυ τω τη Θε
 ο το κω βο η σω μεν και ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ
 ρι ος με τασου

* το τέλος Κυ ρι ος με τα σου ου ου

23 Απριλίου

Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω ς των αι χμα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω χων

υ περ α σπιστης α σθε νουν των ι α τρος βασι λε ων υ

περ μα χος τρο παι ο φο ρε με γα λο μαρ τυς Γε ωρ

γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας

η μων

τας ψυ χας η μω ω ν

Μετὰ τὸν Ν'

Εἰ βούλει λέγε στίχο

Ἦχος λ π Πά

Ε υ φραν θη σε ται δι και ος εν Κυ ρι ω

και ελ πι ει ει ει ε επ α α αυ τον

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου ἀυγάζεται ἀκτῖσι καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· θεράπον Χριστοῦ καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ἡ με ε ρον η οι κου με ε ε νη η πα α α σα

ταις του α θλο ο φο ο ο ρου α αυ γα α ζε ται α κτι ι

ι ι σι και η του Χριστου Ε εκκληση σια
 τοις ανθεσιν ω ρα ι ζο ο με νη Γε ε ω ρ γι ε
 βο α α α α σοι θε ρα πον Χρι ι στου και προ στα
 α α α τα θε ερ μο ο τα α α α τε μη ελ λι ι πη
 η ης πρε ε σβε ε ευ ων υ περ η μω ων προς Κυ υ
 υ ρι ι ι ι ο ο ο ο ον

2 Μαΐου

Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
 πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†2 Μαΐου 373)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ἤ Γα

Στυλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε·
 τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἄρειον· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν
 Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

C τυ λος γε γο νας ορ θο δο ξι ας θει οισ δο γμα σιν υ
 πο στη ρι ζων την Εκ κλη σι αν ι ε ραρ χα Α θα α

να σι ι ε ^{π ρ} τω γαρ Πα τρι τον Υι ο ον ο μο ου σι ον ^{χ ρ} α
 να κη ρυ υ ξας κα τη η σχυνας Α ρει ει ον ^{π ρ} πα τερ ο σι ε
 Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ^{χ ρ} δω ρη σα σθαι η
 μιν το με γα ε ε λε ε ος ^{ρ η}
 * ^{χ ρ} ε λε ο ο ο ος ^{ρ η}
 τὸ τέλος

21 Μαΐου

Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλησιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων
 δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσιν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο ἦν
 περίσῳζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβεύεις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλόνηρωπε.

Του Σταυ ρου σου τον τυ πον εν ου ρα νω θε α σα με
 νος και ως ο Παυ λος την κλι σιν ουκ εξ αν θρω πων δε ξα με
 νος ο εν βα σι λευ σιν α πο στο λος σου Κυ ρι ε

βασιλευουσάν πολιν τη χειρὶ σου παρεθετο ἡν

περισωζέδια πάντος ἐν εἰρηῇ ἡν ἡν πρεσβεί

αἰς τῆς Θεοτοκου μο νεφι λανθρωπε μο νεφι λα

ανθρωπε εε

Θίς τὴν Λιτὴν καὶ τὸν Ν'

Ἦχος Δι

Ελεῆσον με ὁ Θεὸς κατὰ το μέγα

ελεός σου καὶ κατὰ το πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε

ξάλειψον τὸ ἀνομήμα μου

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Του εὐσεβους Κωνσταντινου ἡ ἡμνη ἡ ἡμνη ὡς

μύρον ἐκκενούμενον σημεεερον ἀνεε

 ε τει ει ει ει λε Χρι στο ον γα α αρ πο θη η

 σας ει δω ω λων κα α α τε φρο ο νη η η η σε

 να ον ε γει ρας ε πι γης τω σταυρω θεν τι ι δι η η μας εν

 ου ρα νοις δε ε α πε ε ε ε λα α α α βε τον

 της ελ πι ι δος στε ε ε φα α α α νο ο ο ο ον

24 Ιουνίου

Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος $\frac{4}{\alpha}$ Πα

 Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

 ε εις α κου σον τη ης φω ω νη η η η ης

 μου

Ἄντι τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπισθηθεῖσαν, πρῶην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω

φανερωθεϊσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν, ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λ υ ει του Ζα χα ρι ου την σι ω ω πην ^Δ γεν νη θει
εις ο Ι ι ω ω ω α α α αν νης ^π και γαρ ου
δε ε πρε ε πε ε ε ε το ον πα τε ρα α σι ω ω παν
προ ελ θου ουου ση η ης τη ης φω ω ω νης ^π αλλ
ωσ περ α πι στη θει σαν πρω ην την γλωτ τα α αν ε δη η
σεν ⁶ ^λ ου τω φα νε ρω ω θει σαν δου ναι τω πα τρι ι ι τη ην ε
λε ευ θε ρι ι ι ι αν ^π ω και ευ ηγ γε ε λι ι
ι ι ι σθη ^π και ε γεν νη θη φω νη του ου Λο γου και
φω το ο ος Προ οδρο ο ο μος ^π πρε σβε ε ευ ων
υ πε ερ των ψυ υ χων η η μω ων ⁶ ^λ
^χ Γ ε νη θη τω τα ω ρα σου προσ ε χον τα ^χ ^π ⁹ εις

την φω νην της δε η η σε ε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

τὸ ἴδιο ↗

Ἦχος δὲ Πα

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα ρα

σοι ο ι λα α σμο ος ε ε ε στιν ^{π ρ}

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στεριώσεως λύουσα μητρικά, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μὴνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σ η μερον η φω νη του ου Λο ο ο γου την φω νην δι

α πι στι αν κρα του ου με ε ε νη ην λυ ει την πα

α τρι ι ι ι κην ^{π ρ} και της Εκ κλη σι ι ι ας εμ φαι νει

την ευ τε ε κνι ι ι ι ι αν ^{π ρ} δε σμα της στει ρω σε ε

ως λυ υ υ υ ου ου σα μη η η η τρι ι ι ι κα ^{π ρ} ο

λυ χνος του φω τος προ ο ο ερ χε ε ται ^{6 λ} η αυ γη του

η λι ουουτη ης δι και ο συ υ υ υ νης ^{π ρ} μη νυ υ υ υ

ει ει την ε ε ε ε λε ε ε ευ σιν ^{π ρ} εις α να πλα

σι ιν πα α αν των και σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η η

μω ων ^{6 λ}

Ἦχος δὲ Πα

^χ εν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον ^{π ρ}

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων,

παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις, ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Θ ε ου Λο γου μελ λο ον τος εκ Παρ θε ε ε νου ου ου
τι ι κτε ε ε σθαι ^{π ρ} αγ γε λος εκ στει ρω τι κων ω
δι ι ι ι νω ων προ ε ε ε ερ χε ε ε ε ται ^{π ρ} ο με
ε γας εν γεν νη τοι οι οισ γυ ναι αι κων ^{Δ ρ} και προ φη η
του πε ρισ σο ο ο τε ε ε ε ρος ^{π ρ} ε δει γαρ θει ων
πρα α γμα των πα ρα δο ο ο ξους ει ει ναι τα ας α α
αρ χας ^{π ρ} παρ η λι κι ι ι ι α αν το γο ο ο ο νι ι
ι ι μον ^{π ρ} και α νευ σπο ρα ας συ λλη η η ψις ^{π ρ} ο
ποι ων θαυ μα σι ι α εις σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η
η μω ων ^{6 λ}

Ἦχος ^{Δ ρ} Πα

^χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^{π ρ} α
 πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ π ρ} ελ πι σα τω Ισρα ηλ
 ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον ^{π ρ}

Ἐπέφανε σήμεραν ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἑλισάβετ προελθῶν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὐ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγηρται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ε πε φα νε ση με ε ρον ο με ε ε γα α ας
 Προ οδρο ο ο μος ^{α ρ} εξ α γο νων λα α γο ο ο νων
 της Ε λι σα α α βετ προ ο ε ε ελ θων ^{π ρ} ο μει
 ει ει ζων πα αν των των προ φη η των προ ο φη η η της ^{ε λ}
 και ε τερος ουκ ε στιν ου δε ε γη η η γε ε ε ερ
 ται ^{π ρ} ο τι τω Προδρο μω ω λυ υ υ χνω ^{ε λ} το φως ακο λου

θει ει ει ει το υ υ περ λααμπρον και τη φω νη ο

ο Λο γος και τω νυμ φα γω ω ω γω ω ω ο ο

νυ υ υμ φι ι ι ι ι ος κα τα σκευ α ζον τι Κυ

ρι ι ω λα ο ο ο ον πε ε ρι ου ου ου ου σι ι ι ι

ον και προ κα θαι ρων ε πι το πνε ευμα δι ι α α του

υ υ υ υ δα α α α το ο ος του Ζα α χα ρι ου ου ο

βλα α στος και της ε ρη μου το ο κα α αλ λι ι

στο ο ον θρε ε ε ε εμ μα της με τα νοι ας ο ο

κη η η ρυξ η κα θαρ σι ι ις τω ων αμ πλα α κη μα α

α α των ο τοις εν α δη ευ αγ γε ε λι ζο ο

ο ο με ε ε ε νος την εκ νε κρων α α α να στα α

σιν και πρε σβε ε ευ ων υ πε ε ερ των ψυ υ χων η η

μω ων

Ἦχος Πα

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω

ω ω ων α α α αυ του

Προφήτης και Πρόδρομος, από γαστρός ανεδείχθης του Χριστου Ιωάννη, σκιρτων και αγαλλόμενος, εν τη νηδυι της μητρος, ορων την Βασιλιδα ελθοῦσαν προς την δούλην, φέρουσαν τον αχρονον, και εκ Πατρος αμήτορα, προς σε τον εκ στεϊρας, και του πρεσβυτου κατ' επαγγελίαν ανατείλαντα. Αυτον ικέτευε, ελεηθῆναι τάς ψυχάς ημων.

Προ φη της και Προδρο ο μος α πο γαστρος α νε ε δει

ει ει χθης του Χρι στου ου ου Ι ι ω ω ω α α α α

αν νη σκιρ των και αγαλ λο με ε νο ο ος εν τη η νη δυ

ι ι της μη η τρος ^π ο ρων την βα σι λι δα ελ θου σαν

προς τη ην δου ου ου λην ⁶ φε ρου σαν τον α χρο ο νον και εκ

Πα τρο ο ος α α α μη η το ο ο ρα ^π προς σε

τον εκτης στει ει ρας ^π και του πρε σβυ του κατ ε παγ γε λι ι

αν α α να τει ει ει ει λα α α αν τα ^π αυ τον ι κε

τε ευ ε ε λε η θη ηναι τας ψυ υ χας η μω ων ⁶

⁴Ηχος δὲ Πα

α ^χ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^π ε

παι νε σα τε αυ τον πα αν τε ες οι οι λα α α

οι ^π

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεῖς, λέγοντος· Ὅτι συλλήφεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ [τέξεται/τέξει] υἷόν, ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, κακείνης τὰ μέλη νενέκρωται, ὁ καταδικασθεῖς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὄρᾳ τικτόμενον το ἔπαγγελθέν, καὶ σιωπῆς λυθεῖς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει. Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος ^{ε λ} ο τω λο

γω του αγ γε ε ε λου μη πει ει ει σθεις ^{Δ δ} λε ε ε

ε ε γο ο ο ο ον τος ^{π ρ} ο τι συλ λη ψεται η Ε λι ι

σα α α α α βετ ^{π ρ} και τε ε ξε ε ε ται υι υι υι

ον ^{Δ δ} ο ο λε γων πω ως αυ τη η η τε ε ξε ε

ε ται ^{π ρ} ο τι κα γω ω ω προ ο ο ε ε ε ε ε βην ^{π ρ}

κα κει νης τα με ε ε λη νε νε ε ε ε κρω ω ω ω

ται ^{Δ δ} ο κα τα δι κα σθεις σι ω παν δι ι ι

α α την α α πι ι ι στι ι ι ι ι αν ^{π ρ} ση με

ρον ο ρα τι ι κτο με ε νον το ο ε παγ γε ελ θεν ^{Δ δ}

και σι ω πης λυ υ θεις ευ φρο συ υ νην ει ει οι οι

οι κι ι ι ι ι ζει ^{π 9} ευ λο γη το ο ο ος βο ο ων

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ος ο ο Θε ος του ου Ισ

ρα α ηλ ^{π 9} ο τι ε πε σκε ψα α το και ε ποι η

σε λυ τρω σιν τω ω λα α ω ω ω α α α αυ του ^{π 9} ο

πα ρε χων τω ω κο ο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ο

⁶
ος ^λ

Ἦχος ⁴ Πα

^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας ^{π 9} και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ^χ

νει εις τον αι αι ω ω ω ω να ^{π 9}

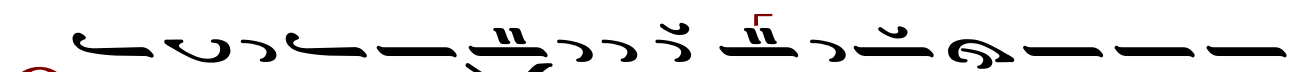
Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικῆ [Ἀπόστολε/διδάσκαλε], τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στεῖρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἔλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 ω αν νη πα α αν ε ευ φη με ⁶ και οι κου με ^λ

 νι κε ε ε α πο ο στο ο ο λε ^π το του Γα βρι ⁹

 η η η η λ ευ α αγ γε ε ε ε λι ι ι ι ον ^π και ⁹

 της στει ρας το ο ο βλα στη η μα ⁶ και της ε ρη μου το ^λ

 ο ο κα α α λ λι ι στο ο ον θρε ε ε ε εμ μα ^π

 και γνη σι ε φι ι λε ε ε ε του ου νυμ φι ι ι ου

 ου Χρι ι ι στου ^π αυ τον ι κε τε ευ ε ε λε η θη η ⁹

 ναι τας ψυ υ χας η η μω ων ⁶ ^λ

Θίς τήν Λιτήν

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε, ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ἡμᾶς αὐλίζεσθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

C τα λα ξα τε τα ο ρη η γλυ κα α σμον και οι βου νοι

ως αρ νι α α σκιρ τη η η η σα α α α τε ο τι

ε τε χθη εκ της Ε λι σα α α βετ π⁹ ο μελ λων εφ η

μα ας αυ λι ι ι ζε ε ε ε σθαι π⁹ ο του Κυ ρι

ου Προδρο ομος π⁹ ο λυ σας εν τω τι κτε ε σθαι του πα

τρο ο ος την α α φω νι ι ι ι αν π⁹ δι ο και η

μεις βο ω ω ω μεν α αυ τω η βα πτι στα του Χρι στου πρε

σβευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η *

μω ν π⁹

* χ μω ω ω ν π⁹

Θις τόν Γτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τον εκ προ φη του προ φη την και της στει ειρας το βλα α
 α στη μα τον εν γεν νη τοις γυ ναι κων υ περ α α
 α α πα α α αν τας τον της ε ρη η μου ου ου πο
 λι ι την Ι ω αν νην τον εν δο ο ξον ψαλ μοις και
 υ μνοις και ω δαις πνευ μα τι και αι αι αις ευ φη μη η
 η σω ω ω μεν βο ω ων τε ες προς α αυ τον βα
 πτι στα του Σω τη ρος και αι αι Προδρο ο με ως ε χων παρ
 ρη σι αν εν τη σε πτη σου ου ου γε εν νη η η σει δυσ
 ω πη η σον Χρι ι στον δω ρη θη ναι ει ρη νην τω ω κο
 ο ο σμω και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα ε ε
 ε λε ε ε ε ος

Εὐλογητός Κυριος ο Θεος του Ισρα
 ηλ οτι ε πεσχε φα το και ε ποι η σε λυ
 τρω σιν τω λα ω ω ω α α αυ του

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδίῳ ὄντα τῆς μητρός, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ οὐλοοογού
 ο του η λι ι ι ου κη η ρυξ γεν νη θει ει εις
 ση η με ε ε ρον εκ στει ρας της α γο ο νου εξ
 ε ε ε πα α αγγε λι ι ας Ι ω α α α αν νης
 ο Προ ο ο ο δρο ο ο ο ο μος λα οι α α
 α γα α α λ λι ι α α α σθε ηλ θεν ευ τρε πι σαι την
 ο δον η μιν της σω ω ω τη ρι ι ας ον και σκιρ τη σα

α α ας προσ ε κυ υ υ νη η η η σεν εν τη νη δυ

ι ον τα α της μη η τρος τον α μνον τον αι αι αι αι ρο

ο ο ον τα την α μαρ τι ι α α αν του κο ο

σμου και πα ρε χον τα η μι ιν το με ε γα α ε ε

ε λε ε ε ε ος

Και συ παι δι ον προ φη της υ ψι στου κλη θη

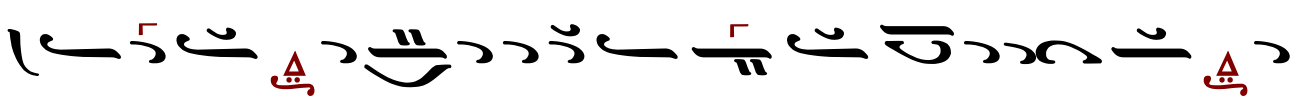

ση προ πο ρευ ση γαρ α πο προσ ω που Κυ ρι ου

ε ται μασαι ο δους α αυ του

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεῖς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στεῖρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανώς· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ο εκ κοι λι ας μη τρος α γι α σθεις και της προ φη τει

ας δε ξα α με νος το πλη η η ρω ω ω ω ω

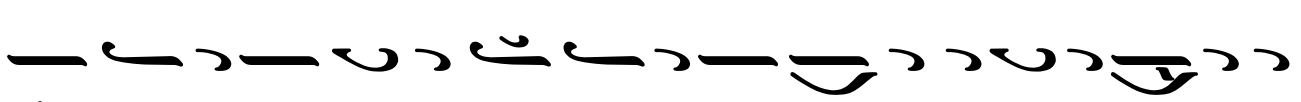
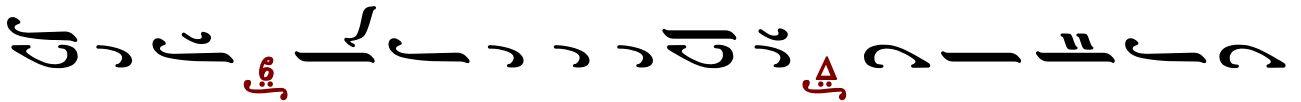
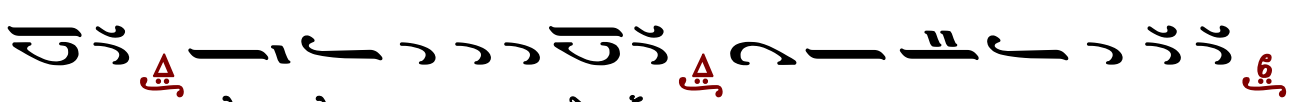
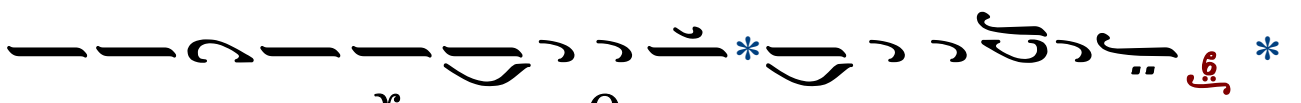

 μα ση μερον εκ στει ει ρας γε γε ε εν νη ται του

 Κυ ρι ου την ε λευ σιν κη ρυ υ υτ τω ων τρα

 α α νως με τα α α νο ει ει τε ηγ γι κε γαρ η

 βα σι λει α τωων ου ου ρα α α α νων

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δε

Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημησαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατὴρ ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Προ φη τα και προδρο με της πα ρου σι ας Χρι στου α

 ξι ως ευ φη μη σαι σε ουκ ευ πο ρου μεν η μεις οι πο θω τι

 μων τες σε στει ρω σις γαρ τε κου σης και πα τρος α φω

 νι α λε λυν ται τη εν δο ξω και σε πτη σου γεν νη σει

 και σαρ κω σις Υι ου του Θε ου κο σμω κη ρυτ τε ται

κο σμω κη ρυτ τε ται αι αι

29 Ιουνίου

Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων

Θίς τήν Λιτήν καὶ τόν Ν΄

Ἦχος Δι

Ελεησον με ο Θεος κα τα το με γα
ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων σου ε
ξα λειφον το α νο μη μα μου

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Πε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξω ω ν α α α πο
στο ο λων η η πε ε ε ε τρα της πι ι ι στε
ε ε ε ως και Παυ λε θε σπε σι ι ε των α γι ω ν
εκ κλη σι ω ν ο ρη τω ω ρ και φω ω στη ρ τω θει ω θρο ο

νω πα ρι στα α α με ε ε ε ε νοι υ περ η

μων Χρι στω ω πρε ε σβε ε ευ σα α α α τε ε

ε ε

Θις τόν Οτίχον

Ήχος 4 Πα

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι, φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε ἀπόστολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τ α κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις σου τις δι

η γη σε ε ται εν δο ξε α πο ο ο ο στο ο λε Πα

α α αυ λε η τις πα ρα στη σει τους α γω νας και

τους κο που ους σου ους ε κο πι α σας εν τω ευ αγ γε

λι ω του ου ου ου Χρι ι ι ι στου ι να παν τας

κερ δη σης και Χρι στω προσ α γα α α α γη η ης την Ε εκ

κλη σι ι ι ι αν ^π αλ λα ταυ την αι τη σαι φυ λα ατ

τειν την κα λην σου ο μο λο ο γι ι ι αν ^π με χρι τε

λευ ται α ας α να α α α πνο ο ο ο ης ^π Παυ λε α

πο ο στο ο λε ^η και δι δα σκα λε τωων Εκ κλη η η η σι

ι ι ι ων ^π

Ε ^χ εις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ του ^π

και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη μα

τα α α α αυ του ^π

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε ἀπόστολε Παῦλε, τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῶν καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναύαγια; θέατρον ἐγένου καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδίσης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τα κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις σου τις δι η
 γη η σε ε ται εν δο ξε α πο ο ο ο στο ο λε Πα
 α α αυ λε τους κο πους τους μο χθους τας α γρυ υ
 πνι ι ι ας τας εν λι μω και δι ψει κα κο
 ο πα α θει ει ας τας εν ψυ χει και αι γυ μνο ο ο ο τη
 η η η τι την σαρ γα νη τους ρα βδι σμου ους τους λι
 θα α σμους την πε ρι ο ο δον τον βυ θον τα α ναυ α α
 α α γι ι ι ι α θε α τρο ον ε ε γε ε νου
 και αι αγ γε ε ε λους και αι αν θρω ω ω ω ποις
 παν τα ουν υ πε μει ει νας εν τω εν δυ να μουν τι ι σε
 Χρι ι στω ι να κο σμον κε ερ δη η σης εν Χρι στω

Ἰησου τω Κυρι ι ι ι ω ω ω ω σου ^{π ρ} διο

δυσω που με εν σε οι τε λουν τες την μνη η μην σου πι

ι στως ^{π ρ} α δια λειπτως ι κε τε ευ ε ^ρ του σωθη

ναι τας ψυχα α α ας η η η η μων ^{π ρ}

^χ Οι ουρα νοι διη γουνται δοξαν Θεου ^{π ρ} ποι

ησιν δε χειρων αυτου ^χ αναγγελλει το στερε ε

ε ε ω ω ω ω μα ^{π ρ}

Τους φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γινῶσιν ἐπανήγαγον, ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο, ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται, καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χειρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλόανθρωπος.

Τους φωστηρας τους μεγαλους της Εκκλη η σι ι ι

ας ^{π ρ} Πετρον και Παυλον ε ευφημη η η η σω ω ω ω

μεν ^{π ρ} υ περ η λι ον γαρ ε λα α μ ψ αν ^{π ρ} εν τω της πι στε

ως στε ρε ω ω ω μα α α α α τι ^{π ρ} και τα ε

θη ταις α κτι σι του κη ρυ γμα α τος ^{π ρ} εκ της α γνοι ας

ε ε παν η η η η γα α α α γον ^{π ρ} ο μεν τω σταυ ρω

ω προσ η λω ω θεις ^{π ρ} προς ου ρα νον την πο ρει αν ε

ποι η σα α το ^{π ρ} εν θα της βα σι λει ας παρα Χρι στου τας

κλεις ε ε γ κε χει ει ει ει ρι ι ι ι στο ^{π ρ} ο δε τω ξι ι

φει α α πο τμη η θεις ^{π ρ} προς τον σω τη ρα εκ δη μη σας

ε πα ξι ως μα α κα ρι ι ι ι ζε ε ε ε ε ται ^{π ρ}

και αμ φο τε ροι τον Ισ ρα ηλ κα τα γ γελ λου ου σιν ^{π ρ} ως εις

αυ τον τον Κυ ρι ι ον χει ρας α δι κω ως εκ τει ει

ει ει να α α αν τα ^{π 9} δι ο ευ χαις αυ των Χρι στε

ο Θε ος η η μων ^η τους καθ η μων κα τα α α α βα α

α α λε ^{π 9} και την ορ θο δο ξον πι στιν κρα τυ υ νον ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς ^{π 9}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο ι των Α πο στο λων πρω το θρο νοι και της οι κου

με νης δι δα σκα λοι ^ε τω Δε σπο τη των ο λων πρε σβε ευ σα

τε ^Α ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι ^Α και ταις

ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος ^ε

* η μων το με γα ^χ ε λε ο ο ος ^Α

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω ^{6 λ} και α α γι ι ω

 Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι ^{ν ρ̣}

Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Η ν δι ι ηλ θε ε τε κτι σιν φω ω ω τι σα αντες ^{6 λ} η του

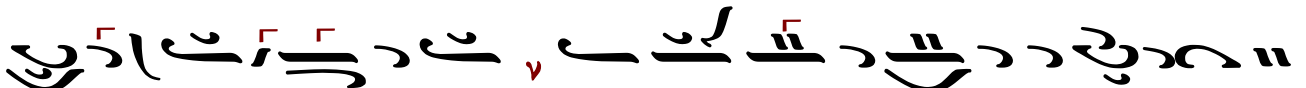

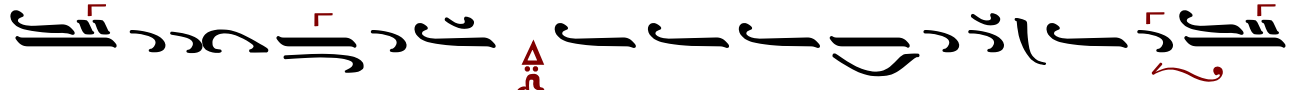

 Σω τη η ρος μα θη η ται ^{ρ̣ δ̣} την πλα α α νην των

 ει δω ω ω ω ω λω ων ως υ λην κατα φλε ε

 ε ε ξα α α αν τες ^{ν ρ̣} τοις δι δα γμα α σιν υ υ μων

 τα ε θνη εξ α γνω σι ι ι ι ας βυ υ υ θου ^{6 λ} προς

 την θει α αν γνω ω ω σιν ^{ρ̣ δ̣} σα γη νευ σαν τες ε σω ω

 ω ω σα α α α τε και νυν πρε ε σβευ σα α τε Χρι ι

 στω ο ο πω ως ι λε ε ως γε νη η η ση η η

 ται αι η η η μιν εν τη η με ε ε ρα α α

 της κρι ι ι ι σε ε ε ε ως

1 Τουλίου

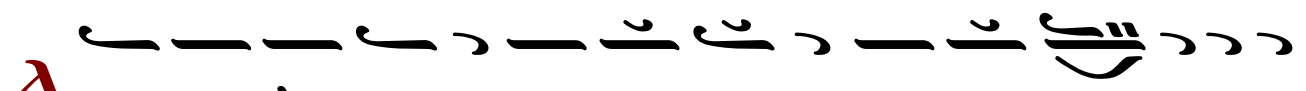

Κοσμᾶ και Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ (†284)

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος λ π Πά

 Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι ι

 ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι κα

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβούμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

 α τε λευ τη τος υ παρ χει των α γι ω ωων η

 η χα α α ρις ην πα ρα α α Χρι ι στου ε ε ε

κο μι ι σα α α αν το ο θεν αυ των και τα λει

ψα να εκ θει α ας δυ να α α α με ε ε ε

ως δι η νε κως εν ερ γου ου σι ι ι τοις θα αυ μα

α α α σιν ων και τα ο νο ο ο μα α α τα α μο

να εκ πι στε ως ε πι βο ο ω ω με ε ε ε να τω

αν ι α των αλ γη δο ο ο νων α α α παλ λα ατ του

ου ου ου σι δι ων Κυ ρι ε και η η η μας των

της ψυ χης και σω μα α τος πα α θων ε λευ θε ε

ε ε ρω ω ω ω σον ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω

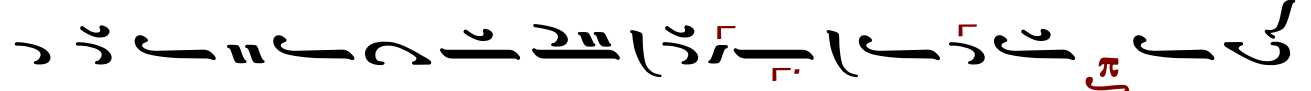
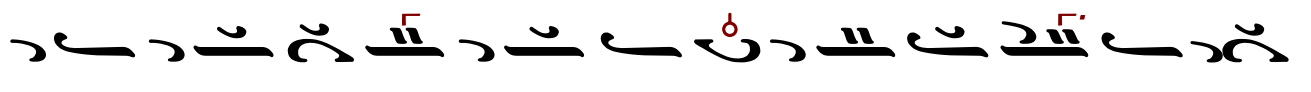
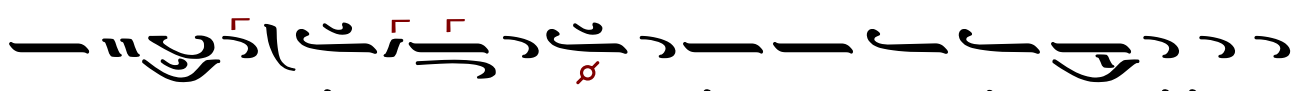

πος

θις τόν Στίχον

Ἦχος λ π Πα

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος, ἀντλουμένη δέ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη καὶ πληθουνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τὶ οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Π αν το τε ε χο ον τε ε ες Χρι ι ι στον εν ερ γουν τα α

εν υ υ μιν α γιοι Α να α α αρ γυ υ υ υ ροι θαυ

μα τουρ γει ει τε ε ε ε εν κο ο ο σμω α σθε νου

ουν τας θε ε ε ρα πε ευ ε ε ε ε ε τε και γαρ

το ι α τρι ον υ υ μων πη γη υ παρ χει α αν εξ

α α α αν τλη η η η τος αν τλου με νη δε μα αλλον υ

περ εκ βλυ υ υ ζει ει και χε ο με νηπε ρισ σευ ε ε

ται καθ ε κα στην κε νου με ε ε νη και πλη θυ νο με

ε ε ε νη πα σι χο ρη γου ου σα α α και αι μη λει

πο με ε ε ε νη και οι α ρυ ο με νοι κο

ρεν νυν ται ι ι α α μα α α α τα και αυ τη δι α

με ε νει α α α δα πα α νη η η η η τος τι

ουν υ μα ας κα λε ε ε ε σω ω ω ω μεν θε ρα πον τας

ι α α τρους ψυ χων τε και αι αι σω μα α α των ι

α τη ρας πα θω ων α α α νι ι α των δω ρε αν ι

ω με νους α α α α πα α α αν τας ει λη φο τας χα

ρι σμα τα πα ρα του Σω τη η η η ρος Χρι ι στου του

πα ρε χον τος η μιν το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε

ος π

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἀ γι οἱ Ἀν αρ γυ ροῖ καὶ αἰ θα αυ μα του ουρ γοῖ ε
 πι σκε ψα σθε τας α σθε νει ας η μων Δ ρ̣ δω ρε αν ε
 λα βε τε δω ρε αν δο ο τε η η μιν ρ̣
 * ρ̣ τε δω ρε αν δο ο τε η μι ι ι ν ρ̣

Θίς τούς Αἴνους

Ἦχος ρ̣ Πα

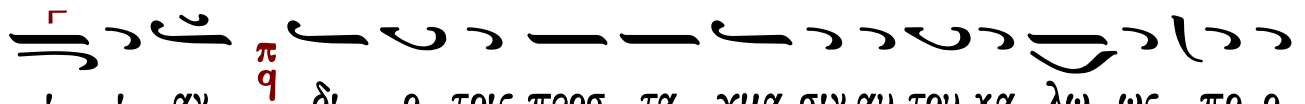

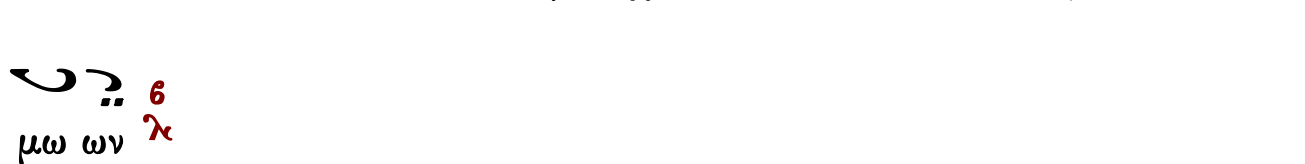
Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι καὶ Υἱ υι υι ω π̣ και α α
 γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι π̣ κλ

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀνάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος [Χριστοῦ/ἡμῶν]. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν

μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Π ἡ γην ἰ α μα των ε χο ον τες α α γι οι
Αν α α αρ γυ υ υ ροι π ρ τας ἰ α σεις πα ρε χε ε
τε πα σι τοις δε ο ο με ε ε ε ε νοις π ρ ως με γι στω
ων δω ρε ε ων α α ξι ἰ ω ω θε ε εν τες πα ρα
της α ε να α α ου πη η γης του Σω τη η η ρο
ος Χρι ἰ ἰ στου φη σι γαρ προς υ μας ο ο ο Κυ ρι
ἰ ος ως ο μο ζη η η λου ους των α α πο ο ο στο
ο ο ο ο λων ἰ δου δε δω κα υ υ μιν την εξ ου ου σι
ἰ ἰ αν κα τα πνευ μα α τωων α κα θα α αρ των
ωσ τε αυ τα εκ βα α α αλ λειν και θε ρα πευ ει ν πα σα αν
νο ο ο σον και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ἰ ἰ

 ι ι αν ^{π ρ} δι ο τοις προσ τα γμα σιν αυ του κα λω ως πο ο

 λι τε ευ σα α α α με ε ε ε νοι ^{π ρ} δω ρε αν ε

 λα βε ε τε ^{6 λ} δω ρε αν πα α ρε χε ε τε ^{Δ ρ} ι α τρευ ον

 τες τα α πα α α θη των ψυ χω ων και των σω ω μα των η η

 μω ων ^{6 λ}

2 Τουλίου

Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473)

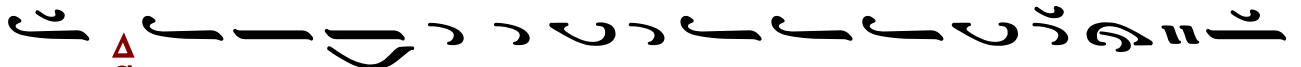

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἔδωρήσω, τῷ ἀσπύρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένην δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

 Θε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρω πων η η σκε

 πη ^{Δ ρ} Ε σθη τα και Ζω νην του α χραν του σου σω μα

 τος ^{Δ ρ} κρα ται αν τη πο λει σου πε ρι βο λην ε δω ω ρη

 σω ^Γ τω α σπο ρω το κω σου α φθα ρτα δι α μει ναν

 τα ^Δ ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται και αι χρο

 νος ^Γ δι ο δυσ ω που μεν σε ει ρη νηνη τη οι κου με

 νη δω ρη σα σθαι ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο

 ο ο ος ^Γ

11 Ιουλίου

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ἠΐ Γα

Λίαν εὐφρανᾶς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἔδογματίσαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Λι αν ευ φρα νας τους ορ θο δο ξους ^Γ και κα τη σχυ

 νας τους κα κο δο ξους ^Γ Ευ φη μι α Χρι στου ουκαλ λι παρ

 θε ε νε ^π της γαρ τε ταρ της Συν ο ο δου ε κη ρω σας [♀] α ^χ

οι πατερες καλωως εδογματι ισαν ^{π ρ} μαρτυς εν δοξε Χριστον

τον Θεον ικετευε ^{κ ρ} δωρησασθαι ημιν το με

γα ^{*} ε ε λε ε ος ^{ρ η}

το τέλος ^{*} ε λε ο ο ο ος ^{ρ η}

20 Ιουλίου

Ἡλιοῦ προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.)

Θεις τήν Λιτήν

Ἦχος ^{ρ η} Πα

Τὸ ἐξᾶραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῶν εἰς οὐρανούς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἡλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσο διδούς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Το εξαραν αρμα σε πυρφο ο ο ρον ^{π ρ} ως εν

συσσει σμω ει εις ου ρα α νους ^{ρ η} την πυριπνοον χαριν σοι

πα ρε σχε ε το Η λ ι ι ι α α Θε σ β ι ι

ι ι τα ^{π ρ} του μη ι δειν θανατον ^{π ρ} ε ως α αν κη

η ρυ υ ξης την των παν των συν τε ε ε ε λει ει

ει ει αν διο πα ρε σο δι δους η η μιν των σων

κα τωρ θω μα των την μυ υ υ η η η η σιν

* χ σι ι ι ιν

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Ὁ ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίω τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Ο εν σαρκος αγ γε λος των προ φη των η κρη πεις ο

δευ τε ρος προ δρο μος της πα ρου σι ας Χρι στου Η λι ας ο εν

δο ξος α νω θεν κατα πεμ ψας Ε λισ σαι ω την χα ριν

νο σους α πο δι ω κει και λε πρους κα θα ρι ζει διο

και τοις τι μω σιν αυ τον βρυ ει ι α μα τα βρυ ει ι

α   μα   τα   α   α

26 Ιουλίου

Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος (β' αἰών)

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος ᾠ Πα

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασασμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατὰ λη λον ἔργασασμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

27 Ιουλίου

Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ

εἰς τὴν Λιτὴν

Ἦχος Δι

Ἀναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ, καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε Ἰατρέ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθῆράν, καὶ τοῖς σέ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Α να ρ γυ ρως την χα ριν πα ρε χεις τοι οι οισ αν θρω ω
 πους Παν τε λε η μο ο οον μαρ τυς ε ε εν δο ο ο
 ο ξε και πνευ μα τα δι ι ω ω ω κεις τη ε πι κλη η η
 σει Χρι ι στου και τυ φλοις α να βλε πειν δε ε ε δω ρη η
 σαι ως αυ του ου θε ε ρα πων γνη η η σι ι ι ι
 ος αλ λα α πρε σβε ευ ε ι α τρε πα αμ μα κα α
 α α ρι ι ι ι στε του δω ρη θη ναι τω κο σμω ει
 ρη νη ην στα θη η ραν και τοις σε πο ο θου ου ου σι
 με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ἤ Γα

Ἄθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄθλο φο ρε α γι ε και ι α μα τι κε Παν τε λε

η μον πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται

σμα των α φεσιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων

χαις η μω ω ω ν

τέλος

1 Αὐγούστου

Ἡ πρόδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἥ τοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν· τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.)

Θις τὸν Ἑτίχον

Ἦχος λ π δὶ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

Ψυχὰὶ δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως

συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἑπαράτου Ἀντιόχου, καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρουσίας ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. Ὡς ῥίζης εὐσεβοῦς! ἔξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι, Ὡς μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυῖας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὡς παριστάμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαύοντες, ἐκτενῆ ἱκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Ψ υ χαι δι ι και αι αι ων εν χει ρι Κυ υ ρι ι ι
 ου ⁶ κα θα περ Α βρα αμ και Ι σα α ακ και Ι
 α α κωβ ^Δ οι προ νο μου προ ο πα το ο ρες και Μακ κα
 βαι ω ω ων προ γο ο νοι των νυν ευ φη μου με νων πα α
 α αρ η η η η μων ^γ ου τοι γαρ οι καρ τε ε ρο ο
 ο ο ψυ υ υ υ χοι ^Δ Α βρα μι αι οι υ υ υ παρ χο
 οντες την πι στιν ε ζη λωσαν ⁶ του ε αυ των προ πα α το
 ρο ος Α βρα α αμ ^Δ και με χρι θα α να α α του ⁶ η γω
 νι ι ι σα α α αντο ο ο δι ευ σε ε ε ε βει ει ει ει

αν ^γ _δ ευ σε βως γαρ συ υ υν τρα α φε ε εν τες ^γ _δ

και εν νο ο ο μως συν α α θλη η η η σα α α

αν τες ^Δ _δ την α σε βει ει αν δι η η λε ε εγ

ξαν ^Δ _δ του ε πα ρα α του Αν τι ι ι ο ο ο ο ο

χου ^γ _δ και μη δεν προ τι ι ι μη σα αν τες των της πα ρου

ου ου σης ζω ω ης ^Δ _δ δι α την αι ω ω ω ω

ω ω νι ι ι ι ον ^Δ _δ παν τα Θε ω ω α νε ε

ε θε ε ε εν το ^Δ _δ ψυ χην αν δρει α α αν αι σθη η σιν

σω ω μα α πα α α λον ^Δ _δ και α μοι βα α ας των

α α γνει ει α τε θρα α αμ με ε ε ε ε νων ^γ _δ ω

ρι ζης ευ σε ε βους εξ ης υ υ μεις ε βλα α α στη

σα α τε Μα α ακ κα α βαι αι αι οι ω μη τρος α

α γι ι ι ας της τε το κυι ας τον ι σα ρι ι

θμον της ε βδο μα α δος α ρι ι θμον αλλ ι κε

τευ ο μεν υ υ μας Μα α ακ κα βαι αι οι συν τη μη τρι

υ μω ω ων Σο λο μο ο νη και τω σο φω ι ε ρει

Ε λε α α ζα α α ρω ο ταν παρα στη τε Χρι στω ω ω

τω ω Θε ε ε ω δι ο ο ον κε κο πι ι

α α α α κα α α α τε τους πο νους των κα α αρ πων

υ υ μων α πο λα βει ει ει ν παρ α αυ του εκ τε νη ι

ι ι ι κε σι ι ι αν ποι η σα α τε υ περ της αν

θρω πο ο ο ο τη η η η τος ποι ει γαρ ο σα α

βου λε ε ται και πλη ροι οι τα θε λη η μα τα υ υ

μων των φο βου με ε ε νω ων α α αυ τον ^ν ρι

Θίς τούς Αϊνους

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Α ^χ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^π ρι αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^χ ^π ^ρ πα σα

πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ^π ρ

Ἡ πολυαθλος μητηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῇ Ἀβραμιαῖα πολιαῖ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν νοθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες. Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Η πο λυ α θλος μη η τηρ προς α γω νας συγ κα

λου σα τους οι χει ους παι αι δας ε ε ε ε λε ε ε ε

γε ^π ρι τη Α βρα μι αι α πο λι α α κο λου θη σα

α τε ^η ι να τη σφα γη του Ι σα ακ συγ κοι οι νω νη
 η η η ση η η η τε ^{π ρ} αυ τοι δε προ ε λαμ βα νον
 την ο ο δη η γου ου σαν ^η προ ε πεεμ πο ο ον την
 νου ου θε του ου ου σαν ^{π ρ} ε παλ λη λαις τι μω ρι αις
 τας βα σα α νους βλε ε ε πο ο ο ον τες ^{π ρ} ων ταις
 ευ χαι αι αις ο Θε ε ος ε λε η σο ο ο ον η η η η
 μας ^{π ρ}

Ἦχος δὲ Πα

^{χ π ρ} Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οι ρι αυ του ^{χ π ρ}
 ο Θε ο ο ος Ι ισ ρα α α ηλ ^{π ρ}

Ἐπτά στῦλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον, δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε πτα στυ λοι οι εκ λε ε κτοι ^δ εκ μι ας πε ε

τρας λο γι ι ι κη ης λα το ο μη η η θε ε ε

ε εν τες ^{π ρ} α σα λευ τον ε δει ει ξαν τον του νο μου ου

πυ υ υ υ υρ γον ^{π ρ} δι ων ευ δο ο ο κη σον Σω ω

τηρ ^{Δ δ} εν ει ει ρη η η νη φυ λα χθη ηναι τας ψυ υ χας

η η μω ων ^{ε λ}

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

^χ Τ οις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

μα στω σεν ο Κυ ρι ος ^{χ Δ δ} παν τα τα θε λη μα τα

αυ του ου ου ε εν α α αυ τοις ^{π ρ}

Οί τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοί, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων Ἡμεῖς, ᾧ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Ο ι του νο μου φυ λα κες και της Σο λο μο νης υι υι

οι οι εν στα δι ω ω α α θλου ουουντες προς Α αν τι

ι ο χο ον ε βο ο ο ο ων η μεις ω Αν τι

ι ι ο ο ο ο χε υ περ πα τρω ων νο ο ο μω

ων εγ κα α αρ τε ρου ου ου μεν ου χω ρι σει

δε η μας ου πυρ ου ξι ι ι φος ου θη ρες ου μα στι ι

γες αλλ ο μου τε ε θνη ξο ο ο ο με ε ε ε

θα συν μη τρι γη η ρα α λε ε α και δι ι δα σκα

α α α α λω ω πα α α τρι ζων τες και συ υγ

χαι αι αι ρο ο ο ον τες εις τους α τε λευ τη η η τους

αι ω ω ω νας

6 Αύγουστου

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος δὲ Πα

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

 ρι ε Κυ ρι ε **π ρ** τις υ πο στη σε ται **χ π ρ** ο τι πα

 ρα σοι ο ι λα α σμο ος ε ε ε στιν **π ρ**

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμείτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Π ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ε **ε λ** ο ρος ου ου

 ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει ει το **δ** νε

 φε λη ως σκη η η νη η η ε ε φη η η πλου

 ου ου ου ου το **π ρ** σου με ε τα μορ φου ου με ε ε νου ου **δ**

 υ πο Πα τρο ο ος δε ε μαρ τυ υ υ ρου ου ου με ε ε

 ε ε νου **π ρ** πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω και Ι ω

ω α α α αν νη ^{π ρ} ως μελ λον τες συν ει ναι αι σοι ^Δ

και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα δο ο σε ε ε

ω ω ω ως σου ^{π ρ} ι να θε ω ρη σαν τες τα θαυ

μα α α α σι ι α α α σου ^Δ μη δει λι α σω

ω σι ι ι τα α πα θη η η μα τα α α α σου ^{π ρ} α προσ

κυ νη η η η η σαι η η η μας ^Δ εν ει ρη η η νη

κα τα α ξι ω σο ον δι α το με ε ε γα σου ου

ε λε ο ος ^{β λ}

^χ εν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον π ρ
το ίδιο ↗

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος π ρ α

πο φυ λα κης πρω ι ας π ρ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον π ρ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἔθθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς [ἐλεήμων/ἀγαθός] καὶ φιλόανθρωπος.

Π ρο του Σταυ ρου σου ου Κυ ρι ι ε π α ρα λα βων του

ους μα θη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο ον με

τε μο ρ φω θης ε ε εμ προ σθε εν α α αυ των α

κτι σι δυ να με ε ως κα ταυ γα α α ζω ων α

α αυ τους π ρ εν θεν φι λαν θρω ω πι α ε ε ε κει

ει θεν ε εξ ου ου ου σι ι ι ι ι α π ρ δει ξαι βου

λο με ε νος της Α να στα σε ω ω ω ως τη ην λαμ προ ο

ο ο τη η η η τα ^{π ρ} ης και η μα α ας ο Θε ε ος ^Δ

εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω σο ον ως ε

λε η ημων και φι ι λαν θρω ω πο ος ^{β λ}

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{π ρ} και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ π ρ} εκ πα σων των α νο μι ω

ω ω ων α α α αυ του ^{π ρ} τὸ ἴδιον [⚡]

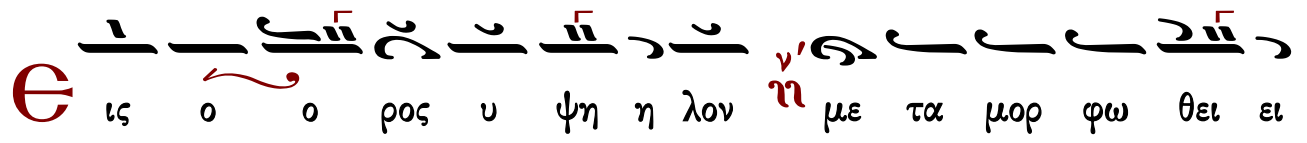
^χ **Α** ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{χ π ρ} ε

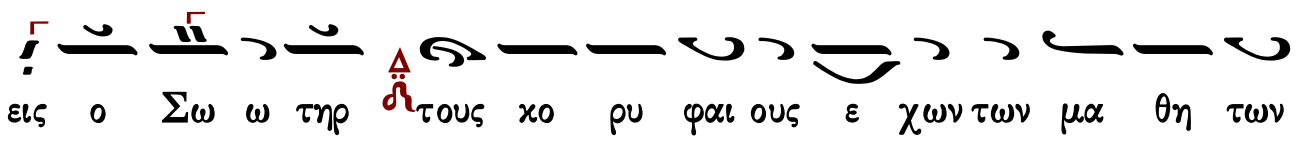
παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι οι λα α α

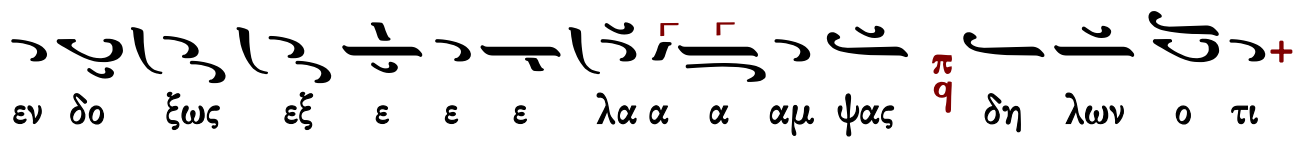
^{π ρ} οι

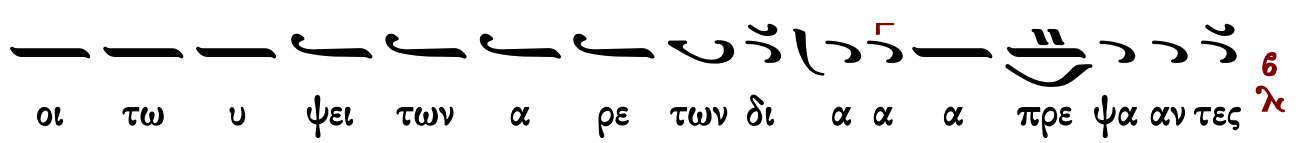
Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται.

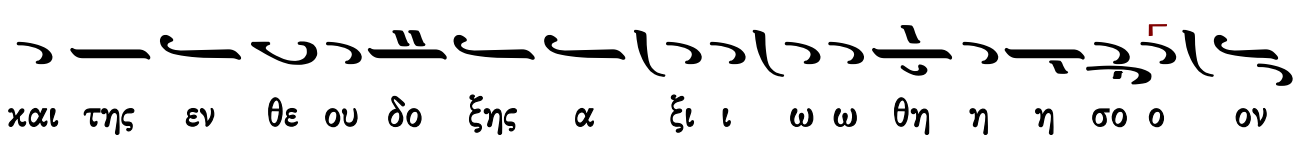
Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ὃ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον

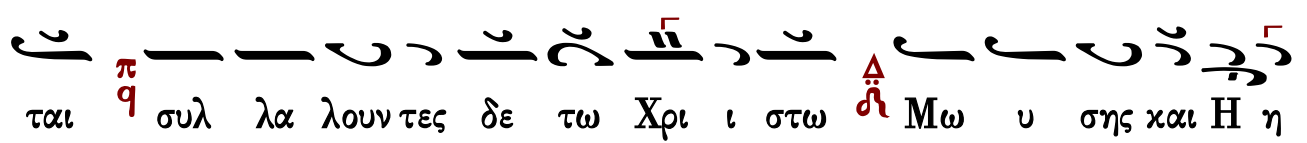

 εις ο ο ρος υ ψη η λον ^{γ'}η με τα μορ φω θει ει

 εις ο Σω ω τηρ ^Ατους κο ρυ φαι ους ε χων των μα θη των

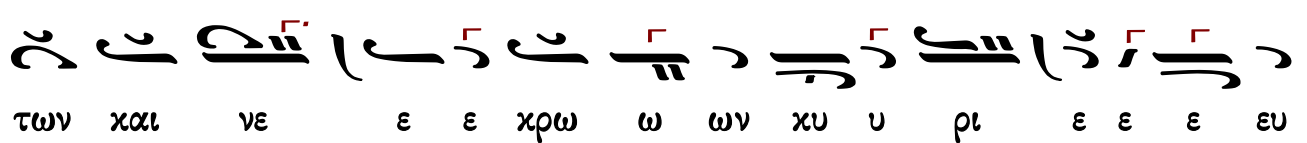

 εν δο ξως εξ ε ε ε λα α α αμ ψας ^πη δη λων ο τι

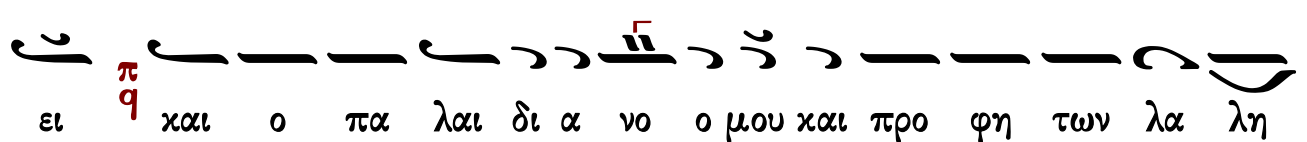

 οι τω υ ψει των α ρε των δι α α α πρε ψα αντες ⁶η

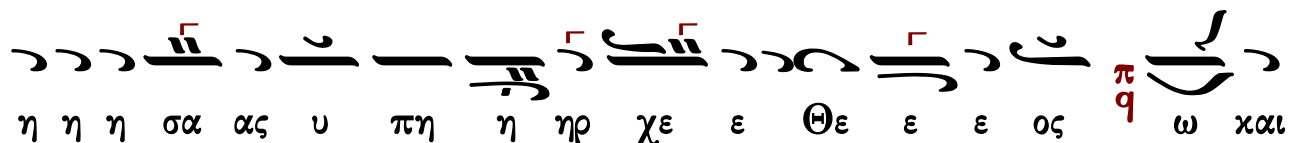

 και της εν θε ου δο ξης α ξι ι ω ω θη η η σο ο ον

 ται ^πη συλ λα λουντες δε τω Χρι ι στω ^Αη Μω υ σης και Η η

 λι ι ι ας ε δει κνυ υ ον ^Αη ο ο ο τι ι ζω ων

 των και νε ε ε κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ε ευ

 ει ^πη και ο πα λαι δι α νο ο μου και προ φη των λα λη

 η η η σα ας υ πη η ηρ χε ε Θε ε ε ος ^πη ω και

φω νη η η του Πα α τρος εκ νε φε ε λης φω τει ει

νης ε μαρ τυ υ ρει λε ε ε γου ου ου ου σα

Αυ του α κου ε ε τε του δι α Σταυ ρου τον α δην σκυ υ

υ λευ σα αντος και νε κροις δω ρου με νου ζω η η η η την

αι αι ω νι ι ο ον

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με

νει εις τον αι αι ω ω ω ω να

Ἵσως τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ’ ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτὴ σου μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο ρος το πο ο τε ζο φω δες και αι κα α πνω ω ω δες

νυν τι μι ον και α α γι ον ε ε στιν ^Δ εν ω οι

πο δεσ σου ε στη σαν Κυ υ υ ρι ι ε ε ε ^π προ

αι ω νων γα αρ κε κα λυμ με ε ε ε νο ον μυ στη η

η η ρι ι ι ι ον ^π επ ε σχα των ε φα νε ρω ω σεν

η φρι κτη σου με τα μο ορ φω ω ω σις Πε τρω Ι ω

α α αν νη η και Ι ι α α α κω ω ω ω ω βω ^π

οι τι νες την α κτι να του προσ ω που σου μη η η φε ρο

οντες ⁶ και την λαμ προ τη τα των χι τω νων σου ⁶ ε πι προσ

ω πον εις γην κα τε βα ρυ υ υ υ νο ο ο ον το ^Δ οι και

τη εκ στα σει συν ε χο με ε νοι ⁶ ε θα αυ μα α α

ζον ^δ βλε πο ον τες ^Δ Μω υ σην και Η η λι ι ι αν ⁶ συλ

λα λουν τας σοι τα με ελ ον τα συμβαι αι αι νειει ει ει ν

σοι ^{π ρ} και φω νη εκ του Πα α τρος ε μαρ τυ υ ρει ει

λε ε ε ε ε γου ου ου σα ^{Δ ρ} ου τος ε στιν ο Υι

ο ος μου ο ο α γα πη η τος ^{Δ ρ} εν ω ευ δο ο ο

ο ο ο κη η η η σα ^{Δ ρ} αυ του ου ου α α α

κου ου ε ε ε τε ^{π ρ} ος τις και δω ρει ται τω ω κο ο ο

σμου ο ο με γα α ε λε ε ο ος ^{θ λ}

Θις τόν Στίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων. Ἐγὼ εἶμι, λέγων δ' Ὁν, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ο πα λαι τω Μω σει ει συλλα α λη η η σας ^{π ρ} ε

πι του ο ρους Σι να δι α α συ μ β ο ο λων ^Γε ε γω ει

ει μι λε ε ε ε ε γω ων ο ο ο Ων ^πση με ρον

επ ο ρους Θ α α βωρ ^Γμε τα μορ φω θεις ε πι τωων μα

θη η των ^Γε δει ξε το αρ χε τυπον καλ λος τη ης ει ει

κο ο νος ^Γεν ε αυ τω την αν θρω πι νην α να λα

βου ου ου ου σαν ου σι ι ι ι αν ^πκαι της τοι αυ

της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με ε νος ^ΓΜω υ

ση η η η ην και Η λι ι ι ι αν ^πκοι νω νους

ε ποι ει το της ευ φρο ο συ υ υ νης ^ππρο μη νυ ον

τας την εν δο ξον δι ι α Στα αυ ρου ^Γκαι σω τη ρι ο ον Α

να α α α στα α α α α σιν ^π

Ἦχος ᾠ Πα

 σοι εἰσιν οἰουρανοὶ καὶ σηεστίνηη

 ηγη ^{πρ}

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτὴρ μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοι.

 τὴν σὴν του μονογενοῦς Υἱοῦ προορωμεενος εν πνευ

 ματι διι αασαρκος ^{πρ} προς ανθρωωωπουους

 επιιδημειιιαν ^{πρ} οθεοπααατωωρ

 Δααβιδ ^{πρ} πορρωθεν προς ευφροσυνησυγαλειταιαιτη

 ην κτιισιν ^{πρ} και προφητικωωωσ ααα

 νακρααααζει ^{πρ} Θαβωρ και Ερμων εν τω ο

 νοματι σου αγαλλιααααασοοοον

ται ^π εν του τω γαρ ε πι βας τω ο ρει Σω τηρ με τα των

μα α θη η τω ων σου ^η την α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ

φυ σιν με τα μορ φω ω θεις ^η α πα στρα ψαι πα λι ιν πε ποι

οι οι οι η η η η η κας ^π με τα στοι χει ω ω ω σας

α αυ την εις την σην της θε ο τη η τος ^η δο ξαν τε και

αι λαμ προ ο ο ο τη η η η τα ^π δι ο βο ω

με εν σοι ^η Δη μι ουρ γε του παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι ^π

Ἦχος ᾠ Πα

^χ Θ α βωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι σου α γαλ

λι α α σο ο ο ον ται ^π

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἕκστασιν,

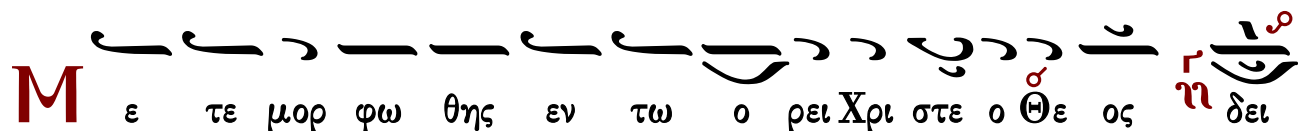
καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

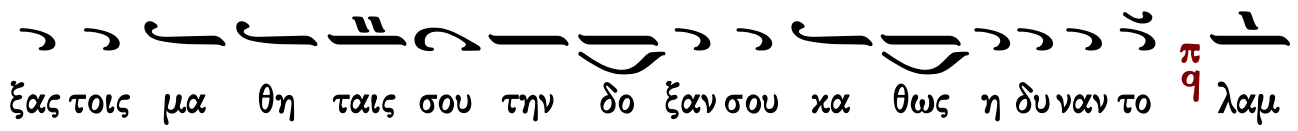
Τὸ ἀσχετόν τῆς σῆς φωτοχουσι ι ι ας καὶ ἀ
προσίτον τῆς Θεοτηῆτος θε α σα με νοι των α
ποστολῶν οἱ προκριτοὶ ἐπιτοὺς ο ρους τῆς Μετα
μορφώσεως ἀρχεεεε Χρι ι ι ι ι στε π ρ
την θειαν ἡλ λωι ω θησαν ἐκστασιν π ρ και νε φε λη
περιλαμφθέντες φωτεινῇ φωνῆς ἤκουον
Πατρικῆς θε βε βαι ου σης το μυστη ρι ι ον τῆς σῆς ἐν
ἀνθρωπηῇ ἡ ἡ ἡ σε ε ε ε ως π ρ ο τι εἰς ὑπαρ
χεις καὶ μετὰ σάρκωσιν Υἱὸς μονογενῆς ἐνηῆς καὶ αἰ
αἰ Σωτηρ τοῦ κο ο ο ο σμου π ρ

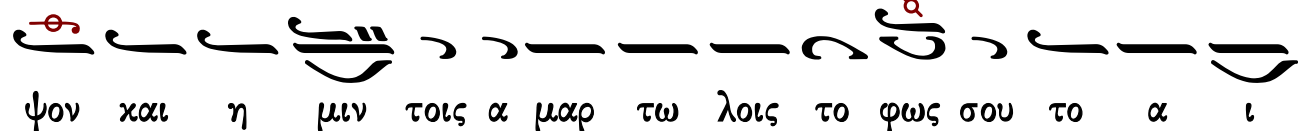
Ἀπολυτίκιον

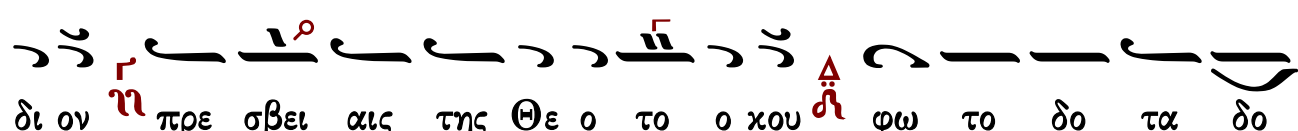
Ἦχος Γα

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δειξάς τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος δει

 ξας τοις μα θη ταις σου την δο ξαν σου κα θως η δυναν το λαμ

 φον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι

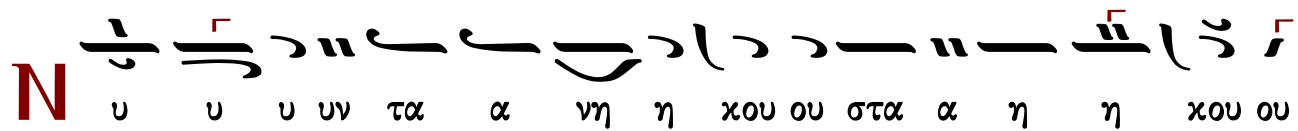

 δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο τα δο

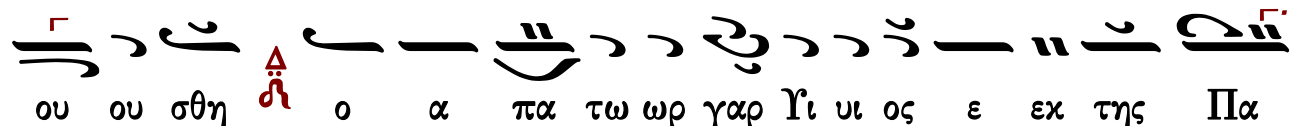

 ο ξα α σοι ξα α σοι οι οι οι

Ἄντι Ἄξιόν ἐστιν

Ἦχος Νη

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ν υ υ υ υν τα α νη η κου ου στα α η η κου ου

 ου ου σθη ο α πα τω ωρ γαρ Υι υι ος ε εκ της Πα

α αρ θε ε ε ε ε νου γ τη πα τρω ω ω ω α

φω ω νη εν δο ο ξως μα αρ τυ υ ρει ει ει ει ται

οι α Θε ο ος και α α αν θρω ω ω ω πο ος ο

α αυτος ει εις τους αι αι αι ω ω ω ω να α α ας γ

7 Αύγουστου

Δομητίου δοσιμάρτυρος τοῦ Πέρσου (β63)

Θις τὸν Ἑτίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι

ω Πνευ μα α α τι π̣ κ̣

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω ω ω νων α α α μην π̣ κ̣

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκράυγᾶζον· Καλὸν ἔστιν ἡμᾶς

ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σέ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Της θεοτητοσ σου Χρι ι στε α μου δραν
αυ γην παραγου μνω ω ω σας τοις συν α να βα σι σοι
ε πι του ο ο ρους της υπερ κο σμι ου ου σου ου
δο ο ο ξης ε ποι η η σας κοι οι οι οι οι νωω ω
ωνους ο ο θεν εν θε α στι κω ως ε κρα α
αυ γα α α ζον κα λον ε στιν η η μα α ας ω ω ω
δε ει ει ει ει ναι μεθ ω ω ω ωων και η η
μεις σε τον μετα μορ φω θε ε εν τα Σω τη η η η ρα α
Χρι ι στον α νυ μνου ου μεν εις του ους αι ω ω ω να
α α α α α ας

12 Αὐγούστου

Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (β05-306).

Συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν ἑορτήν.

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Καὶ νυκτὶ καὶ αἰετὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνα
αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀααμην

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη, ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφύτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ ὁ εἶ Θεὸς ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Τὸν γνόφον τὸν νομικὸν ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως
διεδέξατο νεφέλη ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας
γενόμενοι καὶ τῆς ὑπερφύτου δόξης ἀξιωθέντες
Θεῷ ἔλεγον· Σὺ ὁ εἶ Θεὸς ἡμῶν Βασιλεὺς
τῶν αἰώνων

 η μων **Δ** ο Βασιιλε ε ευσ των αι αι αι ω ω ω

 νω ω ω ν **Δ**

15 Αύγουστου

Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου

Θις τὸν ᾠδόν

Ἰδιόμελα

Ἦχος **Δ** Πα

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσί, τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευ τε α νυ μνη σω ω μεν λα α οι **Δ** την Παν α γι

 αν πα αρ θε ε ε νον α α α γνην **π** εξ ης αρ ρη τως

 προ ηλ θεσαρκω θεις ο Λο γο ος του Πα α τρος **Δ** κρα ζον τες

 και λε ε ε γο ο ο ον τες **π** ευ λο γη με νη συ εν γυ

 ναι ξι ι ι ι μα α κα α ρι α α η γα α στηρ **π** η χω

 ρη η η σα α α σα α Χρι ι ι στον **π** αυ του ταις α

γι αις χε ερ σι την ψυ υ υ χη ην πα ρα α

θε ε ε με ε ε ε ε νη ^ππρε σβευ ε α χρα αν τε

σω θη ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων ⁶λ

Ἦχος ᾠ Πα

Α να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ σιν

^πσου σου και η κι βω τος του α γι α α σμα α το

ο ο ο ος σου ^ππ

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν, ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεόν, τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Τ ην παν σε πτον σου Κοι μη σιν Παν α γι α παρ θε νε

α α γνη ^Δτων αγ γε λων τα πλη η η θη ε εν ου ρα α α

νω ^Δκαι αν θρω πων το γε νος ε πι της γης μα κα ρι

ι ι ζο ο ο ο μεν ^{π ρ} ο τι μη τηρ γε γο ο νας ^{π ρ} του ποι

η του των α πα α α αν τω ων Χρι στου ου ου του ου Θε

ε ε ου ^{π ρ} αυ τον ι κε τευ ου ου σα ^{ε λ} υ περ η μων μη

παυ ση δε ο ο ο με ε ε ε θα α α α τω ων

ει εις σε με ε τα Θε ε ον ^{π ρ} τας ελ πι ι ι δα ας

θε ε ε με ε ε ε ε νων ^{π ρ} Θε ο το κε παν υ μνη η

τε και αι αι α πει ει ρο γα α με ε ^{ε λ}

Ἦχος δὲ Πα

^χ ω μο σε Κυ ρι ος τω Δαυ ιδ α λη θει αν ^{χ π ρ}

και ου μη α θε τη η η σει ει α α αυ την ^{π ρ}

Δαυϊτικὴν ὁδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένου ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται, ἣν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν. Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντας σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ α βι τι κην ω δην ση με ε ρον λα α οι

α α σω με εν Χρι ι στω ω ω τω Θε ε ε ω

πε νε χθη σον ται φη σι τω βα σι λει παρ θε ε ε ε νοι

οι ο πι ι ι σω α α αυ της α πε νε χθη σο

ον ται εν ευ φρο συ νη η και αι α γα αλ λι ι ι α

α α α α σει ει ει η γα αρ εκ σπερ μα α τος Δα α

βιδ δι ης η μεις ε θε ω ω ω θη η η η μεν

εν ταις χερ σι του ε αυ της Υι ου και Δε ε σπο ο ο του

εν δο ξως και υ περ λο ο γον με τα τι ι ι θε ε

ε ε ται ην ως μη τε ρα Θε ε ου α νυ μνου ν τες

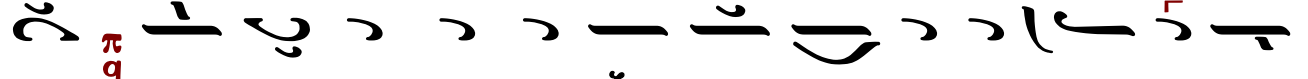
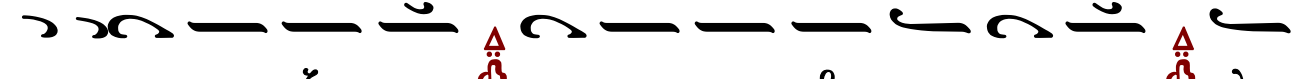

βο ω με εν και αι λε ε ε γο ο ο ο μεν σω σον

 η η μας τους ο μο λο γου ουουντα ας σε θε ε ο ο ο

 το ο ο ο ο κον ^{π ρ} α πο πα α ση ης πε ρι στα α

 σε ε ε ως ^Δ και λυ τρωσαι κιν δυ υνων τας ψυ υ

 χας η η μω ων ^{β λ}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ^β Πα

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ν τη γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ

 εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε ^{π ρ} με τε στης προς την ζω ην μη τηρ υ πα α αρ

 χου σα της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δ λυ

 τρου με νη εκθα να του τας ψυ χας η η μων ^{π ρ}

* τὸ τρίτον τας ψυχας η μω ω ων π ρ

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος λ π Πά

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
 γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ
 μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α μου

Ὅτε ἡ μετάστασις τοῦ ἀχράντου σου σκῆνους ἠὑτρεπίζετο, τότε οἱ ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην [τρόμω] ἐώρων σε, καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκῆνει, θάμβει συνείχοντο, ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὄρω σε τρανώως ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ἧ ἔσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὦ ἀχραντε, ἰκέτευε ἐκτενωῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σῶξαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Ο τε η με τα στα σις του α χραν του σου σκη νους
 ηυ τρε ε πι ι ζε ε ε ε το το τε οι α πο στο λοι
 πε ρι κυ κλου ου ουν τες την κλι ι νη η ην ε ω ω ρω
 ω ω ων σε και οι μεν α τε νι ι ζον τε ε ες

τῶ ὠσκη ἠ ἠ νει θάμ βει εἰ εἰ συν εἰ εἰ χο ο

ο ο ον το ο δε Πε ε τρος συν δα κρυ υ σιν

ε ε βο ο α α α σοι ω ω ω Παρ θε ε ε ε

ε νε ο ρω ω ω σε ε τρα α α νως η πλω με νη

ην υ υ πτι αν την ζω η ην τω ωων α α πα α αν

των και κα ατα πλη η η η η η η η ητ το μαι εν

η ε σκη νω σε της μελ λου σης ζω η ης η η η α πο

ο λα α α α αυ σις αλλ ω α χραν τε ι κε τευ

ε εκ τε ε ε νως τον Υι ον σου ου και αι Θε ε ον του

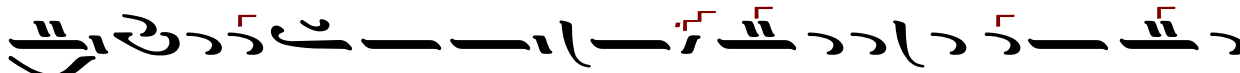

σω ζεσθαι την πο λι νσου α τρω το ο ο ο ον

16 Αύγουστου

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου (944)· καὶ Διομήδους μάρτυρος (†298).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι

 ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

 μην

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμίμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα· Χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορόν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα· Χαίροις ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν· Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Δ ε ε ευ τε την παγ κο σμι ον Κοι μη σιν της παν α

 μω μου Θε ο το κου ου ε ε ε ορ τα α σω ω ω

 ω ω μεν ση μερον γαρ αγ γε λοι παν η γυ ρι ι

 ι ι ζου ου ου ου σιν την σε πτην Με τα στα σιν της Θε

ε ε ο μη η το ο ο ο ρος και προς ευ ω

χι αν η η μας τους γη γε νει εις συ υ γκα α λου

ου ου σι του βο αν α σι γη η η τω ω φω

ω ω ω νη και ρε η με τα στα α σα α α πο ο

γης και προς ου ρα νι ους μο να ας με ε ε τοι κη

η σα α α σα και αι αι αι αι ροις η των μα

θη των τον χο ο ρον δια νε φε λη ης κου ου ου φης

εις εν συν α α α γα α γου σα και αι αι ροι οι οις

η η ε ε ελ πις και προ ο ο στα σι ι α

α η η η μων σε γαρ χρι στι α νω ων το ο γε ε ε

νο ος α πα αυστως μα ακα ρι ι ι ι ζο ο ο ο με

ποσιου πληηρου ους αι αι μα α α των ει

θεμη ω μωσας Η ρω ω ω δη α α νο ο ο ο με

ψε ε ευ δους εκ γο ο ο ο νε ει δε και ω μω

σα ας μη ε ευ ω ω ωρ κη η η η σας κρειτ τον γαρ

ψευ σα μενον ζω ης ε ε πι ι ι τυ υ υ χειν και μη α

λη θευ σαν τα την κα ραν του Προδρο ο μου ου ου α πο ο

τε ε ε ε ε μειν αλλ η μεις τον Βα α α πτι ι ι

στην ως εν γεν νη τοις γυναι κω ω ων μει ει ζο ο ο

να ε πα ξι ως τι μω ων τες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο

μεν

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
 ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν
 α α α αυ του τὸ ἴδιο

Ἦχος λ π Πά

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
 ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὡ! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ο υκ ε ε δει σε ε ε ω ω ω Η η ρω δη τον της μοι
 χει ει ας ε λε ε γ χον δι ε ε ρω τα σα α τα νι ι κον
 και οι οι στρον θη η η λυ υ υ μα α νι ας θα α να α τω
 κα τα χρι ι ι ι ι ναι ουκ ε δει σε του του την

παν τιμον κα αραν πα ρα νο μω ω γυ ναι αι κι δ δι ορ

κον ορ χη η σε ε ως πα ρα δου ουου ναι σφα α λε

ε ε ρως π ω πως ε ε τολ μη η η σας τοι ου τον

φο ο νο ο ον τε ε λε ε ε σαι δ πως δε ου κα τε φλε

χθη η α σελ γης ορ χη η η η στρι ι ι ι α ε εν

με ε σω του ου ου συ υ υμπο ο σι ι ι ου δ ε πι

πι να κι βα α στα α α ζου σα τα α α α αυ την π

αλλ η μεις τον βα α α πτι ι ι στην δ ως εν γεν νη

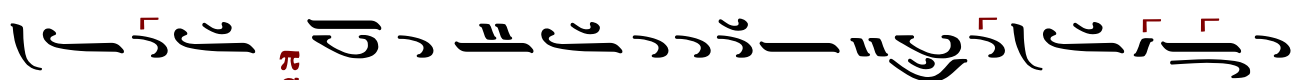

τοις γυ ναι κων χ μει ει ει ει ζο ο ο ο να χ ε πα ξι ως

τι μω ων τεσ μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν π

Θις την Λιτην

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα.

Τῆς ἀποτμηθείσειεισης κεφαλῆς του Προοδροο

οομου ^πταμνημοσυναατελεεεεσωωωω

μεν ^πποτεμενεπιπιναακιεκβλυζουουσηης

αιαιαιμαααατα ^πνυνιδεντοιςπεεραα

σι ^ππροχεουσηηςιααααμαααατααα

^πα

Θις τὸν Ἑτίχον

Ἦχος Δι

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστά, ἐκτμηθεὶς σου τὴν κάραν, τὴν, γῆν ἡγίασας, ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς μετανοίας οκηρυξ Ιωαννηηβαπτιιστα εκ

μηθειςσουτηνκαραντηνγηηνηγιιαα

α α σας ο τι τον νο μον του Θε ε ου τοις πι στοις

ε τρα α α α νω ω ω ω σας και πα ρα νο μι ι

αν εξ η φα α α νι ι ι ι ι σας ως πα ρε

στη κως τω ω θρο ο ο νω του ε που ρα νι ου βα σι

λε ε ε ε ως Χρι ι στου αυ τον ι κε ε ε ε τε ε ε

ευ ε ε λε η θη η ναι τας ψυ χα α ας η η η

η η μων

Δι και ος ως φοι νι ξ αν θη σει και ως ει κε

δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η σε ται

Διά τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη. Ἦλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησία, ἀμέμπτω· διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων, τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν Πρόδρομε μακάριε.

Δι α τον νο μον Κυ ρι ου την κε φα λη ην α α α πε

τμη η θης ω παν α α γι ε ε ε Ι ι ι ω ω α

α αν νη η λεγ ξας βα σι λε α α δυσ σε ε βη πα

ρα νο μη η η η σα α α α αν τα παρ ση σι

α α α α με εμ πτω δι ο θαυ μα ζου ου σι ι ι

σε στρα τι ι ι αι τω ων α α αγ γε ε ε λων δο

ξα ζου σι σε χο ροι των α πο στο λων και αι αι μα αρ τυ

υ υ ρων τι μω μεν σου και η η μεις την ε τη σι

ον μνη η η η μην παν ε ε εν δο ο ο ο ξε δο ξα

ζοντες την α γι α αν Τρι α α δα την σε στε φα

νω σα α σαν Προδρο με μα κα α α ρι ι ι ι

ε

Ε υ φ ρ α ν θ η σ ε τ α ι δ ι κ α ι ο ς ε ν **Κυ** ρ ι ω κ α ι ε λ

 π ι ε ι ε ι ε ι ε π α α υ τ ο ν

Ὁ ἐκ προφήτου προφήτης, καὶ μείζων προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετηθήθη, καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν, βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο εκ προ φη του προ ο φη η η της και μει ζων προ

 φη των γε νο ο ο ο με ε ε ε νος εκ κοι λι ασ

 μη τρος ο η γι α α σμε ε ε νος εις υ πουρ γι

 α α αν Κυ ρ ι ου ση μερον υπ α νο μου βα σι ι

 λε ε ε ως την κα ρα α αν α α α πε ε τμη

 η η θη και την α σε μνωσ ορ χη σα με νη ην

 κο ο ο ρην τρα νως και προ της εκ το ο μης και με

 τα την εκ το μην δι ε ε λε ε εγ ξας η σχυ υ νε

της α μαρ τι ι ι ι ας την φα α α λα α α α αγ

γα και δι α του το βο ω μεν βα πτι στα α α

Ι ι ω α α α αν νη ως ε χων παρ ρη η σι

ι ι αν εκ τε νως ι κε ε ε ε τε ε ε ε ευ

ε υ υ περ των ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μ μη μη δι και αι ου μετ εγ κω μι ι ι ων σοι δε

αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι ου Προ οδρο με α

νε δει χθης γαρ ον τως και προ φη των σε βα σμι ω ω

τε ρος ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης

τον κυ ρυτ το ο με νον ο θεν της α λη θει ας
 υ περ α θλη σας χαι αι αι αι αι αι ρων ευ ηγ γε
 λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε ρωθεν τα εν σαρ
 κι τον αι ρον τα την α μαρ τι αν του κο ο ο
 σμου και πα ρε χοντα η μιν το με γα ε ε ε λε
 ος ο ο ος

Κοντάκιον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἦ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῆ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν· θρηνείτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Η του Προδρο μου εν δο ξος απο το μη οι κο νο
 μι α γε γο νε τις θε ι κη ι να και τοις εν α δη του
 σω τη ρος κη ρυ υ ξη την ε λευ σιν θρη νει τω ουν Η ρω

δι-ας α-νο μον φο ο-νον αι τη σα σα ου νο μον γαρ
τον του Θε ου ου ζων τα αι ω να η γα πη σεν αλλ
ε πι ι πλα στον προσ και ρον
ρο ο ο ον

Τριώδιον

Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σεις και αυ τος λυ τρω
σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί· ὁ γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθῶμεν ἔναντιον τοῦ Θεοῦ, τελωνικῶς διὰ νηστείας κράζοντες· Ἰλάσθητι ἡμῖν ὁ Θεός, τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Μ η προσ ευ ξω με ε θα φα ρι σα ι κω ως α δε ελ

φοι ^{π ρ} ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω θη η

η η σε ε ε ε ται ^{π ρ} τα πει νω θω μεν εν αν τι ον του

Θε ου ου τε ε λω νι ι κως ^{π ρ} δι α νη στει ας κρα α

α α ζο ο ο ον τες ^{π ρ} ι λα σθη τι η μιν ο Θε ος

τοι οις α μα α α αρ τω ω ω ω λοις ^{π ρ}

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{χ π ρ} ε

παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι ^{π ρ} τὸ ἴδιο

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας ^{π ρ} και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ^χ

ν + εις τον αι ω ω ω ω να π ρ

Φαρισαῖος κενοδοξία νικώμενος, καὶ Τελώνης τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, προσῆλθόν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ, ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος, ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν, ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος, ἤξιώθη τῶν δωρεῶν. Ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς, στηρίζόν με Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς φιλόανθρωπος.

Φ α ρ ι σ α ι ο ς κ ε ν ο δ ο ξ ι α ν ι κ ω μ ε ε ν ο ς π ρ και

τ ε λ ω ν η ς τ η μ ε τ α ν ο ι ο ι ο ι α α κ λ ι ν ο ο ο μ ε ε ε

ν ο ς π ρ ο σ η λ θ ο ο ν σ ο ι τ ω μ ο ο ο ο ν ω ω Δ ε σ π ο

ο ο ο τ η α λ λ ο μ ε ν κ α υ χ η σ α μ ε ε ν ο ς ε σ τ ε ρ η η θ η

τ ω ν α γ α α θ ω ν ο δ ε μ η φ θ ε γ ξ α μ ε ε ν ο ς η ξ ι ω

θ η η τ ω ν δ ω ω ω ω ρ ε ε ε ε ω ν ε ν τ ο υ ο υ τ ο ι ς τ ο ι

ο ι ς σ τ ε ν α α γ μ ο ι ς σ τ η ρ ι ξ ο ν μ ε Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο ς ω ω ς φ ι λ α α

α α ν θ ρ ω ω ω ω π ο ς

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἦχος ἠ Γα

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
 ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε
 νη η η των σου ου εις τε ε ε ε λο ος

Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸ διάφορον, ἐπιγνοῦσα, ψυχὴ μου· τοῦ μὲν, μίσησον τὴν ὑπερήφανον φωνὴν, τοῦ δέ, ζήλωσον τὴν εὐκατάνυκτον εὐχὴν, καὶ βόησον, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

Τ ου τε λω νου και του φα ρι σαι ου το δι α α α
 φο ρον ε πι γνου ου ου ου σα α ψυ χη η η
 μου ου του μεν μι σησον την υ περ η φα α νον φω ω
 νην του δε ζη λω ω σον την ευ κα τα νυ υ κτο ο ον ε
 ε ε ε ευ χη ην και βο ο η η η η σον ο
 Θε ε ος ι λα α α α σθη τι μοι οι τω α α μαρ
 τω ω λω και ε λε ε ε η σο ο ον με ε

Ⲭ ♀
 Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
 ο λη καρ δι α μου ⲫⲓⲑ δι η γη σο μαι παν τα α
 τα α α θαυ μα α σι α α α α σου ου ⲡⲓⲑ

Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγάλαυχον φωνήν, πιστοὶ μισήσαντες, τοῦ δὲ Τελώνου τὴν εὐκατάνυκτον
 εὐχὴν ζηλώσαντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῶμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ταπεινοῦντες, ἐν κατανύξει κράζωμεν
 ὁ Θεὸς ἰλάσθητι, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Ⲧ ου φα ρι σαι ου την με γα λου χον φω ω νη ην ⲫⲓⲑ πι
 στοι οι μι ι ση η σω ω ω με εν ⲡⲓⲑ του δε τε λω
 ω ω ω ω νου την ευ κα τα α νυ υ υ υ κτον ευ χην ζη
 η λω ω σω ω ω μεν ⲡⲓⲑ μη τα α υ ψη λα α α φρο ο
 νου ου ουν τες ⲫⲓⲑ αλλ ε αυ τους τα α α πει ει νου ου ουν
 τες ⲡⲓⲑ εν κα τα νυ ξει ει κρα α α ξω ω ω ω ω
 με εν ⲡⲓⲑ ο Θε ος ι λα σθη η τι ι ταις α μαρ τι

ι ι ι αι αις η η μων η

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος ᾠ Πα

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
 πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις ^π και αυ τος λυ τρω
 σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^π ^π ^π εκ πα σων των α νο μι
 ω ω ων α α α αυ του ^π ^π

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν, καὶ ζωηράν, ἐπιστεύθην, γεωσπορήσας τὴν ἀμαρτίαν, τῇ δρεπάνῃ
 ἐθήρισα, τοὺς στάχθας τῆς ἀμελείας, καὶ δραγμάτων ἐστοίβασα, πράξεών μου τὰς θημωνίας, ἀς
 καὶ κατέστρωσα οὐχ ἄλλωνι τῆς μετανοίας. Ἄλλ' αἰτῶ σε, τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν Θεόν,
 τῷ ἀνέμῳ τῆς σῆς φιλευσπλαγχνίας ἀπολίχμισον τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων μου καὶ σιτάρχησον τῇ
 ψυχή μου τὴν ἄφεσιν, εἰς τὴν οὐράνιον σου συγκλείων με ἀποθήκην καὶ σῶσόν με.

Εἰς ἀνα μα ρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ε πι στε
 ε ε ευ θην ^π γε ω σπο ρη η η σα α ας την α α
 μα ρ τι ι ι ι αν ^π τη δρε πα νη ε θε ρι ι σα τους στα

χου ας της α με ε λει ει ει ας ^{π9} και δρα γμα των ε

στοι βα α σα πρα ξε ων μου τας θη η μω ω νι ι ας ^{π9} ας

και κα τε ε στρω ω σα ουχ α λω νι ι ι της με ε

τα νοι οι οι οι ας ^{π9} αλλ αι τω σε τον προ αι ω νι ον γε

ωρ γο ον η μων Θε ε ον ^{π9} τω α νε μω της σης φι

λε ευ σπλα αγ χνι ι ας ^{π9} α πο λι κμι σον το α χυ ρο ον

των ε ε ε ερ γω ω ω ων μου ^{π9} και σι ταρ χη σον τη

ψυ χη η μου την α α α φε ε ε ε σιν ^{π9} εις την

ου ρα νι ον σου συγ κλει ων με α πο θη κη ην και σω ω

ω ω σο ο ο ον με ^{π9}

^{π9} ^{χπ9} α νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{π9} ε

παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι ^π ₉ τὸ ἴδιο

^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας ^π ₉ και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ^χ

νει εις τον αι ω ω ω να ^π ₉

Ἐπιγινῶμεν ἀδελφοί τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν, ἀναδραμόντα, Ἄσωτον Υἱὸν ὁ πανάγαθος Πατήρ, προῦπαντήσας ἀσπάζεται, καὶ πάλιν τῆς οἰκείας δόξης, χαρίζειται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ ευφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρί, καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ε πι γνω μεν α δελ φοι του μυ στη ρι ι ου την δυ

υ υ να α α α μιν ^π ₉ τον γαρ εκ της α μαρ τι ι ι ας ^π ₉

προς την πατρι κη ην ε ε στι ι αν ^η α να δρα μον

τα α σω ω τον υι υι ον ^η ο παν α γα θος Πα τηρ προ

υ παν τη σα ας α σπα α α α ζε ε ε ε ται ^π ₉ και πα λιν

της οι κει ει α ας δο ο ο ξης χα ρι ζεται τα γνω ρι σμα

α τα και ^πμυ στι κη ην τη ης α α νω ε πι τε λει ει

ει ει ε ευ φρο συ υ υ νην ^πθυ ων τον μο ο σχον τον

σι τε ευ τον ι να η μεις α ξι ως πο λι τευ σω ω

μεε θα ^πτω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω πω Πα α τρι και

τω εν δο ξω θυ μα α τι τω σω τη ρι τω ων ψυ

χω ω ω ων η η η η μων ^π

Θις τούς Αϊνους

Ἦχος Δι

Α ^χι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

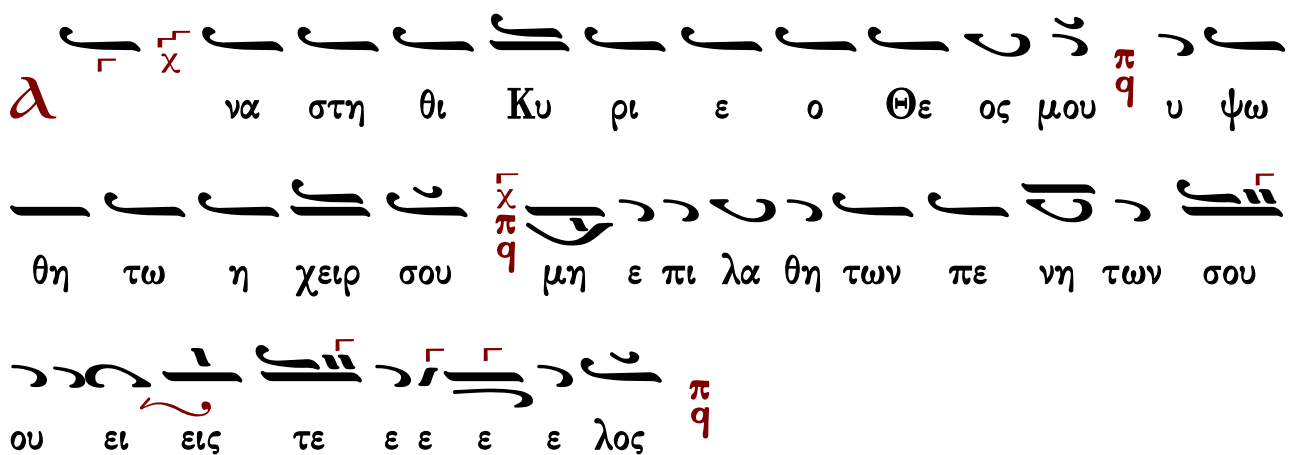
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο

η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν προσφέρω σοι Κύριε. Ἡμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Τ ἡν του α σω ω ω του ου φω ω ω νην προσ φε ε
 ρω σοι Κυ υ υ ρι ε ἠ ἠ μα α α αρ τον εν
 ω πι ι ον των ο φθαλ μω ων σου ου α γα α θε ε ε
 ε σκο ρ πι ι ι ι σα τον πλου ου ου τον τω ω ω
 ων χα ρι σμα α α τω ω ω ν σου αλ λα δε ξαι με με
 τα α α νο ου ουν τα Σω τη ηρ και αι σω ω ω σο ο
 ο ον με

Ἦχος ᾠ Πα

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 ου ει εις τε ε ε ε ε λος

Ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς ἦλθον καὶ γὰρ οἰκτίρμων, ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον, ὃν δέδωκάς μοι Πάτερ, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ω ς ο α σω ω τος υι υι ος η η η λ θο ον κα γω
οι κτι ι ι ι ρ μον π ο τον βι ον ο ο ο ο ο ο
λον δα πα νη σας εν τη α πο δη η μι ι ι ι ι
α π ε σκορ πι σα το ον πλου ου ου το ον ο ο ον δε ε δω κας
μοι Πα α α α τερ π δε ξαι με με τα νο ου ου ου ουν τα
α α ο Θε ε ος Δ και ε λε ε ε ε η η σο
ο ον με β λ

Ἦχος λ π δι Νη

Ε χ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου β λ δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ
μα σι α α α α σου γ δι

Δαπανήσας ἀσώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, καὶ καταναλώσας, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ
 χώρα οἰκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν, καὶ μηκέτι φέρων τὸ μετὰ τούτων συνοικέσιον, ἐπιστρέψας
 βοῶ σοι τῷ οἰκτίρμονι Πατρί· Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος
 κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δ α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου σι ας το ον
 πλου ου ου τον και κα τα να λω ω ω ω ω σας ε
 ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα οι κη η η σας των πο νη
 ρω ω ων πο ο λι ι ι των και μη κε τι ι φε
 ε ε ρων το με τα του των συν οι οι οι κε σι ι ον
 ε πι στρε ψας βο ο ω ω σοι τω οι κτι ιρ μο νι
 Πα α τρι η η μα αρ τον εις τον ου ρα α νον και εν
 ω ω ω ω πι ι ο ο ον σου και ουκ ει ει μι α
 ξι ι ος κλη η θη η η ναι υι υι υι ο ο ο ο ος
 σου ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως ε να

των μι ι ι σθι ω ω ν σου ο Θε ο ο ος και ε ε λε

η η η σο ο ο ο ν με

Ψυχοσάββατον

Θεις τὸν Στίχον τῶν Αἰνων

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἢ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφεις ἰὸν ἐξηρεύξατο δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἔλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαισιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτῆρ, καὶ οὐς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαισον.

Α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι σεν η του ξυ λου α

πο γευ σις πα λαι ε ε εν Ε ε ε δεμ ο τε ο ο ο φις

ι ον ε ε εξ η ρε ευ ξα α α α το δι αυ του

γαρ εισ ηλ θε εν ο θα α α α να α α α τος

προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ παθόντες, ἔτυχον ὧν περ ἐπόθουν· καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε. Ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ψυχὰς ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτής μου, καὶ Θεός.

C υ ε ι ο Θε ος η μων ο εν σο φια τα πα αν τα δη
 μι ουρ γων και πλη η ρων προ φη τας εξ α πε στει ει
 λας Χρι ι στε προ φη τευσαι σου τη η ην πα α α ρου ου
 σι ι ι αν και α πο ο στο ο ο λους κη ρυ υ ξαι αι
 σου ου τα με γα λει ει ει α και οι μεν προ ε
 φη η τευ σα αν τη η ην ε ε ε λε ευ σι ι ι ν σου
 οι δε τω βα α πτι σμα α τι ε ε φω ω τι σαν τα ε ε
 ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε πα α θον τεσ ε τυ χον ων
 περ ε ε πο θουν και πρε σβευ ει σοι ο χο ρος των α
 πο ο στο ο ο λων συν τη η η τε κου ου ση η η η

σε α να παυσον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ος ε ε

λα α α βου και η μας κατα ξι ω σον της βα σι

λει ει ει ει α α α ας σου ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει

ει ει νας δι ε με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι

ι τον ο λυ τρω τη ης μου και Θε ο ο ο ο ο

ος

Κυριακή τῆς Απόκρεω

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἦχος λ π Πά

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π

Ἐννοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, ὅταν μέλλωμεν πάντες, γυμνοὶ καὶ ὡς κατάκριτοι, τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῇ παρίστασθαι· τότε σάλπιγξ ἠχήσει μέγα, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἐξαναστήσονται, καὶ ἡλικία μία πάντες γενήσονται, καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ φανερά παρίστανται ἐνώπιόν σου, καὶ κόψονται, καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἀπελεύσονται, οἱ μὴδέποτε μετανοήσαντες, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος, εἰσελεύσεται εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ε ν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι τη ην ω
ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα α αν τες
γυ μνοι οι και αι ως κα τα α κρι ι ι τοι τω α
δε κα στω Κρι τη η η πα α α ρι ι στα α α σθαι
το τε ε σα α αλ πιγξ η χη σει ει ει με ε ε γα και
τα θε με λι α της γης σει σθη σον ται και οι νε κροι
εκ των μνη μα των εξ α α να στη η η η σο ο
ο ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε νη

η σο ο ο ον ται και παν των τα κρυ υ πτα φα νε

ρα πα ρι ι στα αν ται αι εν ω ω πι ο ο ο ον σου

και κο ο ψο ον ται και κλα αυ σο ο ον ται και

εις το πυρ το ε ξω τε ρον α πε λε ευ σο ο ο ον ται

οι μη δε πο τε με τα α α νο η η σα α α αν

τες και εν χα ρα και αι α α α γα α α λ λι α

α α σει ο τω ων δι ι ι και αι αι ω ων κλη

η η ρος εισ ε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα

α α νι ι ι ι ον

α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η των

σου ου εις τε ε ε ε λος π

Ἦ ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά, ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτὴς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται, Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται [Κριτὴς/Χριστὸς], ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρα; ὦ ποία ὥρα τότε! Ἄλλὰ πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπουδάσον κράζουσα, ψυχὴ ὁ Θεός, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε ρα ο

ταν κα θι ση ο Κρι της ε πι θρο νου ου φο βε ε ρου βι

βλοι α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται και πρα α ξει ει εις ε

λε εγ χο ο ο ον ται και τα α κρυ υ πτα α α του ου σκο

ο ο τους δη μο σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται αγ

γελοι πε ρι τρε χου ου σιν ε πι συν α γον τες πα α α

α αν τα α τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κου

σα α τε βα σι λεις και αρ χον τες δου λοι και αι ε λε ε

ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι και δι και αι

οι πλου σι ι οι και πε νητες ο τι ερ χε ται αι αι Κρι

ι της ο με ε ελ λω ων κρι ναι πα α α α σα αν την οι

κου με ε ε ε νην και τις υ πο στη σε ται α πο προσ

ω που α α αυ του ο ταν αγ γελοι πα ρι στα ανται ε

λεγ χο ο ον τε ε ες τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι

ας τας εν θυ υ μη η η σεις τας εν νυ υ υ κτι ι και ε

ε εν η με ε ε ε ρα ω ποι α ω ρα το ο ο ο

τε αλ λα προ του φθα σαι το ο τε λος σπου δα σον κρα

α ζου σα α ψυ υ υ χη ο Θε ος ε πι στρε ψον

σω σοον με ως μο ονος ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Νη

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

 ο λη καρ δι α μου **6 λ** δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ

 μα σι α α α α σου **γ δ**

Δανιήλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, τὸ ἐξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, οὕτως ἐβόα· Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν. Βλέπε, ψυχὴ μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτει. βρωμάτων ἀπέχη; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνης, μὴ τῷ πυρὶ παρατεμπομένη, κατακαῆς ὡσεὶ κηρός, ἀλλ' ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστός, εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Δ α νι ηλ ο προ φη της α νηρ ε πι θυ μι ων

 γε ε ε νο με ε νος **6 λ** το εξ ου σι α στι κον Θε ε ου **6 λ**

 θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε βο ο ο ο

 α **γ δ** κρι τη ρι ον ε κα α θι ι σε και βι βλοι η

 νε ω ω ω χθη η η η σαν **Δ δ** βλε πε ψυ υ χη η η μου νη

 η στε ε ε ε ευ εις **6 λ** τον πλη σι ι ι ο ον σου μη

α α α θε ε ε ε ε τει βρω μα των α α πε ε ε

χεις τον α δελ φο ο ον σου ου μη κα τα α α κρι ι

ι ι ι νης μη η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με

ε ε ε νη κα τα κα ης ω σ ει κη η ρο ο ος αλλ αν

εμ πο δι στω σ ει σ α α ξει σε ε Χρι ι στος εις την βα

σι λει ει ει α αν α α αυ του

Κοντάκιον

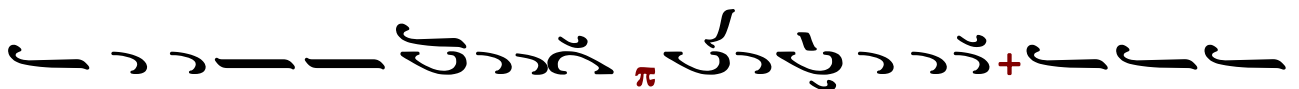
Ἦχος ᾠ Πα

Ὄταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι, Κριτὰ δικαιοῦτατε.

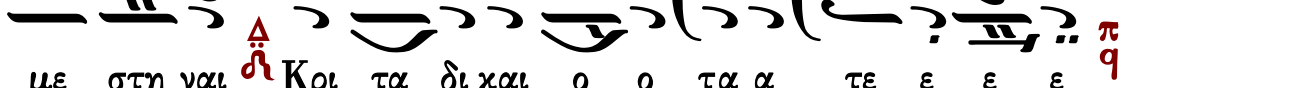
Οταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ξης και τρε

μου σι τα συμ παν τα πο τα μος δε του πυ ρος προ του βη

μα τος ε ελ κει και βι ι βλοι οι α νοι γον ται και τα

 κρυπταδή μοσιευονται ^{π ρ} τοτε ρυσαι αι με εκ του πυ

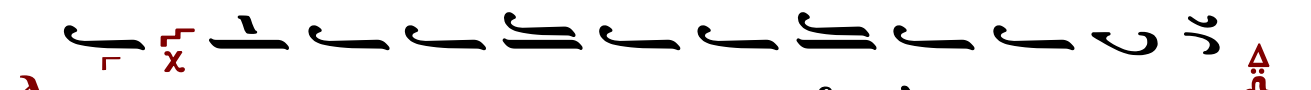

 ροος του ασβεστου ^{Δ ρ} και αξιωσησιν εκ δε ξιων σου

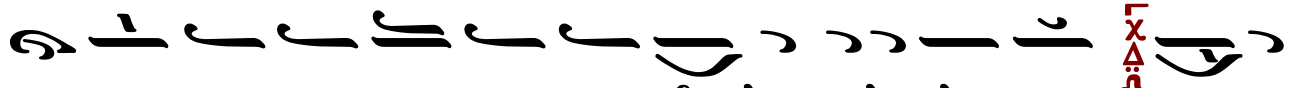

 μεστηναι ^{Δ ρ} Κριταδικαιοοταατεεεε ^{π ρ}

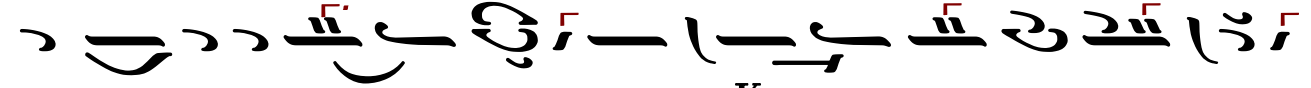
Κυριακή τῆς Τυρινῆς

εις τοὺς Αἴνους

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Α νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους ^{Δ ρ}

 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου ^{Δ ρ} πα σα

 πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι

 ι ι ον ^{π ρ}

Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ, ἐν θρήνῳ κέκραγεν, ὅτι ὄφις καὶ γυνή, θεϊκῆς [παρρησίας/**παρουσίας**] με ἔξωσαν, καὶ παραδείσου τῆς τρυφῆς ξύλου βρωῖσις ἠλλοτρίωσεν. **Οἶμοι!** οὐ φέρω λοιπόν τὸ ὄνειδος, ὁ ποτὲ βασιλεὺς τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αἰχμάλωτος ὤφθην, ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς, καὶ ὁ ποτὲ δόξαν ἀθανασίας ἠμφισμένοσ, τῆς νεκρώσεως τὴν δοράν, ὡς θνητὸς ἐλεεινῶς περιφέρω. **Οἶμοι!** τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; Ἀλλὰ σὺ φιλόνηθρωπε, ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγχνίαν φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνακάλεσαι καὶ σῶσόν με.

Ο ι οι μοι οι οι ο Α δαμ εν θρη νω ω κε κρα α

γεν^χ ο τι ο φι ις και γυ υ νη^Α θε ι κης παρρη σι ας

με ε ξω ω σαν^Α και πα ρα δει σου ουτης τρυ υ φης ξυ λου

βρω σις η ηλ λο ο τρι ι ι ι ι ω ω ω ω σεν^π

οι οι οι οι οι μοι ου φε ε ε ρω ω λοι οι οι πον

το ο ο νει ει ει δος^χ ο πο τε βα σι λευς των ε

πι γει ων κτι σμα α των Θε ε ου^Α νυν αι χμα λω το ος ω

ω ω φθην υ πο μι ι ας α θε σμου συ υμ βου ου ου

λης^π και ο πο ο τε δο ο ξαν α θα να σι ας ημ φι ε

ε σμε ε ε νος^χ της νε κρω σε ω ω ως την δο ο ραν^Α

ως θνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε ε ρι φε ε ε ε

ρω ^{π ρ} οι οι οι μοι οι τι να των θρη η η η η η

νων ^{χ ρ} συν ερ γα α την ποι η η η σο ο ο ο μαι ^{χ ρ}

αλ λα συ φι ι λαν θρω ω πε ο εκ γης δημι ουρ γη σα ας

με ^{Δ ρ} ευ σπλαγ χνι ι αν φο ρε ε ε ε σας ^{π ρ} της δου

λει α ας του ε ε ε χθρου ^{Δ ρ} α να κα λε σαι αι και σω ω

σον με ^{Δ ρ}

^{Δ ρ} να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου ^{Δ ρ} υ

ψω θη τω η χειρ σου ^{χ Δ ρ} μη ε πι λα θη των πε ε νη

η των σου ου εις τε ε ε ε λος ^{π ρ}

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέφκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς νηστείας ἀγῶνα· οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες, δικαίως στεφανοῦνται, καὶ ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησώμεθα, ὡς τεῖχος ἀρρηκτον κατέχοντες τὴν πίστιν, καὶ ὡς θύρακα τὴν προσευχὴν, καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλεημοσύνην, ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἣτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Τ ο στα δι ον των α ρε τω ων η νε ε ε ω ω

ω ω κται ^χοι βου λο με νοι α θλη η η η η σαι εισ

ε ε ε ελ θε ε ε ε τε ^Δα να ζω σα με νοι οι οι τον

κα α λον της νη η στει ει ει α ας α γω ω ω να ^π

οι γαρ νο μι μως α θλουν τες δι και αι ως στε φα νου

ου ου ουν ται ^χκαι α να λα βο ο ον τες την παν ο

πλι ι αν του Στα αυ ρου ^Δτω ε χθρω αν τι μα α χη η

σο ο ο ο ο με ε ε ε θα ^πως τει χος αρ ρη κτον

κα τε χον τες τη ην πι ι ι στιν ^χκαι ως θω ρα κα τη ην

προσ ε ευ χην ^Δκαι πε ρι κε φα α λαι αι αι αν τη ην ε

ε λε η η μο συ υ υ υ νην ^παν τι μα χαι ρας τη ην η

στει ει ει αν η τι ις ε εκ τε ε μνει α πο καρ δι ι

ι α α ας πα σα αν κα κι ι ι ι αν ο ποι ων ταυ

τα τον α λη θι νον κο μι ζε ται στε φα α νον πα ρα του

παμ βα σι λε ε ε ε ως Χρι ι στου εν τη η με ρα

α της κρι ι σε ως

Ἦχος λ π Πά

ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο

λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ

μα α σι α α α α σου

Ἄδᾱμ τοῦ Παραδείσου διώκεται, τροφῆς μεταλαβὼν ὡς παρήκοος, Μωσῆς θεόπτῆς ἐχρημάτισε, νηστεία τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς καθηράμενος. Διὸ τοῦ Παραδείσου οἰκήτορες γενέσθαι ἐπιποθοῦντες, ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀλυσιτελοῦς τροφῆς, καὶ Θεὸν καθορᾶν ἐφιέμενοι, μωσαϊκῶς τὴν τετράδα, τῆς δεκάδος νηστεύσωμεν, προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, εἰλικρινῶς προσκαρτεροῦντες, κατευνάσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα, ἀποσοβήσωμεν τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα, κοῦφοι πρὸς τὴν ἄνω πορείαν μετίωμεν, ὅπου αἱ τῶν ἀγγέλων χορεῖαι, ἀσιγήτοις φωναῖς, τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι Τριάδα, καθορᾶν τὸ ἀμήχανον κάλλος, καὶ δεσποτικόν. Ἐκεῖ ἀζώωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ζωοδότα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, συγχορεῦσαι ταῖς τῶν ἀγγέλων στρατιαῖς, ταῖς τῆς τεκούσης

σε Μητρὸς Χριστὲ πρεσβείαις, καὶ ἀποστόλων, καὶ τῶν μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν [ἁγίων/δούλων].

Ἀ δαμ του πα ρα δει σου δι ω ω ω κε ε ε ε ε ε
ται τρο φης μετα λα βω ων ω ω ως πα ρη η κο ο ο
ο ος Μω σης θε ο πτης ε χρη η μα α τι ι ι ι
σε νη στει α τα ομ μα τα της ψυ χη ης κα α α θη
ρα α με ε ε ε νος δι ο του πα ρα δει ει ει σου οι
κη το ρες γε νε ε σθαι αι ε ε πι ι ι πο ο θου ου ουν
τες α παλ λα γω ω ω μεν της α λυ σι τε λους τρο
φης και Θε ον κα θο ραν ε φι ε ε με ε νοι μω σα
ι κως την τε ε τρα δα της δε κα δο ο ος νη στε
ευ σω ω ω ω μεν προσ ευ χη και τη δε ε η η η
η η σει ει λι χρι νω ως προ ος κα α αρ τε ε ρου

ου ουν τες ^Δ κα τευ να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα

τα ^Δ α πο σο βη σω μεν της σαρ κο ος τα α α οι δη

η μα α α α τα ^π κου φοι προς την α νω πο ρει α

αν με τι ι ι ι ι ι ι ω μεν ^Δ ο που

αι των αγ γε ε λω ωωνχο ο ρει ει ει αι ^Δ α σι

γη η η τοι οισ φω ω ω ναις την α δι αι ρε τον αν

υ μνου σι Τρι ι α δα ^Δ κα θο ραν το α μη χα νον κα

α αλλος και αι αι δε σπο ο τι ι ι ι ι κον ^π ε κει α ξι

ω σο ο ον η η η μας ^Δ Υι ε Θε ου ζω ω ω ο ο

δο τα ^Δ τους ε πι σοι πε ποι θο ο τας συγ χο ρε ε

ε ε ευ σαι ταις των αγ γε ε λων στρα α τι ι ι

 αἰς ταις τῆς τε κου ση ἡς σε ε μη ἡ τρος Χρι στε ε ε πρε σβει

 ει ει αἰς και α πο στο ο ο λων και των μαρ τυ υ υ υ ρω

 ων και των ο σι ι ι ι ων

Κυριακή τῆς Τυρινῆς, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς

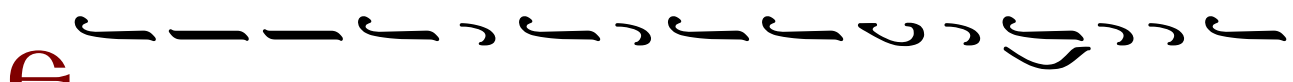
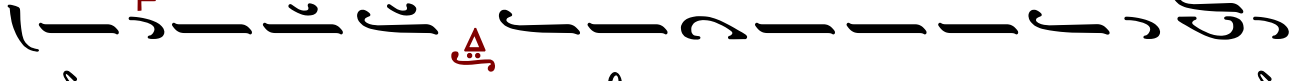
Προσόμοια Τριψδίου

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε

Ἦχος Δι

 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι

 ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι

 λα σμο ο ος ε στιν

Ἐγκρατεῖα τὴν σάρκα, ταπεινῶσαι πάντες σπουδάσωμεν, τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον, τῆς ἀμώμου νηστείας, καὶ εὐχαῖς καὶ δάκρυσι, Κύριον τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν βοῶντες. Ἠμάρτομέν σοι, σῶσον, ὡς πάλαι Νινευίτας, Χριστέ βασιλεῦ, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς, οὐρανόυ βασιλείας ποιήσον εὐσπλαγχνε.

 Ε γ κρα τει α την σαρ κα τα πει νω σαι πα αν τες σπου

 δα α α σω μεν το θει ον υ περ χο με νοι στα δι

ον της α μω μου ου ου νη η στει ει ει ας και ευ χαις

και αι δα κρυ σι Κυ ρι ον τον σω ζον τα η μα α α ας εκ

ζη τη η η σω ω ω μεν και λη θην της κα κι ας παν

τε λη ποι η σω με ε εν βο ω ω ν τες η μαρ το με

ε ε εν σοι σω σον ως πα λαι Νι νευ ι τας Χρι στε βα σι

ι λευ και κοι νω νους η η μας ου ρα νι ου βα σι ι λει

ει ει α ας ποι η σον ε ε ευ σπλα α α αγ χνε

Χ
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι

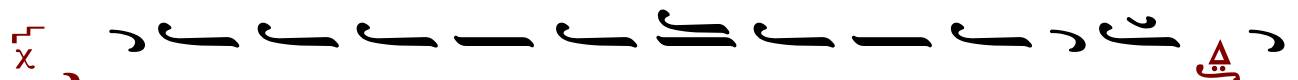

ι ι ον

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω, ἐννοῶν τὰ ἔργα μου Κύριε, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια· ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας, τὰ σεπτὰ σου Σῶτερ ἐντάλματα, [ἀσώτως μου/ἀσώτως ~~μου~~] τὸν βίον ἠγάλωσα·

διὸ καθικετεύω, μετανοίας ὄμβροισ με καθάραις, νηστεία καὶ δεήσαι, ὡς μόνος ἐλεήμων
ἐκλάμπρυνον, καὶ μὴ βδελύξῃ με εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, καὶ ὑπεράγαθε.

Ε
μαυ τον α πελ πι ζω εν νο ων τα ε εργα μου
Κυ υ υ ρι ε τα πα σης τι μω ρι α α ας ε πα
α ξι ι ι ι α ι δου γαρ πα ρα α βλε ε ε
ψας τα σε πτα σου Σω ω τερ εν τα α αλ μα τα
α σω τως μου τον βι ι ι ι ον η να α α λω ω
ω σα δι ο κα θι κε τε ε ε ε ευ ω με
τα νοι ας ομ βροις με κα α θα α α ρας νη στει
α και αι αι δε η η σει ως μο νος ε λε η η η η
μων εκ λα α αμ πρυ υ υ υ νον και μη η η βδε ε
ε λυ υ ξη η η με ευ ερ γε τα των α παν των
και υ περ α α α γα α α α θε

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

 πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

 ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τὸν τῆς Νηστείας καιρόν, φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες, ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν, νηστεύσωμεν ὡσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ Πνεύματος, ἐν αἷς διατελοῦντες πόθῳ, ἀξιωθῆϊμεν πάντες, κατιδεῖν τὸ πάνσεπτον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.

Τ ον της νη στει ας και ρον φαι δρω ως α παρ ξω ω ω με

 θα προς α γω ω ω νας πνε ευ μα α α τι ι ι κους

 ε αυ του ους υ υ υ πο βα αλ λο ο ο ον τες α γνι

 σω μεν την ψυ υ χην την σα α ααρ κα κα θα α α ρω

 ω ω μεν νη στευ σω μεν ωσ περ εν τοι οι οις βρω ω μα

 σιν εκ παν τος πα α α θους τας α ρε τας τρυ φω ω ω ω ν

τες του Πνε ε ευ μα α α α τος εν αις δι α τε λου ουουν
 τες πο ο θω α ξι ω θει η μεν παν τες κα τι δειν
 το παν σε ε ε πτο ον πα α α θος Χρι ι στου ου ου ου του
 Θε ε ου και το α γι ον Πα σχα πνευ μα τι κως εν
 α γαλ λι ω ω ω μεε ε ε νοι

Θις τὸ Ἀπόδειπνον

Ἦχος Δι

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη προστασία, μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Π αν α γι ι ι α Θε ο το ο ο ο ο κε τον
 χρο νον τη η ης ζω η η ης μου μη εγκατα λι ι ι
 πης με αν θρω πι νη προ ο ο στα α σι ι ι α μη
 κα τα πι στε ε ευ σης με ε αλλ αυ τη η αν τι ι λα

γνωσι ι ι ας κε κρα τη με ε ε νους πο ο νη η η

ρως ον περ εκ δυσ ω πη σα α τε κα τα πεμ ψαι και η μιν

το ον φω τι ι σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ε

ε ος

Ἄρετων Ἡλίου, προσεπιβάς ἄρματι θείῳ, τῇ νηστεία λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο, ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον. Τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχὴ μου καὶ νήστευσον, πάσης κακίας, καὶ φθόνου καὶ ἔριδος, καὶ τρυφῆς ἀπορρεούσης, καὶ ἐνηδόνου, ὅπως ὀδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς, διαιωνίζουσαν, τῆς γεέννης ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ. Κύριε δόξα σοι.

Ἀρε των Η λι ου προσ ε πι βας αρ μα τι ι θει

ει ει ω τη νη στει α λαμ πρυν θεις α α νε φε ε

ε ε ρε ε ε ε το ε πι το υ υ ψο ος το ου

ρα α α νι ι ι ι ον του τον ζη λω ω ω σον

τα πει νη ψυ υ χη η η μου και νη στευ σον πα σης

κα κι α ας και αι φθο ο ο νου και ε ε ε ε ρι ι ι

ι δος και τρυ φης ε πιρ ρε ου ου ου ση ης και εν
 η δο ο ο ο νου ο ο πως ο δυ νη ην χα λε ε πην
 ε εκ φυ υ υ γης δι αι ω νι ι ι ι ζου ου ου ου
 σαν της γε ε εν νης εκ βο ω σα τω ω Χρι ι ι
 στω ω Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Όσιε Πάτερ

Ήχος λ̣ π̣ ἦ Πα

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ Κόσμου θερμότατοι πρεσβευταί, καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταί, ἔχοντες
 παρρησίας τὸ κράτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα
 πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν Νηστειῶν, τὸν ἀγαθὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς ὁμοουσίου
 Τριάδος, τὴν χάριν δεξώμεθα. Μεγαλοκήρυκες ἑνδοξοὶ, εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α πο στο λοι θει οι του κο σμου θερ μο τατοι οι οι οι
 πρε ε σβε ευ ται και των ορ θο δο ξω ων προ α α α
 α α σπι ι ι ι σται ε χον τες παρ ρη σι ας το κρα
 α α α τος προς Χρι στον τον Θε ον η η μων υ περ

η μω ων αι τη η η η σα α α α σθε ^Δ δε ο μεθα

πα α αν σε βα α α α α σμι ι ι ι οι ^π ι ι

να τω ωων νη η στει ει ων ^χ τον α γα θον και ρον ευμα

ρω ως ποι η σω ω ω με ε ε ε θα ^χ και της ο μο

ου σι ου ου Τρι ι α α α δος την χα ρι ιν δε ξω

ω ω ω ω με ε ε ε θα ^π με γα λο κη ρυ υ κες ε ε

ε εν δο ο ο ο ξοι ^χ ευ χε ε σθε υ περ τω ων ψυ χω

ων η η μων ^Δ

Παρασκευή τῆς α' ἑβδομάδος (ἁγίου Θεοδώρου)

Θίς τόν Ἑσπερινόν

Ἰδιόμελα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου

Ἦχος ^Θ Δι

^χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^Δ α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· σήμερον γὰρ προτίθεται τράπεζαν μυστικὴν, ὁ μάρτυς Θεόδωρος, εὐφραίνουσας τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς, τοῦ βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Χαίροις Ἀθλοφόρε ἀήττητε, ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος, χαίροις, ὁ τὸ πῆλινόν σου σῶμα, διὰ Χριστόν τὸν Θεόν, ἐκδεδωκὼς ταῖς βασάνοις, χαίροις, ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις, δόκιμος στρατιώτης ἀναδειχθείς, τῆς οὐρανοῦ στρατιᾶς. Διὸ δυσωποῦμέν σε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δε ε ευ τε φι λο μα αρ τυ υ υ ρεσ πα αν τεσ

πνευ μα τι κωσ ευ φρα αν θω ω ω μεν και πα α αν

η γυ ρι ι ι σω ω ω μεν ση με ρον γαρ προ τι θε

ται τρα πε ζαν μυ στι ι κην ο μα αρ τυσ Θε ο ο ο

δω ροσ ευ φραι νου σαν τουσ φι λε ο ο ο ορ τουσ η η

μασ του βο η σαι αι προς α αυ το ο ον χαι ροις α θλο

φο ρε α α α ητ τη η η τε ο τας α πει λα

ας τω ωων τυ υ ρα α αν νων ε πι γη ης κα τα α α

στρε ψα α με ε ε ε νος χαι αι αι αι αι ρις ο

το πη λι νον σου ου σω ω ω μα δι α Χρι στον

τον Θε ον εκ δε δω κως ται αι αις βα α σα α α

νοις χαι αι αι ρις ο εν ποι κι λοις κι ιν δυ υ υ νοις δο κι

μος στρα τι ω ω της α α να δει ει χθεις της ου ρα νι ου ου

στρα α τι ι α ας δι ο δυσ ω που με εν σε μαρ τυ υ

ρων εγ καλ λω ω ω πι ι ι ι σμα πρε σβε ευ ε υ

περ τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισραηλ εκ πασων των ανομιωων

α αυτου

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι· δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας, μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά, καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι, νηπίοις χαρίζεις, συμπαθῶς τὰ αἰτήματα, θερμὸς εὐρίσκη προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητά ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἰτήσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Την θεοδωρητον χαριν των θαυματων σου μαρτυς

θεεεοδωρε παασιινεφααπλοις τοις πιστει

ειειεισοι προστρεεεχουουουουσι διηςευ

φημουμενσελεεεγοντες αιχμαλωτουου

ουςλυυτρουουουσαιθεραπευειςνοσουουουουουον

ταςπενομενουςπλουτιζειςκαιδιασωωζεις

πλεεεονταςμαααταιαιαιονδρα

α α σμο ον ε πε χει εις οι κε ε των και ζη μι ας φα

νε ρω σιν ποι εις τοις συ λη θει σι ιν α θλη η τα α α

και στρα τι ω τας παι δευ εις της αρ πα γης α πε ε

ε ε χε ε ε ε σθαι νη πι οισ χα ρι ζεις συμ πα θω

ω ωως τα αι τη η η μα α α α τα θερ μος ευ ρι σκη

προ ο στα α α της τοις ε πι τε λου σι σου το ι

ε ρο ον μνη μο ο ο συ νον μεθ ων και η μιν

α θλη τα ι ε ρω τα τε τοις αν υ μνου σι σου το μαρ

τυ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι τησαι παα ρα Χρι ι στου

το με εγα ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ος

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

ω ως συμ πα α θης εφ ιπ πω λευ κω ε πι βας ταυ της

το ον παι αι αι δα α ο ρα α α α τως πα ρε ε

ε στη η η η σας και με τα του το συν του τω εν

ερ γων τοις θαυμασιν ουκ ε ε ε λι πες αλλ αι τησαι

Χρι στο ο ον το ον Θε ε ε ον σω θη ναι αι τας ψυ

χα α ας η η η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Θείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτός γάρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθείς, κατέλαμψας ἄθλοις σου, τήν σύμπασαν Κτίσιν, καί πυρός ἀχμαιότερος φανείς, τήν φλόγα κατέσβεσας, καί τοῦ δολίου δράκοντος, τήν κάραν συνέτριψας· διό ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστός ἐπικαμφθείς ἐστεφάνωσε τήν θείαν κάραν σου. Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θ ει ει ω ων δω ρε ε ων ε πω νυ μον σε γε ε ραι

αι αι ρω τρισ μα α α α καρ Θε ο ο ο δω ω ω

ρε του φω το ος γα α αρτου θει ει ου α δυ το ς φω

στηρ α α να δει ει χθεις κα τε λαμ ψα α ας α θλοι

οι οισ σου την συμ πα α α σα αν κτι ι ι σιν και

πτυ ρος ακμαι ο τε ε ρος φα α νεις την φλο ο γα α α κα

τε ε σβε ε ε ε σας και του δο λι ι ου δρα α

α α κο ο ο ον το ς την κα ραν συν ε ε ε τρι ι ι ι ι

ψας δι ο εν τοι οισ α θλοι οισ σου Χρι στο ς ε ε πι κα αμ

φθεις ε στε φα νω σε την θει ει αν κα α α α ρα α

α αν σου με γα λο μα αρ τυ υ υ ς α θλη η τα ως

ε χων παρ ρη σι αν προς Θε ον εκ τε νω ς ι κε τε ευ ε

ρα α α α το ο κα τα μι αι αι αι αι νειν ^π αλλ α α αυ

τος το ε κει νου μη χα νη η μα σο φω τε ρα δι ε

ε λυ σα α ας ε ε ε πι ι νοι οι οι α ^Δ ο ναρ ε πι

στας τω το ο τε αρ χι ε ε ε ρει ^Δ και το βα θυ της

γνω μης α α α να α α κα α λυ υ υ πτων ^Δ και το

α τοπον του εγ χει ρη η μα το ο ος υ πο ο δη η η

η λων ^π και δη σοι χα ρι στη ρι α θυ ον τες ^Δ σω ω

τη η ρα ε ε πι γρα α φο ο με ε ε ε θα ^Δ ε τη

σι ον α να α μνη η σιν του γε νο με ε νου ου ου ποι

ου ου με ε ε ε νοι ^π και το λοι πον εξ αι του με ε

νοι των ε πι νοι ων του πο ο νη η ρου ^Δ α βλα βεις πε

 ε ρι σω ω ω ω ζε ε ε ε σθαι ταις προς Θε ο ον

 σου ου ου πρε ε σβει ει ει αις μαρ τυ υς Θε ο ο ο

 ο δωω ω ω ρε

Σάββατο α' εβδομάδος (αγίου Θεοδώρου)

εις τούς Αἴνους

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

 Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι

 ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ἄγιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου σοφεί, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἧ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου.

 Α γι ω συ νης δωω ω ρε ε ε α και πλου

 τος θει ει ει α ας ζω ω ω ης πε φα νε ε ρω ω

 σαι τω κο ο σμω ω ω Θε ο ο δωω ω ω ρε Χρι

στος γαρ σου ου ου σο ο φε την μνη η η μη η ην ε δο
 ο ξα α α α σεν εν η συμ φω νως οι πι ι ι στοι
 γε γη θο ο τε ε ες υ υ μνου ου ου μεν τους α γω ω
 να ας των πο ο ο νω ω ω ν σου

Κυριακή Α' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ γ̣

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο
 φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι
 τον Κυ ρι ον

Τὰ τῶν νηστειῶν νῦν δισέβδομα φαιδρῶς, ἐναρξώμεθα τελουῦντες, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀδελφοί,
 ἄρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετάς, τὸν νοῦν
 ἀνυψώσωμεν ἀπαθείᾳ, τὴν σάρκα ὀπλίσωμεν τῇ ἀγνείᾳ, τρέποντες, καὶ νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

Τα των νη στει ων νυν δισ ε βδο μα φαι δρως εν αρ
 ξω ω με θα τε λουν τες η με ραν εξ η με ρας α δελ

φοι αρ μα πυ ρος εργα σα μενοι η μιν ως Η λι ας ο ο

 Θε σβι της τας τε εσ σα ρας με γα λας α ρε τας τον

 νουν α νυ ψω σω μεν α πα θει α την σα ρ κα ο πλι σω μεν τη

 η α γνει α τρε πον τες και νι κων τες τον ε χθρον

Τετάρτη τῆς β' εβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου

Ἦχος ἠ Γα

Τῶν θείων Ἀποστόλων, Κύριε δεήσεσι, τὸν τῆς Νηστείας χρόνον, καλῶς ἡμᾶς τελέσαι, κατανύξει
διανοίας καταξίωσον, ὡς ἀγαθὸς εὐσπλαγγνε, ἵνα σωζόμενοι, σὲ δοξάζωμεν πάντες.

T ων θει ων α πο στο λων Κυ ρι ε δε η σε σι τον

 της νη στει ας χρο νον κα λως η μας τε λε ε σαι κα τα

 νυ ξει δι α νοι ας κα τα ξι ω σον ως α γα θος ευ

 σπλα γχνε ι να σω ζο με νοι σε δο ξα ζω ω με ν παν τες

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου

Ἦχος ἠ Γα

Μεγάλη και φρικτή σου Κύριε ἡ ἔλευσις, ἐν ἣ καθίσας κρίσιν, δικαίαν ἐκτελέσης! Μὴ οὖν κρίνης με, τὸν κατακεκριμένον, ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Μεγάλη και φρικτή σου Κυριε η ελευσις εν
 η καθι σας κρισιν δι και αν εκ τε λε ε σης μη ουν κρι
 νης με τον κα τα κε ε κρι με ε ε νον αλλ ως Θε ο ος
 φει σαι μου των α πο στο λω ων σου ευ προσ δε κτοι οις πρε
 σβει αις

Κυριακή Β' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψιδίου

Ἄμετρητος ὑπάρχει

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

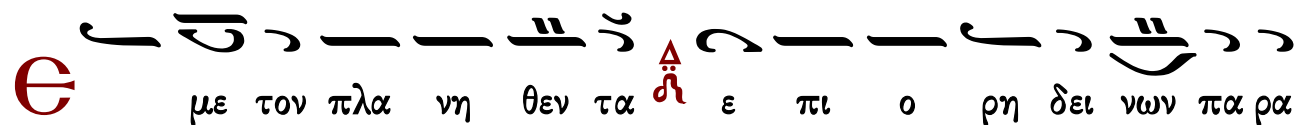

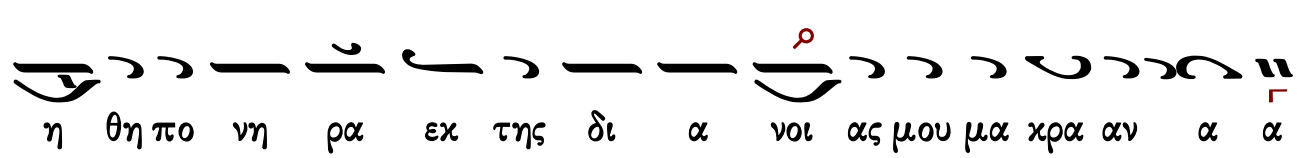
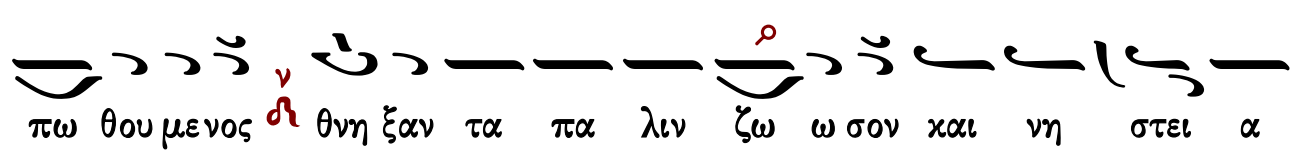
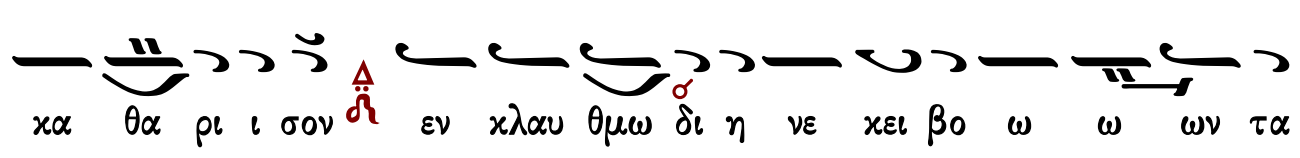
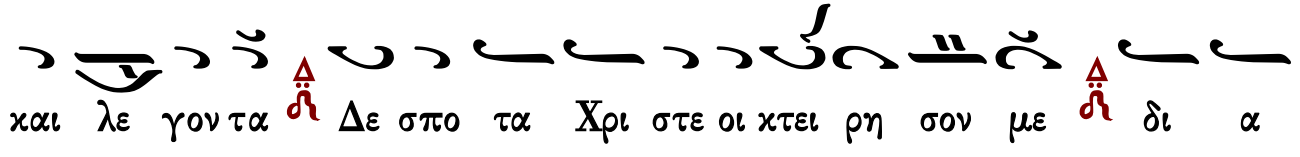

Εαν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
 σοι ο ι ι λα σμος ε στιν

Ἄμετρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, γέενναν πυρός, καὶ σκότος καὶ τάρταρον. Κριτὰ δικαιοῦτατε, δάκρυα οὖν μοι

δώρησαι, δι' ὧν εὗρω τὴν ἄφεσιν, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων καὶ κράζων σοι· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

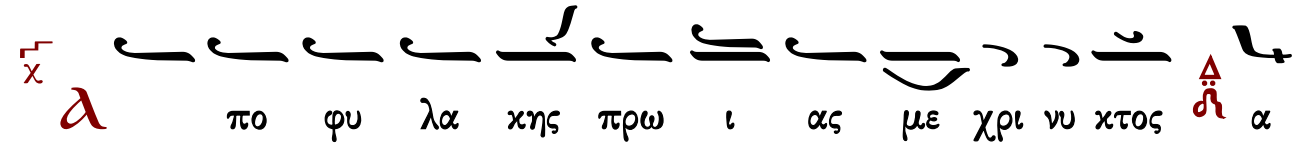
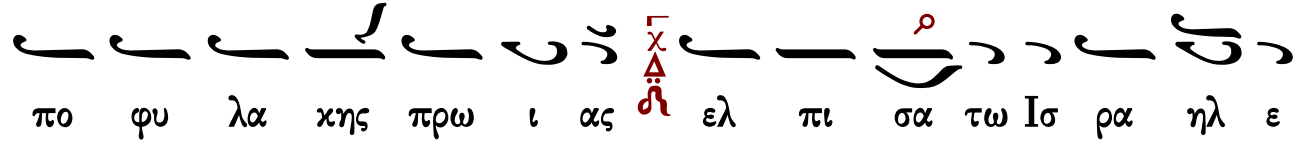
Α με τρη τα σοι πταισας α με τρη τους κο λα σεις εκ
δε χομαι βρυ γμον ο δο οντων και κλαυ θμον α πα ρα κλητον
γε ενναν πυ ρος και σκο ο τος και ταρ ταρον Κρι τα α δι
και ο τα τε δα κρυ α ουν μοι δω ρησαι δι ων ευ
ρω την α φεσιν και κα κω ων μου την λυ σιν νη στε ε
ε ευων και κρα ζων σοι Δε σπο τα Χρι στε οικτει ρη σον με
δι α με ε γα και πλου ου σι ον ε ε λε ε ος
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι τον Κυ
ρι ον

Ἐμέ τὸν πλανηθέντα, ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων, ζήτησον Λόγε, καὶ πρὸς σέ ἀνακάλεσαι, ἦθη πονηρὰ ἐκ τῆς διανοίας μου, μακρὰν ἀπωθούμενος, θνήξαντα πάλιν ζώωσον, καὶ νηστεία καθάρισον, ἐν κλαυθμῷ διηνεκεῖ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ε με τον πλα νη θεν τα **Δ** ε πι ο ρη δει νων πα ρα

βα σε ων **β λ** ζη τη σον Λο γε **Δ** και προς σε α να κα λεσαι **β λ**

η θη πο νη ρα εκ της δι α νοι ας μου μα κρα αν α α

πω θου μενος **γ Δ** θνη ξαν τα πα λιν ζω ω σον και νη στει α

κα θα ρι ι σον **Δ** εν κλαυ θμω δι η νε κει βο ω ω ν τα

και λε γον τα **Δ** Δε σπο τα Χρι στε οι κτει ρη σον με **Δ** δι α

με ε γα και πλου ου σι ον ε ε λε ε ος **γ Δ**

Τὴν ἔνδοξον

Ἦχος λ π δ Νη

Χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος **Δ** α

πο φυ λα κης πρω ι ας **Χ Δ** ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι ι τον Κυ ρι ον

Νηστείας ἐναρξάμενοι, Ἑβδομάδος τῆς τρίτης, τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸ ἐξῆς περιχαρῶς διανύοντες, τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαράναντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν, ἀνθη θεῖα δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν, ἵνα πάντες τὸν Χριστόν, ὡς νικητὴν, στεφανηφοροῦντες ἀνυμνήσωμεν.

Νη στει ας εν αρ ξα με νοι ε βδο μα α δος της
τρι της την Τρι α δα την σε πτην ευ φη μη σω μεν οι πι
στοι το εξ ης περι χα ρως δι α νυ οντες της σαρ κος
δε τα πα αθη α πο μα ρα ναντες εκ ψυ χης η μων
αν θη θει α δρε ψω μεθα στε φα α α νους πλε ξα μενοι
της κυ ρι ι α ας των η μερων ι να παν τες τον Χρι στον
ως νι χη την στε φα νη φο ρουν τες αν υ μνη η σω ω
μεν

Τετάρτη τῆς γ' ἑβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος λ π Πά

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, φωστῆρες Οἰκουμένης, καὶ εὐεργέται καὶ σῶσαι, οἱ Θεοῦ τῆς δόξης, ὡς οὐρανοὶ διηγήτορες, καὶ πεποικιλμένοι τοῖς ἀστροῖς τῶν θαυμάτων, καὶ τοῖς τέρασι τῶν ἰάσεων, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὰς Ἰκετηρίας Κυρίῳ προσάγετε, εἰς ὁσμὴν ἄχραντον, τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ἡμῶν, καὶ ἀξιωθῆναι τὸν ζωηφόρον Σταυρόν καὶ προσπύξασθαι, καὶ βλέψαι φόβῳ ἅπαντας, αὐτοῦ τῇ προσκυνήσει, κατάπεμψον ἡμῖν τὰ ἔλέη σου, Σωτῆρ ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀ πο στο λοι του ου Σω τη η η η ρο ος φω στη

ρες οι κου με ε ε νης και ευ ερ γε ται αι αι και αι σω

ω ω σται οι Θε ου τη ης δο ο ο ξης ως ου ρα νοι οι

δι ι ι η γη η το ο ο ρες και πε ποι κιλ με

ε ε ε νοι τοις α στροις τω ω ν θα αυ μα των και τοις τε ε

ρα σι ι των ι ι α α σε ε ε ε ω ν εκ τε νως υ

υ πε ερ η η μων τας ι κε τη ρι ι ι ας Κυ ρι ω ω ω

προσ α α γε ε ε ε τε εις ο σμην α χραν τον τας

ευ χας δε χθη ναι η η μων και α ξι ω θη η η

η η ναι τον ζω ω ω η φο ο ρο ον Στα α αυ
 ρον και αι προ οσ πτυ υ ξα σθαι και αι βλε ψαι αι αι αι φο
 βω α α πα α α αν τας αυ του τη προ ο οσ κυ υ νη
 η η σει κα τα πεμ ψον η μιν τα α ε λε ε
 ε ε η η η η σου Σω τηρ ω ως φι λα α αν θρω ω
 ω ω προς

Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣8

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγήσται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυ ρο ος σου Κυ ρι ε η γι α σται εν αυ τω
 γαρ γι νον ται ι α μα τα τοις α σθε νου σιν εν α α
 μαρ τι αις δι αυ του σοι προσ πι πτο μεν ε λε η σον

η μας

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· Ἴδου γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἕστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Σ η με ρον το προ φη τι κον πε πληρω ται λο γιον ι δου

ου γαρ προσ κυ νου μεν ει εις τον το πον ου ε στη σαν οι πο

δες σου Κυ ρι ε και ξυ λου σω τη ρι ας γευ σα με νοι

των εξ α μαρ τι ι ας πα θων ε λευ θε ρι ας ε τυ

χο μεν πρε σβει ει ει αις της Θε ο το κου μο νε φι

λαν θρω ω πε ε

Δόξα...

Ἦχος λ π Βε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὄν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ, ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μ ο ν ο ν ε π α α γ η τ ο ξ υ λ ο ν Χ ρ ι σ τ ε τ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ σ ο υ τ α θ ε μ ε λ ι α ε σ α λ ε υ θ η τ ο υ

θ α ν α τ ο υ Κυ ρ ι ε ὄ ν γ α ρ κ α τ ε π ι ε π ο θ ω ω ο α δ η ς

α π ε λ υ υ σ ε τ ρ ο ο ο μ ω ε δ ε ι ξ α ς η μ ι ν τ ο σ ω τ η

ρ ι ο ν σ ο υ α α γ ι ε κ α ι δ ο ξ ο λ ο γ ο υ μ ε ν σ ε Υ ι ε

Θ ε ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Β8

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι ω ν ω ν α

μ η ν

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἔκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θ ε ο τ ο κ ε Πα ρ θε ν ε ι κ ε τ ευ ε τ ο ν Υι ο ν σου

 τ ο ν ε κ ο υ σ ι ω σ π ρ ο σ π α γ ε ν τ α ε ν Σ τ α υ ρ ω και α ν α σ τ α

 α ν τ α ε χ ν ε κ ρ ω ν Χ ρ ι σ τ ο ν τ ο ν Θ ε ο ν η μ ω ν σ ω θ η ν α ι τ α ς

 ψ υ χ α ς η μ ω ν

Κυριακή Γ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψιδίου

Μέγιστον θαῦμα

Ἦχος ἠΐ Γα

Α πο φυ λα κ η ς π ρ ω ι α ς με χ ρ ι ν υ κ τ ο ς α

 πο φυ λα κ η ς π ρ ω ι α ς ε λ π ι σ α τ ω Ι σ ρ α η λ ε π ι τ ο

 ο ν Κυ ρ ι ι ο ο ν

Μέγιστον θαῦμα! τὸ Ξύλον ὄραται, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη, προσκυνεῖ ὁ Κόσμος καὶ φωτιζόμενος ἀνακράζει· Ὡ τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει! καὶ θεωρούμενος δαίμονας καίει, καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται. Μακαρίζω σε τὸ ἄχραντον Ξύλον, τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καὶ Θεὸν δοξάζω, τὸν διὰ σοῦ μοι χαριζόμενον, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Μ ε γ ι σ τ ο ν θ α υ μ α τ ο ξ υ υ λ ο ν ο ρ α τ α ι ε ν ω Χ ρ ι

στος σαρ κι ε σταυρω ωθη ^π προσ κυ νει ει ο κο ο ο σμος ^π και

φω τι ζο με νος α να κρα α ζει ^π ω του Σταυρου ουτη ^σ δυ

να α α μει ^χ και θε ω ρου με νος δαι μονας και αι αι

ει και εκ τυ που με νος του τους φλε γων δει κνυ υ ται ^π μα κα

ρι ζω σε το α α χραν τον ξυ λον τι μω και προσ κυ νω

εν φο βω ^χ και Θε ον δο ξα ζω τον δι α σου μοι χα ρι

ζο μενον ζω ηνητην α τε λε ευ τη η τον ^π

Τετάρτη τῆς δ' ἑβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Ἦχος Γα

Σήμερον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου προσκυνοῦντες, βοήσωμεν· Χαῖρε ζωῆς ξύλον, Ἄδου καθαιρέτα, χαῖρε χαρὰ Κόσμου, φθορᾶς ἀναιρέτα, χαῖρε ὁ τοὺς δαίμονας σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ ὄπλον, τὸ ἄρρηκτον, τοὺς ἀσπαζομένους σε, φρούρησον, ἀγίασον δεόμεθα.

C η με ρον τον Σταυ ρον του Κυ ρι ι ου προσ κυ νουν

τες βο η σωμεν ^η και ρε ζωης ξυ υ λον α δου κα θαι ρε ε
 τα ^η και ρε χα ρα κο ο ο σμου φθο ρα ας α ναι ρε
 ε τα ^η και αι ρε ο τους δαι μο νας σκορ πι ζων τη
 δυ να μει σου ^η των πι στων το στη ρι γμα το ο πλον το
 αρ ρηκτον ^η τους α σπα ζο με νους σε φρου ρη σον α γι
 α σον δε ο ο με ε θα ^η

Κυριακή Δ' Νηστειῶν

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ϣ̣ Γα

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένη λᾶμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ταις των δα κρυ ων σου ρο αις της ε ρη μου το α γο
 νον ε γε ε ωρ γη η σας ^η και τοις εκ βα θους στε να

γμοις εις ε κα τον τους πο νους ε καρ πο ο φο ρη η
 σας και γεγο νας φω στηρη τη οι κου με νη λαμ πωντοις θα αυ
 μα σι Ι ω αν νη πα τηρ η μω ων ο σι ι ε
 σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η
 μων η μω ω ω ν

Κάθισμα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Τὸν ἀχραντον Σταυρόν, σου Σωτῆρ ἡμῶν ὡς ὄπλον σωτηρίας κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθῶν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς πολυέλεος.

Τ ον α χραν τον Σταυ ρον σου Σω τηρ η μων
 σω τη ρι ι ας κα τε χοντες εν αυ τω σοι βο ω μεν
 σω ω σον η μας ο πα θων ε κου σι ι ως υ περ η
 μων ο παν των Θε ος ως πο λυ ε λε ος

Κυριακή Δ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς

Προσόμοια Τριψιδίου

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Ἦχος ἠΐ Γα

Ε
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο
ι λα α σμο ος ε ε στιν

Μεγίστους ἐν καιρῷ, πιστοὶ ἐπιδειξώμεθα, τῆς ἐγκρατείας πόνους, ὅπως μεγίστης δόξης ἐπιτύχωμεν ἑλέει, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Βασιλέως, ἀπολυτρούμενοι, τῆς φλογὸς τῆς γεέννης.

Μ
ε γι στους εν και ρω πι στοι ε πι δει ξω με θα της
εγ κρα τει ας πο ο νους ο πως με γι στης δο ξης ε πι τυ
χω μεν ε λε ει του με γα λου Θε ου ρυ ο ο
με ε ε νοι της φλο γος τη ης γε εν νης

Ε
ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι τον Κυρι ο

ον

Τὸν χρόνον τῆς νηστείας, νῦν ὑπερμεσάσαντες, ἀρχὴν ἐνθέου δόξης, σαφῶς ἐπιδειξώμεθα, καὶ εἰς τέλος ἐναρέτου πολιτείας, φθάσαι θερμῶς σπεύσωμεν, ὅπως ληψώμεθα, τὴν τρυφήν τὴν ἀγῆρω.

τον χρονον της νηστειας νυν υπερμεσαντες αρ

χην εν θεου δοξης σαφως επιδειξωμεθα και εις τε

λος εν αρετουποολιτειειας φθασαι θερμωσπευ

σωμεν οπως ληψωμεεθα την τρυφην την α

γηρω

Καταφρονήσαντες πάντων

Ἦχος Γα

αποφυλακης πρωιας μεχρι νυκτος α

ποφυλακης πρωιας ελπισατω Ισρα

η ηλ επι τον Κυρι ο ο ον

Υπερμεσάσαντες ταύτην, τὴν ἱεράν τῆς νηστείας περίοδον, πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ, διευθυδρομήσωμεν, εὐποιίας ἐλαίω, τὰς ψυχὰς ἀλειφόμενοι, ὅπως ἀξιωθῶμεν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὰ θεῖα παθήματα, προσκυνῆσαι, προφθάσαι, καὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἀγίαν Ἀνάστασιν.

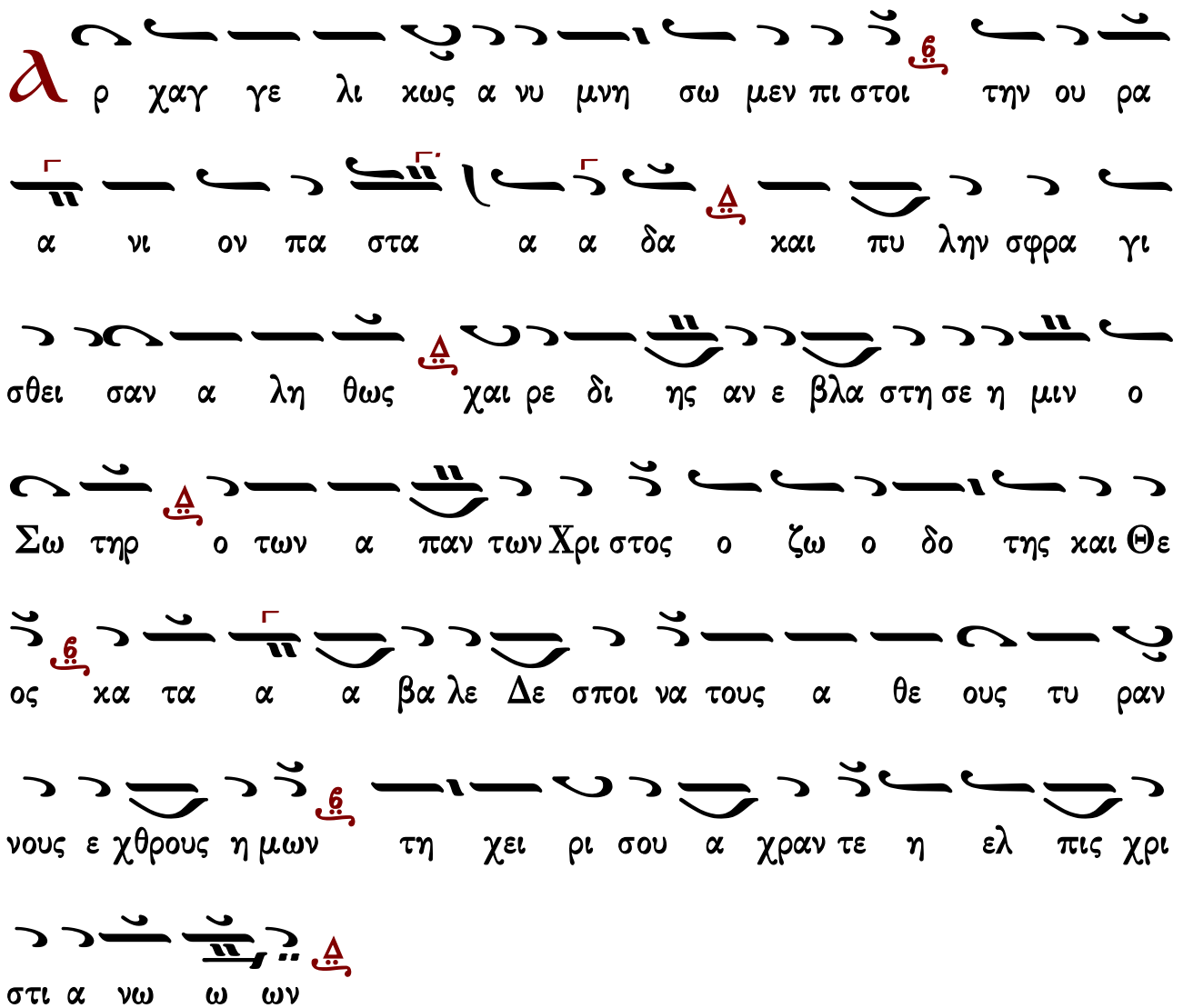
Υπερ με σα σαν τες ταυ την την ι ε ραν της νη στει ας
 πε ρι ο δον ^η προς το μελ λον εν χα ρα δι ευ θυ δρο
 μη σω μεν ^π ευ ποι ι ας ε λαι ω τας ψυ χας α λει φο με
 νοι ^π ο ο πως α ξι ω θω μεν Χρι στου του Θε ου η μων
 και τα θει ει α πα θη η μα τα προσ κυ νη η σαι ^η προ
 φθα σαι και την φρι κτην και α γι αν Α να α στα α σιν ^η

Θίς τὸν Ἑτίχον

Ἦχος λ π ^η Βε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^η
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
 μην ^η ^η

Ἄρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον Παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, κατάβαλε Δέσποινα τοὺς ἀθέους τυράννους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἄχραντε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν.

 Ἀ ρ χ α γ γ ε λ ι κ ω ς α ν υ μ ν η σ ω μ ε ν π ι σ τ ο ι τ η ν ο υ ρ α

 α ν ι ο ν π α σ τ α α α δ α και π υ λ η ν σ φ ρ α γ ι

 σ θ ε ι σ α ν α λ η θ ω ς χ α ι ρ ε δι η ς α ν ε β λ α σ τ η σ ε η μ ι ν ο

 Σ ω τ η ρ ο τ ω ν α π α ν τ ω ν Χ ρ ι σ τ ο ς ο ζ ω ο δ ο τ η ς και Θε

 ο ς κ α τ α α α β α λ ε Δ ε σ π ο ι ν α τ ο υ ς α θ ε ο υ ς τ υ ρ α ν

 ν ο υ ς ε χ θ ρ ο υ ς η μ ω ν τ η χ ε ι ρ ι σ ο υ α χ ρ α ν τ ε η ε λ π ι ς χ ρ ι

 σ τ ι α ν ω ω ω ν

Τετάρτη τῆς ε' ἑβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Ἀπόστολοι πανεύφημοι, οἱ τοῦ Κόσμου πρεσβευταί, ἀσθενούντων ἰατροί, τῆς υἰείας φύλακες, ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς συντηρήσατε, τῆς Νηστείας τὸν χρόνον διῆππεύοντας, ἐν ἀλλήλοις ἐνθέως εἰρηνεύοντας, τὸν νοῦν ἀνενόχλητον τῶν παθῶν φυλάττοντες, ἵνα ἄσωμεν Χριστῷ, ὡς νικητῇ ἐξαναστάντι, ὕμνον ἅπαντες.

Α πο στο λοι παν ευ φη μοι οι του κο σμου πρε σβευ
 ται α σθε νουν των ι α τροι της υ γει ας φυλακες αμ
 φο τε ρω θεν η μας συντη ρη σα τε της νη στει ας τον
 χρο νον δι ιπ πευ οντας εν αλ λη λοις εν θε ως ει ει
 ρη νευ οντας τον νου ουν αν ε νο χλη τον των πα θων
 φυ λατ τον τες ι να α σω μεν Χρι στω ως νι κη τη
 εξ α να σταν τι υ μνον α α πα αν τες

Πέμπτη τῆς ε' εβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Ἀυτεξουσίως ἐξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν, ἡμφιασάμην δὲ
 ταύτην αὖθις, τῇ πρὸς με συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ παρείδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς
 παθήμασι καταστιχθέντα, καὶ ληστρικῶς ὁδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου δυναστείᾳ
 περιποιησάμενός με, ἀντιλήψεως ἠξίωσας Πολυέλεε.

Α υ τε ξου σι ως εξ ε δυ θην τη πρω τη μου πα ρα α

βα α α σει ⁶ των α ρε των την ευ πρε ε ε ε πει ει ει ^λ

ει αν ^γ ημ φι α σα μην δε ταυ τη ην α α αυ θις ⁶ ^λ

τη προς με συγ κα τα βα σει σου Λο ο ο ο γε Θε ε

ου ^γ ου πα ρει ει ει ει δε ες γα α αρ με ^Δ τον

εν δει νοις πα θη η μα σι κα τα α α α α στι ι

χθε ε εν τα ⁶ και λη στρι κω ω ως ο ο δο πα τη ^λ

η η θε ε ε ε εν τα ^γ αλ λα τη παν αλ κει σου δυ ^λ

να στει ει α πε ρι ποι η σα α με ε νο ο ος με ^Δ αν ^λ

τι λη ψε ε ως η ξι ω ω σα α ας Πο ο λυ ε ε

ε ε λε ε ε ε ε ^γ ^λ

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν

Ἦχος λ π̄ τ̄ Β̄ϛ̄

Τὸν ζωοποιὸν προσκυνοῦντές σου Σταυρόν, τῆς ἀφράστου πρὸς ἡμᾶς σου, ἀμέτρου ἀγαθότητος Χριστέ, καὶ ἐν αὐτῷ φωτισθέντες τὰς ψυχάς, ἀνυμνοῦμέν σε ἀπαύστως, αἰτούμενοι εὐθύμως ἐν

χαρᾶ, τελῆσαι τὸ στάδιον τῆς Νηστείας, καὶ φθάσαι τὰ Πάθη σου ἀνυμῆσαι, Κύριε, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς.

Τον ζωοποιον προσκυνοντες σου Σταυρον της αφρα
α στου προς η μα α ας σου α με τρου α γα θο τητος
Χρι στε και εν αυ τω φω τι σθεν τες τας ψυ χας α νυ
μνου ου μεν σε α πα α αυ στως αι του με νοι ευ
θυ μως εν χα ρα τε λεσαι το στα δι ον της νη στει
ει ει ας και φθασαι τα Παθη σου α α νυ μνησαι Κυ ρι
ε δι ων ε σω σας η μας

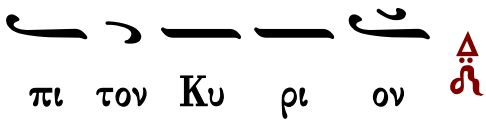
Κυριακή Ε' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψδίου

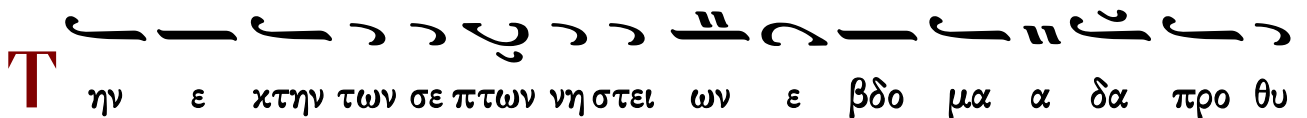
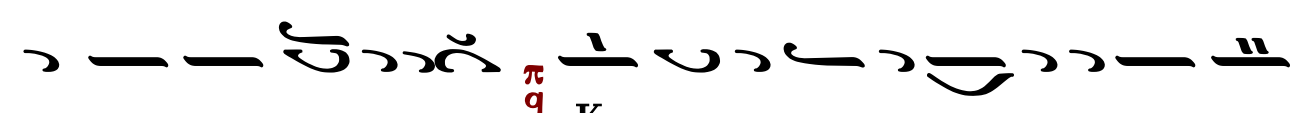

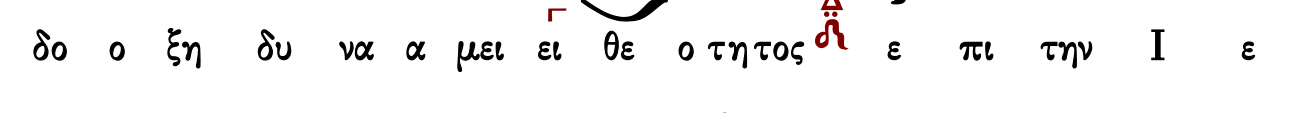
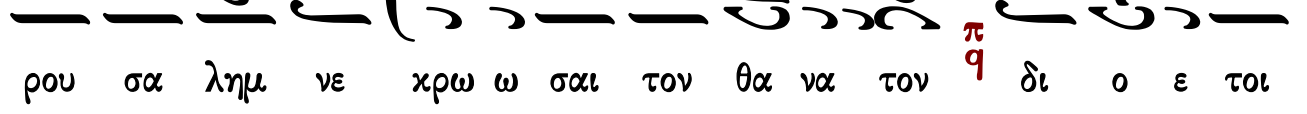
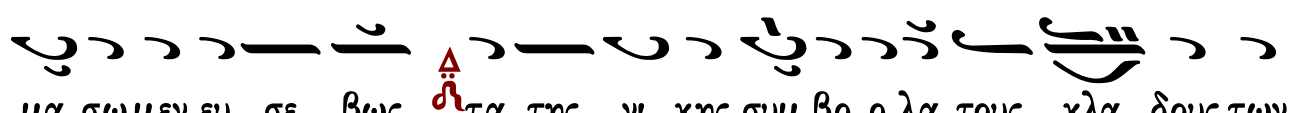
Νεφέλην σε φωτὸς
Εἰρημολογικόν

Ἦχος ἧ Πα

Αποφυλακης πρωι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρωι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι τον Κυ ρι ον ^Α

Τὴν ἕκτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Ἑβδομάδα, προθύμως ἀπαρχόμενοι, Κυρίω, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαίτων ἄσωμεν πιστοί, ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ, δυνάμει Θεότητος, ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, νεκρῶσαι τὸν θάνατον· διὸ ἐτοιμάσωμεν εὐσεβῶς, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, τὸ Ὁσαννὰ ἐκβοῆσαι, τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός.

Την εκτην των σεπτων νηστειων εβδομααδα προθυ
μως α παρχομενοι ^π Κυ ρι ω προ ε ο ορτι ον υ
μνον ^Α των Βα ι ων α σω μεν πι στοι ^Α ερχο με νω εν
δο ο ξη δυ να α μει ει θε ο τητος ^Α ε πι την Ι ε
ρου σα λημ νε κρω ω σαι τον θα να τον ^π δι ο ε τοι
μα σω μεν ευ σε βως ^Α τα της νι κης συμ βο ο λα τους κλα δους των
α ρε των το ω σαν να εκ βο η σαι τω ποι η τη η του παν
τος ^π

Τετάρτη στ' ἑβδομάδος

Θις τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ π Πά

Δισημερεύει Λάζαρος ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανέντας· ἐκεῖ τεθέαται δείματα ξένα, πληθὺν ἀναρίθμητον, Ἄδου κρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· διὸ αἱ σύγγονοι θρηνοῦσι πικρῶς προσβλέπουσαι τὸν τάφον αὐτοῦ, Χριστὸς δὲ ἤκει ζωῶσαι τὸν φίλον τὸν ἑαυτοῦ, τοῦ μίαν παρά πάντων ἐπιτελεῖσθαι συμφωνίαν. Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δισ η με ρευ ει Λα α ζα ρο ο ος ε ε εν τω ω

τα α α φω τους απ αι ω νος βλε ε ε ε πει

ει θα νε ε ε εν τας ε χει τε θε α ται αι δει μα τα α

ξε ε ε ε ε να πλη η θυν α αν α α ρι θμη η

τον α α α δου κρα του με ε νην τοι οισ δε ε ε σμοις

δι ο αι συ γο ο νοι θρη νου σι ι ι πι ι ι κρως

προσ βλε που σαι αι αι τον τα α φο ον α α αυ του

Χρι στος δε ε η χει ει ει ζω ω ω σαι τον φι ι ι

λον τον ε ε α α αυ του του μι α α αν πα α

α ρα α πα α αν των ε πι τε ε λει ει σθαι συ υμ

φω νι ι ι ι αν ευ λο γη με νο ος ει ει Σω ω τηρ ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Σάββατο ε' εβδομάδος (του Λαζάρου)

εις τὸν Ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα

εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως μου

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλων γνῶμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθῶν δὲ ὃ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἕξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοῆν αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κ υ ρι ι ε Λα ζα ρου θε λων τα φον ι ι δειν ο μελ

λων γνω μη τα φον οι οι κειν ε πη ρω ω τας που τε

θει ει κα τε ε α α αυ τον μα θων δε ο ου ου ουκ

η η γνω εις ε φω ω νεις ον ε ε πο ο ο θεις Λα

α α α ζα α ρε δε ευ ρο ε ε ε ε ξω και ε πη

κου σεν ο α πνους τω πνο ην αυ τω ω ω δι ι δο

ο ον τι σοι τω σω τη η ρι τω ων ψυχω ω ων η η η

η μων

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν το ίδιο ↗

ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραήμερου, ἐπὶ τὸ μνήμα ἡλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον ἤγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κυ ρι ι ε ε πι τον τα φον του τε τρα η με ε ε

ρου ε πι το μνη μα η η ηλ θε ες Λα ζα α α ρου

και ε πι φι λω δα α κρυ α α ρα α α νας νε

κρον τε τρα η με ρον η η γει ει ει ει ρας ο στα α α

χυς τη ης ζω ω ω ης δι ο θα να τος ε δε θη

φω ω ω νη τα σπα ργα να ε λυ υ υ θη η χε ε

ερ σι το τε χα α ρας ε πλη ρου το το στι ι φος

τω ων μα α θη η η η των και μι α α α πα α α ρα

α πα α αν των ε λει του ου ργει ει το συ υμ φω νι ι

ι ι α **π** ευ λο γη με νο ος ει ει Σω ω τηρ ε λε ε

η σο ον η η η μας **π**

χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος **Δ** α

πο φυ λα κης πρω ι ας **χ** **Δ** ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον **π**

τὸ ἴδιο ↗

χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος **Δ** και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις **Δ** και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ **χ** **Δ** εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν

α α α αυ του **π**

Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τοῦ Ἄδου τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον, καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα, τῶ πάντων Βασιλεῖ, δῶρησαι τοῖς δούλοις σου, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κυ ρι ι ε η φω νη σου κα τε λυ υ σε του α δου

τα βασι ι ι λει ει ει ει ει α και ο λο γος της εξ

ου σι α α σ σου η η η η γει ει ει ει ρεν εκ τα φου τε

ε ε τρα η η με ε ε ε ρον και γε γο νεν ο Λα

ζα ρος της πα λιγ γε νε ε σι ι ι ας προ οι μι ον σω

τη η ρι ι ι ι ον παν τα δυ να τα σοι Δε ε

ε ε σπο ο ο ο τα τω παν των Βα σι ι λει δω ρη

σαι τοις δου ου ου λοις σου ι λα α σμον και το με ε γα ε

ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι

Κύριε, πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἐγερσιν, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου παραγέγονας, καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, ὁ Ἄδης ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε τὸν τετραήμερον, βοῶντά σοι· Εὐλογημένη Κύριε δόξα σοι.

Κ υ ρ ι ε π ι σ τ ω σ α ι θ ε ε λ ω ν τ ο υ ο υ σ μ α α α θ η η

τ α α α σ ο υ τ η ν εκ νε κ ρ ω ν σ ο υ ε ε ε ε γ ε ε

ε ε ρ σ ι ν εν τ ω μ ν η μ α τ ι Λ α ζ α α ρ ο υ πα α α ρ α γ ε

ε γ ο ο ο ο ν α σ και φ ω ν η η σ α αν τ ο ο ο σ ο υ τ ο υ

ο υ ο υ τ ο ν ο α δ η σ ε ε σ κ υ υ λ ε υ θ η και α π ε λ υ σ ε

τ ο ν τ ε τ ρ α η μ ε ρ ο ν β ο ω ω ω ν τ α α α α

σ ο ι ε υ λ ο γ η μ ε ν ε Κ υ ρ ι ι ε δ ο ο ο ξ α α α α

σ ο ι

Ο τι ε κ ρ α τ α ι ω θ η τ ο ε λ ε ο σ α υ τ ο υ

ε φ η μ α σ και η α λ η θ ε ι α τ ο υ Κ υ ρ ι ο υ μ ε ε ε

ε ν ει ει εις τ ο ν αι ω ω ω ω ν α

Κύριε, παραλαμβάνων τούς Μαθητάς σου, ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, ἵνα ἐγείρῃς τὸν Λάζαρον, καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτόν, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὡς Θεός, τοῦτον τετραήμερον ἤγειρας, καὶ ἐβόᾳ σοι Σωτήρ· Εὐλογημένη Κύριε δόξα σοι.

Κ υ ρ ι ι ε πα ρ α λα μ βα νων τ ο υ ς μα θ η τα α α ς σου εν
 Β η θ α ν ι α πα ρ ε ε γ ε ν ο υ ι να ε γ ρ η ει ρ η η η ς
 τ ο ν Λ α α ζ α α α ρ ο ν και δ α κ ρ υ σα α ς επ α αυ
 τ ο ν νο μ ω φυ σε ω ς αν θ ρ ω π ι ν η ς ω ς Θε ε ο ς του τ ο ν τε
 τ ρ α η με ε ρ ο ν η η η η γ ρ η ει ει ει ρ α ς και ε
 βο ο α α σοι Σ ω ω τη ρ ευ λο γ η με νε Κυ ρ ι ι ε δο ο
 ο ξ α α α σοι

Θίς τὸ Ἀπόδειπνον

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς

Ἦχος ᾠ Πα

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνην

Ε ποι οι οι η σε κρα α α το ο ς ε ε ε εν

βρα χι ι ο νι ι ι αυ του ου ^πκα θει λε ε

γαρ δυ να α α α α στας α πο ο ο θρο νων και υ υ

υ ψω σετα πει νου ου ου ους ο ο ο Θε ο ος του Ι ισ

ρα α η ηλ ^πεν οι οισ ε πε σκε ψα α το η η μας α να

α το λη ε εξ υ υ υ ψους ^Δ και κα τευ θυ νεν η η μα α ας

εις ο δο ον ει ρη η η η νη η η ης ^π

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ^ζ Πα

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ του σου πα θους πι στου με

νος ^Δ εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος ^π

ο θεν και η μεις ως οι παι δες ^Δ τα της νι κης συμ βο λα φε

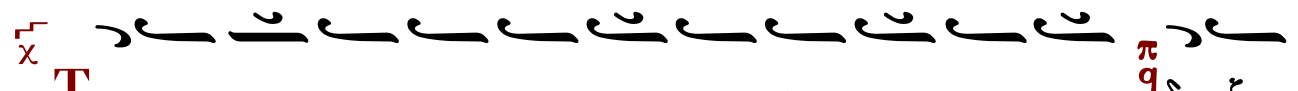
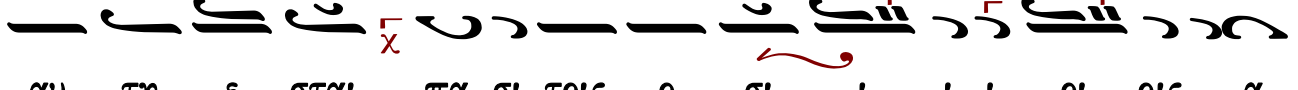
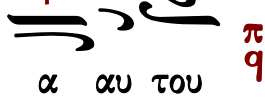

 ροντες ^{π ρ} σοι τω νι κη τη η του θα να του βο ω ω μεν ^{Δ ρ}

 ω σαν να α εν τοις υ ψι τοις ^{Δ ρ} ευ λο γη με νος ο ο ^Γ

 ερ χο με νος ^{Δ ρ} εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^{π ρ} ρι ι ου ου ου ^{π ρ}

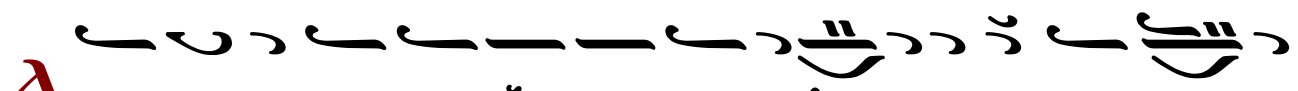
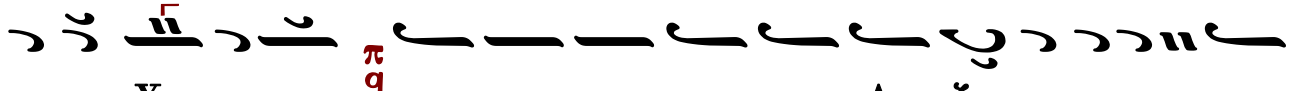
Θεις τούς Αϊνους

ιδιόμελα

Ἦχος ^{Λ ρ} Πα

^{Γ χ} Του ποι ησαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον ^{π ρ} δο ξα

 αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι ι οι οις α

 α αυ του ^{π ρ}

Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Παρθένου παραγέγονας· ὡς μὲν γὰρ βροτός, ἐπερώτας, ποῦ τέθαπται; ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τὸν τετραήμερον.

Α να στα σις και ζω η των αν θρω ω ω πων υ πα α

 αρχων Χρι ι στε ^{π ρ} εν τω μνη μα τι Λα ζα ρου ου ε ε πε

ε σ τ η ς ^η π ι σ τ ο υ μ ε ν ο ς η μ ι ν τ α ς δ υ ο ο υ σ ι α ς σ ο υ ο υ μ α κ ρ ο

ο ο ο θ υ υ υ υ μ ε ^{π ρ} ο τ ι Θ ε ο ς κ αι αν θ ρ ω ω π ο ς ε ξ

α γ ν η ς Πα ρ θ ε ε ν ο υ πα α ρ α γ ε ε ε ε γ ο ο ο ο

ν α ς ^{π ρ} ω ς μ ε ν γ α ρ β ρ ο τ ο ς ε π ε ρ ω τ α ς π ο υ τ ε ε θ α α π τ αι ^η

ω ς δ ε Θ ε ο ς α ν ε σ τ η ς α ς ζ ω η φ ο ρ ω ν ε υ μ α α τ ι τ ο ν

τ ε τ ρ α η η η η μ ε ε ε ε ρ ο ν ^{π ρ}

α ^χ ι ν ε ι τ ε τ ο ν Θ ε ο ν ε ν τ ο ι ς α γ ι ο ι ς α υ τ ο υ ^{π ρ} αι

ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ^χ ε ν σ τ ε ρ ε ω μ α τ ι τ η ς δ υ ν α α μ ε

ω ω ς α α α υ τ ο υ ^{π ρ}

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Ἰδοῦ Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἑνὸς προσφιλοῦς τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνηύων, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνούντές σου, τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Λ α ζ α ρ ο ν τ ε θ ν ε ω τ α τ ε τ ρ α η μ ε ρ ο ν α ν ε σ τ η η

σας ἐξ ἀαδου Χρι ι στε ^π₉ προ του σου θανατου δι α σει

ει ει ει ει ει σας του θα να α α του ου το κρα α

α α τος ^π₉ και δι ε νος προσ φι λους την παν των αν θρω

πων προ ο μη η νυ υ ων ^η εκ φθο ο ρα α ας ε λευ

θε ρι ι ι ι αν ^π₉ δι ο προσ κυ νουν τες σου την παν

το δυ ναμον ε εξ ου ου σι ι αν βο ω ω ω με εν ^η

ευ λο γη με νο ος ει Σω ω τηρ ε λε η σο ο ο ον η η

η η μας ^π₉

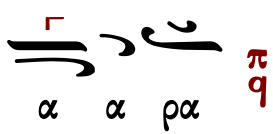
^χ_π ^π₉ αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του

αι νει τε αυ τον ^χ_π ^π₉ κα τα το πλη θος της με γα λω

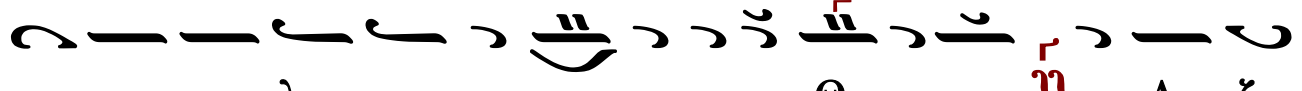

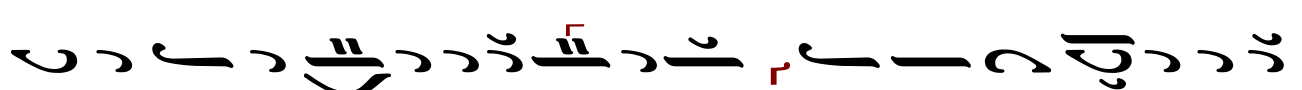
συ υ υ νη ης α α αυ του ^π₉

Μάρθα και Μαρία, τῷ Σωτήρι ἔλεγον· Εἰ ἦς ὧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος, Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ αρ θα και Μα ρι α τω Σω τη η ρι ε ε ε λε
ε ε ε γον ει ης ω δε Κυ ρι ι ε ουκ αν τε θνη η κε
Λα α α α ζα α α α ρος Χρι στος δε η α να στα α σις
των κε κοι οι οι οι μη η με ε ε νων τον η
δη τε τρα η η με ε ρον εκ νε κρων α νε ε
ε ε στη η η η σε δευ τε παν τε ες οι πι ι στοι του τον
προσ κυ υ νη η η σω ω ω μεν τον ερ χο με νο ον
ε εν δο ο ξη σω σαι τα ας ψυ χα α α ας η η η η
μων
αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος αι νει

 τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α

 α α ρα

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνους σεαυτὸν ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεός, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας, ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτηεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστάς, τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

 Τ ης Θε ο τη το ο ος σου Χρι ι στε πα ρε χων τοις μα

 θη ταις σου τα συμ βο ο λα εν τοις ο ο ο χλοις ε τα

 πει ει νους σε α αυ τον α πο κρυ υ υ υ υ

 φαι τα α α αυ τη ην βου λο ο ο με ε ε νος δι ο τοις

 α πο στο λοις ως προ γνω στη ης και Θε ε ος του Λα ζα

 ρου τον θα να α τον προ ο η γο ο ο ο ρε ε ε ευ

 σας εν Βη θα νι α δε πα ρω ω ν τοις λα α οις του

 φι λου σου τον τα φον α γνο ο ω ν μα θειν ε ζη τει εις ως

α α α αν θρω ω ω ω προς π⁹ αλλ ο δι α σου τε τρα

η με ε ρος α να α στας δ^Δ το θει ον σου ου κρα α α τος ε

δη η η λω ω ω σε π⁹ παν το δυ ναα με ε Κυ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι π⁹

Ἦχος δ^Δ Πα

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π⁹ αι

νει τε αυ τον χ^χπ⁹ εν χορ δαις και αι ο ορ γα α α

α α νω π⁹

Τεταρταῖον ἡγειρας τὸν φίλον σου Χριστέ, καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἶ ὁ τὰ πάντα πληρῶν, θεϊκῆς δυναστείας, αὐτεξουσίῳ θελήματι, ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

Τε ταρ ται ον η γει ρας τον φι λο ον σου Χρι ι στε και

τον της Μαρ θας και Μα ρι ας θρη νον ε ε ε παα α αυ

σας ^{π ρ} υ πο δει κνυ ων τοις πα α σιν ο τι αυ τος ει ο τα

πα α αν τα πλη η ρων θε ι κη δυ υ να α στει ει ει α

αυ τε ξου σι ω ω ω θε λη η η η μα α α α

τι ^{π ρ} ω τα α χε ρου ου βιμ βο α α α α πα α αυ στως ^{Δ ρ}

ω σαν να α εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ^{Δ ρ} ευ

λο γη με νο ος ει ο ε πι πα αν των Θε ο ος δο

ξα α σοι οι ^{β λ}

^Χ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^{Χ π ρ} πα σα

πνο η αι νε σα τω το ον Κυ υ ρι ι ι ον ^{π ρ}

Μάρθα τῆ Μαρίᾳ ἐβόα· ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε, πρόσελθε. Ἡ δὲ δρομαία ἐλθοῦσα, ὅπου ἦν ἐστὼς ὁ Κύριος, ἰδοῦσα ἀνεβόησε· πεσοῦσα προσεκύνησε, καὶ τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Μαρ θα και Μα ρι α ε ε βο ο ο α ⁶_λ ο δι δα σκα α
 λος πα α α ρε ε στι και αι αι φω νει ει ει σε προ
 οσ ε ε ε ελ θε ^π₉ η δε δρο μαι α ελ θου σα ο
 που ην ε στωσ ο ο ο Κυ ρι ι ος ⁶_λ ι δου ου σα α νε
 βο ο ο η η η η σε ^π₉ πε σου σα α προ οσ ε κυ νη σε ⁶_λ
 και τους α χρα αν του ουσ πο δα ας σου κα τα φι λου σα
 α ε ε ε λε ε ε γε ^π₉ Κυ ρι ι ε ει ης ω ω ω
 δε ⁶_λ ουκ αν α πε θα αν εν η μων ο ο α δε ελ φο ος ⁶_λ

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
 ψω θη τω η χειρ σου ^χ₆^{λ μη ε πι λα θη των πε ε νη η των}

σου ει ει εις τε ε ε ε ε λος ^γ _δ

Ἀζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανίᾳ ἡγείρας τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι γέγονε, καὶ στενάξας ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα τὸ θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

Λ α ζαρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι α η γει ει ρας

τε τρα η η η η με ε ε ε ρον ^γ _δ μο νον γαρ ως ε

πε στης τω ω ω μνη η μα τι ^β _λ η φω νη ζω η τω τε

θνε ω τι γε ε ε γο ο ο ο νε ^Δ _δ και στε να α ξας

ο ο α α α δης απε ε ε λυ σε ε ε φο ο ο

ο ο βω ^γ _δ με γα α το θα α αυ μα ^Δ _δ πο λυ ε ε

ε ε λε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α

α σοι ^γ _δ

Ε ^χ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δια μου λη δια η γη σο μαι παν τα τα θου

μα σι α α α α σου

Καθώς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθα· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργω τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ Ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον, καὶ με φιλάνθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ὡς συμπαθῆς ἐξανάστησον, δέομαι.

Κα θως ει πας Κυ ρι ε τη η η Μα α αρ θα ε γω

ει μι ι η η α να α α στα α α α σις ε ρ γω

τον λο γον ε ε ε πλη ρω ω σας εξ α α δου κα λε σας τον

Λα α α α ζα α α α ρον κα με φι ι λαν θρω ω πε νε

κρον τει οι οις πα θε ε σιν ως συμ πα α θης εξ α να α α

στη σον δε ε ε ε ο ο ο ο μαι

Κυριακή τῶν Βαῖων

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Λείπουν Ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

^χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
 πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ^Δ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ
 ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π

Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, καὶ Υἱὸς συναίδιος, ἐπὶ πύλου ἀλόγου ἐμετρίασε σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλθὼν ὅθεν παῖδες Ἑβραίων, κλάδους χερσὶ κατέχοντες, εὐφήμουν φωνῇ ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ο ε χων θρο νον ου ου ου ρα α α νον ^Δ και υ
 πο πο ο δι ο ο ον τη η η ην γην ο του Θε ου Πα
 α α τρο ος Λο ο ο γος ^Δ και Υι ος συ υν α ι
 ι ι ι δι ι ι ι ος ε πι πο ο λου ου ου α α λο
 ο ο γου ^Δ ε με τρι α σε ση με ρον εν Βη η η
 θα νι ι α α ε ε ε ελ θων ο θε εν παι αι
 δε ε ες ε ε βραι αι αι ων ^Δ κλα δους χερ σι κα τε χον

τες ευ φη η η η μου ουν φω ω ω νη ω σαν να α ε

εν τοι οι οις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο

ο ερ χο ο ο ο με ε ε ε νος Βα σι λε ευσ του Ι

ι ισ ραα α α α ηλ

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν

α α α αυ του

Δεϋτε και ημεεις σημερον, πας ο νεος Ισραηλ, η εξ εθνων Εκκλησια, μετα του προφητου Ζαχαριου εκβοησωμεν· χαϊρε σφοδρα θυγατερ Σιων, κηρυσσε θυγατερ Ιερουσαλημ, οτι ιδου ο βασιλευς σου, ερχεται σοι πραυς και σφζων, και επιβεβηκως επι πωλον ονου, υιον υποζυγιου, εορταζε τα των παιδων, κλαδους χερσι κατεχουσα ευφημησον· ωσαννα εν τοις υψιστοις, ευλογημενος ο ερχομενος, βασιλευς του Ισραηλ.

Δε ευ τε και η η η μεις ση η η η με ε ε ε ρον

πας ο νε ος Ι ι ισ ραα α ηλ η εξ ε θνω ω ν

ε ε εκκλη η σι ι ι α με τα του προ φη του

Ζα χα ρι ου ου ου εκ βο ο η η σω ω ω ω μεν

χαι αι αι ρε ε ε σφο ο ο δρα θυ υ γα τε ερ Σι

ι ι ων κη ρυσ σε θυ γα τερ Ι ε ρου ου ου σα

α α λημ ο τι ι δου ο Βα σι λε ε ευς σου ερ χε ται σοι

πρα α α υ υ υς και αι σω ω ω ζων και ε πι βε

βη η κως ε πι πο λον ο νου υι υι ο ον υ πο ζυ γι ι

ι ι ι ου ε ορ τα ζε τα των παι αι δων κλα δους χερ

σι κα α τε χου ου σα α α ευ φη η μη η η η σον

ω σαν να α ε εν τοι οι οις υ υ ψι στοις ευ λο γη με

νος ο ο ερ χο ο ο ο με ε ε ε νος Βα σι λε

ευς του Ι ι ι ισ ραα α α ηλ π

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη χ Δ ρ

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι π

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, ἡγείρας θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἄπνου Λάζαρον, τὸν φίλον ἀγαθὲ, ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὀδωδότα· ὅθεν καὶ τῷ πώλῳ ἐπέβης συμβολικῶς, ὡς περ ἐπ' ὀχήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος Σωτήρ. Ὅθεν καὶ τὸν αἶνόν σοι προσφέρει, ὁ ἡγαπημένος Ἰσραήλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νηπίων ἀκάκων, καθορώντων σε Χριστέ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Τ ην σε πτην Α να στα α σι ιν τη ην σην ρ Δ ρ προ τυ που με

νος η η η μιν ρ Δ ρ η η η η γει ει ει ει ρας εκ τα

φου τε ε ε τρα η η με ε ε ε ρον τον α πνου ουν π

Λα ζα α ρον τον φι λον α γα θε εκ του μνη μα α τος ρ Δ ρ τε

τα α αρ ται αι ον ο ο ο δω δο ο ο ο τα ο π

θεν και τω πο λω ε πι βασ συ υ βο ο λι ι κως ρ Δ ρ ως περ

επ ο χη ματος φε ρο με νος τα ε ε ε θνη τε κμαι ρο

ο ο με νος Σω ω ω τηρ ο θεν και την αι νε σι ι ιν

προ οσ φε ε ε ρει ο η γα πη με ε νος Ισ ρα α

ηλ εκ στο μα α τωων θη η η λα α ζον των και νη η πι ι

ι ων α κα α α α κων κα θο ρων των σε ε ε

Χρι ι ι στε εισ ερ χο με νον εις τη ην α α α γι

ι ι α αν πο ο ο λιν προ ε ε ε εξ η η με ρω ωων

του Πα α α α α σχα

Ἀπολυτίκιον

ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ Πα

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ του σου πα θους πι στου με

νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος

ο θεν και η μεις ως οι παιδες **Δ** τα της νικης συμβολαφε

ροντες **π** σοι τω νικητη η του θανατου βοωωμεν **Δ**

ωσαν νααεντοις υψιστοις **Δ** ευλογημενος ο ο

ερχομενος **Δ** εν ονοματι Κυριου **π** ριιου ουου **π**

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι **π** το ἴδιο **Δ**

ἕτερον

ἀπολυτικιον ἕτερον

Ἦχος **Δ** Δε

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιων

ων αμην **Δ**

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κυνταφεντες σοι δια του βαπτισματος Χριστε ο

Θε ος η μων της α θα να του ζω ης η ξι ω θημεν

τη Α να στα σει σου και αν υ μνουν τες κρα α ζο

μεν ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

το τέλος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ου

Μετὰ τὸν Ν'

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σήμερον ὁ Χριστός, εἰσέρχεται ἐν πόλει [τῆς ἁγίας/Βηθανίας] ἐν πύλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἔθνῶν τὴν κάκιστον, πάλαι κεχερσωμένην.

Σ η με ρο ο ον ο Χρι ι στος εισ ερ χε ε ται ε εν πο λει

τη η η Α γι ι α εν πω λω κα α α θη με

ε ε νος την α λο γι ι ι α αν λυ υ υ ων των

ε θνων την κα κι ι στον πα α λαι κε χε ερ σω με ε

ε ε νην

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω ω νων

α α μην τό ίδιο ↗

εις τούς Αἰνους

ιδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ υ νη ης α α αυ του

Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννουσιν ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον, οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ο πλει στος ο ο χλος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε

στρων νυ ον εν τη ο ο δω ^Δτα ι μα α α τι ι ι α

α α α αυ των ^παλ λοι δε ε κο πτο ον κλα α α δους ⁶α

πο των δεν δρων και ε βα α α στα α α α ζον ^ποι

προ α α α γον τε ες δε ^Δκαι οι α κο λου ου θου

ου ουν τες ε κρα α α ζον λε ε ε ε γο ο ο ον

τες ^πω σαν να τω Υι ω Δα βι ιδ ⁶ευ λο γη με

νος ει ει ει ει ει ο ο ο ε ελ θων ^Δκαι πα α α

α λιν ε ερ χο με ε νος ^Δεν ο ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι

ι ου ου ⁶

^χει νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^παι νει

τε αυ τον ^χεν ψαλ τη ρι ω και αι κι ι θα α α

α α ρα π 9

6 λ

Μέλλοντός σου εισιέναι, εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὀρῶντές σε ἐπὶ πύλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐθεώρουν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Μ ε λ λ ο ν τ ο ς σ ο υ ε ι σ ι ε ε ν α ι ε ι ς τ η ν α γ ι α ν

π ο λ ι ι ν Κ υ ρ ι ι ε τ α κ λ α δ η τ ω ν φ υ τ ω ν ο ι λ α ο ι

ο ι ο ι ε ε ε β α α σ τ α α α ζ ο ν σ ε υ μ ν ο υ ν τ ε ς τ ο ν

τ ω ν ο λ ω ν Δ ε ε σ π ο ο ο ο τ η ν ο ρ ω ν τ ε ς σ ε ε

π ι π ω λ ο υ κ α θ η μ ε ε ν ο ν ὡ ς ε π ι τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι ι

ι μ ε ε θ ε ω ω ω ω ω ρ ο υ ν κ α ι δ ι α τ ο υ ο υ τ ο

ο υ ο υ ο υ τ ω ω ς ε ε ε β ο ο ο ο ο ω ν ὡ σ α ν

ν α α ε ν τ ο ι ς υ υ ψ ι ι ι σ τ ο ι ο ι ς ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ς

ε ι ε ι ε ι ο ε ε λ θ ω ν κ α ι π α α α λ ι ν ε ε ρ χ ο

με ε νο ος ^Δδλ εν ο ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ι ου ^βλ

Α ^χι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^ππαι νει

τε αυ τον ^χππαι εν χορ δαις και αι ο ορ γα α α α α

νω ^ππαι ^βλ

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πύλου εὐτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλήμ προσεπιβαίνοντα, γενεὰ Ἰουδαίων, ἀπίστε καὶ μοιχαλὶς, δεῦρο, θεάσαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σώφρονα, τὴν νέαν Σιών, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον συναγωγὴν ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμιάντοι συνέδραμον εὐφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες μεθ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ξ ελ θε τε ε θνη εξ ελ θε τε ε και λα α οι και θε

α σα σθε ε ε ση με ε ρον ^βλ τον Βα σι λε α των ου ρα

α α νω ων ^γγ ως ε πι θρο νου ου υ ψη η η λου ε πι

πω ω λου ου ευ τε ε λους ^βλ την Ι ε ρου σα λημ προσ

ε πι βαι αι αι νο ο ο ον τα ^ππαι γε νε α Ι ου δαι αι

ων α α πι στε ε και μοι οι οι οι χα α α α λης ^{π 9} δευ

ρο ο θε α α σαι ον ει δεν Η σα ι ας εν σα αρ κι ^{6 λ} δι

η μας πα α ρα α γε ε νο ο ο με ε ε ε νον ^{Δ δ} πως

νυμ φευ ε ται ω ω ως σω φρο ο να την νε ε ε ε ε

α α αν Σι ι ων ^{Δ δ} και α πο βα αλ λε ται ^{6 λ} την

κα τα χρι τον συν α α α α γω ω ω γην ^{γ δ} ως εν

α φθαρ τω δε γα μω και α μι ι α α αν τω ^{6 λ} α μι αν

τοι συν ε δρα α μον ευ φη μου ου ουν τε ες ^{Δ δ} οι α

πει ει ει ρο ο ο κα α κοι οι οι παι αι αι αι αι

δες ^{π 9} μεθ ων υ μνου ου ου ουν τες βο ο η σω ω μεν ^{Δ δ} υ

υ μνον το ον αγ γε λι ι κον ^{Δ δ} ω σαν να α εν

ται α δυ υ να μει ει σου τε τρα η η με ρον νε ε ε

κρον α νε ε ε ε στη η η η σας και τυ φλοι οισ δε

το ο βλε ε ε πειν ως φω το δο της ε δω ρη η

η σω σω ω ω τηρ και εις την πο λιν την α γι ι αν με

τα των σων μαθη των ει εις η η η η ηλ θες κα θη

μενος ε πι πω ω ω λου ου ο ο ο νου τα των

προ ο φη η των εκ πλη ρω ων κη ρυ υ υ γμα α α

α τα ως ε πι ι των Χε ρου ου βιμ ε πο χου ου

ου με ε ε ε νος και παι δες Ε βραι αι ων με τα

κλα α δων και βα α ι ι ι ων προ ο ο υ πη η

η ην του ου ου ουν σοι δι ο ο ο και η η μεις κλα

δους ε λαι ων βα α στα ζο ον τες και βα α ι ι ι α ⁶ λ ευ
 χα ρι ι στωσ σοι οι βο ο ο ω ω ω ω ω μεν ^Δ α ω
 σαν να α εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ^Δ α ευ λο
 γη με νος ο ε ερ χο με ε νος ^Δ α εν ο νο μα α τι Κυ
 υ ρι ι ι ου ⁶ λ

Πεντηκοστάριον

Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου

Θις τὸν Ἑσπερινὸν

Δόξα...

Ἦχος ^λ π̣ δ̣ι Νη

^Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ⁶ λ και α γι ω ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι ^γ α

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῆ; ἥτις ἐξ ἀκενώτων θαυμάτων πλημμυροῦσα, πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖς διὰ ἰάσεων. Βαβαὶ τῶν μεγαλείων, ὧν τοῖς πάσιν ἐπιρρέεις! οὐ μόνον γὰρ νοσήματα χαλεπὰ ἀπήλασας, τῶν προσιόντων μετὰ πόθου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ψυχῶν πάθη ἐκπλύνεις καθαρίζουσα πανάσπιλε, σὺν πᾶσι βραβεύουσα καὶ μέγα ἔλεος.

Τις λα α λη η η σει τας δυ να στει ει ας σου

πη η γη η τις εξ α κε ε νω ω ω των θαυ μα των

πλημ μυ υ ρου ουου σα πολ λα και υ περ φυ σιν εν ερ

γει ει δι α ι α α α α σε ε ε ε ων βα

βαι αι των με γα λει ει ει ω ων ων τοι οισ πα α

σιν ε πι ι ι ρ ρε ε ε ε ε εις ου μο νον γαρ

νο ση η μα α α τα χα λε πα α α πη λα

α σας των προσ ι ον των με ε ε τα α πο ο ο

θου αλ λα και τα των ψυ χων πα θη ε ε εκ πλυ υ υ νεις

κα θα ρι ι ζου σα παν α α α α σπι ι ι ι λε

συν πα α α σι βρα βε ε ευ ου ου ου ου σα και

μεγα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Κυριακή τοῦ Θωμᾶ

εις τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος ᾠ Πα

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι
ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δούς, ἐπλήρωσας ἁγίου Πνεύματος, προσμένειν τε προσετάξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν διὸ βοῶμέν σοι· ὁ φωτισμός, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι.

Τ ων θυ ρων κε κλει σμε ε νων των μα θη των συν η θροι σμε
ε νων εισ ηλ θες αφ νω παν το δυ υ ναα με Ι η σου ο ο
Θε ο ο ο ος η η η η μων και στας εν με ε ε σω α αυ
των ει ρη νην δους ε πλη ρω ω σας α γι ου Πνε ε

ε ευ μα α α α τος ^{π ρ} προς με νειν τε προ ος ε τα α ξας ^{π ρ} και

μη δα μου χω ρι ζε ε σθαι α πο Ι ι ε ρου σα α

λημ ^{π ρ} ε ως ου εν δυ σωων ται την εξ υ υ υ ψου ου

ους δυ υ να α α μιν ^{π ρ} δι ο βο ω με εν σοι ^{π ρ} ο φω

τι σμος και η α να α στα α σις ^{π ρ} και η ει ρη νη η η

μων δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

^χ Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον

λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν, τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἀχραντον πλευράν, ὃ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

M εθ η με ρας ο κτω της ε γερ σε ω ως σου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} ω φθης τοις μα θη ται αις σου εν το

πω ου ουου η η η σαν συ υν η γμε ε ε ε νοι ^{π ρ} και

φω νη σας αυ τοις ει ρη η η νη υ υ μιν ^{π ρ} τω α πι στουν

τι μα θη τη τας χει ρας υ πε ε ε ε δει ει ει ει ξας ^{π ρ} και

την α χραν τον πλε ευ ραν ^{π ρ} ο δε πει σθεις ε βο α α σοι ^{π ρ}

ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ο ξα α

α α σοι ^{π ρ}

^{π ρ} **A** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^{π ρ} α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{π ρ} ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ὅθεν καὶ ἠπίσται τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῶ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν, οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθῆ,

ὑποδείξαι αὐτῷ τὴν ἀχραντον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας, ὃ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν, καὶ ἐβόα· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Θ ω μας ο λε γο με νος δι δυ υ μος ουκ η η η η μετ α
αυ των ^{π ρ} ο τε εις η η η λ θες Χρι ι στε ^{ρ η} κε κλει σμε νων τω ω
ω ων θυ υ υ ρων ^{π ρ} ο θεν και η πι στει τοις ρη θει ει
σιν α αυ τω ^{π ρ} εξ α πι στι ας εις πι ι ι στιν βε
ε βαι αι αι ων ^{π ρ} ουκ α πη ξι ω ω σας δε ε ε α γα α
θε ^{π ρ} υ πο δει ξαι αυ τω την α χραν το ον πλε ευ ρα αν
σου ^{ρ η} και των χει ρων και των πο δω ων τους μω ω
ω ω λω ω ω πας ^{π ρ} ο δε ψη λα φη σα ας και ι ι
δων ^{π ρ} ω μο λο γη σε σε ει ναι Θε ο ο ο ν ου γυ υ
μνον και αν θρω ω πον ου ου ου ψι ι ι ι λον ^{π ρ} και

ε βο ο ο α ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου δο

ο ο ο ξα α α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Τῶν μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτῆρ, οὓ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ τὴν εἰρήνην δούς τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· Δεῦρο ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἥλους ἔπηξαν. Ὡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Των μα θη των δι στα ζον των τη ο γδο η η η με

ε ε ρα ε πε στη η ο Σω ω τη ρ ου ου ου ου η η

η σαν συ υν η γμε ε ε ε νοι και την ει ρη η νη

ην δους τω Θω μα ε ε βο ο η η σε δευ ρο α πο στο

λε ψη λα φη σον πα α λα α μας ^η αϊς τους η λους ε ε

ε ε πη η η η ξαν ^π ω κα λη α πι στι ι α του Θω

ω μα ^π των πι στων τας καρ δι ι ας εις ε πι ι ι

ι γνω ω σιν η η η η ξε ^π και με τα φο βου ε βο

ο η η σεν ^η ο Κυ υ ρι ι ο ος μου και ο Θε ος μου

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

^ηΗχος Δι

^χΑ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι ^Δ

Μετὰ τὴν ἐγερσίν σου Κύριε, συνηγμένων τῶν μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἕστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. Πεισθεῖς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὄρασει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεόν σε ὡμολόγησε, σῶζοντα τοὺς ἐλπίζοντα εἰς σέ, φιλόανθρωπε.

Μ ε τα την ε γερ σιν σου Κυ ρι ι ε συν η γμε ε νων

τω ω ων μα α αθη τω ων σου και των θυ ρων κε κλει

σμε ε νων ε ε εν με ε ε σω ε ε στης ει ρη η η η

νην πα ρε ε ε ε ε ε χω ων α α αυ τοις

πει σθεις δε και αι ο Θω ω μα α ας τη ο ρα σει των

χει ρω ων και αι αι τη η ης πλευ ρα ας σου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ον και Θε ο ον σε ω μο λο ο

ο γη η η η η σε σω ζον τα τους ελ πι ζο ον τας

εις σε ε φι λα α αν θρω ω ω πε

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χειρὰ σου καὶ βάλε εἰς

τὴν πλευράν μου καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

των θυρων κλεισμένων ἐπίστας ὁ Ἰησοῦς τοιοῦσι μα
θηταῖς ἀφοβίαν καὶ ἐρηνην ἐεδί
ιδου εἰτα λέγει ἐπιθώσω ματι μοι οἱ ἀ
πίστεις ὅτι ἀνεστήτην ἐκ νεκρῶν φε
ρω δὲ τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν
πλευράν μου οὐ καὶ ἰδου σου γὰρ ἀπίστου
οὐκ οὐν τὸς οἱ πάντες ἐεεε μααααθον τα Πααα
αααθη καὶ τὴν Ἀαανααστασι ἐν μου κρα
ααζει εἶν με ἐτα αα σου ὁ Κυρι
ὁ ὁ ὁς μου καὶ ὁ Θε ὁ ὁς μου δο ὁ ὁ ξαα
ααα σοι

Ἔις τὸν Ἑτίχον

Ἦχος δὲ Πα

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν· εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς· Ἐὰν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω, ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν, ἔθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονητότα σαρκί, ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν, καὶ ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος α πι στι α
 πι στιν βε βαι αν ε γε ε εν νη η η η σεν ει
 πων γαρ ο Θω μας ε αν μη ι δω ου μη πι ι στε ε ε
 ε ευ σω ψη λα φη σας δε ε ε ε την πλε ευ ραν ε
 θε ο λο ο ο γει ει τον σα αρ κω ω ω θε ε ε ε εν
 τα τον αυ τον Υι ον του Θε ε ου ε γνω ρι σεν ως πε
 πον θο ο ο τα σα αρ κι ε κη ρυ ξε τον α να στα α
 αν τα Θε ε ε ον και ε βο η η η σε λαμ πρα
 α α τη η φω ω ω νη ο Κυ ρι ι ο ο ος μου και

ο ο ο Θε ος μου ου δο ξα α σοι οι ⁶ _λ

^χ **Ε** παι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ον ^χ ₆ _λ αι

νει τον Θε ο ο ον σου ου Σι ι ι ων ^π ₉

^Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρός ὁ χόρτος ἀψάμενος σέσωσται· βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφήσει· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές, μετέβαλεν εἰς εὐπιστίαν θερμῶς, ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· ὁ Δεσπότης σύ μου εἶ και Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγεμένος, δόξα σοι.

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος ⁶ _λ του πυ ρος ο

ο χο ο ορ τος α α ψα με νος σε ε ε σω ω ω

ω σται ^π ₉ βα λων γαρ ο Θω ω μας εν τη πυ ρι νη πλευ ρα

τη ην χει ει ει ρα ⁶ _λ Ι η σου Χρι στου ου ου του Θε ε ου ^Δ _δ

ου κα τε φλε ε ε χθη η τη ψη η λα α α φη η η η η

σει ^π ₉ της ψυ χης γαρ το δυσ πει ει θες με τε βα α λεν ^Δ _δ

εις ευ πι στι ι ι α αν θε ε ερ μως ^π ₉ ε ε κε

κ ρ α α ξ εν α πο βα θε ε ε ω ω ν ψ υ υ χ η ς ^{π 9} ο

Δ ε σ πο τ η ς συ μου ει ει ει και Θε ε ο ς ^{δ 6} ο εκ νε ε

κ ρ ω ν ε γ η η η γ ε ρ με νο ο ς δ ο ξ α α σοι οι ^{6 λ 6}

^{χ 6} Ο τι εν ι σχυ σε τους μο χ λ ο υ ς τ ω ν π υ λ ω ν σου ^{6 λ}

ευ ^{χ 6} λο γ η σε τους υι ου ου ο υ ς σου ου ε ε εν

σοι ^{π 9}

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν προσψηλαφήσαι κατηξιώθη· ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκεῖθεν φρικτῶς θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει, τὴν οἰκονομίαν, ὁ δέ, ἤξιωται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς· παρίστησι γὰρ τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ, ἐκβοῶν· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ω του πα ρ α δ ο ξ ου ου θαυ μα α τ ο ς ^{6 λ} Ι ω αν ν η ς

στη θει του Λο γου αν ε ε ε πε ε ε ε σε ^{π 9} Θω μας

δε ε την πλε ευ ρ αν προσ ψη λα φη η η σαι αι κα τη ξι ω

ω ω ω θη ^{π 9} αλλ ο μεν ε κει θεν φρι κτω ς θε ο λο γι

ας βυ υ θον αν ελ χει ει τη ην οι κο ο νο ο ο μι ι ι

ι ι αν ^{π ρ} ο δε η ξι ω ω ται μυ στα γω γη σαι αι

η η η η η μας ^{π ρ} πα ρι στη σι γαρ τας α πο δει ξεις

τρα α νως ^{Δ ρ} της ε γε ερ σε ως αυ του ου ου εκ βο

ο ο ων ^{π ρ} ο Κυ ρι ι ο ο ος μου και ο ο Θε ος μου ου

δο ξα α σοι οι ^{6 λ}

Κυριακή τῶν Μυροφόρων

εις τὸν Ἑσπερινὸν

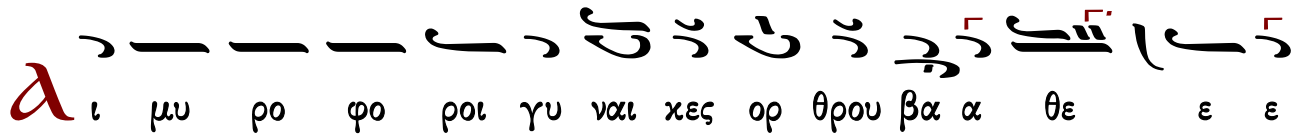
Ἦχος ^{Ϟ Ϟ} Δι

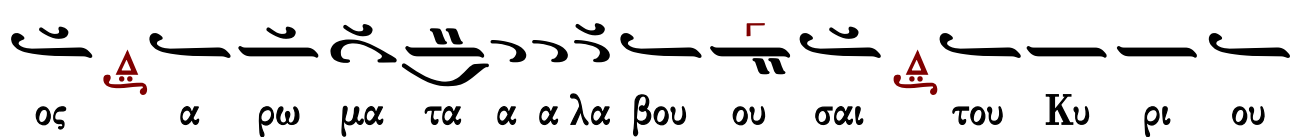
Ε ^{Ϟ Ϟ} αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ^{Ϟ Ϟ} ο τι πα ρα σοι ο ι

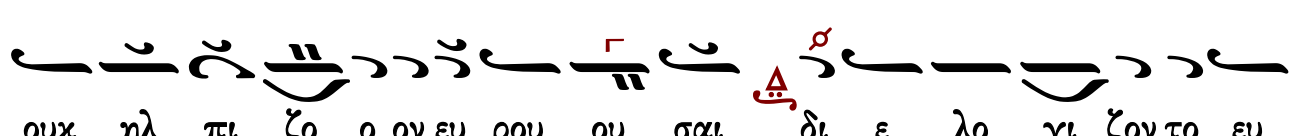
λα σμο ο ος ε στιν ^{Δ ρ}

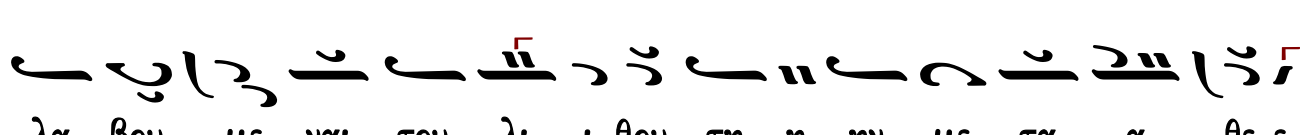
Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὄρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον, ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὑροῦσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγιδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἔστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβῆς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτῆς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, ἕξαστράπτων ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

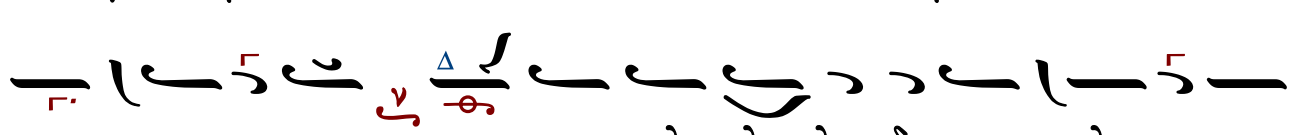

 Α ἰ μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι γ υ ν α ι κ ε ς ο ρ θ ρ ο υ β α α θ ε ε ε

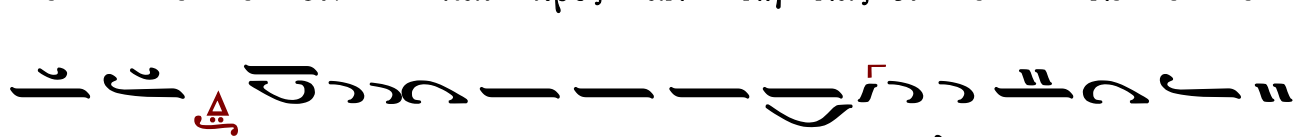

 ο ς α ρ ω μ α τ α α α λ α β ο υ σ α ι τ ο υ Κ υ ρ ι ο υ

 τ ο ν τ α α α α φ ο ν κ α τ ε ε ε λ α α α β ο ν α π ε ρ δ ε

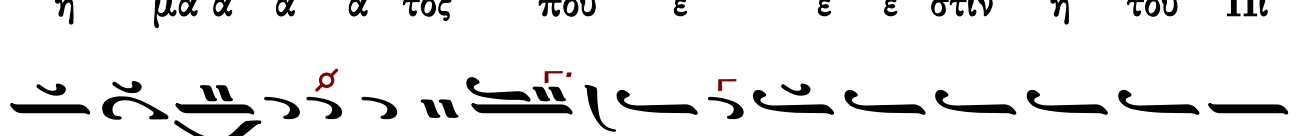

 ο υ κ ἠ λ π ι ζ ο ο ν ε υ ρ ο υ σ α ι δ ι ε λ ο γ ι ζ ο ν τ ο ε υ

 λ α β ο υ μ ε ν α ι τ ο υ λ ι ι θ ο υ τ η η η ν μ ε τ α α θ ε ε

 ε ε ε σ ι ν κ α ι π ρ ο ς α λ λ η λ α ς δ ι ε λ ε ε ε

 γ ο ν τ ο π ο υ ε ι σ ι ν α ι σ φ ρ α γ ι ι ι ι δ ε ς τ ο υ ο υ μ ν η η

 η μ α α α α τ ο ς π ο υ ε ε ε σ τ ι ν η τ ο υ Π ι

 λ α τ ο υ κ ο υ ο υ σ τ ω ω δ ι ι ι α κ α ι α κ ρ ι β η η

ης α σφα α λει ει ει ει ει α γε γο νε δε μη νυ

της των α γνο ου σω ω ων γυ ναι αι κων εξ α στρα

πτω ω ων αγ γε ε λος και φα σκω ων προ ος α αυ τα ας τι

με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων τα και ζω ο

ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο των εξ η γερ θη

Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων εκ νε κρω ων ως παν το

δυ υ υ να α α α α μος πα ρε χων πα σιν η

η μιν α φθαρ σι αν και ζω ην φω τι σμον και το με

ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι τον Κυ υ υ ρι

ι ι ον

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι μαθήτραι κρινᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται, ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν, τὰς σφραγιδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης θρηνεῖ, δραμοῦσαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς ἀποστόλοις, ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Τι τα μυρα τοις δακρυ υσι μαθη τρι αι αι αι κρι να

α τε ο λιθος κεκυ λι ι σται ο τα α α α φος κε

κε ε ε νω ω ω ω ται ι δε τε την φθο ρα α

αν τη ζω η πα α α τη η θει ει ει σαν τας σφρα

γι δας μαρ τυ ρου σα ας τη λα αυ γως υ πνου ουν τα ας

δει ει ει νως τους φυ υ λα α κας τω ων α α α πει

ει ει ει ει θων το θνη το ον σε σω ω σται σααρ κι Θε

ε ου ο α α α δης θρη η η νει δρα μου σαι χα α

ρα ει ει πα τε ε τοι οι οισ α α α πο στο ο λους

ο νε κρω σας Χρι στος τον θα να α τον πρω το το κο ο ος εκ

νε ε κρων υ μας προ α γει ει ει εις την Γα α α

λι λαι αι αι αν

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Αί Μυροφόροι ὄρθρῃαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἀχραντὸν σῶμά σου, καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιᾶ σύμβολα τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον. Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αι μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε ε νο με ε ναι και

το μνη μα σου με τα σπου δη ης κα α τα α α λα βου ου

σαι ε πε ζη η η του ου ουν σε ε Χρι ι

 ι ι στε προς το μυ ρι σαι το α α α α χραν το

 ον σω ω ω μα α α α α σου και του αγ γε λου

 τοις ρη μα σιν εν η χη η θει ει ει σαι χα ρο ποι

 α α α συ υμ βο ο ο λα τοις α πο στο ο ο ο

 λοις ε κη η η ρυ υ υ υ υτ τον ο τι α νε ε ε

 στη ο αρ χη γος της σωτη ρι ας η η μων σκυ λε ευ σα α

 ας τον θα α να α α α τον τω δε κο σμω δω ρου ου

 ου ου με ε ε ε νος ζω ην αι ω νι ι ον και το με ε

 γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Κυριακή τοῦ Παραλύτου

εις τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος ᾠ Πα

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
 πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις ^{π ρ} και αυ τος λυ τρω
 σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ π ρ ρ} εκ πα σων των α νο μι
 ω ω ων α α α αυ του ^{π ρ}

Ο τῆ παλάμη τῆ ἀχράντω, πλαστουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἤλθες εὐσπλαγχνε, τοὺς νοσοῦντας
 ἰάσασθαι Χριστέ, τὸν παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα, διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας.
 Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας, τῆς Χαναναίας τὴν παιῶδα ἐνοχλουμένην ἐλέησας, καὶ τὴν
 αἵτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου οὐ παρέϊδες· διὰ τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ο τη πα λα μη τη α χραν τω πλα στου ρ γη σας τον α
 α αν θρω ω ω ω πον ^{π ρ} ηλ θες ευ σπλα αγ χνε ^ρ τους νο
 σουν τας ι α σα σθαι αι αι αι Χρι ι ι ι στε ^{π ρ} τον πα ρα
 λυ τον εν τη προ βα τι κη κολυ μ βη η η θρα ^{π ρ} δι
 α του λο γου σου ου α νε ε ε ε στη η η η σας ^{π ρ} αι
 μο ρ ρου δε το αλ γος ε θε ρα α α πε ε ε ευ σας ^{π ρ}

της Χά να ναι α ας τη ην παι αι δα εν ο χλου με νη

ην η λε ε ε ε η η η η σας και την αι τησιν του

ε κα τον ταρ χου ου ου ου ου πα α ρει ει ει

δες δια του το κρα α ζο ο μεν Παν το δυ να με Κυ

ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Αι νει τε τον Κυ ριον παν τα τα ε θνη

παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι το ίδιο

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με

νει εις τον αι ω ω ω ω να

Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρῆζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἐστὶ

μοι τίς ὁ ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν
ἰαμάτων, ἵνα καὶ γὰρ μετὰ πάντων κράζω· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Α τα φος νε κρος υ παρ χων ο πα ρα λυ υ τος ι δων
σε ε βο ο η η σεν ^η ε λε η σον με Κυ ρι ι ε ^η ο
τι η κλι νη μου τυμ βος μοι οι ε γε ε ε ε νε ε ε ε
το ^π₉ τι μοι κε ε ερδος ζω ω ης ου χρη ζω της Προ βα
τι κη η η ης κο λυμ βη η η η θρας ^π₉ ου γαρ ε στι
μοι τις ο εμ βαλ λω ων με τα ρατ το με νων τω ω
ων υ υ δα α α των ^π₉ αλ λα σοι τη πη γη προσ
ερ χομαι των ι ι α α μα α των ι να κα γω με τα
παν τω ων κρα α α ζω ^η Παν το δυ να με Κυ ρι ι ε δο ο
ο ο ξα α α α σοι ^π₉

Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
 ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
 σοι ο ι λα σμος ε στιν

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων ἐγέρσεως, Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων, καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Π α ρε στιν η η με σο της η με ρων των εκ σω τη
 ρι ου αρ χο με νων ε γερ σε ως Πεν τη κο στη δε
 τη θει ει α σφρα γι ζο με νων και λαμ πει τας λαμ προ τη
 η τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα και εν ου σα τας
 δυ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ φαι νου σα της
 δε σπο τι κη ης Α να λη ψε ως σε μνυ νε ται

^χ Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
 σε Κυ ρι ε ⁶ λ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο
 γον σου ^χ λ ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον ⁶ λ

τὸ ἴδιο ↗

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ⁶ λ α πο
 φυ λα κης πρω ι ας ^χ λ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε
 πι τον Κυ ρι ον ⁶ λ

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

⁺ Η κου σε και αι ευ φραν θη η Σι ων ευ αγ γε λι
 σθει σης της Χρι στου Α να στα σε ως ⁶ λ οι δε πι στοι αυ
 της γο νοι η γαλ λι α σαν το ^χ λ του τον θε α σα με νοι

και εκ πλυ υ νοντα Πνευμα τι ρυ πον χρι στο κτο νι ας ^{π 9} ευ

τρε πι ζε ται παν η γυ ρι ζου ου σα ^{Δ 8} την των ε κα τε ε

ρων ευ φρο συνον με σο τη τα ^{6 λ}

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ

λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{6 λ} και αυ τος λυ τρω σε ται

τον Ισρα ηλ ^{χ 6 λ} εκ πα σων των α νο μι ων αυ του ^{6 λ} τό

ἴδιο ↗

^χ **Α** ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{χ 6 λ} ε παι

νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι ^{6 λ}

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλοῦσης ἐπιφάνειαν.

Η γι γι κεν η η του θει ουδα ψι λης ^{6 λ} χυ υ σις ε πι

παντας ως περ γε γραπται Πνευματος ⁶λ η προ θε σμι α

κη ρυτ τει η μι σευ θει σα ^Δδ της με τα Χρι στου θα να

τον και τα φην και α να στασιν ^Δδ παρ αυ του δε δο με

νης ^π9 α ψευ δους μα θη ται αις υ πο σχε σε ως ⁶λ την του

Πα ρα κλη η η του δη λου σης ε πι φα νει αν ⁶λ

^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας ⁶λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε

νει εις τον αι ω ω να ⁶λ τὸ ἴδιο ↗

Θις τὸν Ἐτίχον

Ἦχος ⁴η Πα

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ἣ Χριστός, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, παράλυτον συνέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὄστρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πεν τη κο στης ε φε στη η κεν η των η με ρω ων με

σο ο ο ο της ^π εν η Χρι στος πα ρα γυ μνω σα ας α

μου υ δρωσ ^η θε ι κην δυ να στει αν πα ρα λυ το ον συν ε ε

ε ε σφι ι ι ι γ ξε ^π λο γω αυ τον της κλι ι νης εξ α

να στη η η η σας ^π και θε ο πρε πως θα αυμα του

ουρ γων εν ο στρα κι νω σω ω ω ω μα α α α τι ^π

τοις αν θρω ποις ε δω ρη σα α το την αι ω νι ι ον ζω ω

ην ^η και το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^π

^χ Μ νη σθη τι της συν α γω γης σου ης ε κτη σω

α απ α α αρ χης ^π

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. Ὡ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

Ε ν τω ι ε ρω ε πε ε ε στης η σο φι ι α του

Θε ε ου ^{π ρ} με σου ση ης της ε ε ε ε ο ο ο ορ της ^{π ρ}

δι δα σκων και ε λεγ χων τους α πει θεις Ι ου δαι αι αι ους

τους Φα ρι σαι αι ους και αι Γραμ μα α τεις ^{π ρ} και βο ων παρ

ρη σι α προ ο ο ος α α α αυ τους ^{π ρ} ο δι ψων ερ

χε σθω προς με και πι νε τω υ δω ωρ ζω η η ρον ^{π ρ} και

ου μη δι ψη η η ση η η εις το ον αι ω ω ω ω

να ^{π ρ} ο πι στευ ων τη ε μη χρη στο τη η τι ^{π ρ} πο τα

μοι ρευ σου σιν εκ της κοι λι ι ι ας α αυ του ζω η η η

ης αι αι ω νι ι ι ι ου ^{π ρ} ω της α γα θο τη η τος

και της ευσπλαγ χνι ^{π ρ} α ας σου ^{π ρ} Χρι στε ο Θε ος η η μων δο

ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

Ἦχος Δι

Ο δε Θεος βασιλευς ημων προαιωνων ειρ
γα σα το σωτηρι αν εν με σωτη ης γης

“Οτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ο τε το μεσον της εορτη η ης επε εστη α

νε βη ο Ιησους επι το ο ι ε ε ρον και ε δι δα σκε

λε γων τους α πει θει εις Ι ι ι ι ου δαι αι αι ους

ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε ε τω υ δωρ

ζω η ρον αι ω ω ω νι ι ι ι ον και ου μη δι

ψη η ση ει εις το ο ον αι ω ω να ο πι στευ ων

εις ε με πο τα μοι ρευ σου ου σιν εκ της κοι λι ι ι ας

α αυ του και αι ε ξει το φω ω ως τη ης ζω

ω ω ης

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Γα

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σαν μου την ψυ χην ευ

σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι πα σι Σω τηρ ε

βο η σας ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε

τω η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος δο ο ξα α

σοι

* η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος δο ξα σοι οι οι

οι

Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος ᾠ Πα

^χ Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
 πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις ^π και αυ τος λυ τρω
 σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^π ^π ^π εκ πα σων των α νο μι
 ω ω ων α α α αυ του ^π ^π

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ ἕκτη ὥρᾳ, τῆς Εὐας ζωγράφῃσαι καρπὸν· ἡ γὰρ Εὐα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφειως. Ἦγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλήσαι ὕδωρ· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτὴρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα ἢ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς· δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐ πι την πη γην ε πε ε ε στης η πη γη των θα αυ μα
 α α των ^π εν τη ε κτη ω ρα της Ευ α ας ζω γρη η η
 σαι αι κα α αρ πον ^π η γαρ Ευ α εν ταυ τη εξ ε λη
 λυ θεν εκ του πα α α α ρα α δει ει ει σου ^π α α

πατη η του ο ο ο ο φε ε ε ε ως ηγ γικε γαρ η

Σα μα ρει ει ει τις αν τλησαι υ υ υ υ δωρ ην

ιδων ε φη ο ο Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ δωρ πι

ειν κα γω υ δα τος αλ λο με νου ου εμ πλη η

η η σω ω ω ω σε και εις την πο λιν δρα μου σα η

σω ω ω φρων τοις ο χλοις α νη η ηγ γει λεν ε ευ

θυσ δευ τε ι δε τε Χρι στον τον Κυ ρι ι ον τον Σω

τη ρα των ψυ χω ω ω ων η η η η μων

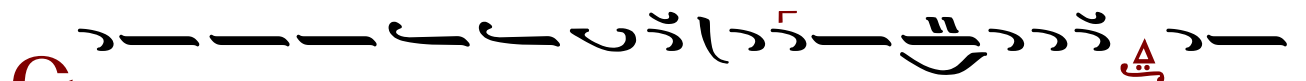
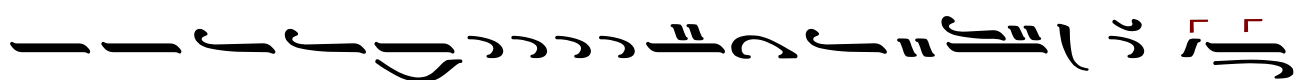
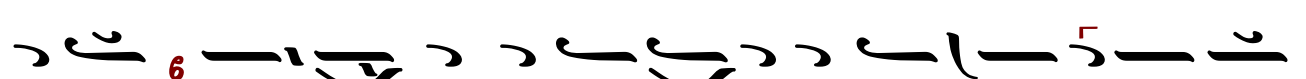

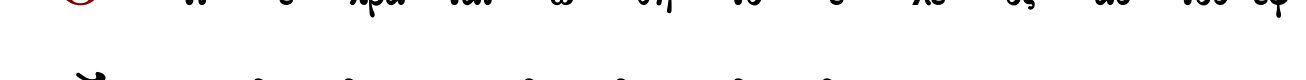
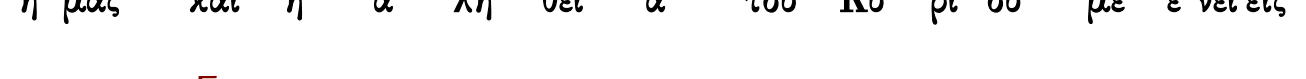
Ἦχος Δι

αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγχνόν· παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰνάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι.

Ε πι το φρε αρ ως ηλ θεν ο ο ο Κυ ρι ι ος η Σα

μα ρει τις η ρω ω ω τα το ον ε ε ευ σπλα α α

αγ χνον πα ρα σχου μοι το υ υ δωρ της πι ι ι στε

ως και λη ψο μαι της κο λυμ βη η η η θρας τα να α

α μα α α α τα α γαλ λι α σιν και λυ τρω ω σιν

ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν, ἣν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθοῦσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. Ἡ δέ, ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα, καὶ ὁ διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· Ἀληθῶς εἶπας, οὐκ ἔχω ἄνδρα· πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ. Ἡ δέ, ἐπὶ τῷ ῥήματι

ἐκπλαγείσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπεβόα, λέγουσα· Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, ὃς
δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο συν αν αρ χος και συν α ι δι ι ος Υι ος και Λο γο ος
του Πα α τρος ε πι την πη γην ε ε πε ε ε στη η
πη γη των ι ι ι α α μα α α των και γυ νη εκ
τη η ης Σα α α μα ρει ει ας αν τλησαι υ υ δωωρπα
ρα α γε ε ε γο ο ο νεν ην ι δων ε φη η ο
Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ δωωρ πι ι ει ν και α πελ θου
ου ου σα φω νη η σο ον σου ου ου το ον α α αν δρα η
δε ως αν θρω πω δι α λε γο ο με ε ε νη
και αι ου ου Θε ε ω λα θειν σπου δα α α α ζου σα α ε
ε ε λε ε ε ε γεν ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα
και ο δι δα α σκα λο ος προς α αυ την α λη θως

ει ει ει πας ουου ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα πεν τε

γα αρ ε ε ε σχες και νυν ον ε χεις ουκ ε ε στι ι

σου ου α α νη ηρ η δε ε πι τω ρη μα α τι εκ πλα α

γει ει ει σα και εις την πο λιν δρα α μου ου ου

σα τοις ο χλοις ε πε βο α λε ε ε ε γου ου ου ου

σα δευ τε ι ι δε ε τε Χρι ι στον ος δω ρει ται τω ω κο

ο ο σμω το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

θις τον Cτιχον

Δόξα...

Ἦχος λ̣ ρ̣ ῥ̣ Νη

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Ὡς ὥφθη ἐπὶ γῆς, Χριστὸς ὁ Θεός, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ἄντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· Δεῦτε, ἴδετε καρδιογνώστην· μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ω ς ω φθης ε πι γης Χρι ι στε ε ο ο Θε ε ος ⁶ _λ

 δι α φα α το ον οι κο νο ο ο μι ι ι ι ι αν ^ν _δ

 α κου σα σα η Σα μα α ρει ει ει τις του λο γου σου του

 φι ι ι ι λα αν θρω ω ω που ⁶ _λ κα τε λι ι πε το

 αν τλη η μα α ε πι το ο ο φρε ε ε ε ε αρ ^ν _δ

 και ε ε ε ε δρα α α α με λε γου ου σα α τοις εν

 τη η πο ο ο ο ο λει ^ν _δ δευ τε ε ι δε ε τε κα αρ δι ι

 ο ο γνω ω ω στην ^Δ _δ μη τι ου τος υ υ υ πα α αρ χει ⁶ _λ ο

 προσ δο κω με νο ο ος Χρι ι ι ι στος ^Δ _δ ο ε χων το

 μεγα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^ν _δ

Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος Δι

Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν
α α αυ του

Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· Ἄρα ἐγώ, δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγώ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν, οὐχ ἰκανῶ τοῦ ἔρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα, οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαστοουργήσαντα, ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι δι ω λογι σμω ε ε
ε ε λε ε ε ε γεν α ρα ε γω δι α μαρ τι ας
γο νε ων ε γεν νη η η η θην α ο ο ο ο μ μα
α α τος α ρα ε γω δι α πι στι αν ε θνων ε γεν

νη η θην εις ε ε εν δει ξιν ουχ ι κα νω του ου ε ρω

ω ταν πο τε νυξ πο τε ε η με ε ε ε ε ρα ουκ

ευ το νου σι μου οι πο δεσ τα των λι ι ι ι θων προ οσ

κρου ου ου σμα α α α α τα ου γαρ ει δον τον η

η λι ον λα α αμ πον τα ου δε εν ει κο νι τον ε με

ε πλα α α στουρ γη η σα α α α αν τα αλ λα δε

ο μαι σου Χρι στε ο Θε ε ος ε πι βλε ε ψον ε πε με

ε ε και αι ε λε ε η σο ο ο ο ον με

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι τὸ ἴδιον

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η αληθεια του Κυριου με ενειεις

τον αιωνα

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχμισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δὲ ἀγγισταὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἰᾶσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὔρεν ἄνθρωπον

τυφλὸν ἐκ γενετῆς καὶ σπλαγχμισθεὶς ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπε ἐπὶ αὐτόν

ὕπαγε νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε

δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ οἱ δὲ ἀγγισταὶ αὐτοῦ ἔλεγον αὐτῷ τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν

ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἴσχυσεν ὁ δὲ φησὶ βοήσας ἄνθρωπος Ἰησοῦς λεγόμενος

ἐκεῖνός μοι ἔφη νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ καὶ ἀνέβλεψα αὐτός ἐστιν ἀληθῶς ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ

Χριστὸν Μεσσίαν αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν

ι α α σαι αι αι ι ι σχυ υ υ σεν ο δε

φη η η σι ι ι βο η η σας ανθρωπος Ι η σους

λε γο με ε νος ε χει ει νο ο ος μοι ε ε φη νι ψαι

εις του Σι λω α α α αμ και α νε ε ε βλε ε ε

ε ε ψα αυ τος ε στιν α λη η θως ον ε φη

Μω ω σης εν τω νο μω Χρι στο ο ον Μεσ σι ι αν αυ

τος ε στιν ο Σω τηρ των ψυ χω ω ων η η η η μων

Πέμπτη τῆς Αναλήψεως

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ π Πά

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναίτιον. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Ὁ Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις ου ρα α νους ι

να πε εμ ψη τον Πα α ρα α κλη τον τω κο ο ο ο

σμω οι ου ρα νοι η ται μα σαν τον θρο νον α αυ του

νε φε ε λαι την ε πι ι βα σι ν α α α αυ

του αγ γε λοι θαυ μα α ζου σιν αν θρω πον ο ρων τες

υ περ α α α νω ω α α αυ των ο Πα τηρ εκ

δε χε ε ται ον εν κολ ποις ε χει συ υ υν α ι ι δι

ι ι ι ον το Πνευ μα το α γι ον κε λευ ει πα

σι τοις αγ γε λοις α αυ του α ρα τε πυ υ λας οι α αρ χον

τε ες η η η μων παν τα τα ε θνη κρο τη η σα

α α τε ε χει ει ει ρας ο τι α νε ε ε βη η Χρι

ι ι στος ο που η ην το προ ο ο τε ε ε ε ε ρον

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

Κύριε, τῆ σῆ, Ἀναλήψει, ἔξεπλάγησαν τὰ Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον, καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστόν τὸ ἔλεός σου, δόξα σοι.

Κ υ ρ ι ι ε τ η σ η Α α α ν α α λ η η η ψ ε ι ε ξ

ε π λ α α γ η σ α ν τ α Χ ε ε ε ρ ο υ ο υ β ι μ θε ω ρ η

σ α ν τ α σ ε τ ο ο ο ν Θε ε ο ν ε π ι ν ε φ ε λ ω

ω ω ν α ν ε ε ρ χ ο ο ο ο μ ε ε ε ε ν ο ν τ ο ν ε π α υ

τ ω ω ν κ α α α θ ε ζ ο ο μ ε ε ε ε ν ο ν και δ ο ξ α α

α ζ ο ο μ ε ε ε ν σ ε ο τ ι χ ρ η σ τ ο ν τ ο ε λ ε ο ο ς σ ο υ δ ο

ο ο ξ α α α α α σ ο ι

Χ Ο τ ι πα ρ α τ ω Κυ ρ ι ω τ ο ε λ ε ο ς και

πο λ η πα ρ α υ τ ω λ υ τ ρ ω σ ι ς και α υ τ ο ς λ υ τ ρ ω σ ε

τ αι τ ο ν Ι σ ρ α η λ εκ πα σ ω ν τ ω ν α ν ο μ ι ω ω ω ν

α α α α υ τ ο υ

Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρός, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτεινὴν τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνοῦμέν σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἔνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ε ν τοῖς ο ρε σι ι ι τοι οι οῖς α α γι ι ι
οῖς θε ω ρουν τες σου τας υ ψω ω ω σει εις Χρι
ι ι στε το α παυ γασμα της δο ο ξηης του ου ου Πα
α α τρος α νυ μνου μεν σου την φω το ει ει δη του ου
ου προσ ω ω που ου μο ο ορ φην προσ κυ νου με εν
σου τα πα θη η η μα α α α α τα τι μω μεν τη η
ην Α να α στα α α α α σιν την εν δο ξον Α
να λη ψι ιν δο ξα α α α ζο ο ο ον τες ε λε
ε η σο ον η η η μας
Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι π

Κύριε, οί απόστολοι ως εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὄδυρμοῖς δακρῶν, ζωοδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον· Δέσποτα, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὄρφανούς, οὓς δι' οἶκτον ἠγάπησας δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀλλ' ἀπόστειλον, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ υ ρι ι ε οι α πο στο λοι ως ει δο ον σε εν

νε φε λαι αι αι αι ει παι αι ρο ο με ε ε ε νον ο δυρ μοις

δα α κρυ υ υ ων ζω ο δο τα Χρι ι στε κα τη

φει ει ει ει ας πλη ρου ου με ε ε νοι θρη νου ου ουν

τε ε ες ε ε λε ε ε ε γον Δε σπο τα μη ε

α σης η μας ο ο ορ φα α α νους ους δι οι κτον η

γα πη σας δου λους σου ου ου ως ε ευ σπλα α α α αγ

χνος αλλ α πο στει λον ως υ πε σχου η η μιν το

παν α γι ο ο ον σου ου Πνε ε ευ μα φω τα γω γου

ουν τα α α ας ψυ χα α α ας η η η η μων π

χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του

εφ η μας Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε ε χ

ε νει ει εις τον αι ω ω ω να π

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, παραλαβὼν τοὺς σοὺς μαθητάς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες, καὶ ἰδοὺ, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμέ, καὶ ἀναβάς· ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κυ ρι ι ε της οι κο νο μι ας πλη ρω σας το ομυ στη

η η ρι ι ι ι ι ον π πα ρα λα βων τους σους μα

θη η τας Δ εις το ο ο ο ροστων Ε λαι ω ω ω να

νε ε λα αμ βα α α α νες Δ και ι δου το στε ρε ω μα

του ου ρα α α νου ου ου πα α ρη η η λ θες Δ ο δι

ε με πτω χε ευ σας κατ ε ε ε με π και αι αι α

να α βας ο θεν ου ουκ ε ε ε χω ω ρι ι ι σθης

το παν α γι ον σου Πνευ μα εξ α πο ο ο ο στει ει ει

ει λον φω τι ι ζον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Θις τόν Οτίχον

Λείπει τὸ 1^ο Ἰδιόμελο

Ἦχος Δι

Π αν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα λα

ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γαλ λι α α α

σε ως

Ἀναλαμβανομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, αἱ δυνάμεις ὀρῶσαι ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ ἐβόων· Τίς ἐστὶν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· Οὗτός ἐστιν ὁ κραταῖός καὶ δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατός ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; Ἐκ Βοσὸρ ἤκει, ὅπερ ἐστί, τῆς σαρκός. Αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἵνα ὀδηγήσῃ, καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α να λαμ βα νο με νου σου Χρι στε εις το ο ο ρος

των Ε λαι αι ων αι δυ να μεις ο ο ρω ω ω σαι ε

τε ρα τη ε τε ε ε ρα α ε ε ε βο ο ο ο ο

ων τις ε στι ιν ου ου ου τος και φη σι προς α αυ

τας ου τος ε στιν ο κρα ται αι αι ος και αι δυ υ

υ να α α στης ου ου ου το ος ε ε ε ε στιν

ο δυ να το ος ε ε εν πο λε ε μω ου τος ε στιν

α λη θως ο Βα σι λευς της δο ο ο ο ξης και ι να

τι αυ του ε ρυ θρα α τα ι μα α α τι α εκ

βο σο ο ο ορ η η η η ξει ο περ ε στι ι ι ι της

σα αρ κος αυ τος δε ως Θε ος εν δε ξι α κα θι

σας της με γα λω ω ω συ υ υ νης α πε στει λας η μιν

το Πνε ε ε ευ μα το α α α γι ι ι ι ον ι να

ο ο ο δη γη η ση και σω ω ω ση τα ας ψυ χα α

ας η η η η μων

Α νε βη ο Θε ος εν α λα λα γμω Κυ ρι ος εν

φω νη η η σα αλ πι ι ι γ γος

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἐνώπιον τῶν σῶν μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῆ Θεότητι, καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α νε λη φθης εν δο ξη εν τω ο ρει των Ε λαι ων

Χρι στε ο Θε ε ος εν ω πι ον των σω ω ω ν μα

α θη η η των και ε κα θι σας εν δε ξι α του Πα

α τρος ο τα συμ παν τα πλη ρω ω ω ν τη θε ο ο

ο τη η η η τι και α πε στει λας η μιν Πνε ευ μα

το α α α γι ον το φω τι ζον και στη η ρι ι ι

ζον και α γι α α ζον τας ψυ χα α ας η η η η

μων

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δὲ Δι

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Α νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων χα ρο

ποι η σας τους μα θη τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου

Πνευ μα τος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι

ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος του Θε ου ο λυ τρω

της του κο σμου

Υι ος του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο σμου ου ου

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος λ π Πά

 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

 γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

 μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α μου

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος; Βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας αἴρειν διεκελεύοντο. Μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἀπάντων, καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

 C η με ε ρον εν ου ρα νοις αι α νω ω ω δυ υ να

 α α μεις την η με τε ραν φυ υ σι ι ιν θε ω

 ω με ε ε ε ναι θαυ μα α ζου σαι του ξε νου τρο που

 ου την α α α α νο ο ο ο δον δι η πο ρουν αλ

 λη η λαις λε ε γου ου ου σαι τις ου τος ο πα ρα

 γε νο με ε νος βλε που σαι δε τον οι κει ει ο ο ον Δε ε

σπο ο ο την ^Δτας ου ρα νι ους πυ λας αι αι ρειν δι
 ε ε ε κε λε ευ ο ο ο ο ον το ^πμεθ ων α
 παυ στως υ μνη σω μεν ^Δτον με τα σαρ κος ε χει θεν
 πα λι ιν ερ χο ο ο ο με ε ε ε νον ως κρι τη
 ην τω ω ων α α πα α αν των ^Δκαι Θε ον πα αν το δυ
 να μο ο ο ο ον ^Δ

Κυριακή τῶν Πατέρων

Ἔως τὸν Στίχον τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς

Ἦχος ᾠ Πα

Και νυ υ υ υν και αι α α α ει ^πκαι εις τους αι
 ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην ^π

Κύριε, τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἤλθες μετὰ τῶν μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, ἔδει καὶ τῇ

δόξη τῆς σαρκός σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς, ἥς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς οὐρανοὺς ἀνόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονὸς δοξάζομεν. Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς Ἀναλίψεως

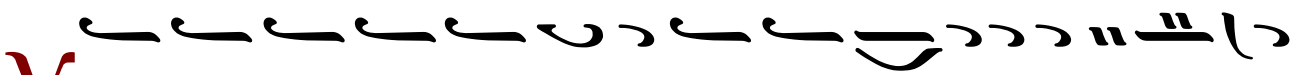

Κυριε τομυστηριον τοαποτωναιωνων
κεκρυμμεεενον ⁶ και απογενεων πληρωσας
ως αααγααααθος ^{π9} ηλθες μετα των μαθη
των σου εις το οοροστωνων Ελαιαιων ^Δ εχων
την τεκουσαν σε τον ποιητην και παντων δηημιι
ιουουουουργον ^{π9} την γαρ εντω παθει σου μητρικως
παντων υπεραλγηηηησαααασαν ^{π9} εδει
και τηδοξη της σαρκος σου υπερβαλλουσης απο
λαααυσαιχαααρας ^{π9} ης και ημεις μετασχοντες τη
εισουραανοους ανοοδωωσου Δεεεσποο

 ο ο τα ^Δλι το με γα σου ου ου ε λε ε ος ⁶λ το εις η η

 μας γε γο νο ος δο ξα ζο ο ο με ε ε ε εν ⁶λ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ^λπ̣ ^Δλι Γα

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Υπερ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε ος η

 η μων ²η ο φω στη ρας ε πι γης τους πα τε ρας η μων θε

 με λι ι ω ω σας ^Δλι και δι αυ των προς την α λη θι

 νην πι στιν παν τας η μας ο δη γη ας πο λυ ευ σπλα γ χνε ε

 δο ξα α σοι ^Δλι

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς

Θίς τόν Ἑσπερινόν

Ἦχος ^λπ̣ Πα

Ἰδιόμελα

Ε ξ α γ α γ ε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
 ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι ι ι ι
 σου

Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος
 συμπλήρωσιν, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον; Ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον! Διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργε
 τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Π εν τη κο στην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευ μα τος ε πι δη
 η μι ι ι αν και προ θε σμι αν ε πα αγ γε ε
 λι ι ας και ελ πι δο ος συμ πλη η η η ρω ω ω ω
 σιν και το μυ στη ρι ον ο ο ο σον ως με γα α τε
 και αι σε βα α α α σμι ι ι ι ον δι ο βο
 ω με εν σοι Δη μι ουρ γε του παν το ος Κυ ρι ε ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

ου αν τα α πο δω ω ως μοι π q τὸ αὐτό

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε π q εισ α κου σον της φω νη η η ης μου π q

Γλώσσαις ἄλλογενῶν, ἔκαινούργησας Χριστέ τοὺς σοὺς μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Γ λωσ σαις α αλ λο γε ε νων π q ε και νουρ γη σας Χρι στε

τους σου ου ους μα α θη η η τας π q ι να δι αυ των

σε κη ρυ υ ξω ω σι η τον α θα να τον Λο γον και αι

αι αι Θε ε ε ε ον π q τον πα ρε χον τα ταις ψυ χαι αις

η η μων το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος π q

Ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα π q εις

την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδασεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Π αν τα χο ρη γει το Πνευ μα το α γι ι ον ^{π ρ} βρυ ει προ

ο φη η τει ει ας ^{ρ η} ι ε ρε α ας τε ε λει ει οι ^{ρ η} α

γραμ μα τους σο φι α αν ε δι ι ι ι δα α α α ξεν ^{π ρ} α

λι εις θε ο λο γους α νε ε ε δει ει ει ει ξεν ^{π ρ}

ο λον συ υγ κρο ο τει τον θε ε σμο ο ον της Ε εκ

κλη σι ι ι ι ας ^{π ρ} ο μο ου σι ε και ο μο θρο νε

τω Πα τρι και αι τω Υι υι ω ^{ρ η} Πα α ρα κλη η τε δο ο ο

ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

Ἦχος Δι

ε^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι
 ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι
 λα σμο ο ος ε στιν

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
 Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

ε^χ ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα α α α ε που ρα α α νι ι ι ι ον
 ευ ρο μεν πι ι στιν α α λη η θη α δι αι ρε ε τον
 Τρι α δα α α προ ο σκυ υ νου ου ουν τες αυ τη η
 γαρ η μα α α ας ε ε ε σω ω ω ω ω σεν

ε^χ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
 σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι τον Κυ υ υ ρι

ι ι ον

το αυτο

απο φυλακης πρωι ας με χρι νυ κτος α

πο φυλακης πρωι ας ελπι σα τω Ισρα ηλ

επι τον Κυ υ υ ρι ον

Εν τοις προφηταις ανηγγειλας ημιν οδον σωτηριας, και εν αποστολοις ελαμψε, Σωτηρ ημων, η χαρις του Πνευματος σου· συ ει Θεος πρωτος, συ και μετα ταυτα, και εις τους αιωνας, συ ει ο Θεος ημων.

Εν τοις προφηταις ανηγγειλας ημιν οδον σωωωτη

ρι ι ας και εν αποστολοις ελαμψε Σωωω

τηρ η ημων η χααρις του ου Πνεεευμαα το ο ος

σου συ ει Θεο ος πρωωωτος συ και μεεεε

τα τα αυτα και εις τους αιωωνας συ ει

ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η η η η μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ων

α α αυ του

Ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ πρωτῇ, καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Ε ν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον Σω τη η ρα α α

του κο ο σμου και κλι νας γο ο ο νυ προσ κυ νη η

η η σω ω ω ω σου την α η η η η τ η τ ο ν δ υ υ

υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και πρω ι και αι αι

με ε ε σημ βρι ι α και εν παν τι ι και αι ρω ευ

λο γη η η η η σω ω σε Κυ υ υ υ υ υ υ

ρι ε

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχὸν Πατέρα, καὶ τὸν συνἀναρχὸν Υἱόν, καὶ τὸ συναἶδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ν ταις αυ λαις σου ου Κυ ρι ι ε οι πι στοι το γο νυ

υ της ψυ υ χης και του σω μα τος υ υ υ πο κλι ι να α

α α αν τες α νυ μνου μεν σε τον αν αρ χο ο ον Πα

τε ε ρα και τον συν αν αρ χο ον Υι υι ον και το

συν α ι δι ι ον και παν α γι ι ι ον Πνε ευ μα το

φω τι ι ι ζον και α γι α α ζον τας ψυ χα α ας

η η η η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις

τον αι ω να

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ προφῆται, καὶ ἀπόστολοι μετὰ μαρτύρων.

Τ ρι α δα ο μο ου σι ον υ μνο λο ο ο γη σω ω

μεν Πα τε ρα και Υι ον συν α γι ι ω Πνε ε ευ

μα τι ου τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν παν τες οι οι οι προ φη

η ται και α πο στο ο λοι οι με τα α μαρ τυ υ υ

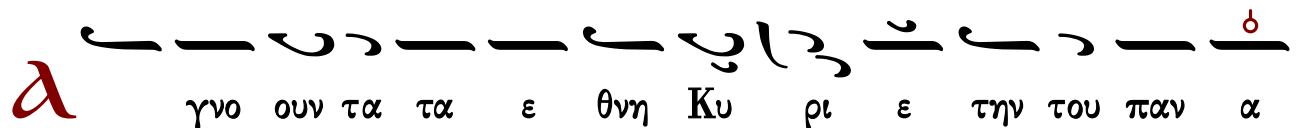
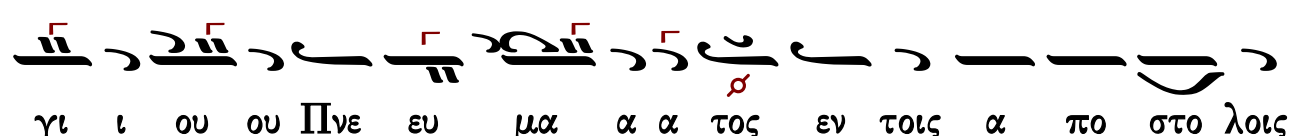

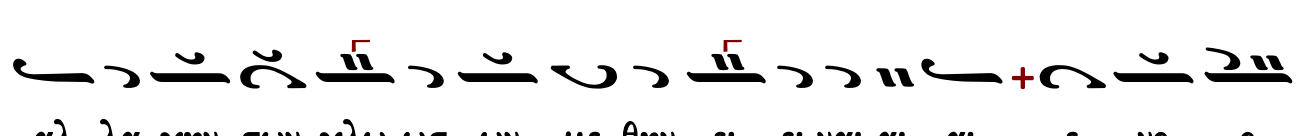
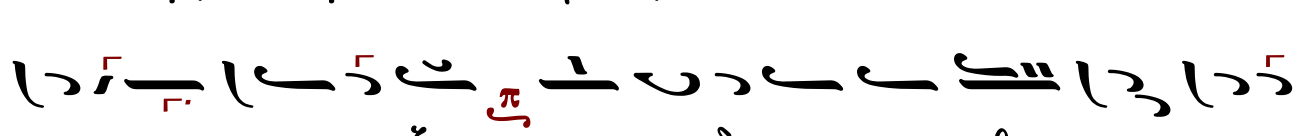
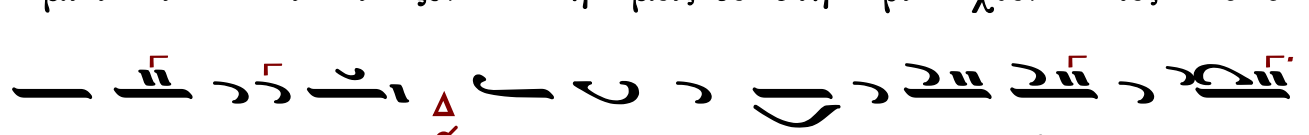
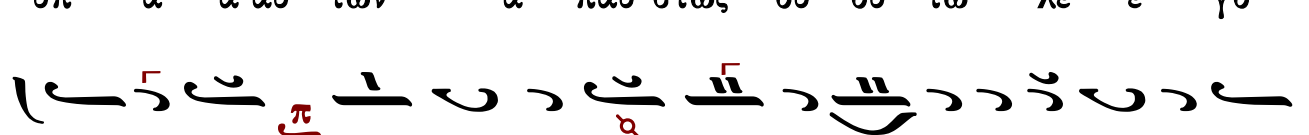
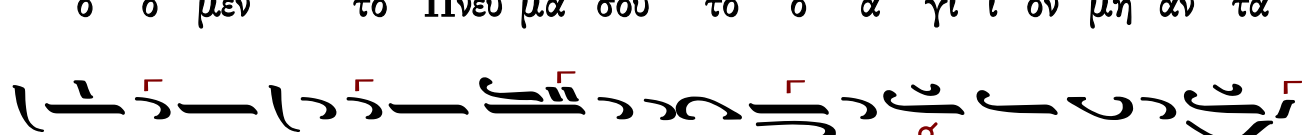
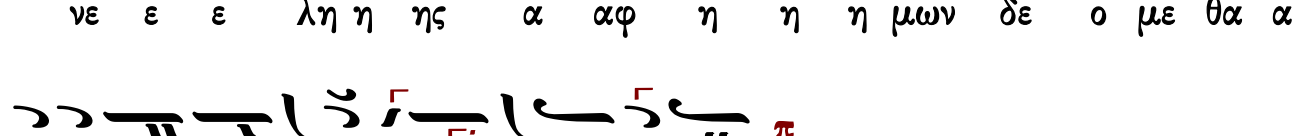
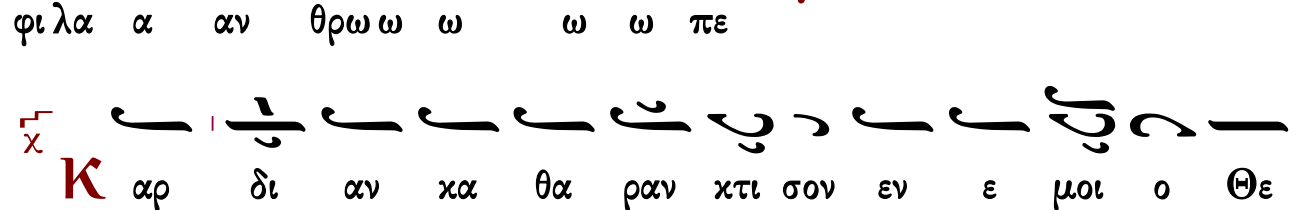
υ υ ρων

Θίς τόν Στίχον

Λείπει τὸ 3ο Ἰδιόμελο

Ἦχος λ π Πά

Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον, ἡμεῖς δὲ στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλόνηρωπε.

A γνο ουν τα τα ε θνη Κυ ρι ε την του παν α

γι ι ου ου Πνε ευ μα α α τος εν τοις α πο στο λοις

σου γε νο με νην δυ υ υ υ να α α α μιν την εν

αλ λα γην των γλω ωσ ων με θην ει ει ναι αι αι ε νο ο

μι ι ι ι ι ζον η μεις δε στη ρι χθεν τες υ υ

υπ α α αυ των α παυ στως ου ου τω λε ε γο

ο ο μεν το Πνευ μα σου το ο α γι ι ον μη αν τα

νε ε ε λη η ης α αφ η η η μων δε ο με θα α

φι λα α αν θρω ω ω ω πε

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και Πνευμαθεσ εγ και νισον εν τοις εγ κα α

α τοι οι οι οισ μου

Κύριε, τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις, τοὺς Ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἑτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομιζέτο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον σωτηρίας, οὗ τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, δεόμεθα φιλόνηρωπε.

Κυριε του αγιου Πνευματος η επιφοιτη

ησις τους αποστολους σου εμφορησασα εν ε

τε ε ε ραι αις γλω ω ω σ σαις λα λειν πα α α ρε σκε

ευ α α α α σεν ο θεν το πα ρα δο ξον τοις μεν α

πι στοις με θη ε νο ο μι ι ζε ε ε ε το τοις δε

πι ι στοις προ ο ο ο ξε ε νον σω τη ρι ι ι ι

ας ου τη ης ελ λα α α α μ ψε ε ε ε ε ως και

η μας α ξι ι ω σον δε ο με θα α φι λα α αν θρω ω ω

ω πε

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ϣ̣ Γα

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλόθρωπε, δόξα σοι.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ

πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας κατὰ πέμψας

αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰ

κουμένην σαγηνεύσας φιλόθρωπε εδοξάσῃ

* τὸ τέλος φιλόθρωπε εδοξάσῃ οἱ οἱ οἱ

Θίς τοὺς Αἴνους

Ἰδιόμελα εἰς μέλος Εἱρμολογικόν

Ἦχος ϣ̣ ϣ̣ Ββ

ἀρνείεται ἐπιταξάσῃ οἱ οἱ οἱ

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ

νης αυτου

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Πα ρα δο ξα ση μερον ει δον τα ε θνη παν τα εν πο

λει Δα βιδ ο τε το Πνευ μα κα τηλ θε το α γιον

εν πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε η γο ρος Λου κα ας

α πε φθεγ ξα το φη σι γαρ συν η γμε νων των μα θη τω

ων του Χρι στου ε γε νε το η η χος κα θα περ φε ρο

με νης βι αι αι ας πνο ης και ε πλη ρω σε τον οι κον ου

η η σαν κα θη με νοι και παν τε ς ηρ ξαν το φθε γ γε ε σθαι

ξε νοι ς ρη μα σι ξε νοι ς δο γμα σι ξε νοι ς δι δα γμα α

σι ^Δτης α γι ας Τρι α δος ⁶λ

α ^Γι ^Γνει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ⁶λ και νει τε

αυ τον ^Γεν ψαλ τη ρι ω και κι θα αρα ⁶λ το ίδιο ↗

α ^Γι ^Γνει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ⁶λ και νει

τε αυ τον ^Γεν χορ δαις και ορ γα α νω ⁶λ

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἣν μὲν αἶψά, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἶψά Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον; ζωὴ, καὶ ζωοποιῶν, φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν; αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Τ ο Πνευ μα το α γι ον ην μεν α ει ^Δ και ε στι

και ε στι ου ου τε αρ ξα μενον ου ου τε παυ σο μενον ⁶λ αλλ

α ει Πα τρι ι και Υι ω ^Δ συν τε τα γμε νον και συν

α ρι θμου μενον ⁶λ ζω η και ζω ο ποι ουν ^Δ φως και φω το

ος χο ρη γον ^Δ αυ τα γα θον και πη γη α γα θο τη

τος δι ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι ος δο ξα ζε ε

ται και πα ρα πα α α αν των γι νω σκε ται μι α δυ να α

μις μι α συν τα ξις μι α προσ κυ νη η σις της α γι ας Τρι

α δος

ει νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει

τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο η

αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον καθαῖρον τὰ πταίσματα, Θεὸς καὶ θεοποιῶν, πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ προφητῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ ἀπόστολοι, μετὰ μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς νομάς χαρισμάτων.

Τ ο Πνευ μα το α γι ον φως και ζω η και ζω σα πη

γη η νο ε ρα πνευ μα σο φι ας πνε ευ μα συν ε σε

ως α γα θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον

κα θαι αι ρον τα πται σμα τα ⁶ _λ Θε ος και θε ο ποι ουν ^Δ _δ πυρ
 εκ πυ ρο ος προ ι ον λα λουν εν εργουν δι αι ρου ουν τα
 χα ρι σμα τα ^α _ε δι ου προ φη ται α παντες ^Δ _δ και Θε ου
 α πο στο ο λοι με τα μαρ τυ υ ρων ε στε φθη σαν ⁶ _λ ξε
 νον α κου σμα ^Δ _δ ξε νον θε α μα πυρ δι αι ρου με ε νον ^Δ _δ εις νο
 μας χα ρι σμα των ⁶ _λ

Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

θίς τὸν Ἑτίχον

Ἦχος ἤ Γα

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θεοῦ φωτὸς οἱ ἐξ ἔθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ν [♂] _π υν εις ση μει ει ον τοις πα σιν ^χ _γ εμ φα νως αι γλωσ ω σαι
 γε γο να α σιν ^π _γ Ι ου δαι οι γαρ εξ ω ων κα τα σα ρ κα

Χρι στος α πι στι α νο ση σαν τες θε ι κης εξ ε πε

σον χα ρι τος και του θει ου φω τος οι εξ ε θνω ων η ξι

ω θη μεν στη ρι χθεν τες τοις λο γοις των μαθη των φθεγ

γο με νωων την δο ξαν του ευ ερ γε ε του των ο λων Θε ου

μεθ ων τας καρ δι ας συν τοις γω να σι κλι ναν τες εν πι

στι προ σ κυ νη σω μεν τω α γι ω Πνευ μα τι στη ρι χθεν

τες Σω τη ρι των ψυ χω ων η η μων

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις ε εγ κα τοι οις μου

Ἦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, εἰς πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερώς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦν το πα ρα α κλη τον Πνευ μα ε πι πα σαν σα ρκα εκ

κε χυ υ ται ^{π ρ} α πο στο λων γαρ χο ρει ει αις αρ ξα με

νον ^{χ ρ} εξ αυ των κα τα με θε ξιν τοις πι στοις την χα α ριν ε

φη πλω ω σε ^{π ρ} και πι στου ται αυ του την κρα ται α αν ε πι

φοι τη σιν ^{χ ρ} εν πυ ρι νω τω ει δει τοις μα θη ταις ^{χ ρ}

δι α νε μον τας γλωσ σας εις υ μνω δι ι αν και δο ξαν

Θε ου ^{π ρ} δι ο τας καρ δι ας νο ε ρω ως ελ λαμ πο με

νοι ^{χ ρ} εν πι στει στη ρι χθεν τες ^{χ ρ} τω α γι ω Πνευ μα α

τι ^{χ ρ} δυσ ω που μεν σω θηναι τας ψυ χα ας η η μων ^{ρ η}

^{χ ρ} **Μ** η α πορ ρι ψης με α πο του προσ ω που σου ^{χ ρ}

και το Πνευ μα σου το ^{χ ρ} α γιον μη αν τα νε λησ απ ε μου ^{π ρ}

Ἦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους, ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως, ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὄλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι· διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Ἰῴω καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νυν περιβαλλονται κρατος οι Χριστου αφυψους

αποστολοι π⁹ εγκαινιζειγαυτουουςο Παρακλη

τος χ⁹ εν αυτοις και νιζομενος χ⁹ μυστικη και νοοτητι

γνωσεως π⁹ ηνταις ξεεναις φωναις και υψηγοροις κη

ρυττοντες χ⁹ την αιδιον φουσιν τε και απλην χ⁹ τρισυ

ποστατον σεβειντου ευεργετουτων ολων Θεου χ⁹

ημασ εκδιδασκουοσι π⁹ διο φωτισθεντες τοις εκει

εινων διδαγμασι χ⁹ Πατερα προσκυνησωμεν χ⁹ συν Υι

ω και Πνευματι π⁹ δυσωπουντες σωθηναι τας ψυχας

η ημων ρ^η

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

